

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все примечания, комментарии и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

ORPHEI
ARGONAUTICA

Ultrajecti

apud GUILIELMUM
VAN DEWATER.

CIDICLOXXIX

OLD
ARGO
AND
G. M. M. M.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ .

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ ΤΜΝΟΙ .
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΙΘΩΝ

Ο Ρ Ρ Η Ε Ι
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ ΗΥΜΝΙ
ΕΤ ΔΕ ΛΑΠΙΔΙΒΥΣ

Curante

ANDREA CHRISTIANO ESCHENBACHIO

Noribergense

Cum ejusdem ad Argonautica Notis & Emendationibus.

Accedunt

HENRICI STEPHANI

in omnia &

JOSEPHI SCALIGERI

in Hymnos

N O T Æ.

TRAJECTI ad RHENUM.

Apud GUILIELMUM vande WATER.

CIO IO CLXXXIX.

GENEROSIS MAGNIFICIS MA-
 XIME STRENUIS ATQUE
 PRUDENTISSIMIS DOMINIS
 ILLUSTRIS REIP. NORIBER-
 GENSIS SEPTENVIRIS ET
 SCHOLARCHIS MUSARUM
 DIIS TUTELARIBUS PATRIÆ
 PATRIBUS DOMINIS MEIS
 GRATIOSIS MÆCENATIBUS
 SANCTE ADORANDIS.

 ffero VOBIS, Generosi Domi-
 ni, tanquam bonus debitor;
 devotæ mentis meæ ἐνέχυρον

ORPHEUM, seu quisquis fuerit Poë-
 matum horum auctor, Notis nostris
 & Animadversionibus illustratum.
 Leve quidem pignus, si cum splen-
 dore tum Dignitatis, tum Generis
 VESTRI, molem quoque VESTRO-
 RUM in me collatorum beneficiorum
 consideretis, non tamen, spero, o-
 * 3 mni-

minino rejiciendum, si vires meas & animum. Neque verò hic ad laudes **V E S T R A S** adicendere animus est, ut qui non ignorem, Generosos animos haud magis abs quovis laudari, quàm Alexandrum pingi fingive, cupere: neque etiam, si vel maximè vellem, possem. Verum quippe encomium cujusvis rei nemo feliciter explicare potest, nisi qui intimas ejus Virtutes planè perspectas & exploratas habeat. Quotus quisque autem est adeò *δαμνῶν*, qui divinam **V E S T R A M** in gubernanda Republica Providentiam animo percipiat tam benè, quam utilitates ex ea in se redundantes sentiat? Quotusquisque est civium nostrorum, qui non **V E S T R A** cura, **V E S T R A** prudentia gloriari magis possit cum Tityro Maroniano, *Deus nobis hæc otia fecit*, quàm in my-

mysteria VESTRÆ *republicæ* penetra-
 re? qua divina virtute CIVES VESTROS
 ita gubernastis semper hodieque gu-
 bernatis, ut ex æquo & illi de VESTRO
 sibi regimine, & Vos de illorum ob-
 sequio VOBIS gratulari possitis. Ex
 iis saltem Virtutibus, quas, cum
 præcipuè universus orbis in VOBIS
 admiretur, non potest non sibi de
 VESTRA Rep. summoperè gratulari,
 unam tantum hic attingam, quoniam
 vel reliquas enumerare, vel hanc ex
 merito laudare nemo potest, incre-
 dibile VESTRUM Sapientiæ & Erudi-
 tionis promovendæ studium. Avita
 VOBIS virtus, & quasi ingenita. Quis
 enim adeò ignorans, adeò à sapientiæ
 studiis alienus est, qui nesciat VE-
 STRAM esse Rempub. aut, quod ve-
 rius est, VESTRAM Majorumque
 VESTRORUM curam, quæ tot veræ
 * 4 sapien-

sapientiae & eruditionis lumina & olim produxerit orbi, hodieque producat. Ita ut, (quod saepius etiam ab exteris mihi confirmatum est) vix ulla Germaniae Academia tot ἀγαλλιᾶν viris verè doctis & quos orbis admiretur, possit, quàm VESTRA Altdorffina. Id quod nemo tam Fortunæ VESTRÆ tribuere poterit, quàm divinæ Prudentiae: Cùm enim ipsi vos, VIRI GENEROSI non solum omnium literarum abstrusos sinus & recessus exploratos habeatis, sed etiam, quod inde sequitur, de omnibus aecuratè judicare possitis, facile VOBIS est, utilitatem, quæ ex literis in Remp. redundat, perspicere. Quicquid igitur ex eruditione splendoris, quicquid gloriæ, quicquid famæ Resp. Noribergensis habet, VOBIS id unice debet, VIRI GENEROSI. Addo, quod

quòd ea imprimis studia, quæ ab omnibus (nisi barbaris) probantur, Philologica dico, ita promoveatis, ut quia sola hæc sunt, quæ ad veram eruditionem viam præeunt, hæc sola præ reliquis æstimasse semper hodieque æstimare videamini. Leguntur hodiernum, & non nisi cum admiratione universi orbis leguntur, quos VESTRI aluerunt sumptus, Rittershusii, Hackspanii, Ruperti, Hoffmanni, VESTRI Dilherri, Sauberti, Arnoldi, ut taceam eos, quos vel feliciore illo, post renatas literas, ævo universo ostentastis Philologos, vel quos hodiè tam in Urbe, quam in Academia VESTRA, publico alitis Viros præstantissimos, quorum certe nullus est, qui non in omne scientiarum genere (id quod veri est Philologi) mirificè excellat. Quo vel

*

5.

solo,

solo , VIRI GENEROSI , idem semper fecistis ac facitis , quod summi Principes Europæ , quorum aliqui olim , nonnulli hodiè hoc egerunt , ne , collapsis istis studiis , rursus in barbariem iretur , cujus noctem summi viri feliciter quidem depulere hætenus , sed quæ , verendum est , ne rursus instet.

Unde verò exordiar , VIRI GENEROSI , prolixum VESTRORUM in me collatorum beneficiorum catalogum , Vix me civem VESTRUM natum esse sentire poteram , cùm jam me beneficiis VESTRIS clientem VESTRUM deprehendi. Gymnasium Urbis VESTRÆ quod dexterrimis semper præceptoribus claruit , quamprimùm me optimus Parens meus Musis consecraverat , benigna manu mihi aperuistis ? in quo aliquot annorum decursu ea
fun-

fundamenta jeci, quibus deinceps
 quidquid in me est scientiæ, feliciter
 superstruxi. Neque citius in Aca-
 demiam VESTRAM Altdorffinam
 delatus sum, quàm VESTRA me ibi-
 dem præstolarentur beneficia. Quod
 enim prorsus singulare in VOBIS VE-
 STRAQUE Rep. est, tanta prosequi-
 mini Magnificentiâ ingenia elevatiora
 literisque ac eruditioni inhiantia, ut
 neque iis deesse patiamini necessarios
 sumptus ad altiora adspirandi, quos
 aliàs iniqua fors & res angusta domi
 deprimit, & ex aliquibus, non No-
 ribergensibus, multos opprimit; qua
 rursus vireute Resp. Noribergensis
 omnibus ferè Germaniæ urbibus pal-
 mam præripit. Hæc eadem dico be-
 neficia & Altdorffii me præstolata
 sunt, & in alias Academiâs profici-
 scientem comitarunt, neque in itine-

re meo etiam nunc, deferunt. Omitto hic, ne Vos longius, quàm par est, detineam, innumera alia, inter quæ sunt Gradus & Honores Academici, quibus me ornastis; proluxa VESTRA Voluntas, serenique vultus, quibus Exercitia mea Academica, quæ Generosis VESTRIS Nominibus consecravi, adspexistis; præmiaque & largitiones, quibus me subinde ad majora incitastis.

Hæc igitur beneficia, cùm subinde animo meo obversarentur, diu multumque cogitavi de pignore, quod apud Vos deponerem, devoti VOBIS pectoris mei, donec tandem, quem VOBIS offerrem, bono omine se obtulit Orpheus hic, poëta mellitissimus, ast iniquissimis hætenus fatis pressus. Nam præter id, quod ita hætenus in obscuro latuerit,
ut

ut propter exemplarium raritatem à paucis visus, à paucissimis verò *θεοξε-
λα* ejus *ὁμολή* audita & lecta fuerit, adeò etiam temporum injuria imperitiaque amanuensium ac typographorum deformatus erat, ut in multis locis nullus prorsus sensus, in multis vix aliquis, isque hians & malè sanus, in plurimis verò prorsus falsus, & ab intentione auctoris remotissimus apparuerit. Quem, cum ita, ut dixi, deformatum, itineris mei comitem nuper elegissem eum in finem, ut cithara sua, licet barbarum quid & absonum subinde interstrepente, suavissimâ tamen cæteroque viarum tædia mihi leniret, tam turpiter eum *ἡμετέριον* diutius ferre non potui, sed medelæ ejus sedulo incumbere cœpi, &, quantum quidem tum Manuscripto um ino-

*

7.

pia.

pia, tum necessariorum librorum defectus permittere potuerunt, ni fallor, effeci, ut concinnior nunc, quam antehac in publicum prodire queat.

Eum igitur elegantissimum auctorem, VIRI GENEROSI, pristino suo aliquatenus restitutum nitore, pignoris loco serena fronte à me accipite, patrocinioque VESTRO fovete tantisper, donec dignius quid VOBIS, dignius quid VESTRIS beneficiis referre potero, id quod non minus à beneficio VESTRO expectandum erit. Quibus me & Musas meas committo, Vos autem Deo immortalis. Valete. Dab. Trajecti ad Rhenum Prid. Eid. April. A^o cl^o 15c LXXXIX.

V. V. GENEROSITATT. AC MAGNIFICENTT.

devotissimus

Civis ac Client.

ANDREAS CHRISTIANUS ESCHENBACHIVS.

LE

LECTORI.

Ector Candide! Instituti nostri rationem circa Poëmata, quæ hic tibi exhibemus, paucis accipe. Jam inde ex eo tempore, quo summam utilitatem & incredibilem voluptatem, quæ ex lectione Græcorum auctorum hauritur, percipere potui, magno semper desiderio flagravi videndi hæc, seu Orphei, seu Onomacriti, seu quorumvis aliorum Poëmata, quæ tamen vulgo sub Orphei nomine circumferuntur. Excitavit hoc in me desiderium impensior laus, quæ ab omnibus passim eruditissimis Viris iis tribuitur. Diu nulla spes affulsit satisfaciendi animo meo, donec tandem, cum proximè præterlapso anno iter per septentrionaliores Germaniæ partes in Belgium meditarer, cum ipsa cupiditate, qua itineri inhiavi, accrevit etiam spes, me inventurum alicubi ea, quæ tam diu passim frustra quæsi. Nec fefellit me opinio: Vix enim Lipsiam delatus eram, cum ecce fausto omine incido in Josephi Scalige-
ri

ri Poëmata, inter quæ invenio Orpheï Hymnos, versibus antiquis Latinè expressos ab eo Heroë, addito Græco textu ex H. Stephani editione. Thesaurum me reperisse credidi, & profecto thesaurum reperi: incredibile dictu, quo me sacro horrore afflaverint Indigitamenta ista Deorum, nam & tempus ad illorum lectionem eligere cogebar, quod vel solum horrorem incutere animo potest nocturnum: Cùm enim totam diem consumserim in contemplando urbis splendore, & in adeundis, quibus scatet urbs illa, viris Doctis, sola, nox restabat, quam Orpheo consecrare potui. In Abyssum quendam mysteriorum venerandæ antiquitatis descendere videbar, quotiescunque silente mundo, solis vigilantibus astris & luna, μελαμφατος istos Hymnos ad manus sumsi. Et jam nihil magis desiderabam, quàm reliqua quoque, Argonautica dico & de Lapidibus, poëmata cognoscere, vix ea his inferiora ratus, quòd eidem vulgo auctori adscribantur: sed incassum quæsiveram, nemo Orpheum noverat. Wittebergam venio, ibi dum Bibliothecam Academicam perlustro, forte fortuna obtingunt Argonautica
ab

ab Andrea Cratandro Basileæ anno 1523. typis excusa. Impetro, mediantibus amicis, eorum usum in triduum: exscribo textum, & jam dimidiam partem absolveram, cùm triduum præterlapsum esset, & iter prosequendum. Brunswicum post aliquod tempus delatus, & inde Guelferbytum, in Augusta illâ Bibliotheca ostenditur mihi corpus Poëtarum Græcorum, à Jacobo Lectio, Aureliæ Allobrogorum, in lucem editum, in quo continebantur inter alia hæc quoque Orphei Poëmata, Argonautica, Hymni & de Lapidibus; sed parum, aut nihil inde in me redundabat commodi, nam & iter maturandum erat, & gazæ istæ omnis generis librorum & manuscriptorum, quæ vel solæ Serenissimæ Domus Brunsvicensis prolixum erga bonarum artium studia affectum satis superque demonstrant, ita animum contemplationemque meam occuparunt, ut vix cogitare de Orptheo meo potuerim. Et jam actum esse de spe mea arbitrabar, postquam & Hamburgi & Bremæ & Groningæ & Franequæ & Amstælodami frustra inquisivissem in auctorem nostrum; cùm ecce, appropinquante hieme Trajecti ad Rhenum venio, ubi,

ubi, dum Celeberrimo Grævio (cujus Viri videndi gratia maximè iter hoc suscepi) studia mea commendo, inter alia mentionem feci desiderii mei legendi & perscrutandi Orphei *Λείψανον*. Hic verò dici non potest, qua animi benevolentia, qua promptitudine me adjuverit VIR SUMMUS, procurando mihi duo exemplaria, alterum ab Andrea Cratandro, de quo paulo ante mentionem feci, alterum ab H. Stephano, cum reliquis Heroici carminis Græci principibus, excusum. Totus jam eram in perscrutando Orpheo, nullumque tempus jucundius mihi collocatum meminini, quàm quod lectioni hujus Poëtæ impendi: sed, quod dolui, miserrimè habitum vel temporis injuria, vel amanuensium imperitia (imprimis verò ejus Argonautica) deprehendi. Medelam cogitavi, sed media deerant, Manuscripta & Libri, quos, ne sarcinas gravarent, paucos mecum habui; ex solo verò ingenio falcem mittere in auctores antiquos, res mihi videbatur temeritatis & periculi plena, Sed quid facerem? elegantissimum auctorem adeò deformatum nec legere poteram, nec intelligere, & tamen utrumque volebam. Tentandum

tandum erat, tentavi, & quantum quidem
 necessariorum auxiliorum inopia permitte-
 re potuit, Græcum auctoris textum ex in-
 genio maximam partem ita emendavi, ut
 jam planior, & ob id jucundior mihi visus
 sit Argonauta ille. Et ecce, literas acci-
 pio à celeberrimo VIRO, GEORGIO MAT-
 THIA KOENIGIO, præceptore quondam
 meo in illustri Academia Altdorffina, quem
 honoris causa nomino, quibus mehorta-
 tur, ut in Orphei hujus *Λείψανα* inquirere,
 & in itinere meo in publicum aliquid, quo
 me Patronis meis commendem, emittere
 debeam. Nulla mihi oportunior occasio
 obtingere potuisset satisfaciendi & spei,
 quam Celeberrimus Vir de me concepit, &
 desiderio meo declarandi obsequentem ani-
 mum Patronis meis, nisi ob causas, quas
 antea recensui, diffidissimam ipse meis con-
 jecturis. Tandem tamen resumpsi ad ma-
 nus notas meas, quas sine ordine & ut ani-
 mo inciderant, in schedas conjeceram, &
 postquam secundis curis ad auctorem accu-
 ratè examinassim, in ordinem redegi, non
 omnino indignas judicans, quæ ab aliis
 etiam legerentur. Et hæ sunt causæ, quæ
 me potissimum permoverunt, aliqualem
 saltem

faltem mellitissimorum horum Poëmatum
 curam suscipere : summa nempe raritas
 exemplorum , iniqua fors , qua textus in
 multis locis turpissimè corruptus erat , tum
 denique auctoritas Amicorum , quibus me
 opponere , nefas duxi. Nunc quid in hac
 editione præstitum a nobis sit , audi. Græ-
 cum textum ex H. Stephani editione accu-
 ratè recensuimus : hanc enim omnibus reli-
 quis præferendam esse , quivis mecum ju-
 dicabit , qui eam cum reliquis contulerit ,
 nisi fortè exceperis editionem Commeli-
 nianam , quæ anno 1597. prodiisse dicitur
 ope MSS. Palat. aucta & emendata , quam
 tamen ego ubique locorum frustra quæsi-
 vi , & vix est , ut dubitem , unquam eam lu-
 cem adspexisse : Nam præter id , quod nus-
 quam ejus mentionem invenerim alibi ,
 quàm in Indice librorum Græcorum , quos
 in bibliopolio suo reperiri dicit Hierony-
 mus Commelin , qui Index præfixus est
 Gnomographis Græcis , quos eodem anno
 1597. Heidelbergæ edidit ; tum hoc vel
 maximè me movet , quòd eo ipso anno fa-
 tis concesserit vir optimus ; unde parum
 abest , quin credam , promissam potius es-
 se hanc editionem à Commelino , quàm re-
 vera.

vera editam. Interpretes latinos horum Poëmatum duos habemus, alterum *ἀνέκδοτον ἐμπέλεκτον*, alterum Renatum Perdrierium Parisiensem. Sed verè affirmare possum, vix unquam insulsius quid editum fuisse hac Perdrierii versione. Qualemcunque interpretationem vocabuli alicujus Græci in lexico invenit, eam sine judicio, sine delectu chartæ suæ illevit, nulla prorsus ordinis, nulla Syntaxeos habita ratione, unde ex tota sua versione vix ac ne vix quidem unicum sanum sensum elicere poteris. Ligata interpretatio haud multo melior est, est tamen melior. Quid verò & hic facerem ego? Volufianas istas chartas Galli in conspectum Lectoris denuò producere, religioni duxi, novam de integro moliri versionem & molestum nimis erat, & tempus non permittebat, iter enim urgebat. Hic verò ad manus sumpsi Perdrierium, verre, purgare coëpi; dumque hoc ago, ac nihil ferè sani in toto Perdrierio invenio, tota ferè nova versio mihi enata est. Hoc tamen imprimis Te, Lector, monendum duco; me, licet nullam hæctenus meliorem horum poëmatum versionem noverim, nondum tamen eam pro mea agnoscere.

Nam

Nam præter id, quod aliquot loca Perdrierii, quæ aliquali saltem specie defendi possunt, intacta reliquerim, tum etiam ne quatrimum quidem toti versioni impendere potui, unde non mirum, si nunc quædam in illa invenio ipse ego, quæ edita nollem, & quæ secundis curis emendanda relinquere cogor, quid tamen præstiterim in hac versione Argonauticæ & libelli de Lapidibus (nam & in hoc libello operam meam collocavi, quia vix dici potest, quam pueriliter se imprimis hic Gallus gesserit, & Hannonis Gamerii versionem, quæ Leodii anno 1578. prodiisse dicitur, & haud dubiè melior est, videre mihi non licuit) æquus Lector, qui nostram cum reliquis versionem contulerit, optimè dijudicare poterit. Hymnos non attigi: quis enim hoc auderet, postquam magnus ille Scaliger ad Latinam eos tubam cecinit? Exhibemus ergo eos, quales à Divino Viro versibus antiquis expressos invenimus. Notas quod attinet, eæ inter legendum maximam partem nobis natæ sunt, & obscuriora tantum loca explicant, breviter tamen & sine longo præter necessitatem verborum & parallelorum ex aliis auctoribus locorum symmate.

te. *Aliena nulla inferimus.* Textus, si medelam poscebat, eam non denegavimus quidem, cautè tamen circa id versati sumus, & quia ex solo ingenio succurrendum erat, maluimus nonnunquam imbecillitatem nostram profiteri ingentè, quàm temperè temerari audire. Viris Doctos, qui hic illic auxilio nobis fuere, suo quemque loco laudamus, & si quando ab illorum opinionione recedimus, id non nisi modestè facimus. Sed expectas fortasse, mi Lector, ut recepto aliàs more de Auctore horum Poëmatum & tempore, quo scripta sunt, longam texam disputationem? Ignosce, non faciam; sed paucis dicam quæ sentio. Antiquum illum Orpheum nihil horum scripsisse, cum plerisque scio. Onomacritum omnia, dubito. Non unum eundemque Auctorem esse Argonauticæ, Hymnorum & de Lapidibus libelli, facile credo. Quinam verò auctores fuerint, qui singula scripserunt, cum omnibus nescio. Antiqua imprimis Argonautica & Hymnos, esse agnosco: quo verò tempore exarata, definire nequeo. Gemmas tamen habes, Lector, quas ex ipso precio æstimare debes, licet nescias, quo præcisè terrarum angulo

angulo repertæ ; & à quo erutæ fuerint , quibus , si quas ego maculas deterfi , ut clariùs effulgeant , tibi gratulor , Lector , mihi gaudeo. Denique si quid humani mihi accidisse deprehenderis , æquus eris , si tu tam facile erroribus meis ignoveris , quam facilis ego , meliora abs Te monitus , agnovero , quo simul ostendes , te nosse , quid sit hominem esse. Vale , & quicquid in hac editione adhuc desideras , id in secunda , quam cum nova versione & uberioribus ad omnia notis , si Deus vitam & occasionem ulterius prosequendi hæc studia concesserit , aliquando publicabo , expecta.

AMICE LECTOR.

Licet ipse correcturæ hujus libelli præesse non potuerim , nullus tamen dubito , quin hac vice multo quam antea unquam correctior Orpheus ad te accessurus sit. Idque imprimis mihi promitto de accurata diligentia Clarissimi Juvenis REINERI VERWEY , qui pro summa , quæ me semper prosequutus est amicitia , quicquid esset laboris in tollendis *typographicis* in se recepit. Quemadmodum ergo illi pro singulari suo studio gratias hic habeo , ita quoque Te rogo , ut , si nihilominus quædam prætermissa & non observata fuerint , & mihi & illi ignoscas.

D E

D E

AUCTORE HORUM POEMATUM

& Tempore quo scripta sunt

*Ex Johannis Gerhardi Vossii libro de Poë-
tis Græcis Cap. II.*

Sunt alii, qui Orpheum ac Musæum, censeant antiquiores Homero: ac illius superesse hymnos, hujus verò Poëmatium de amore Herûs & Leandri. Sed qui ante bellum Trojanum fuisse dicuntur, à Poëtis ficti sunt, ut ostendimus lib. I. de re Poëtica. Quæ verò nunc Orphei nomen ferunt, non sunt antiquiora Pisistrati temporibus. Musæus verò Grammaticus extremi Imperii Romani.

Et Cap. IV.

Olymp. item LXV. claruit Onomacritus, Atheniensis vates. Clemens Alexandrinus lib. I. Στεφάνων, ait eum vixisse circa Olympiadem quinquagesimam. Sed verisimilius sit sexagesimam scripssisse. Nam addit claruisse tempore principatus Pisi-
* * * * * stra

stratidarum. Atqui Pisistratus, qui ter tyrannidem invasit, primo eam obtinuit Olympiadis LV. anno I. Obiit Olymp. LXIII. an. ult. Ejus filius Hipparchus ab Harmodio, & Aristogitone fuit interemptus Olymp. LXVI. an. IV. Ac proxima Olymp. an. XII. planè ea tyrannis fuit extincta Alcmaeonidas, non sine opera Lacedaemoniorum, annis XX. ante pugnam Marathoniam. Atque hac de etate Onomacriti firmantur iis, quæ ex Herodoto mox in Lasò dicam. Hujus Onomacriti Poëmata sunt ea quæ Orphei dicebantur: item *ἑνεμολ* sive responsa, quæ Musa adscribebantur. Orphei ἐποποιίας τε & Θεολογίας meminit Philostratus de vita Apollonii lib. IV. cap. VII. Cluverius in Sicilia refert Orphea, Argonauticorum scriptorem, ad Olympiada LV. Nempe quia tum Pisistratus imperium invasit, uti dicebamus. At minime adsentendum doctissimo Stephano Pighio, quando libro eo, qui Themis Dea, sive de lege divinâ inscribitur, tradit Orphea esse hymnorum auctorem, qui hodie supersint, esseque eundem, quem Eusebius in Chronico, ac Suidas, ante bellum Trojanum vixisse ajunt, quemque Justinus Martyr in Parenetico ad Græcos ait post Hymnos istos quæ *πολυθεότητε* doceant, in Ægyptum fuisse profectum, atque ibi, cum verum Dei cultum ab Hebræis didicisset, *παινοῦσαν* cecinisse. Nihiloque verius est, quod nonnulli, ut ibidem Pighius refert, Musæum illum, ad quem, ut filium, Orpheus scribit, divinum legislatores Mosem fuisse arbitrantur.

Ex

Ex Olai Borrichii Dissertationibus de Poëtis. Dissertat. I. paragr. XVII.

Orphaica quidem hodieque legimus, sed quenam germana sint Orphaica, variè disceptatur. Istuc nunc eunt doctiorum judicia, Argonautica Orpheos vetustiora haud esse temporibus Pisistrati, si-
ve Olympiade circiter quinquagesima sexta, eaque etate ab Onomacriti calamo profluxisse. Mitior est censura plerorumque de hymnis Orpheos, & opere *Ὀὐδὴ λίδων*, hac enim ad antiquum Orpheam referunt. Atque ita verum fuerit illud Lactantii lib. 1. cap. v. Orpheam fuisse Poëtarum vetustissimum. Neque enim assentiri Vossiana sententia libet, quam Lib. de Art. Poët. Nat. prodidit in hac verba: Puto triumviros istos Poëtas, Orpheam, Musæum, Linum non fuisse. Ut enim de Musæo & Lino nihil certi audeamus definire, de Orpheo certè meliora exspectanda. Suspicietur alicubi Stagiritis eum nunquam fuisse, (ut illustrissima ipsius gloria officiat) non effecerit tamen, ut falsus credamus fuisse. Sacerdotes Ægyptios vetustissimos, qui uno ore apud Diodorum Siculum fatentur apud sese vixisse eundem Orpheam; non effecerit, ut Pythagoræ contradicamus, qui Aristotele antiquior apud Clem. Alexandr. Strom. 1. scripta Orphica agnoscit; non effecerit ut Epigenes (gravis Auctor Plinio appellatus) non legerit jam olim Poësin Orphicam, de quo disertè Strom. v.

* * 2

idem

idem Clem. Alexandrinus; *denique non effecerit ut non verum sit illud* Suidæ: Orpheæ Thracem, Poëtam Epicum, scripsisse Fabulas, Epigrammata, Hymnos, & duabus ætatibus Homerum præcessisse. *Editio Orphaicorum non temere commendatior hodie reperitur, quàm quæ ab officina* prodiit Henr. Stephani. *Hymnos ejusdem elegantissime versione Latina locupletavit* Jos. Scaliger. Radulphus Wintertonus in *Volum. Poëtar. Græc. minorum*, quod evulgavit, & H. Stephanus, alia quadam fragmenta Orphica superaddunt, eaque sani plerumque coloris, ex quibus illud initium est:

Φθίξομαι οἷς θέμεις ἐς, ἦρχας δ' ὀπι' ἔσθ' ἑ βεβήλοισ.
item de Deo:

Ἔς δ' ἐς αὐτογῆρας, ἐνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκ'.

ΟΡΦΕΩΣ

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

✠ Ο Ρ Ρ Η Ε Ι

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΑΡΓΟΝΑΤΤΙΚΑ.

"Ωναξ πυθῶνθ' μεδέων, ἱκατηβόλε μάνη,
 Ὃς λάχες ἡλιβάτε κερυφῆς παρνασίδα πέτρην,
 Σὴν δρετὴν ὕμνω, σὺ δέ μοι κλέθ' ἐοδλὸν ἀπαύσας
 Πέμπε δὲ ἐπὶ πρᾶπίδεσσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδὴν
 "Οφρα πλυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον αἰοιδὴν 5
 Ἡπύσω μύσσης ἐφείμαῖς, ἔπηκτίδι πυκνῇ.
 Νῦν γάρ σοι λυροεργὲ φίλον μέλθ' αἰείδοντα
 Θυμὸς ἐποτρύνῃ λέξαι, τὰ περ ἔποτε πρόσθεν
 "Εφρασ', ὅταν βάακχοιο ἔσπινῶνθ' ἀνακτος
 Κέντρῳ ἐλαυνόμενος, φερκώδεα κῆλ' ἐπίφασκον. 10
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἄκη, μετὰ δὲ ὄρκια μύσσαις.
 Ἀρχαῖς μὲν πεῶτα χάς ἀμέγαρτον ἀναΐτην,
 Καὶ κρόνον, ὃς ἐλόχουσεν ἀπειρεσίοισιν ὕφ' ὀλκοῖς
 Ἀιθέρα, ἔδιφυῖ πελωπέα κυδρὸν ἔρωτα,
 Νυκτὸς αἰεγνήτης πατέρα κλυτὴν ὃν ῥα φάνητα 15
 Ὀπλότεροι καλέεσσι βροτοί, πεῶτος γὰρ ἐφάνθη,
 Βελμῶς τ' ὀδυνάτοιο γοναῖς, ἡδ' ἔργ' αἰδήλα
 Γιγάντων, οἱ λυγρὸν ἀπ' ἔραυν' ἐσάξαντο
 Σπέρμα γονῆς τὸ πρόσθεν, ὅθεν γένθ' ἐξεγρόντο
 Θνητῶν, οἳ κ' γαῖαν ἀπείρατον αἰὲν ἔασσι, 20
 Θητεῖαν τε ζηνίς, ὄρεσιδρόμους τε λατρεῖαν
 Μητρὸς, αὐτ' ἐν κυβέλοισι ὄρεσιν μητίσαστο κέρην
 Φερσεφόνην περὶ πατρὸς ἀμαιμακέτε κρονίωνθ'
 Μήχας κ' Ἡρακλῆθ' περὶ φημον ἄμυξιν,
 "Ορκιατ' ἰδαίων κερυβάντων τ' ἄπλετον ἰχύν, 25

Δήμη-

O R P H E I

ARGONAUTICA.

O Rex Pythoni imperans, longè jaculans vates;
 Cui obtigit altissimi verticis Parnassia petra,
 Tuam virtutem cano. Tu verò mihi hanc gloriam largire;
 Immitteque praeconiis meis veridicam vocem,
 Ut latè dispersis hominibus argutum cantum
 Insonem Musæ præceptis, & Peëide Scita.
 Nunc enim, Tibi o Lyrista pergratum carmen canentem
 Mens impellit dicere quæ nunquam antea
 Dixi, quando Bacchi & Apollinis Regis
 Stimulo incitatus, horrendas sagittas cecini,
 Mortalibus hominibus remedia, postea vero jura mysti.
 Antiqui quippe primùm chaûs maximam necessitatem
 Et Saturnum, qui produxit immensis tractibus
 Æthera, & geminum conspicuum delectabilem Amorem;
 Noctis æternæ parentem inclutum, quem quidem Phæneta
 Recentiores vocant homines, primus siquidem apparuit.
 Brimonisque potentis parentes, atque opera exitiosa
 Gigantum, qui, exitiosum cœlo delapsi sunt
 Semen, generationis primæ, unde genus derivatum est
 Mortalium, qui per immensam terram semper habitant.
 Servitutemque Jovis, montivagæque cultum
 Matris, quæ in Cybelis montibus sollicita erat de puella
 Proserpina propter patrem inexpugnabilem Saturnum.
 Meliique Herculis famosam laniationem.
 Sacraque Idæorum, Corybantumque immensum robur,
 A 2 Cere

Δήμητρός τε πλάνην, ἢ Φερσεφόνης μέγα πέντος,
 Θεσμοφόροθ' ὅς ῥ' ἦν, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα καθεύρων,
 Χρησμάς τ' αἰρήτης νυκτὸς πρὶ βαίχχε ἀνακτος,
 Λημνόν τε ζαφέν, ἡδ' εἰναλίην σαμβοράκην,
 Ἀιπεινήν τε κύπερον, ἔα δῶναίην ἀφροδίτην, 30
 Ὀργια πρῶταξ' ἰκίης, ἢ δρεΐνης νυκτὸς αἰθήνης.
 Θρήνης τ' αἰγυπλίω, ἢ ὀσίριδ' ἱερά χύτλα.
 Ἀμφὶ δ' ἡ μαντείης ἐδάην, πολυπείρονας ὄρμας
 Θηρῶν οἰωνῶν τε, ἢ ἡ σπλάγχνων θέσις ἐστίν.
 Ἡδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὄνειροπόλοισιν αἰθέροισι 35
 Ψυχὰς ἐφημερίων, ὑπὸν βεβολημῆναι ἦτορ,
 Σημείων τεράτων τε λύσεις, ἄσρων τε πορείας,
 Ἀἴνοπόλον τε καθαρόν, δπηχθέντοισι μέγ' ὄνειαρ,
 Ἰλασμάς τε θεῶν, φθιμῶν τ' ὀπηνήχυστα δῶρα.
 Ἀλλὰ δέ σοι κατέλεξ', ἅπερ εἰσίδον ἡδ' ἐνόησα, 40
 Ταίναρον ἡνίκ' ἔβην σκοπὴν ὁδὸν, αἶδ' ἔισω
 Ἡμετέρῃ πίσυν' ἡμάρη, δι' ἔρωι' αἰλόχοιο,
 Ἡδ' ὅσον αἰγυπλίω ἱερὸν λόχον ἐξελόχουσα,
 Μέμφιν ἐς ἡραφέν πελάσας ἱεράς τε πόλεις
 Ἀπιδ', ἃς πρὶ νεῖλ' ἀγάρρο' ἐσεφάνω). 45
 Πάντα μάλ' αἰτεκέως ἀπ' ἐμῶν σέρνων δεδάηκας.
 Νῦν δ' ἵ' ἐπεὶ ἀερόφοιτο' ἀπέπτατο δῆϊ' ὄϊσρο',
 Ἡμέτερον δέμας ἐκπερλιπὼν, εἰς ἔρξανδον ὄρω,
 Πόσση ἀφ' ἡμετέρης ἐνοπῆς, ἃ πρὶν ἐκάθον.
 Ὡς περ περὶ νῆ, λειβήθρων τ' ἀκρεα κάρηνα. 50

* * * * *

Λιδομόλῳ μὲ ἐπὶ κερὸν ἐξ νόστιο γενέσθαι,
 Ποντὸν πρὸς σὺν νηὶ πρὸς ἄξενά Φύλ' ἀνθρώπων,
 Ἐθ' ἔς ἀφνειὸν ἢ αἰτιάσθαι, ὥ ἐνὶ κρητὶν
 Αἰήτης, ἢ φασισμυρότῃ ἡελίοιο.
 Θέσφατ' ὡς πελίας δειδύσαστο, μή οἱ ὀπισθεν 55

Cererisque errorem, & Proserpinae magnum luctum,
 Et quomodo Legislatrīx erat, atque splendida dona Cabirū,
 Sacraque nocturna filenda Bacchi regis,
 Lemnonque per divinam atque maritimam Samothracem,
 Altamque Cyprum & Adonæam Venerem,
 Orgia Praxidices & Aræ nocturna Minervæ,
 Luctusque Egyptiorum & Osiridis sacras inferias.
 Et ex divinandi arte novi multiplices flationes
 Ferarum pariter ac avium, & qui viscerum situs est.
 Et quæcunque vaticinantur somniatoriis semitis
 Animæ hominum, somno agitatæ pectus.
 Signorum portentorumque solutiones, astorumque meatus
 Purificantemque Expiationem, viventibus magnum commo-
 Placationesque Deorum, mortaliumque larga donaria: (dum
 Aliaque tibi enarravi, quæ ipse inspexi & animo impressi
 Tenaream cum conscendissem tenebricosam viam, infernum
 Nostra cossisus cithara, propter amoris conjugis, (intro
 Et quantam Egyptiorum sacram turbam produxerim
 Memphin divinam quum profectus essem, sacrasque ad urbes
 Aptas, quas circum Nilus rapidus cingit.
 Omnia sanè verè à meis pectoribus didicisti.
 Nunc verò, quoniam aëream avolat flagrans æstrum
 Nostrum corpus relinquens, in cælum latum,
 Disces à nostra voce quæ prius occultavi.
 Quemadmodum quondam in Pieriam, Libethrorumque altos
 * * * * * (vertices
 Rogans me auxiliatorem sui itineris fieri,
 Pontivaga cum nave ad inhospitales gentes hominum:
 Gentem ad divitem & impiam, in qua imperavit
 Aëtes, filius mortalibus lucem ferentis Solis.
 Oracula enim Pelias timebat, ne ipsi postea A 3 Manu

Χειρὸς ἐπ' αἰσυνίδα κατῆλθ' βασιλῆϊον ἀρχήν.
 Καὶ οἱ ὑπὸ πρᾶπίδεασι δόλῃς τρέβον ἡπερόπευε.
 Τάασε γὰρ ἐκ κόλχων χρύσειον κῶας ἐνεῖκα
 Θεσσαλίην ὄππῳλον. ὁ δ' ὡς κλύεν ἔκνομον αὐδὴν,
 Χεῖρας ἐπαντείνας, ἐπεκέλευτο πότνια Ἥρη.

60

Τήνδε γὰρ ἐκ μακάρων φειώσια κυδαίνεσκεν.

Ἦ δ' παρ' ὀχωλήσιν ἐφέσπετο κηδομένη περ.

Ἐξοχα γὰρ μερόπων ἡγάζετο, ἣ φιλέεσκεν

Δεινοβίην ἥρωα φεικλυτὸν αἰσύνῃ ἦα,

Καί ῥα καλεσσαμένη ἐπετέλλετο τριτογυνεή

65

Καὶ οἱ Φηγινέην πρῶτον τεκλῆνατο νῆα,

Ἦ ἣ ὑπ' εἰλατίνοισι ἐρετμοῖσι αἰλιμυρέα βένθη

Πρώτῃ ὑπεξεπέρησε. Τρέβας δ' ἤνυσσε θαλάσσης.

Ἀλλ' ὅτε δὴ συνάγειρεν ἀγακλειτὸς βασιλῆας,

Θρήκην εἰς ὄππῳλον ἐπέϊγετο δῖον ἱήσων.

70

Καὶ μ' ἐκίχθη κηδεμένη παλῶδαῖδαλον ἐντύνοντα,

Ὀφραῖ κέποι μέλποντα ποταχίῳ μελίπτην αἰοιδὴν,

Κηλήσω δέ τε θῆρας, ἥ δ' ἐρεπταὶ ἣ πετηνά,

Ἦνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰσπετέρησε,

Μείλιχον ἐκ λασίων σέρων ἀνετείκατο Φωκίην

75

Ὀρφεὺς καλλιόπης τε ἣ ὑπάρχου φίλε κῆρε,

Βισυνίῃ κηδεύου πολυρρήνοισιν ἀνάστων

Χαῖρ', ἐπεὶ αἰμονέας ὀχέας πρῶπτον ἰκάνω,

Στρυμονίῃς τε ροαῖς, ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς αἴκη.

Εἰμὶ δ' εἰώ, μινύαισι πανέξοχον αἶμα λελογχῶς,

80

Θεσσαλὸς αἰσυνίδης, ξείνῃ δέ σοι ὄχομαι εἶναι.

Ἀλλὰ φίλῃ πρὸφρων μ' ὑποδέχνησο, ἔκλυε μῦθον

Μειλιχίαις ἀπασί, ἔκ λιστομένη ὑπάκυσσον,

Ἀξείνε πάντοιο μυχῶς ἣ φαῖσιν ἐρυμνὸν

Νηὶ σὺν δργῶνι πέλασσι, δεῖξάί τε θαλάσσης

85

Παρθε-

Manu Æsonidis, eripiant Regale imperium.
 Et ipsi in pectoribus suis dolosam viam machinatus est,
 Præcepit enim ei ex Colchis auream pellem afferre (stam vocem,
 Thessaliâ in bonorum equorû feracē. Hic verò ut audituit inju-
 Manus elevans, testatus est venerandam Junonem :
 Illam enim ex beatis maximè omnium colebat.

Illa verò precibus favit lubens sanè,
 Nam maximè inter homines æstimavit & amavit
 Intrepidum Heroa, valdè inclutum Æsonis filium.
 Et sanè Minervam ad se vocavit, suamque ipsi voluntatem de-
 Tum hæc fagineam primùm fabricata est navim, (claravit,
 Quæ etiam sub abiignis remis falsa profunda
 Prima trajecit, semitasque tentavit maris.

Cùm autem congregasset valde inclutos reges
 Thraciam in bonorum equorum feracem acceleravit divinus Jæ-
 Et me invenit Citharam artificiosam parantem, (son,
 Ut canens effunderem mellistuum cantum,
 Mulceremque feras & reptilia & volatilia.
 Postquam verò in antrum desiderabile ingressus est :
 Blandam ex hirsutis pectoribus protulit vocem :

Orpheu, Calliopes & Oeagri chære fili,
 In Bistoniam Ciconibus multos agnos habentibus imperans
 Salve, siquidem ad Hæmonios saltus nunc primùm advenio
 Strymoniosque fluctus, Rhodopesque altas ad vales.
 Sum verò ego Minyis præclarissimo sanguine ortus
 Thessalus Æsonides, hospitemque me tibi rogo esse.
 Sed amice, promptus me recipe, & audi verbum
 Gratis auribus, orantemque exaudi.

Euxini ponti penetralia & Phæsin munitum
 Nave cum Argoa peragrarè, detegereque maris

Παρθενίης ἀτραπὴς ὀππότεον ἠρώεσσι,
 "Οἱ ῥά τῃν μίμνεσι χέλυν ἢ θέσκελον ὀμφήν,
 Ἐλπόμηνι ξυρὸν πελάγῃ ἐπαρηγόνα μόχθων.
 "Οὐ γὰρ δὴ πλώσῃ πρὸς βάρβαρον Φῦλα μέδοντ',
 Νόσφι σέθεν· ἔ γὰρ ῥά ποτὶ ζόφον ἠερόεντα
 Νείατον εἰς κλυθμῶνα, λιτῆς εἰς πυθμῆα γαίης,
 Μῆναν ἀπ' ἀνθρώπων πελάσῃ, ἔ νόσον ἀνδρεῖν.
 "ὦν ἔνεκεν ξυρὴν τε δύην μινύαισιν ὀρέεσθ.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενον προσαΐειπον.
 "Λισσίδη, τί με ταῦτα παρσιφάμενον ἐρεεῖνεις, 95
 "Οφραῖ κεν ἐς κέλχης μινύαις ὀππότεον ἔλθω,
 Νῆϊ σὺν δούλῳ πλούτῳ ὀππὶ οἴνοπα πόντον;
 "Ἦδη γάρ μοι ἄλλις καμάτων, ἄλλις ἔπλετο μόχθων,
 "ὦν ἰκόμεν ἐπὶ γαῖαν ἀπείρῃον ἠδὲ πόληας,
 "Λιγὸ πῶ λιγύη τε βροτοῖς ἀνὰ θέσφατα φαίνων. 100
 Καί με ἀλητεῖς τε ἔξ οἴσῃς ἐσάωσσε
 Μήτηρ ἡμητέρη, ἔ ρ' εἰς δόμον ἤγαγεν ἄλλον.
 "Οφρα τέλῃ θανάτῳ κίχῳ μετὰ γήραϊ λυγρῷ.
 "Ἀλλ' ὅτ' ἐδ' ὑπαλύξαι αἰ δὴ πεπεωμμένα κείτ'.
 Μοιρῶν ἐννεσίησιν ἐπείγομαι, ἔ γὰρ αἶημοι 105
 "Ἰκεσίς ζηνὸς κῆρα λιτῆ, ἴξομαι ἤδη
 "Ὀπλοτέροις βασιλεύσι ἔ ἡμιθέοις ἐνάρεθμον.
 Καὶ πῶτε δὴ λίπον ἀντὶρον ἐπήρατον, ἡ δὲ ἐπέρησε
 "Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, ἢ εἰς μινύας ἀφίκανον
 Λαίψηροῖσι πόδεσσιν, ὑπὲρ παῖρασιδῆας ἀκταῖς, 110
 "Ενθα δὲ ὄρεσθων μινυῶν λόχῳ ἠερέεοντο
 Στεινὴν δὲ ψαμάθῃ ὁμάδῳ, ῥήμινά τ' ἀναύρα.
 "Ἀλλ' ὅτε δὴ μὲ ἐνόησαν ἀφ' ἄρπιτὸν ἐξανύοντα
 "Λαπασίως ἤγαγεν, ἐγήθεε δὲ ἦτορ· ἐκάσῃ.
 "Αὐτὰρ ἐμυθεόμην ἐρεεῖνων ἀνδρας ἀρίστους. 115

Πρῶτα

Virginei vias optant Heroes,
 Qui sanè tuam expectant chelyn & divinam vocem,
 Sperantes communem in pelago auxiliatorem laborum.
 Non enim navigare ad barbaras gentes curant
 Sine te, Etenim sanè ad tenebras obscuras
 Infimas in latebras incultæ in abyssum terræ
 Solus sine comite descendisti & reditum invenisti.
 Quorum caussa & hunc communem laborem cum Minyis capeffa.
 Illum quidem ego his verbis respondens, alloquutus sum :
 Æsonida, quo pacto a me adhortationibus petere potes
 Ut in Colchos Minyis exoptatus proficiscar (tum
 Nave cum transtris benè instructa, navigans supra nigrum pon-
 Satis profectò jam mihi laborum, satis molestiarum obtigit
 Ex quo in immensam terram veni & urbes,
 In Ægypto Lybiaque hominibus oracula promens.
 Donec tandem me ex vagationibus & æstro illo liberavit
 Mater mea, aliamque in domum conduxit :
 Ut tandem mortem obirem post gravem senectutem.
 Ast non licet effugare ea quæ Fata destinarunt.
 Parcarum jussis rapior : non enim inhonorandæ
 Supplicis Jovis filia simplices. Veniam itaque
 Tironibus Regibus & Semideis annumeratus.
 Et tunc antrum peramabile reliqui, & profectus sum
 Ipsa cum lyra mea, Minyasque perveni
 Cito gradu ad littora Pagasida.
 Illic verò procerum Minyarum cohors collecta erat
 In angustum sanè, propter arenæ multitudinem & Anauri
 Sed postquam accepere me rectà ad illos tendere, (fluenta:
 Magno desiderio coibant, palpitabat verò cor unicuique.
 Post proloquutus sum inquirens in viros optimos.

Πρῶτα δ' εἶδα βίην ἤρακλῆος θείοιο

ὃν τέκεν αἰκμήνῃ, ζηνὶ κρονίῳνι μυγεῖσα

ἥμῃς ἔτε τρισσὺν μὲν ἐλείπετο σείραϊς αἴλῃν
ἥελι. Δολιχὴ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη.

Τίφω τ' αἰνιάδην δολιχῆς ἰθύντορ νηός.

120

Θεσπεσίῳν δ' ὅγε τῆμ' ἐφ' ὕδασι, τελμιασοῖο

ἄλχερ λαοῖσι, φαεσσίρρειθρον ἄμειβεν.

ὃς φεῖ μὲν βύκτωσι καὶ δρῆεσσιν ἀέλλαις

Νῆα καὶ θύνειν δέδασεν πολυμήλιδι τέχνῃ.

Κάσπερ θ' ἰπώοδαμον πολυδόκεά τ' εἰσενόησε,

125

καὶ μόψον ἠΐαρεῖτο, ὃν ἄμπυκι νυμφόθεϊσσι

Χαονίην ὑπὸ φυγὸν δρῆγονις ἐξελόχασε.

Πηλέα τ' αἰακίδα, αἰγίης αἴλαον υἱόν,

ὃς Δολόπεσσιν ἀνασθεν ἐνὶ φθίῃ ἐρβώλω.

Τελιστὴν δ' ἐρμείας κλυτὴν εἰσέδρακα γῆναν,

130

Ἀλφειίδα, ὃν εἶκτε φεικλυτὴ δύπολέμεια,

Μυρμιδόν' ἱγυάτηρ αἰλόπῃ ἐνὶ πετρῆεσσιν.

Ἥδ' ἔρυστον καὶ καλὸν ἐχέονα, τὸς ποτε νύμφῃ

Λαοσθῇ μερετοῖο παρδύνηφεις ἐλόχασε

Κυδληνῆς μεδέων χρυσόρραπις δρῆγιφόντης.

135

Ἀυτίκα δ' ἀκτορείδης καὶ βαφάγος ἦλθε κέρων,

Ἰφικλ' αὖ φυλάκῃ διὸν γῆ' ἀντεπύρησε.

Βέτης τ' αἰνιάδης, ἵκελ' χρυσάρεα φοίβῳ.

Κάνθης δ' ὀβόϊηθεν ἀβανηιάδης ἐπέρησεν,

ὃν δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε, τέλος δ' ἐπέθηκεν ἀναΐκη,

140

φθιάδ' ὑπὲρ λιθύης, νόστον δ' οἴκοιο λαφύαδ'.

Ἀλκων' ὃ φάληρ' ἀπ' αἰσθήπιο ροάων

ἤλυθεν, ὃς γύρτων' αἰλιεφὲς ἐκλίσεν ἄστυ.

Ἰφίτ' αὖ μετὰ τοῖσιν ἐφέσπετο ναυβόλῃ υἱός,

Φωκίδ' ὃς ῥ' ἦνασσε καὶ δὲ πύργῳ Τανάχρης.

145

Κακὰ δ' αὖτε

Primum autem vidi robur Herculis Divini
 Quem genuit Alcmena, Jovi Saturnio mixta
 Tunc, cum per triduum intermisit fervens splendorem
 Sol, longaque undiquaque obstetricabatur nox.
 Tipbynque Hagniadem longæ rectorem navis,
 Thespiorum verò hic tunc aquas, (Theumessi
 Conterminus populis) Siphæum fluentum tranavit:
 Qui quidem, tum secundis ventis, tum in albicantibus turbinibus
 Navem gubernare scivit prudenti arte.
 Castoremque equitem & Pollucem cognovi
 Et Mopsum Titarenses, quem Ampyco nupta
 Chaonia sub fago Aregonis peperit.
 Peleaque Æacidem, Ægines illustrem filium
 Qui Dolopibus imperavit in Phthia glebosa.
 Trinamque Mercurii celebrem vidi progeniem,
 Æthalidem, quem peperit incluta Eupolemia,
 Myrmidonis filia, Alope in petrosa.
 Erytumque & pulcrum Echiona, quos olim nymphæ
 Laothoæ, Mereti, concumbens procreavit
 Cyllenæ imperans, auream virgam gestans Argicida.
 Statim verò Aëtorides & robustissimus Coronus venerunt,
 Iphiclus etiam Phylaci divina propago obviam ivit
 Butesque Æneades, similis aureo Phœbo.
 Canthus verò ex Eubœa Abantiade advenit,
 Quem quidem fatum pressit, finemque imposuit necessitas
 Ut moreretur in Lybia, domuitioneque privaretur.
 Alconis verò Phalerus ab Asopi fluentis
 Venit, qui Gyrtionis mari cinctam urbem condidit.
 Iphitus rursus hos sequutus est Nauboli gnatus,
 Phocidi qui imperavit & turrita Tanagra.

- Λαοδόκῳ τ' αἰλᾶς ἔαρήϊῳ, υἱοὶ ἄμωμοι,
 Ἦλθον αἰθανλιάδαι πελώνιοι, ἔς τέκε πηρώ.
 Ἰφιδάμας δ' αἰλᾶς πῆς ἤλυθε. πέμψε γὰρ αὐτὸν
 Ἰφθιμῷ χυέτης, τεγέης ὄρεα περιπόντα.
 Ἦλυθε δ' ἐργῖνῳ βροχίχῃ πολύπυρον ἄρρεον 150
 Ἐκπεριλιπὼν, ἔς τύρσιν ἐρεμνῆς μιλήτοιο,
 Ἔνθα ῥοαὶ κλύζουσι, πολυπλανέῳ μαιάνδρῃ.
 Ἐν δ' ὠκυκλύμῳ νηληϊῷ εἰσαφίκανεν,
 Ἀλχόθι πελλήνης τε ἔδύδροιο λιπέζῃ,
 Ἄσυ λιπὼν ἀφνειὸν, ὀρειονόμους τε κολώνας. 155
 Ἐκ δ' ὠκυκλύμῳ καλυδῶνα θοὸς μελέαρχῳ ἔβαιναν,
 Οἰνώδῃ τὸν ῥ' ἐλόχθουσε καὶ ἀλθαίῃ ῥοδόπηχυν.
 Ἰφικλῷ αὐτ' ἐπέρησε λιπὼν ἀτρεακηίδα λίμνην,
 Σύγρον ἄλθαίης· περὶ δ' αὖ πένεξοχα πάντων
 Εὐειδῇ μελέαρχον, ἰδ' αἰλᾶς ἔργ' ἐδίδασκεν. 160
 Ἀστερίων δ' ἐπέρησε πᾶς κλεινοῖο κυρήτης,
 Πειρεσίην ὅς ἐναιεν ἐπ' ἀπιθανοῖο ῥέεθροις·
 Πηνειὸς μίστων ξυμὸν ῥόον εἰς αἶα πέμπει.
 Ευρυδάμας δ' ἐπέρησε λιπὼν βοισηίδα λίμνην,
 Ἀλχόθι πηνειοῖο ἔδύλαγέῳ μελιβοίῃς. 165
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐλάττω πᾶς πολύφημῳ ἴκανεν,
 Ὀσφιν ἐν ἡγορήσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν.
 Πηνειὸς καινῇ ἀφίκετο, τὸν ῥά τε φασὶ
 Μισγρόμῃον λάπιδας ὑπὸ κενταύροισι δαμῆναι,
 Θεινόμῃον πύκαςσι θανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι, 170
 Καὶ οἱ ἀνατλήναι ἔακαμπέα γέναντ' ἐρεΐσιν,
 Ζωὸν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κούρῃα γαίης.
 Ἀδμητῷ δ' ἀφίκανε φερεσιόθεν, ὃ ποτε παῖδ' ἄν
 Θετεύων ὑπῄεικε, Διὸς δ' ἠλθ' ἀπο μῆνιν,
 Οὐνεκά ται κύνλωπας ἀμοιμακέτοισιν οἴσοις 175

Laodocus Talausque & Areius, filii irreprehensibiles,
 Venere Abantiadæ præclari, quos peperit Pero.
 Amphidamas verò Alei filius venit: misit enim illum
 Magnanimus parens, Tegees contermina linquentem.
 Venit etiam Erginus Branchi, feracem frumenti terram
 Relinquens, & propugnaculum tenebricosi Mileti
 Ubi fluctus exundant multivagi Maandri.
 Periclimenus quoque Neleius advenit,
 Propè Pallena & aquosa Lipaxo
 Urbem relinquens Aphnium montanasque Colonas,
 Calydoneque velox Meleager discessit
 Oeneus quem genuit & Althæa roseas ulnas habens.
 Iphiclus deinde venit linquens Atracida paludem,
 Cognatus Althææ, præ omnibus autem maxime veneratus est
 Formosum Meleagrum, & placida opera docuit.
 Asterion etiam venit filius celeberrimi Cometi,
 Pirefiam qui habitavit circa Apidani fluenta:
 Cum quo se Peneus miscens communem fluxum in mare mittit.
 Euridamasque aderat, linquens Boæidem paludem
 Juxta Penem, & leporibus abundantem Melibœam.
 Sed postea Elati filius Polyphemus advenit
 Qui robore inter omnes excelluit Heroas.
 Eneus Cenei venit, quem sanè dicunt
 Mixtum Lapithis, à Centauris occisum fuisse,
 Percussumque tædis, magnumque corticem habentibus abietibus,
 Ipsum tamen hæc sustinuisse & inflexibilia genua firmasse ita,
 Ut vivus ad mortuos descenderit sub profunditates terræ.
 Admetus etiam venit ex Pheris, cui aliquando Pæon
 Servum agens, subjectus erat tum quum iratum Jovem fugeret
 Eò quod Cyclopes sagittis insuperabilibus

Ἐν φθιτοῖσιν ἔτευξ', ἀσκληπιοῖο εἵνεκα λῶβης.

Ἦλυθε δὲ ἀκτορέων ἴλα παῖς ἀκτορέωνθ',
 Τρηχέην ὁπένθε λιπών· σὺν δὲ ἤλυθεν ἰδας,
 Αὐλκὸς δ', ὃς τήλιστα δὲ αἰθέρθ' ἠδὲ θαλάσσης
 Βένθεα, καὶ πλετῆθ' ὑποχθονίοιο βέρεθρε
 Μένθ' ἀπ' ἀνθρώπων δαινοῖσιν ὁπώπτεεν ὄσοις.

180

Ἄυτάρ ἐπεὶ τελαμῶν συνεφέαπετο, τὸν ῥ' ἐλόχουσεν
 Διακῶ ἀτρεύτῳ κέρη κλυτῷ ἄσωπιῷ

Ἄλγιν', ἐν κροκάλῃσιν ἀλίσρεφέθ' σαλαμῖνθ',
 Δὴ τότε ἄθαντος παῖς νόθος ἤλυθε καρτερὸς ἰδμῶν,

185

Τὸν ῥ' ὑποκυσαμλύνῃ τέκεν ὑπόπλωνι ἀνακτι
 Ἀμβρόσιον πατρὸς χάσμα φερίπας ἀνπιάνειρε.

Τῷ καὶ μαντοσύνην ἔπρε καὶ θέσφατον ὁμφὴν
 Φοῖβεθ', ἵν' ἀνθρώποισιν ἀγρηότα μυθίζοιτο.

Ἦλυθε δὲ αὖ μετὰ τοῖσι μενοίπιθ' ἐξ ὀπέντος,
 Σύλχορετος μινύαις. Ἦπὶ δὲ ἤλυθε δῖθ' ὀϊλός.

190

Φλίας δὲ ἐξίκανε περικλυτὸς, ὃν ποτε βᾶκχω
 Νύμφη ὑποκλινθεῖσα παρ' αἰσῆποιο ῥοῆσι
 Τίκτην, ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆλιν.

Κηφῶς τ' ἀρκαδίητε μεθ' ἡρώεσσι πελάσῃ,
 Ἀλκαῖον δὲ αἰν' ὁμιλον ἄπ' ἀρκαδῆς πολυμήλας

195

Πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἔπὶ πλόον ἀξείνοιο·

Οὗτος δὲ ἔποτε χλαῖναν ἔπὶ σιβαροῖς βάλεν ὦμοις,

Ἀλλ' ἄρκτη λάσιον σέρνοις ἀμπίχετο δέσμα.

Ναύπλιθ' αὖθ' ἵκανε ἀμυμώνης φίλθ' υἱός,

200

Ὀν τέκεν δῖνηθεῖσα περικλυτῷ ἐννοσιγαίῳ,

Ἀλκαὸν ἠγορέην, δέμας εἵκελον ἀθανάτοισι.

Ταιναιῶς δὲ Ὀφῆμθ' ἔβη μελεάπιδθ' ἄκρης

Ἐκπερλιπὼν αὐλῶνας, ἀλικλῦστος τε θεράπνας.

Ἀλκαῖός τ' ἔμολε παλῶρυνθ', ὃς ῥὰ πορείας

205

οὐρεσ-

Morti dederat propter injuriam Æsculapio illatam.
 Venit & Actorien, Iri filius Actorionis,
 Asperam Opoënta linquens. Simulque venit Idas
 Lyneusque, qui longissimè per ætheris & maris
 Profunditates, & Disis subterranei barathra
 Solus ex hominibus gravibus prospexit oculis.
 Sed postea Telamon sequebatur, quem genuit
 Æaco indomito, filia incluti Asopi
 Ægina, in littoribus marinæ Salaminos.
 Tunc etiam Abantis filius nothus venit, fortis Idmon,
 Quem quidem prægnans peperit Apollini regi
 Ambrosiam ad undam Pheritias Antianira.
 Cui etiam vaticinandi artem dedit, & vatidicam vocem
 Phæbus, ut hominibus vera prædiceret.
 Venitque cum his Menœtius ex Opoënte,
 Comes Minys, superque advenit divinus Oeleus.
 Phlias etiam venit inclutus, quem olim Baccho
 Nympha succumbens juxta Æsepi fluentia
 Peperit, immaculatum habens corpus & prudens consilium.
 Cepheus etiam ex Arcadia cum Heroibus concessit.
 Anceumque comitem ex Arcadia ovibus abundante
 Misit pater senex, ad navigationem Euxini.
 Ille verò nunquam Chlænâ super robustos jecit humeros,
 Sed ursi hirsutam pectoribus induit pellem.
 Nauplius postea venit Amymones charus filius
 Quem peperit illa ex concubitu cum incluto terræ concussore
 Præclarum robore, corpore similem immortalibus.
 Tenareusque celebris venit, Maleatidæ verticis
 Relinquens Autonas undifonasque Therapnas.
 Ancæusque venit Pleuronius, qui cursus

Cæle.

Ὀυρανίας ἄσρων ἐΐκη, κύκλῳ τε πλανήτας.
 Δίξετο γὰρ τὰτ' ἐόντα τὰτ' ἐασόμεν ἀνθρώποισιν.
 Ἐν ᾗ παλαιμόνι θ' ἀέρον νότος ἤλυθεν ἥος·
 Σίνετο ᾗ σφυραῖ διασά, πόδας δ' ὅσῳ ἦεν δαηρός·
 Τένεκεν ἠφαισσιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.

210

Ἦλυθε δ' αἰλφειοῖο λιπὼν πισιδάπιδας ὄχθας
 Ἀυγείης ἥος περιφεύγεθ' ἡελίοιο.
 Καὶ μὴν καὶ διασοὶ ὀρπήκες ἀμύμονες ἦγον,
 Ἀμφίων κλυτόφημι θ' ἰδ' ἀστέρι θ' μνηχάρις,

215

Πελλήνην περιλιπὼν ἠδ' ἦθεα πατείδ' αἴης.
 Διασὸν δ' αὖ βορέα καλὸν σάχυν εἰσενόησα,
 Οὐς τέκ' ἐρεχθῆ θ' θεῖα κλυτὴ ὠρείθυα,
 Ἰλίσσθ' ὡρεά χόῤῃμα, θεῶ Φιλότῃ μνηῖσα·
 Οἱ δὲ καὶ ταρσοῖσιν ὑπὸ ἑαπίοις πεπόνητο,
 Ζήτης δ' ἀλάϊς, δέμας εἴκελοι ἀθανάτοισιν.

220

Αὐτὰρ δὴ πελῖα φεραίοθεν ἤλυθ' ἀνακτ'·
 Ἀλχίσεύς. κηὸς γὰρ ἐπ' ἀργώας γεγένητο,
 Ἀξείνον ποτὶ φῶσιν ἀμ' ἡρώεσσιν ἐλάασα·
 Σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἐτάρεθ' ἡρακλέεω θείοιο
 Καλὸς ὕλας· τὸν δ' ἔπα ὑπὲρ δροσεροῖο γενεῖα
 Ἀργενεὴς ἐρύθην παρυητόθ' ἀβρὸς ἰαλθ'.

225

Ἀλλ' ἔτι κῆρεθ' ἔην, πλὺ δ' ἦνδανεν ἡρακλῆϊ.
 Οὗτοι μὲν ποτὶ νῆα δ' ἐς λόχον ἡχερέθοντο.
 Καὶ ρά οἱ ἄλλοθεν ἄλλ' ἐνέκλετο, ἠδ' ἀγόρευε.
 Δεῖπνα δ' ἐπὶ σῖτοιο ποτὶ δ' αἰλῆς ἔπλετο θυμός·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο ποτὶ δ' αἰλῆς ἔπλετο θυμός·
 Ἥρῃοι ἐξήεις πόθεν μέγα ἔργον ἕκαστος·
 Ἀνσάντες δ' αἶμα πάντες ἀπὸ φαρμάθοιο βαθείης,

230

Ἦιον ἔνθα τ' ἔμιμνεν ὑπὲρ φαρμάθης αἰλῆ ναῦς,
 Τὴν ρά ποτ' εἰσπρόωντες ἐθάμβεον· αὐτὰρ ἔπειτα

235

Δρῶν

Cœlestes astrorum intellexit circulosque errantes.
 Investigabat enim tum præsentia tum futura hominibus.
 Deinde Palæmonius Lerni nothus venit filius :
 Læsus is erat crure in utroque pedibusque erat infirmis :
 Propterea Vulcani prolem vocabant omnes.
 Venit & Alphæi relinquens Pisatidas ripas
 Augeas, filius corusci Solis.

Quin etiam gemini rami irreprehensibiles venerunt
 Amphion celebris, & Asterius promptus in bello.
 Pallenem linquentes & domicilia patriæ terræ
 Duplicemque Boreæ pulcræ spicam cognovi,
 Quos genuit Erechtei divini incluta Orithyia,
 Illi ad undam, Deo amore mixta.

Et qui sub imis plantis volabant
 Zetes Calaisque corpore similes mortalibus.
 Postea quidem peliæ ex Pheris venit regis
 Anchiſteus : ad navim enim Argo venerat
 Ut inhospitalem ad Phæacum cum heroibus trajiceret.

Cumque illo venit socius Herculis divini
 Pulcher Hylas : Illi verò nondum super roscidum mentum
 Candidas rubescit genas florida lanugo,
 Sed adhuc adolescens erat, valdeque placuit Herculi.

Illi quidem ad navem & ad classem coibant
 Et sane invicem alius alium vocabat & alloquebatur,
 Conviviaque expediebant hospitalis mensæ.
 Sed postquam cibi ac potus satius fuit animo,
 Sedentes ordine, desiderabat magnum opus unusquisque.
 Cumque surrexissent simul omnes ex arena profunda,
 In littoreque collocata erat super arenam marina navis,
 Cujus sanè aspectu obstupere, sed postea

Argus

Ἄργος ἐφημοσύναισι νόσ' πόρσυνεν ὀχλίζεν,
 Δεσπατέαισι φάλαξι, ἢ δίσρεπτοισι κάλωσι
 Πρυμνόθεν δρετήσας, κάλεεν δ' ὅππ'ι μόχθον ἰκάνειν
 Πάντας, κυδαίνων. οἱ δ' ἐσσυμένως ὑπάκουον·
 Τόχρα δ' ἐκδιώοντο, πῶς σέρνοισι δ' ἀνῆπλον 240
 Σειραΐην μέλεινον, ἐπέβλεπεν ᾧ ἕκαστος,

Ἄϊφα θυὸν ποτὶ κῦμα κατειρύσῃ βύλαλον ἀργῶ.
 Ἡ δέ οἱ ἐλχρὶ φθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο,
 Ἀυαλέοις φυκέεσσιν ἐρυκτομήν ποτὶ χέρσῳ,
 Ἡρώων παλάμησιν ὑπὸ σιβαρῆσιν ἀπειθήs. 245
 Παχνώθῃ δ' αὖ θυμὸς ἰάσων· αὐτὰρ ἔμοιγε
 Νόστειν ὀπιπλόων ἵνα οἱ θάρος τε βίη τε,
 Μολπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ κεκμηγόντι αἰὲν ὀρίνω.
 Αὐτὰρ ἐγὼ φόρμιγγα ἠτινάμην· μετὰ χερσὶ,
 Μητρὸς ἐμῆς ἐκέλευσ' ὠτερπέα κῆσμον αἰοιδῆs· 250
 Καὶ οἱ δ' ὅτ' ἐσηθέων ὅππ'α λείρον ἐξελοχάσκει·

Ἐξοχον ἠρώων μνηστῆον αἶμα γενέθλης,
 Εἰδ' ἄγε κῦν σέρροισιν ὑπὸ σέρνοισι κάλωας
 Βερίσθ' ὁμορρόθεοντες, ἐρείσατε δ' ἵχνια γαίῃ
 Ταρσείοις, ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην τανύσαντες· 255
 Καὶ χαροπὸν ποτὶ χόμα γεγηθότες ἔλξατε νῆα
 Ἀρῶ πεύκησιν τ' ἰδὲ δρυσὶν γομφωθεῖσιν,
 Αἰὲν ἐμῆς ἐνοπῆς, ὅς γ' ὅτ' παρ' ἐκλυες ἦδη,
 Ἡνίκα δένδρε' ἔθελγον ἐν ὑλήεντι κελώνῃ,
 Πέτραι τ' ἠλιβάτεις. καί μοι κ' ὄντον ἔβαινες, 260

Οὐρεα περλιπῶσα, ἐπίσσω δ' αὐτὲ θαλάσσης
 Παρθενίης ἀτρεπῆς. ἀνέρχῃ δ' ὅππ'ι πᾶσιν ἀμείβειν,
 Ἡμετέρῃ πῖσυν· καθαίρη, ἢ θεσκέλῳ ὁμφῇ.
 Ἀὖ τότ' ὅτ' ἐπ' ἐρομέεσσα τομαεῖας ἔκλυε Φηγός,
 Ἦν οἱ ὑποτροπὴν ἄρ' ἔτ' ἔτο νηὶ μελαίνῃ. 265

Παλλὰδ'·

Argus instinctu animi paravit eam movere ,
 Ligneis phalangibus & flexilibus funibus
 A puppe attollens , vocavitque ad laborem venire
 Omnes gloriosis nominibus honorans. Illi verò certatim obtem-
 Armaque exuebant , & circa pectora cingebant (perabant,
 Lineum funem , incumberebatque operi unusquisque
 Ut quàm celerrimè rapidam in undam traherent loquacè Argo.
 Illa verò illic incidens in arenam , pondere deprimebatur.
 Aridis algis impedita propè terram ,
 Heroum manibus sub fortibus inobediens.
 Obstupefactusque rursus est animus Jasoni : postea mihi
 Annuit adspiciens , ut robur viresque
 Cantu nostro , defatigatis semper commoverem.
 Ast ego lyram tendens manibus ,
 Matris meae miscui delectabilem ornatum canticus ,
 Et à pectoribus dulcem vocem produxi :

Praeclara Heroum Minya sanguis propaginis ,
 Age nunc , robustis sub pectoribus funes
 Attrahite auxiliantes invicem , imprimiteque vestigia terrae
 Plantis , summum pedis vehementer extendentes :
 Et caeruleos in fluctus laeti trahite navem
 Argo , piceis & quercubus compactam.
 Tu verò semper vocem meam etiam ante audivisti jam
 Quando arbores demulcebam in nemoroso vertice
 Petrasque excelsas : & mihi ad pontum descendisti
 Montes relinquens ; sequere verò etiam nunc maris
 Virginei vias , festina verò per omnia transire
 Nostra confisa cithara & divina voce.

Tunc quidem instrepens vatidica audivit fagus ,
 Quam subdidit Argus navi nigrae

Palla

Παλλὰδ' ὅτ' ἐννεσίησιν. ἀνέρθῃ ᾧ μάλ' ὤκω,
 Δέσσετ' ἐλαφρίζουσα. θοῇ δ' ὠλίοθ' ἀνε πόντω·
 Καὶ οἱ ἐπειγομένη θάμναις ἐκέδασσε φάλαγγας,
 "Αἱ οἱ ὑπὸ τρώπῃ κείντο μᾶς χοινοῖο ταφείοι·
 'Εν δ' ἄρ' ἔβη λιμένος, χαροπὸν δ' ἀνεχάσασατο κύμα· 270
 Θῖνες δ' ἀμφέκλυσθεν· ἐγήθει ᾧ φρεν' ἰήσων,
 'Αλτο δ' ἔσω νεὸς ἄργος, ἐφέσπετο δ' αἰχρόθι πῖφους.
 Καὶ οἱ ἐπάρηλα θῆκαν ἀρηρότα προσύνοντες,
 'Ισὺν τ' ἡδ' ὀθόνας· ἐπὶ δ' αὖτ' οἴηκας ἔδησαν,
 Πρυμνόθεν δ' ὤρτήσαντες, ἐπεσφίζαντο δ' ἰμάσιν. 275
 'Αὐτὰρ ἔπειθ' ἐκάτερθεν ἐρετμὰς ἠπλώσαντο,
 'Εισθαίνειν ἴ' ἐκέλευον ἐπειγομένης μινύης·
 Τοῖσι δ' αἰσονίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Κέκλυτέ μοι βασιλῆες αἰμύμονες. Οὐ γὰρ ἔμοιγε
 'Ανδάντ' ἐν πρᾶπίδεσσιν ὄρειοτέροισιν ἀνάσσειν· 280
 'Τμείς δ', ὄντιν' ἄρα κρεῖδη θυμός τε μενοινᾷ,
 'Ηγεμόνας σήσασθε· καὶ ὡς πᾶσι πάντα μελήσει,
 Σημανέειν ὅ, τι κεν ῥέξαι ἐπεὶ ἡδὲ ἔργον,
 Πόντον ὀπιπλώσασιν, ἀφιξομένοισι τ' ὀπί' ἡῶν,
 "Εἴτε καὶ ἐς κόλχας καὶ ἐς αἰαιοδαπὰς ἀνθρώπων· 285
 Καὶ γὰρ δὴ μὲνον σὺν ἐμοὶ πολέες τε καὶ ἑοῖοι,
 "Οἱ ῥα καὶ ἀθανάτῃς ῥίζης γλήθ' ἀχεταιᾶσθε,
 Ξυῶν ἀνηρεῖψασθε πόνων κλέθ', ὅφρ' αὖν ἄρησθε.
 'Αλλ' εἰ δὴ κάρηισον ἀρειότερόν τε γηράεθ'
 'Ηρᾶκλῃ ἄνακτι ὁτομαί· ἴσε καὶ αὐτοί. 290
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἐν δ' ἄρα φωνῇ
 Λαὸς ἐπερρώθηεν, μινύαις ὀπιπείραντον εἶναι
 'Αλκείδην, ὃς πᾶσι μέγ' ἔξαρχ' ἦεν ἐταῖροις.
 'Αλλ' εἰ πεῖθον ἄνακτα πεπνυμένος. ὅς ῥα οἱ ἦδη
 'Ηρῃς ἐννεσίησι τέτλημένος αἰσὺν ἦν. 295

Palladis instinctu: sublata verò est valdè statim
 Ligna elevans, celeraque lapsa est in pontum,
 Et impulsa frequentes disperfit phalanges
 Quæ carinæ suppositæ erant uno fune extensæ,
 Ingressaque est portum, cæruleaque recessit unda
 Littusque percussus est: gaudebat verò animo JASON,
 Desiliitque in navem ARGUS, sequutusque est juxta TIPHYS
 Et crexerunt, congruentia parantes,
 Malumque & vela, gubernaculaque alligarunt,
 Ex puppe appendentes, constringebantque lora.
 Sed postquam utrinque remos extenderunt,
 Conscendereque jusserunt festinantes MINYAS
 Illos ÆSONIDES verbis celeribus alloquitur est:

Audite me strenuissimi Reges, non enim mihi
 Placet in animo præstantioribus imperare.
 Vos verò eum quem cor animusque vester jam designat,
 Ducem statuite, & qui de omnibus curabit
 Indicare quidque dicendum sit quidque faciendum nobis
 Tum pontum navigantibus, tum ad terram appellentibus
 Sive COLBORUM sive aliorum hominum.
 Equidem sanè tantum mecum multi & boni estis
 Qui certè immortalis radicis genus omnes jactatis,
 Communemque sequimini laborum gloriam, ut illam consequa-
 Non tamen ullum ego meliorem præstantioremque esse (mini,
 HERCULE rege existimo. Scitis & ipsi.
 Dixit. Illi verò omnes laudarunt. Voceque
 POPULUS confirmavit, MINYIS regem fore
 ALCIDEN, qui omnibus longè excellentior erat sociis.
 Sed non persuaserunt regi sapienti (qui sanè jam sciebat
 JUNONIS Consiliis honoratum esse ÆSONIS filium,

Ut

O R P H E I

κλέετο ἑὸν λὸν ἐπεασομύμοισιν ὄπαζεν·
 γ' αὐτὸς ἐνίσταεν ἰήσυνα κείρανον εἶναι,
 ν' ἐρέτμισιν, ἀνὰ τραφερήν τε καὶ ὕρην.
 δὴ μάλιστα πάντες ἐπῆνεον ὡς ἐκέλευεν
 ἦς, καὶ θῆκαν ἰήσυνα κείρανον εἶναι. 300

ἢ ἥλιος τὸν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων,
 ὠκυπόδεας κελαυνὴν ἐν τυε νύκτα,
 ἐνὶ προπιδέασιν ἐμήκεν αἴσυντο ἦος
 ἠρώεσσι ἔορκια συνθεσιῶν
 φέρε μπεδα πέντα φυλασσόμενοι πεπύθοιντο. 305
 τοι μυσσῶ, φίλον τέκος, ἀντιόφημα
 καὶ μὲ ἐκέλευε θοῶς ἱερήϊα καλὰ.

ὡς ψαφραῖσιν ἐπ' ἠιόνεσσιν ἐνῆκα
 ἐπ' ἐκ δρυὸς ἐστὶ φερεσβίς, ἐν δὲ ἄρ' ὕπερθε
 παρκατέθηκα θεοῖς ἐπὶ νήχυρα δῶρα. 310

δὴ κραντήρα βοῶν περμυκέα ταῦρον
 ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα διαν,
 νων· περὶ δὲ αἷμα πυρὶ χέον ἐνθα καὶ ἐνθα.

περὶ κραδίην θραύσας ποπάνοισιν ἔθηκα
 ὕρην ἔλαιον, ἐπ' αὐτῷ δὲ γλάρος ἄμνης. 315
 δὲ ἐκέλευσε περὶ σιδὸν ἀμφιχυθέντας
 ἐπαμπήξαοθ' ἰδ' ἄορα κωπήεντα,

παλάγχθοισιν ἐρείδομύμαις παλάμησι·
 ἄρ' ἐν μέσῳ τεύχεα κυκεῶντο ἐρείσας
 εὖ, τῷ πάντα περὶ φραδῶς ἐμέμικτο· 320
 τοὺ μὲν περὶ φερέσβις ἀλφίτα ἀκτὴ,
 ὅππ' ταύροιο, θαλάσσης δὲ αἰλμυρὸν ὕδωρ.

καὶ δὲ ἐκέλευσε κύκλῳ ἐρόεντας ἐλαίης·
 χρυσεῖν φιάλην χεῖρεσσιν ἐμαῖσιν
 τὰς κυκεῶντο, ἐφεξείης ἐπένομιον, 325
 Γάειν

Ut illum hæc gloria apud posteros sequeretur)
 Qui tunc sanè ipse pronuntiavit Jasonem ducem esse
 Quinquaginta remigum terra marique.
 Tumque maximè id omnes approbarunt quod jussit
 Hercules , & statuerunt Jasonem ducem esse.
 Quum verò sol immensum æthera secans
 Equis velocibus nigram paravit noctem ;
 Tunc in præcordiis consilium agitavit Æsoni filius
 Ut fidem Heroibus & jusjurandum confœderationis
 Injungeret , ut sanè omnia servantes obedirent.
 Et tunc Musæ , chære fili , Antiophemi
 Parare me jussit celeriter sacra pulchra.
 Ast ego siccis in littoribus coagmentavi
 Ramos , qui erant ex frugifera quercu , supraque ,
 Peplo imposui Deorum multa dona.
 Et tunc ducem armentorum valdè mugientem taurum
 Fugulavi , reflectens caput in æthera divum
 Vivum dissecans , & circa ignem sanguinem fudi hinc atque il-
 Posteà verò cor secans placentis inposui (line.
 Libans humidum oleum , & super illud lac agna.
 Heroas verò jussi undique circumfusus
 Arma induere , & enses manubriatos
 In pellem & viscera figentibus manibus.
 Collocavi verò in medio urnam Cyceone plenam
 Testaceam , cui omnia ritè immixta erant :
 Cereris quidem primùm hominibus vitam ferens farinæ donum ,
 Sanguisque supra tauri , marisque falsa aqua.
 Coronarique jussi amabiles orbes olivæ
 Et tunc auream phialam manibus meis
 Implens Cyceone , ordine distribui

Γάων ἄνδρα ἕκαστον ἐλοσθέντων βασιλῆων.
 Πυρκαϊῇ δὲ ἐκέλευον ἰήσυνα λαμπάδα θέσθ
 Πόυκης ἀζαλής· ὑπὸ δὲ ἔδραμε θεαπεσίη φλόξ.
 Δὴ τότε ἔβω πρὸς χόσμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Χεῖρας ἐπαντείνας, τὰ δὲ ὑπὸ γλώσσης ἀγόρευσα· 330
 Ὡκεανῶ μεδέοντες, ἀλικλύσειότε πόνιχ,
 Ἐμβύθιοι μάκαρες, ἢ ὅσοι φαρμαθώδεας ἀκταῖς
 Ναίειτ' ἀλικροκαλῆς, ἢ τηθύῃ ἔχατον ὕδωρ,
 Νηρέα μὲν πρῶϊσα καλῶ πρέσβυσον ἀπάντων,
 Ἀμμυζα πεντήκοντα κόρυς πάσῃσιν ἔρανναῖς· 335
 Γλαυκὴν δὲ ἰχθυόεσαν ἀπείρτον ἀμφιτείτην,
 Πρωτέα ἢ Φόρκυα, ἢ Δίρυβὴν τρίτωνα,
 Λαιψηρὲς τ' ἀνέμῃς, αὔραις μίγα χερυσεοτάρσους,
 Ἀσρά τε τηλεσίφαντα, ἔσχαλύνει νυκτὸς ἐρεμνῆς,
 Ἀυγὴν τ' ἡερίοιο ποδῶν προποδηγέην ἴππων, 340
 Δαίμονας εἰναλῆς τε μιγαζομύκας ἥρωσιν,
 Ἀκτιῶς τε θεῶς, ποταμῶν θ' ἀλιμυρέα ρεῖθεα·
 Αὐτὴν τε κρηνίδην σεισίχθονα κυανοχαίτην,
 Κύματος ἐκπροσθρόντα, μολεῖν ὀπιταρρόθον ὄρκων.
 Τόφρα μὲν ἔν ἐπὶ ἕκαστοι ἰάσονται ἔμπεδον αἰεὶ 345
 Μίμνωμιν προφρόνως ξυνῶν ἐπαρηγόνες ἄθλων,
 Ζωοὶ νοσήσωμιν ἐὰν πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
 Ὃς δέ κε συνθεσίης δηλήσει ὅσῃ ἀλεγίζων
 Ὀρκον ὑπερβάσιον, τέττα δὲ ὀπιμαρτυροὶ ἐσόν,
 Ἰφύντειρα δίκη, ἔσσαννύες αἰνοδότειρα· 350
 Ὡς ἐφάμην, οἱ δὲ αὖτις ὁμοφροσυνῇ κατένδυσαν,
 Ὀρκια δειμαίνοντες, ἐσημῆναντο ἢ χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελύτῃσιν τε τὸν ὄρκον,
 Δὴ τότε νηὸς ἥϊς κρηῖλον κύτος εἰσεπέρησαν
 Πάντες ἐφεξείης. ὑπὸ ἢ ζυγὰ τέυχ' ἔθεντο, 355
 Χεῖρας

Ad delibandum viris singulis potentum regum
 Rogoque jussi Jasonem lampada admove
 Ex tæda arida: subter autem cucurrit divina flamma:

Tum ego ad ripam resonantis maris
 Manus extendens, hæc linguâ mea pronunciavi:

Oceano imperantes, undisonoque ponto,
 Profundi beati, & quotquot arenosas ripas
 Habitatis marinis calculis obsitas, Thetyosque ultimam aquam.

Nerea quidem primum voco, vetustissimum omnium,
 Una cum quinquaginta puellis omnibus amabilibus:
 Glaucenque pisculentam, immensam Amphitriten
 Proteaque & Phorcyna & latè potentem Tritona,
 Celeresque ventos, una cum auris, aureos pedes habentibus.

Astraque procul splendentia, & tenebras noctis opacæ,
 Jubarque solis pedum rectorem equinorum,

Demonesque maritimos mixtos Heroibus, (fluenta;

Littoralesque Deos, fluviorumque in mare se exonerantium

Ipsumque Saturnium terræ concussorem, nigram comam haben-

Et fluctibus profilientem; venire adiutorem juris jurandi: (tem,

Tum quidem quum auxiliores Jasonis firmè semper

Permanserimus, promptè communium auxiliores laborum

Vivi redibimus suas ad domos unusquisque:

Qui verò pacta lædet, non curans

Jus violatum, in illum testes sunt

Rectrix Iustitia, & Brinnyes poenas sumentes.

Sic ego loquutus sum. Illi verò rursus unanimiter annuerunt:

Fura timentes, signumque dederunt manibus.

Sed postquam juraverunt præstaruntque jusjurandum,

Tunc quidem navis suæ in cavum fundum ingressi sunt,

Omnes ordine, sub transtra verò arma posuerunt,

B

Ma-

Χεῖρας ἐρετμώναντες· ἐκέκλετο δὲ αὐτῷ Πίφους·
 Ἐκταδίοις ὅπλοις δῆσαι παρὰ κλίμακα μακρὴν,
 Ἰστία δὲ ἀπλωσάη, λιμνύου δὲ ἐκ πείσματ' ἰέσθαι.

Καὶ τότε δὴ λιγὺν ἔχρον ὅππῃ περ ἐθέλει νέεσθαι

Ἥρη ζηνὸς ἀγκυλῆς. ἐπείγετο δὲ ἐς πηλὸν ὄρυγ'· 360

οἱ δὲ ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἐπεχον χεῖρας τε νόον τε

Ἀκμητοὶ βασιλῆες. ἐπέτμετο δὲ ἄσπετος ἄλμη,

Ἀφρῶ αἶμ' οἰδαίνοντος ὑπὸ τρώπιν ἐνθα ἔ' ἐνθα.

τῇμ' δὲ ἱερὸς ὄρθρ' αἶπ' ὠκεανοῖο ῥοάων

Ἀντολίας ἡνοίγει, ἐπέσπετο δὲ ἡελυγμένη 365

Ἥδ' ὃν φάσθαι θνητοῖσι ἔ' ἀθανάτοισι φέρεσθαι

Καὶ τότε δὴ σκοπαίτε καὶ ἡνεμόεσσα κελώνη,

Πηλὴν ὑλήεντος αἶπ' ἡϊόν' κατέφαινε.

τίφους δὲ ἀμπαύσας διασῆς οἰήϊα χειρὸς

τυτθὸν ὑπὸ εἰρεσίῃσιν ἐκέκλετο κύμα χαράσσειν· 370

καὶ ῥα θαῶς ἀκτῆσιν ὑπὲδραμον· ἐκ δὲ ἄρα νηὸς

κλίμακα δευρετέην λιμνύων ἐντοσθε χάλασαν.

Ἐκ δὲ ἔβαν ἥρωες μινύαι, παύσαντο δ' ἢ μόχθαι.

τοῖσι δ' ἢ μύθων ἤρχεν ὀμιλαδὸν ἰπώδ' ἀπὸ πηλός.

ὦ φίλοι, ἀθρεῖτε σκοπιῆς περ ἔχοντα κελωνόν, 375

μέεσσι ἐν πηγῶνι καταΐκιον; ἐνθάδε χεῖρων

Ναῖδ' ἐν ἀπὴλυτῇ δικαιοτάτος κενταύρων,

οἱ τεάφον ἐν φολόῃ, πίνδε' ἢ αἰπεινὰ κάρηνα;

ὅς ῥα δικαπολὴ μέλει καὶ ἀκδύμασι νήσων·

Ἄλλοτε δὲ αὖ φοίβη κητάρην μετὰ χερσὶν ἀράσων, 380

Ἥ λυγρὴν φόρμιγγα χελυκλόνον ἐρμαίων'·

πᾶσι περικτόνεσσιν δικαπολίας ἀναφαίγει.

τόφρ' ἢ ἡμέτερον κῆρον θέλεις ἀργυρόπεζα

νήπιον δ' ἡλγυέθλον ἐν αἰκαλίδεσσιν λαβῆσαι,

Πήλιον εἰνοσίφυνον ἔβη, χεῖρα δ' ἢ ἔδωκεν

385
 Ευ

Manus remis injicientes jussitque ibi Tiphys
 Extensis funibus connectere scalam longam;
 Vela verò expandere & à portu funes attrahere.

Atque tunc placidum ventum immisit
 Juno Jovis conjunx, unde impulsæ est ad navigationem Argo.
 Illi verò remigio applicuere manusque animumque
 Indefessi reges, sulcabaturque immensum mare,
 Spumâ simul tumente sub carinâ hinc atque illinc.
 Cùm verò sacrum crepusculum ex Oceani fluentis
 Ortus aperuit, subsecutaque est aurora
 Jucundam lucem mortalibus immortalibusque ferens;
 Tunc & speculæ & ventosum jugum
 Pelii nemorosi à littore apparuerunt.

Tiphys verò remittens ex utraque gubernacula manu,
 Paulatim sub remis jussit undam sulcare.
 Et sanè celeriter ad littus accurrerunt; & ex navi
 Scalam ligneam portum intra demiserunt
 Et descenderunt Heroes Minyæ, cessaveruntque à labore.
 Illosque alloqui cœpit congregatim omnes eques Pelæus:

O Amici, videtis speculæ eminentem verticem,
 Medio in cacumine umbrosum? illic Chiron
 Habitat in spelunca, justissimus Centaurorum,
 Qui nutriti fuerunt in Phlogæ, & Pindi altos vertices?
 Qui quidem justitiæ dat operam & remediis morborum:
 Aliàs verò etiam Phœbi citharam manibus tollens,
 Aut stridulam Phormingæ, testudini similem sonum emittentem
 Omnibus vicinis judicia declarat. (Mercurii,
 Illuc etiam filium nostrum Thetis argenteos pedes habens
 Infantem recens genitum in ulnas capiens,
 Pelium frondosum adscendit, Chironique dedit

- Ἔν μιν Ὀππασμῶνς ἀγαπαζέμεν, ἡδ' αἰντάλλειν.
 Ὅν δὴ μοι πόθος ἐστὶ παρ' ἑνὶ φρέα θησαυρῷ.
 Ἀλλὰ φίλοι πελάσωμεν ὅππ' σπέσθ', ὄφρα ἴδωμεν
 Ἐξιν παυδὸς ἐμοῖο, ἣ ἦθ' ἐσιν οἷσι κέκασται.
 Ὡς εἰπὼν ἐξῆκεν ἀταρπιτόν· οἷδ' ἐπόμεσθαι. 390
 Αὐτὰρ ἐπ' εἰς αὐλὴν εἰσῆλθον ἡεροειδῆ,
 Καὶ περικεκλιμένῳ μὲν ἐπ' ἑδαῖοιο χαμδύνῃς
 Κεῖτο μέγας κένταυρος, ἀπηρῆρευσ' ὅ πετρεῖ,
 Ἴππεύεισιν ὀπλάσι πανυσάμεν θοὰ κῶλας.
 Ἀλχῆ δ' ἰσάμεν θ' ἰσπεδῶ ἣ πηλέεσσι υἱός 395
 Χερσὶ λύειν ἤερασε, φρένας δ' ἐτέρπετο χεῖρων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀθρησεν ἀγακλειτὸς βασιλῆας,
 Ἀσπασίως ἀνόρεσε, κύσεν δ' ἄρα φῶτα ἔκαστον
 Δαῖτά τ' ἐπόρουνεν· μέθυ δ' ἀμφιφορῶσι κόμωσεν,
 Ῥωγᾶλέας τ' ἐσρωσεν ὑπὸ βιβάδεσσιν πέτῃλα· 400
 Κλινθῆναι δ' ἐκέλευσεν, ἀδαιδᾶλοις δ' ὑπὸ πλάγκτωι
 Κρεῖα χυδὴν περὶ ἤκε συῶν ἐλάφων τε ταχειῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπένειμε ποτὸν μελιθεῖν οἶνον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρυτιο ποτὶ θ' ἄλῃς ἔπλετο θυμός,
 Χερσὶν Ὀππικροτέοντες ὁμόκλεον, ὄφρ' ἂν ἔγωγε 405
 Δηλώσω χεῖρωνι διαλύζιον κιθαρίζων.
 Ἀλλ' ἐγὼ εἰ πιθόμην· παρ' ἡμῶν με ἐπὶ λυθεν αἰδώς,
 Ὀππότερον γε παρ' ἡμῶν χειρὶ τέρω ἰσοφαιρίζειν.
 Μέσφ' αὐτὸς χεῖρων ἐλιλαίετο, ἔμ' αἶκοντα
 Ἠνώχ' ἄδων ἐριδανέμεν εἵνεκα μοιότης. 410
 Πρῶτος δ' αὖ κένταυρος αἶερατο πικτίδα καλὴν,
 Ἦν ῥα τότε ἐν χεῖρεσσιν φέρων ὠρεξεν ἀχιλλεύς.
 Ὅς δ' ἄρ' αἶεδε μάχην κενταύρων ὀβριμόθυμων,
 Ὅους λαπίθαι κατέπεφνον ἀλκασθαλῆς ἕνεκα σφῶν,
 Ἦδ' ὡς ἡερακλῆϊ κατ' ἄντια μακρῶντες, 415
 Ἐν

Benè quidem prudenterque amare, & curiosè nutrire.
 Hunc quidem desiderium est in animo, videndi.
 Sed amici accedamus ad antrum, ut videamus
 Habitum filii mei, & moribus qualibus ornatus sit.

Sic dicens, ingressus est viam, nosque illum secuti sumus.
 Sed ubi in aulam pervenimus obscuram,
 Ibi recumbens in humili lecto

Jacuit magnus Centaurus, sustentebaturque petra,
 Equinis ungulis extendens celeria membra.

Propè vero adstans Thetidis & Pelei filius
 Manibus lyram tractavit, animo autem delectabatur Chiron.

Ast cùm vidisset magnanimos reges,
 Modestè assurrexit, osculatusque est singulos:
 Epulaeque praeiuit, vinaque diotis apportavit,
 Fraësisque substravit lecti folia:

Et accumbere iussit, impositisque in discis
 Carnes abunde apposuit porcorum cervorumque celeritum.
 Postea distribuit potum melliti vini.

Sed cùm cibi potusque satius fuit animo,
 Manibus applaudentes simul jusserunt, ut ego
 Certarem cum Chirone, latè sonans quid, cithara ludens.
 Sed non ego persuasus sum: me enim supervenit pudor,
 Junio rem seniori me aequiparare:

Donec ipse Chiron id desideravit, & me invitum,
 Coëgit canens, certare cantu.

Primum quidem Centaurus sumsisit pectidem pulcram,
 Quam tunc in manibus ferens porrexit ei Aebilles.
 Ille quidem cecinit pugnam Centaurorum magnanimorum,
 Quos Lapithæ trucidarunt sua culpa,
 Et quemadmodum contra Hercidem valdè incitati,

Ἐν Φολάῃ δ' ἤεσαν· ἐπεὶ μὲν αἶν' ἐγείρειν.
 Ἀντάρ' ἐγώ γε μετ' αὐτὸν ἐλὼν Φόρμιζα λιγείαν,
 Ἐκ σωματὸς μελίγηρῳ ἰεὺς ἀνέπεμπον αἰοιδῆν.
 Πρῶτα μὲν ἀρχαῖα χᾶετο μελανήφατον ὕμνον,
 ὥς ἐπαμειβεύσεις, ὥς τ' ἐσθλὸς ἐς πέρας ἦλθε. 420
 Γῆς τ' οὐρυτέρης γῆρεσιν, πρυμνία τέ θαλάσσης.
 Πρεσβύτατόν τε ἢ αὐτοτελῇ πολύμητιν ἔρωτο,
 Ὅσα τ' ἐφυσεν ἅπαντα, δέκερνε δὲ ἄλλον ἀπ' ἄλλου.
 Καὶ κρόνον αἰνολέτην, ὥς τ' ἐς Δία τερπικέρτατον
 Ἠλυθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλῆϊ ἀρχή. 425
 Μέλπον' ὅπλοτέρων μακάρων γῆρεσιν τε κείσιν τε.
 Καὶ βελμῆς, βάκχιον, γυγάντων τ' ἐργ' αἰδέσθαι.
 Ἀνθρώπων δὲ ὀλιγοσθένεω πολυθενέα φύτλην
 Ἥειδον· σεινὸν ᾗ δὲ σπέτο ἦλυθεν αὐδή,
 Ἥμετέρης χέλυτο μελιγερὴν ὅππε γηρύσσης. 430
 Ἔευστο δὲ ἄκρα κάρηνα, ἔσπεα δένδρηντο.
 Πηλίκαι, ὑψηλαί τε μετὰ Δρύας ἦλυθε γῆρος.
 Καί ῥ' αἱ μὲν περρρίζαι ἐπ' αὐλῖον ἐθρώσκοντο,
 Πέτραι τ' ἐσμαρτύνον. γῆρες δὲ αἰόντες αἰοιδῆς,
 Σπήλιος προπύροιθεν αἰυσκάζοντες ἐριμνον. 435
 Οἰωνοὶ τ' ἐκυκλῆντο βασιλῖα κενταύροιο,
 Ταρσείοι κακμηῶσιν, ἔης δὲ ἐλάτυντο καλιῆς.
 Ἀντάρ' οὐρῶν κένταυροὺς ἐπαμβόεις, χεῖρ' ὅππ' καρπῶ.
 Πυκνὸν ὄρεσσι γαῖαν· ἔσπεα δὲ ἤρεσσαν ἀπλήσι.
 Τίφος δὲ λείσεπέρησε νεὼς αἶψα, ἔρ' ἐκέλευσεν. 440
 Ὡκα φρεσὶ μινύασι· ἐγὼ δὲ ἄμπαυον αἰοιδῆς.
 Ὅι' ᾗ θοῶς ἤχερθεν, ἔντυνε ᾗ τεύχε' ἕκαστος.
 Παῖδες δὲ σὺν εἰκαλίδεσσιν ἐκίχανεν ἰπώοτα πηλός,
 Καί ῥ' ἔκυσεν κεφαλὴν τε, ἔσπεα φάεα καλά,
 Δακρυόεν γαλέαν· κηλήθη ᾗ φρεν' ἀχιμμός. 445
 αὐτὰρ

In Pholoë pugnaverint; quoniam eos ira propter (surreptum) vi-
 Poste à ego, post ipsū arripiens lyram stridulam, (num irritavit.
 Ex ore mellisuum emittens resonavi cantum.

Primum quidem vetusti chaos tristem bymum,
 Quomodo distribuerit elementa, & quomodo cælum ortum natus
 Terræque vastæ natales, profunditatemque maris: (sit
 Antiquissimumque & perfectissimum multi consilii amorem,
 Et quæcunque generaverit omnia, se creveritque altud ab alio.
 Saturnumque perniciosum, quomodoque ad Jovem fulmine gan-
 Descenderit immortalium Deorum regium imperium. (dentem
 Cantabamque recentiorum beatorum genusque & discrepan-
 Et Brimonis, Bacchi, Gigantumque facta crudelia. (tiam:
 Hominumque imbecillium multarum gentium originem
 Cecini. Angustum verò per antrum ivit vox
 Nostræ lyra perdulcem vocem sonantis.

Commoti verò sunt alti vertex & valles sylvas
 Pelii, altæque ad quercus penetravit vox.
 Etenim ipsæ radicitus evulsæ ad aulam properaverunt;
 Petræque resonuerunt; feræque audientes cantum,
 Ante speluncam fugitivæ expectarunt,
 Avesque circumdederunt stabula Centauri,
 Pennis defessis, sui que oblité erant nidi.
 Sed videns hæc Centaurus obstupuit, manum super volam
 Valdè feriens, terramque pulsavit unguibus.
 Tunc Tiphys venit à navi, & vocavit
 Repentè Minyas: ego autem cessavi à cantu.
 Illi verò celeriter surrexerunt, induitque arma unusquisque.
 Filium verò ulnis complexatus est eques Peleus,
 Et osculatus est caputque & ambos oculos pulchros.
 Lacrymosum ridens: lætatusque est mente Achilles.

'Αυτὰρ ἔρσοι κένταυροισι ἔῃ γέρας ὥπασε χερσὶ
 Νεβρὴν παρδαλέην, ξεινήιον ὄφρα φέροισι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σπηλυγὺς ἀπο πρεσβυρόντες ἔβημεν
 Ἀκρῆς ἐκ σκοπιῆς, ὃ γέρων ἀνὰ χεῖρας αἰείρων
 Φιλυρίδης ἤρξατο, θεὸς δ' ἐπεκέκλετο πάντας, 450
 Νόστον μὲν μινύαισιν ἰδὲ κλέει ἐοδλὸν αἰρέει
 Ὀωλοτέροισι βασιλεύσαι καὶ ἐσομλίοις μερόπεσσιν.
 'Αυτὰρ ἐπεὶ τ' ὅππ' Ἰννα ἔς ἐς νέας πάντες ἔβησαν
 Ἐν πρεστέροισι θώκοισι καθίζανον· ἐν δ' ἄρ' ἐρείμοις
 Χεῖρας ἐφαπλώσαντες, ὅππ' ῥ' ἄλλα τύπλον ἑκάστος, 455
 Πήλιον ἐκνύσαντες· ὑπὲρ μέγα λαϊτμῶ τε πύλῃ
 Ἀφρὸς ὀπιζείων χαροπὴν λάϊκαινε θάλασσαν.
 Πισαίῃ δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρῃ ἔσπηϊας αἰκτῇ.
 Φάνθη ἣ σκίαθος, Δόλοπὸς τ' ἀνεφαίνετο σῆμα,
 Ἀλχιάλὸς θ' ὁμαλὴ, ῥεῖθρόν θ' αἰλιμυρὲς ἐναύλας, 460
 Ὃς δ' ἔχ' πολὴν γαῖαν ἰεὶ μεγαλόβρομον ὕδωρ.
 Οὐλύμπῃ ἣ βαθυσκοπέλῃ περὶ ῥῶνας ἐρμυκῆς
 Εἰσέβρομον μινύαι, ἔσθω δένδρῳδεα κάμψαν,
 Πελοήνην τ' ὠρεῖαν, ἰδὲ ζαθέην σαρκοθήκην.
 Ἐνθα καὶ ὄρκια φελοκτὰ θεῶν, ἄρρηκτα βροτοῖσιν, 465
 Ἀσμεῖοι εἰσπετέρησαν ἐμῆς ὑποθημοσύνησιν
 Ἥρωες· μετὰ γάρ σφιν ὀφέλισμον ἀνθρώποισι
 Τῆς θεῆς θυηπολίας ἄμοτον πλωτῆρσιν ἑκάστοις.
 Σινπιακάῃς δ' ὀφρῦσιν ἐκέλευμεν ὠκύαλον ναῦν
 Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ. τόθι περ κακὰ ἔργα μεμῆλδ' 470
 Θηλυτέροις. αἳ γάρ κεν αἰσώσκοντο συνδύναις
 Σφῆσιν ἀφ' ὀθαλίῃσι, καὶ ἡ κλυτὴ ὑψιπύλαια
 Ἐλδομήλαια κραίνεσκε, γυναικῶν εἰδὼς ἀρίστη.
 Ἀλλὰ πόσι περὶ τ' δέ πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 Ὃσον ἐφ' ἡμέρον ὥρσεν ἀθαναῖς λημνιάδεσσιν 475
 Κύπρις

Postea mihi Centaurus sua donum praeiit manu,
 Pellem pardi, hospitale donum ut ferrem.
 Sed quando ex specula abeuntes distessimus,
 Alta ex specula senex in altum manus elevans
 Phyllirides precatus est, deosque invocavit omnes,
 Ut reditum Minyæ & magnam gloriam referant
 Juvenes reges & futuri viri.
 Sed postquam ad litus & in navem omnes descenderunt,
 In prioribus transtris confederunt, inde remis
 Manus applicantes, undas verberabant omnes,
 Pelium evadentes. Super magnam verò undam ponti
 Spuma reseruescens, glaucum albefecit mare.
 Piscusque occultatus est vertex, & Sepiæ crepido.
 Apparuitque Sciaethos, Dolopique se ostendit sepulcrum.
 Maritimaque Homole, fluentumque in mare labentis Amyri,
 Qui per magnam terram mittit strepentes aquas,
 Olympique excelsi cacumina inaccessa
 Prospexerunt Minyæ, & Atho arboribus confitam circumvehebant
 Pallenemque latam, & per divinam Samothracen. (sunt,
 Ubi & sacra tremenda Deorum, intemeranda hominibus,
 Lubentes adierunt men moniti
 Heroes. Princeps enim valde utilis est hominibus
 Hec sacrorum sitis, navigantibus omnibus.
 Ad Sintiacæ verò littora inde appulimus celerem navem.
 In Lemno divina. Illic quidem tunc mala opera curæ erant
 Fœminis; nam trucidaverunt maritos.
 Suis sceleribus, & incluta Hypsipile
 Ita cupientibus imperavit, formâ inter mulieres præstantissimâ.
 Sed quid tibi de his multa verba copiosè dicam,
 Quantum desiderium excitaverit nobilibus in Lemniadibus

- Κύπρις ἐρωπεύει· μινύας εἰς λάντρα μινύει,
 Φίλτροις ὑψιπύλιν· ἐρωπὴς ἐλάματαεν ἰήτων.
 Ἄλῃ δ' ἄλῃ· εἰμικτὶ· ἐλάματαεν πορείης,
 Εἰ μὴ λυποτραπίος ἐνοπίης θαλξίφρασι θυμῷ
 Ἡμετέρῃ θαλχθέντες ἔσαν πατὶ νῆα μέλαιναν, 480
 Εἰρεσίην παθόντες, ἐπεμνήσαντο ᾧ μόχθῳ.
 Ἐνθεν ἐς ἐλλήσποντον ἄμ' ἠώας φέρον ἔρῃ·
 Ἀλκωνὸς ζήφυρῃ, σιγῆς ἀπώπτεθ' αἰεὶ δὲ,
 Ἰλιον δαρδανίην, πικρὴν ὑπὲρ ἑξί· ἔχοντας.
 Οὐ κ' ἀβαρυνάδας, παρνώτης τ' ὠστειχίῳ αἶαν 485
 Ἀργυρέας αἰσῆτος ὀπτακλύζι περὶ χοῆσιν·
 Λίψα δ' ὀπταρσέσκασα θένε παλυνγόρῃ δ' ὀργῷ.
 Ἀντάρ· ἐπὶ φαρμάσσιον ἐμέλονται, ἐν δ' ἄρ' ἔπ' ἴφους.
 Ἰθάκῃσι αἰεάτοισι, ἐ' ἀγλαὸς αἶσιν· ἦος,
 Σύντ' αἰδοσάμεναι, γλαυκώπιδι τριτογενεῇ 490
 Θῆκαν αἰείωντες βελόν' λίθον, ἐνθα ᾧ νύμφῃ
 Κρήνη ἔω' ὀρτακίῃ καλὰ νάματα πλεμμύρσιν,
 Ἄνεκα οἱ πηλώσιν αἶα' πηλῶν ἐλλήσποντον
 Ἐνθα δ' ἀνπετάλῃσι μυχῷ ἐντοσθε γαλήνῃ,
 Ὃδ' εἰς γαῖαν ἐρμύαν ἐὺ γυνάμπτῃς αἰκύρας, 495
 Κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερλοίσιν αἰήτης.
 Ἐνθάδε περσύνοντες ὅπ' ἡροκάλας περὶ χέσσης
 Δειπνα τὲ κ' κλισίῳ, δόρυ μ' ἐμνήμεθ' ἔκαστοι.
 Δὴ τότε κεκλημμένοι ἐπήλωθε κύζικῃ ἥρωι.
 Ὃς Δολόπων ἦνασθε πεικλόνων ἀνθρώπων, 500
 Αἰνῇ· φίλ· ἦος, ὃν οἱ τάκε δια γυναικῶν,
 Ἐνδῶρα θυγάτηρ αἰνίπῳ καλλιπάρῃ·
 Ὃς ῥα φιλαξενίῃ μινύας ἐξέρηεν ἄπαντας,
 Σφάζων πᾶστε μῆλα κ' εἰλίπαδας ἔλικας βῆς,
 Ἀχσπέρως τε συας, δῶκεν δ' ὅπ' οἶνον ἐρυθρόν, 505
 Σίπῳ.

Cypris amores nutriens, cum Minys in lectis commisceri?
 Illecebris Hypsipheilen amatoris domuit Jason:
 Aliæque alius commiscebatur, & obliti fuissent itineris sui,
 Nisi quidem revocatoriis monitis, suavique cantu
 Nostro persuasi, descendissent ad navem nigram,
 Remigationem desiderantes, recordatique fuissent laboris.
 Inde in Hellespontum cum aurora tulit nos ventus
 In superficie flans Zephyrus, angustam præter Abydos,
 Hium Dardaniæ Pityam ad dextram habentes.
 Ubi etiam Abarniados Percotesque frugiferam terram
 Argenteis Æsepus alluit undis.
 Statimque subsultans fatidica cucurrit Argo.
 Sed cum ad arenas appulimus, inde Tiphys
 Gubernator navis, & præclarus Æsonis filius,
 Simulque reliqui Minyæ, glaucos oculos habenti Minervæ
 Erexerunt grave Saxum; illic verò Nymphæ
 Fonte sub Atracio pulchras scaturigines erumpere faciunt,
 Quoniam navigantibus supra latum Hellespontum
 Serena occurrit, in ipso recessu, tranquillitas,
 Neque projecerunt in terram benè curvatas anchoras,
 Undis percussi sub tempestuosis flatibus.
 Illic verò parantes super littora eminentia
 Cernam & tentorium, cibi recordati sumus omnes.
 Tunc quidem recumbentibus supervenit Cycicus heros,
 Qui Dolopibus circumhabitantibus imperavit,
 Ænei charus filius, quem ipsi peperit divina mulier
 Eufori filia Æneta pulchras genas habens.
 Qui sanè hospitalitate Minyas honoravit omnes,
 Maestans pinguesque oves & flexipedes camuros boves
 Agrestesque suos; deditque præterea vinum rubrum.

- Σίτον δ' ἄθφονον ἦκεν ἄπο πλώσσι φέρεσθ,
 Χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας, εὐνήτας τε χιτῶνας.
 Φίλετο δ' αὖ παρέοντας ὀμηλικίης ἔνεκα σφῆς.
 Καὶ ῥα πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὁμαρτεν.
 Ἄλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο ῥόον βαπίζετο ἱτάν, 510
 Μῆνη δ' ἀσπροχίτων ἔπαγεν μελαναυγέα ὄρφνην
 Τῆμ' ὄρηίφαστοι κίον ἄνδρες, οἳ ῥα νέμοντο
 Ἀρκτοίοις ἐν ὄρεσι τετηπότες εἰκελὰ θηροῖ,
 Τιταῖσι βελαιοῖς τ' ἐναλίγκιοι ἠδὲ γίγασιν
 Ἐξ γὰρ χεῖρες ἐκάστω ἀπ' ὤμων αἵσσοντο. 515
 Οὓς πῶτ' ἐσθθρήσαντες ἀμφιμάκετο βασιλῆες,
 Ἐς μόθον ὁρμαίνοντες ἀρήϊα τέυχ' ἔδωκον.
 Καὶ ῥ' οἱ μὲν πύκνησιν ἀμύνοντ', οἳ δ' ἐλάττησιν.
 Ἐν δ' ἔπεσαν μινύαισι καὶ σκοτόεσσαν ὀμίχλην.
 Οὓς τοι ἐπειγομένοισι κτείνειν διὸς ἄλκιμον υἱόν,
 Τόξ' αἰοῖσεν. σὺν δ' αὖ νέον ὤλεσε παῖδα
 Κύζικον, ὅππ' ἐκὼν ἄλλ' ἀφραδίῃσι πεδηθεῖς.
 Τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν υἱὸς ἡρακλεῖϊ δαμῆναι.
 Λιψὰ δέ οἱ μινύαι κτείλης ἐνπύθεν ἔβησαν
 Νηὸς τευχήρεις, ποτὶ δ' ἔζυγόν ἴζον ἑκάστος. 525
 Τίφους δ' ἐπύμνηθεν ἐπήπυνεν, ἠδ' ἐκέλευε
 Κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρύσσειν, ἃ πείσματ' αὖ λῦσαι.
 Ἄλλ' ἔγ' ἰδὼν λύοντο κάλοι, δεσμοῖσι δ' ἀφύκτοις
 Ὠκείης σροφάλιγος ὄρηρότες ἐσφίγγοντο,
 Νῆα κατεῖργοντες. θάμβησε δ' ἡ τίφους ἀμύμων, 530
 Ἀφθόγος δ' ὡρῆκε χερῶν οἰήϊα νηὸς
 Ἀργαῖος· ἔγ' γάρ γε ἐέλπετο κῆμα περῆσαι.
 Ρεῖη γάρ κοτέεσκε δεδασπότος εἵνεκα λαῶ.
 Ἄλλ' ὅτε πρὸς μέσσην νυκτὸς προὔβαινεν αἵταρπες,
 Ἄσρα τε τηλεφανῇ διῶεν ῥόον ὠκεανοῖο, 535
 Ὅσ'

Frumentumque abundans iussit abeuntibus adferri.
 Vestesque & tapetes, pictasque tunicas,
 Amabatque presentes ætatis æqualitatis gratia sue.
 Et sanè per integrum diem computationibus eos prosequutus est.
 Sed quando in Oceani fluctus immersus est Titan,
 Lunaque stellis amicta induxit opacam caliginem,
 Tunc martii venerunt viri, qui habitabant
 Arcton in montibus, stupidi similes feris.
 Titanibusque fortibus persimiles & Gigantibus:
 Sex enim manus unicuique ab humeris eminebant.
 Quos tunc insipientes fortissimi reges,
 In pugnam irrumpentes, bellica arma induerunt:
 Et sanè illi tædè pugnabant, illi verò abietibus:
 In Minyas autem impetum fecerunt circa tenebrosam noctem.
 Quos irrumpentes occidit totus robustus filius,
 Arcu jaculans, simulque juvenem occidit
 Cyzicum, non labens quidem, sed inadvertentia impeditus:
 Huic verò in fati erat ab Hercule occidi.
 Statim verò Minyæ cavam conscenderunt
 Navem armati, & ad transstra sedebat unusquisque.
 Tiphys verò à puppi clamavit & iussit
 Scalam in navim trahere, & funes solvere.
 Verùm non solvi poterant funes, sed nodi in explicabilibus
 Celeri procella constricti, impediabantur,
 Navim retinentes. Obstupuit verò Tiphys irreprehensibilis,
 Et obmutescens dimisit ex manibus gubernacula navis
 Argoæ. Desperabat enim fluctus amplius transire.
 Rhea quippe irata erat ob casum populum.
 Ast quùm ad medium processisset noctis via,
 Astraque longè lucentia occidissent in fluentia oceani,

ῥοαγε κυβερνήτῃ προσεπέσιχε νήδυμ' ὕπνῳ.

Τῷ δ' βαρὺ κνώσοντι θεὰ μενέδ' ἀπ' αἰθήνη

ἄλγ' παρειαμύρῃ παρετήτυμα σήμαί' ἔφαινε.

ὦδ' ὁμοκλήσασα θεηγόρον ἔννεπε μῦθον,

ἔνδεις αἰνιάδῃ γλυκερῷ βεβολημύ' ὕπνω, 540

κῶμα περὶ βλεφάροισι βαλὼν. ἀλλ' ἔρξο πῖφν,

κέκλεο δ' ἡρώεσσι μολεῖν ὑπὶ νήνεμον αἰκτὴν,

νηὸς ἅπ' προθρόνους, ὅτι ξέν' ἐν ψαμάθοισι

κέ' ὅ' ἄποφθίμ' ὦ τῷ αἰ κτέρεα κτερεῖξαι

Παμμήτειρα ῥέη κέλε' ἔρξο, ἡδέ τε λοιβὰς 545

ἄναι ὑποχθονίοισι, ἔ' δάκρυα λειβέμ' ὄσων,

ἁιδομύς θεμιν αἰνοτελῇ ξενίῃ τε πρᾶπεζαν.

Ὀν ῥ' αἰκῶν ἔκτεινε βαλὼν δ' ἄ νύκτερον ὄρφνην

Ἠρακλῆς, θυμὸν δ' ἑὸς ἐχολώσατο ῥείης.

Ἀλλ' ὁπότεν θεσμοῖς ξείνον σεβάσθηθε θανόντα, 550

Δίνδυμον αὐτίκ' ἔπειτα ῥέης ἔδ' εἰσναβαίντες,

ἱλασμοῖς ἱεροῖς γαίης ἀρέσκηθε θύγατρα,

Πείσματ' αὖ δ' ὀφθαλμοί, τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο.

Ὡς εἰπῶσα θεὰ πάλιν ἐτράπε' Ἴσον οἷς ὦ,

Ὀυρεγνὸν ἐασυμύην· ἔ' δ' αὐτίκα καὶ ἐκεδάσθη, 555

Πρύμνης δ' αἶπτο θοῶς. ἀνέκειρε δ' λαὸν αὐτῇ,

τοίχων ἔνθα καὶ ἔνθα παρεκκλιδὸν ὑπνώντας,

Ψυχῇ ὑποτρομέων. ἄφαρ ἡρώεσσι δ' ὄνειρ

φάσματ' αὖ πᾶσιν ἐνίσπεν, ὅππιδρομάδην ἀγορεύων.

οἱ δ' ἰδοῦς ἤγερεν, ἐπ' ἡόνα δ' αἶπτο ἕκαστος. 560

Ἡ δ' καὶ ὄρφναίοιο πόλιν χρυσήν' ἠώς

Ἀυτολίην ἠνοigen, ἐδέχοντο δ' ἔρξοντες ὄρθρον.

καὶ τότε ἀριστερὸν μινύσαι νέκμω εἰσενόησαν

ἁμαίῃ καὶ κονίῃ πεπικλαμύον· ἀμφὶ γὰρ ἄλλοι

ἀχαιοὶ ἀμφὶς ἔκειντο πελώρια σώματα θηρῶν. 565

Ἀλλ'

Oculos gubernatoris invasit profundus somnus.
 Illi verò altum dormienti, Dea horrida Minerva
 Propè adstans, vera mandata declaravit:
 Hocque modo minitata, divinum dixit verbum:
 Dormis Hagniaes dulci percussus somno,
 Veternum circa supercilia jaciens. Sed excitare Tiphys,
 Jubequè heroas redire ad tranquillum litus,
 A navi defilientes, ubi hospes in arenis
 Jacet mortuus; ut illi iusta persolvant.
 Omniparens Rhea jubet munera & libamina
 Præbere inferis, & lacrymas libare oculorum,
 Reverentes fas pium & hospitalem mensam:
 Illum quidem invitus occidit jaculans per nocturnam caliginem
 Hercules, nihilominus tamen animum Dea in iram concitavit
 Sed postquam iustum hospitem honoraveritis mortuum (Rhea.
 Tum statim Dindymon, Rheæ sedem, ascendentes,
 Placationibus sacris terræ placate filiam,
 Radentesque tollentes, tunc demum recordemini navigationis.
 Sic dicens dea, reversa est, instar sagittæ
 In cælum surrepta. Hujus verò somnus statim dissipatus est,
 E puppeque celeriter defiliit, excitavitque populum clamore,
 Parietibus hinc atque illic suffultos, dormientes,
 Animo tremens, statimque heroibus somni
 Visiones omnibus narravit, cursum recensens.
 Hi verò celeriter surrexerunt, in litusque defiliit unusquisque.
 Aurora interim, aureas habenas regens, obscuri poli
 Ortum apperuit, recipitque cælum diluculum:
 Tuncque procures Minyæ mortuum agnoverunt
 Sanguine & pulvere fœdatum. Circum enim alii
 Bellicosi circumjacebant, ingentia corpora ferarum.

Hi.

Ἄλλ' οἱ μὲν βασιλῆα παῖσιν ἀμφιχυθέντες
 Κύζικον διέξουσιν ὑπὸ πλακέεσσιν ἔθηκαν,
 Ἄν δ' ἄρα τύμβον ἔχουσαν, ἐδωμήσαντο τῇ σῆμα.
 Φιτρὸς δ' αἴψα κόμιζον, ἰδ' ἔντομα προσύνοντες
 Πιαμμέλαν' ἐν βόθροισι κατεκαίαθον. αὐτὰρ ἔσπευγε 570
 Ψυχὴν ἱλασάμενη, σπένδων μελίσματα χύτλων
 Ἰδαίῃ τ' ἠδὲ γάλακτι, μελισσορρύτων ἀπο νασμῶν,
 Λοιβαῖς συμπροχέων, ἑμοῖς ὕμνοισι γεραιῶν.
 Αὐτὸς δ' αἰσονίδης παρ' οὐδ' ἔμελλεν ἀέθλον
 Τυμβιδίῃ ἐπ' ἀγῶνι ἐπιγέροισι ἔμμεν' ἀεθλα, 575
 Δῶρα τὰ οἱ πόρην ὑψιπύλῃ λήμνοιο φέρεσθαι
 Ἀλκαίῳ μὲν δῶκε πάγης γέρας ἀμφικύπελλον
 Χρυσεῖον πολυχανδρὸς ἔχειν· πηληϊὶ δ' ἔδωκε
 Θάλασσαν σάββοισι, ποδωκείης ἕνεκα σφῆς,
 Κλαῖναν φοινικέην, πολυδαίδαλον ἔργον ἀθήνης. 580
 Αὐτὰρ παῖσιν οἷο δάκεν γέρας ἡρακλῆϊ,
 Ἀργύρεον κρητῆρα παναίολον. ἱππασίῃς δ'
 Κάστρε, χρυσεῖων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον.
 Πυρμαχίῃς δ' ἐπὶ τῇ λιαυθῆα, δῶκε φέρεσθαι
 Ἀθλοφόρῳ πολυδόκει· ὃν δ' ἔκλυτον ἦρατο νῆος. 585
 Αὐτὸς δ' Ἀκαμπέῃς τόξον λάβειν ἠδ' ἄρ' οἷσας.
 Τεινόμενι δ' οἷ ἦκε βέλτε, τ' δ' ἀπέπιατο τιλῶ.
 Δῶκε δ' ἄρ' αἰσονίδῃ μινυῆς λόχῳ εἵνεκα ἡμῆς
 Πλέξας δ' ἀνθῆς σέφανον τανυφύλλῃ ἐλαίῃς.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὥπασε δῖον ἰήσων, 590
 Ἐμβάδα χρυσεῖν γε ἡπτανομήλω πτερυγέσσι.
 Αὐτὸ δ' ἀγῶν, Φήμῃ δ' ἀπέπιατο δῶματ' εἶσω
 Κυζίκῃ οἰχομένη· ἧ δ' ὡς κλύε σύγχαμ' αἰνῇ,
 Στήθεα δρυπιομήνῃ λίγ' ἐπώκυεν. ἀμφὶ δ' αἰετὶς
 Ἀψαμνήνῃ μέλειθα, βρόχῳ δ' ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε. 595
 Ἐν.

Hi verò regem undique circumfusi
 Cyzicum benè rasis tabulis imposuerunt,
 Tumulumque effoderunt, ædificaveruntque monumentum.
 Stipitesque celeriter contulerunt, & inferias parantes
 Nigras, in scrobibus combufferunt. Ast ego
 Animam placavi, libans placamenta inferiarum
 Aqua & lacte, mellifluis à fontibus,
 Libationibus eam adspersgens, & meis hymnis honorans.
 Ipse verò Æsonides proposuit omnibus præmium,
 Sepulchralis certaminis sociis
 Dona, quæ ei dedit Hyppisyle ex Lemno auferenda.
 Anceæ quidem dedit palastræ præmium, calicem
 Aureum valde capacem: Peleo verò dedit
 Vincenti stadiis, pedum celeritatis causa suorum,
 Chlænam purpuream, artificiosum opus Minervæ.
 Sed quinquercii dedit præmium Herculi,
 Argenteum craterem multum variegatum. Equestrisque certæ
 Castori, aurearum phalerarum insignem ornatum. (minis
 Pugilatûs verò, tapetes valde amœnos dedit
 Victori Polluci; ille enim inclatam retuleras victoriam.
 Ipse verò benè flexum arcum cepit & sagittas:
 Tendens enim arcum emisit sagittam quæ evolavit longissimè.
 Dedit verò insuper Æsonidi Minya classis honoris causa
 Texens floribus ornatam corollam longæ frondis oliuæ.
 Sed mihi cantûs præmium dedit divus Jâson
 Cothurnum aureum extensis alis.
 Et sic dissolvebatur certamen, famæ verò volavit in domum us-
 Cyzici interemti. Hoc verò ut audiuit uxor infelix. (que
 Pectora lacerans valdè flevit, circa verò collum
 Implicans funem, laqueo animam perdidit.

Ter

Γῆ δ' ὑποδεξαμένη πλάκι δάκρυα πίδακ' ἤκε
 Βλύζ' αὖ δ' ὄρυγροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μέσσης,
 Ἀέναον· κλεινὴν ᾗ περικπίονες καλέεσσι.

Καὶ τότε δὴ βασιλῆες ὄνειροπόλον δ' ἄρ' πύσιν,
 Κνημὸν ὅππ' ἰζάθεον, ἢ δ' ἰνδυμον ἀκρώρειαν,
 Ὀφραὶ κε μειλίζαντο δ' οἰνίσσις ἐπὶ λοιβαῖς

600

Ρεῖην πρεσβυγυῖ, θυμὸν δ' αἰλέαντο ἀνάσσης.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, Φόρμιγ' αὖ χερσὶν αἶερον.
 Ἄργος δ' αὖθ' ἴκανε λιπῶν δ' ἐργέα νῆα.

Ὅσγε ταυνοφλοῖς ἐλάτης, αἰμφιπλεκὲς ἔρ' ἔρ' ἔρ'
 Ἀμπέλ' αὖ αὐαλέης ὅξ' αἰπέκερσε σιδήρεω.

605

Ἐέασε δ' ἐπισαμνύως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνησι
 Μίμνεν ἐμπεδον αἶν ἐπ' ἐσσομνύοις ἀνθρώποις.

Λάασι δ' ὀτύκτοις δωμησατο οἶον ἀνάσσει.

Ἐν δ' ἄρ' ἐπειγόμενοι μινύαι (μέγα δ' ἐξοχα πάντων 610
 Ἀσπινίδης) λιθαίκεσσι ἀρηρότα βωμὸν ἐτευξαν.

Ὡς ἐπὶ ταυροθύτης λοιβαῖς ἡδ' ἱεραὶ καλά
 Ρέξαν δ' ὄρις ἑσ' ἀπονδαῖσι δ' ἐτέρπετο ρεῖη

Αὐτὰρ ἐμ' ἠνώγον κλῆσαι θεὸν ἡδὲ γερῆραι,

Ὀφραὶ κεν αὐτομνύοις νόσον μελὶν δ' ἐπάσσοι.

615

Ἀλλ' ὅτε δὴ θυέεσσι λιτῆσί τε γυνασάμεσθα,

Ἀργῶν ποτὶ νῆα κατήλθομεν, ἐν δ' ἄρα πῆφους

Ἡρώας πρύμνηθεν ἐκέκλετο· σὺν δ' ἄρα πάντες

Ἐσσύμμοι θώκησιν ἐπὶ προτέροισι κάθιζον,

Βάντες ὑπὲρ θώκοιο, ὧς εἰρεσίης μινώνοντο.

620

Ἀποφάτως δ' ἀπὸ γῆς λεπτοὶ λύνοντο κάλῳες,

Πείσματα δ' ἠπλώθη· κραιπνὸν δ' ἀπὸ δινδύμευ ἄκρης

Ἰκμῶν ὄρον ἐφῆκε ρεῖη λιπαροκρήδεμνον.

Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηὶ χερσὶσμια πέμπομεν ἱερά,

Βωμὸν ἐπισέψαντες ἐπεσσομνύοισι πυθέσθαι

625

Πείσμα-

Terra autem recipiens latè lacrymas , fontem emisit ;
 Protrudens argento similem aquam fonte ex medio
 Semper scaturientem. Cliten verò incolæ appellant.
 Et tunc reges ob religionem nocturnorum monitorum ,
 Verticem in divinum & Dindymon cacumen (adscenderunt) ,
 Ut placarent vino abundantibus libationibus
 Rheam annosam , animumque recrearent reginæ.
 Postea ego sequutus sum , lyram manibus tenens.
 Sed & Argus venit relinquens affabrem navem ,
 Quia corticosa abiete implexum ramum
 Visti aridæ acuto præcidit ferro :
 Sculpsitque ex eo doctè idolum sacrum ex arte
 Ut maneret ibi constanter semper apud posteros :
 Lapidibusque benè cæsis ædificavit domum Reginæ.
 Inde ardentes Minyæ (maximè verò omnium
 Æsonides) ex lapidibus elegantem aram struxerunt.
 Super quam infernalibus libamina & sacra grata
 Fecerunt procures , libationibusque delectabatur Rhea.
 Sed me jusserunt celebrare Deam & honorare ,
 Ut nobis supplicantibus dulcem reditum largiri velit.
 Sed postquam sacrificiis & precibus supplicavimus ,
 Argoam ad navem descendimus , inde Tiphys
 Heroes ad navem vocavit , simulque omnes
 Irruentes , transstris in prioribus confidebant ,
 Transstrareliqua transcendentes , & remigationis recordabantur
 Sponte verò à terra tenues dissoluti sunt funes , (tur.
 Rudentesque extensi sunt , velocemque à Dindymi vertice
 Secundum ventum innixit Rhea eleganter turrita.
 Nos verò rursus apud Navem splendida obivimus sacra ,
 Aram coronantes , quæ posternis audiret

Peisima-

Πεισμαπίῳ, πόθι πείσμαθ' ἐργολμῆς λόθεν ἀργῆς.
 Ἄνταρ ἐπεὶ γ' ὄθνας αἰκάτῃ πλῆρωσεν αἴητις,
 Θείνε Διὸς περὶ σῶσ' ἀλιμυρέα κύματ' αἰώντα,
 Μύσια δ' ἡγετόθεν παρσμεῖβεται πείρατα γαῖης.
 Ἄϊφα δ' ἡρώδακίς περὶ χοῶς ἤμειψε θέσσα, 630
 Καλὸς τ' ἐς λιμνῆας φαρμαθώδεας εἰσεπέρησε,
 Κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ περτόνοις δ' ὅππ' χεῖρα βαλόντες,
 Ἰσία μηρύσαντο καὶ ἀμφ' ἱμάσιν ἔδθησαν.
 Κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ὅππ' χθονὸς, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 Σίτῃ καὶ πύτιθ' λελητημένοι· ἀμφὶ δ' ἡ κναμὸς 635
 Ἀργάνθη κατέφαινε, βαθυσκοπέλοί τε κελῶνας.
 Ἡερκλέης δ' ἡπείγῃ ἀν' ὑλήεντας ἐναόλας,
 Τόξον ἔχων παλάμῃς ἰδὲ τριγλώχινας οἰσῆς·
 Ὀφραῖκε θηρήσμετο, πόροι δ' ὅππ' δόρυπον ἐταῖροις,
 Ἡ σύας, ἡ πόρην κερσῆν, ἡ ἄρσιον αἶγα. 640
 Τῷ δ' αἰφαιμαρτήσαντος ὕλας ἐξήκετο νηὸς,
 Λάθερα ὅππ' αὐτόμηνθ'· σκολιῆς δ' αἰλίτησεν αἰταρπῶ,
 Ὑλῃ ἐνιπλάγχθεις, ἐν δ' ἀπείθῃ ἤλυθε νυμφῶν
 Αἰμνακίδων· αἱ δέ σφιν ἐσπάρησαι, ἰόντων
 Κῆρον ἐτ' ἀντίθεον, καπερύκακον, ὄφρα σὺν αὐταῖς 645
 Ἀθάνατός τε πέλη καὶ ἀγήραθ' ἡματα πάντα.
 Ἀλλ' ὅτε πρὸς μεσάτην ἡῶ φέρεν ὠκέας ἵππους
 Ἡέλιθ', κραιπνὸς δ' ἐξ ἔρεθ' ἐπνεεν ἔρθ',
 Ἐγ δ' ἔπεσ' ἀργυρναῖς ὀθόνας· πῦρος δ' ἐγχεγῶν.
 Νηὸς ἔσω περῶαν, θινὸς δ' ἐκ πείσματι λύειν 650
 Ὅι δ' κυβερνητῆρθ' ἐφημοσύναις ἐπίθοντο.
 Εἰλαπίδης δ' ἀνὰ πρῶνα θοῶς πολύφημθ' ἔβαινει,
 Ὀφραῖκεν ἡερκλῆα θοῶς ὅππ' νῆα καλέσσαι.
 Ἀλλ' ἔοι ξύμβλητο· μολεῖν γάρ οἱ ἔπι πέπρωτο·
 Φᾶσιν κακλίροον μῦθ' ὄβριμον ἡερκλῆθ'. 655
 Ἄνταρ

Piesmatia, eò quod funes ibi detentæ dissoluti sunt Argo.
 Sed postquam vela navis implevit ventus,
 Verberavitque sulcans salsos fluctus ponti,
 Mysiæ propè transiit confinia terræ:
 Statimque Ryndacia ostia penetravit currens,
 Pulcrosque in portus arenosos intravit
 Appulsiue ad littus. Fumibus verò manus injicientes,
 Vela convolverunt, & loris circumligarunt.
 Scalasque demiserunt in terram, descenderuntque ipsi
 Cibum & potum desiderantes. Circum verò collis
 Arganthe apparuit, excelsique vertices.
 Hercules verò properabat ad nemorosos recessus,
 Arcum tenens manibus atque tricuspides sagittas:
 Ut venaretur, præberetque ad cœnam sociis
 Aut suæ aut juvencam cornutam, aut agrestem capram.
 Illo verò deviante, Hylas egressus est navi,
 Clam sequutus, obliquaque & ipse deerravit via,
 In sylva oberrans, inque speluncam venit Nympharum
 Palustrium. Hæ verò illum conspicientes
 Adolescentem adhuc Diis similem, interceperunt, ut cum ipsis
 Immortalisque esset & senii nescius in omne ævum.
 Sed postquam ad medium diem tulit celeres equos
 Sol, velox ex monte spiravit ventus secundus,
 Inciditque candidis velis: Tunc Tiphys jussit
 Navem conscendere, & à littore funes solvere:
 Hi verò gubernatoris monitis obtemperarunt.
 Elatides verò in cacumen montis Polyphemus celeriter ascendit.
 Ut Herculem citò ad navem vocaret.
 Sed non ipsi occurrebat, non enim fata concedebant ut veniret
 In Phasim pulcrè fluentem robur forte Herculis,

Ast

Ἄντ' αἰὲρ ἐπ' ἡῶσι λυγρὴν ἐπερσίσαμεν αἶαν,
 Ἐνθ' αἰμυκῶ βεβρύκεσιν ὑπερφιάλοισιν ἀναστέν.
 Ὅσε πανομφαῖα ζήνους θέμιν οὐκ ἀλεγίζων,
 Ἀθλον ἐπὶ ξείνοισι περικλήονων ἀνθρώπων,
 Ὅσις ἐπὶ παθμὸς ἢ δ' ἀσεμφῇ δόμον ἰῆη, 660
 Θήκατο πυγμαχίης ὑπερόπλις πειρηθῆναι.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἤϊσσε βίη κρατερὸς πολυδύκης,
 Τύψας ἀπρωφάτως κεφαλὴν σκληροσίν ἱμαῖσι.
 Λαῖος δ' αὖ βεβρύκων μινύαι χαλκῶ κατένηρξεν.
 Ἐνθαῖδ' ἀφορμηθέντες, ὑπ' εἰρεσίῃ ᾗ καμόντες, 665
 Βισυνῶν μέγα ἄστυ πλατεῖη κέλσασκεν ἀκτῇ,
 Σπένδοντες προχοαῖς, ἢ δ' ἐν νιφάρχεσιν ὕλαις
 Ἐσπεροὶ αὐλισθέντες ἐφοπλισσάμεθα δόρπον.
 Ἐνθα τότ' αἰνὸγάμοι Φινδὸς ὑπερήνορα θυμῷ
 Δοιὸς ἐξαλάωσε γόνυ, προβλήσιν τε πέτραις 670
 Θηρσὶν ἐλὼν προὔθηκε γυναιῶν εἵνεκα φίλτρων.
 Τὸς ᾗ δ' αἰσκηθεῖς καὶ ὁπωπύτας αὐτοῖς ἔτευξαν
 Παῖδε κλυτὰ βορέα· φινεῖ δ' ἄρ' ὥπασαν αἶτην
 Ἀργαλέοιο κῆρυ, φωτὸς δ' ἀπενόσφισαν αὐγὰς.
 Ἄντ' αἰὲρ ἐπεὶ ζαμύης βορέης σροφάδεσιν ἀέλλαις 675
 Ἀρπαξάας ἐκύλινθεν ὑπὸ δρυμὰ πυκνὰ δ' ὕλας
 Βισυνίης, ἵνα κῆρ' ὀλοὴν δ' πότμον ἐπίσση.
 Ἄντ' αἰὲρ ἐπειτα Φινῆα ἀγνηορίδαο λιπόντες
 Ἄυλιν, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξικόμεσθα
 Ἀλχῆ κυανέαις πέτραις, αἷς μοι ποτὲ μήτηρ 680
 Ἡμετέρη κατέλεξε πεφίφρων καλλιόπεια.
 Οὐ γὰρ οἱ ἐξυπάλυξις οἷζυροῖο πόνοιο,
 Ἀλλὰ κατειρυμῆαι ἀνέμων δ' ὀργῇσιν ἀέλλαις
 Συμβλήτες πίπυσιν ἐπ' ἀιδήλαισιν ἰῆσσι.
 Δῶπός τ' ἀμπέλαιός τε δ' ἐργονὸν ὄρωι ἵκανεν 685
 Ῥήϊν-

Ast summo mane ad funestam advenimus terram
 In qua Amycus Bebrycibus perjuri imperavit.
 Qui omniscii Jovis vindictam non curans,
 Certamen hospitibus circumhabitantibus
 Quicumque in regionem aut contumeliosam domum suam veni-
 Indixit, ut eos pugilatu insolenti tentaret, (rent,
 Hunc quidem delevit robore præcellens Pollux
 Percutiens ruditer caput duris caestibus.
 Turbam verò Bebrycensium Minyæ ferro deleverunt.
 Inde verò solvantes, & remigatione defatigati,
 Bithynorum ad magnam civitatem lato appulimus littore,
 Properantes per ostia, & in nivosis sylvis
 Vespertini pernoctantes paravimus cœnam.
 Ubi tunc infelix Phineus generoso animo
 Duos excœcavit filios, prominentibusque in petris
 Feris prædam exposuit, muliebrium caussa illecebrarum.
 Hos verò sanitati restituerunt & visum reddidere
 Filii incluti Boreæ. Phineo verò e contrario damnum intulere
 Difficilis iræ, oculorumque abstulerunt lumen.
 Sed postea vehementissimus Boreas vertiginosis procellis
 Abreptum, devolvit in densa querceta & sylvas
 Bistonias, ut fatum perniciosum & fortunam lueret.
 Tum Phinei Agenoridæ linquentes
 Tentorium, super magnas plagas maris evasimus
 Prope usque ad Cyanea saxa, de quibus mihi aliquando mater
 Nostra narravit sapiens Calliope.
 Illis verò nulla requies à molesto labore,
 Sed impulsæ ventorum adversis procellis
 Complosæ cadunt in invicem,
 Frægorque lætè trans mare & spaciosum cœlum vagatur
 Ruptæ

ῥήγνυμ' ὅλοιο κλύδων· ὀρνομένης τε θαλάσσης,
 Κύματι παφλάζοντι· περὶ δ' ἄσπετος ἄλμη.
 Ἀλλ' ἐγὼ ἀνιάδῃ τὰ δ' ἄπο γλώσσης ἀγόρευσα,
 Πρύμναν ἐπειθ' ὀρόειν, ὅφρ' ἂν πεφυλαγμένη· εἴη.
 Τῆ δ' ἔειπαιόντος ἐπαχυνώθη φίλον ἦτορ, 690
 ἔν τ' ἐρνοισι δ' ὥσθ' ἐν, ἃ θεία τελέεσθ' ἔμελλεν,
 Μέν· ἀφ' ἡρώων. ἀλλὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
 ἥρης ἐνεσίησιν ἐρωδιὸν ἦκε φέρεσθ'
 Ἀκρην ἰσοκεραῖαν. ὃ δ' ἀγαλόων πεπότητο·
 Πέτρεας δ' ἐν μυχάταισιν ὑπὸ πτερύγεσσι ἀερεθεῖς 695
 Δινῆθι. τῇ δ' αἴψα κραδαινόμεναι ἐκάτερθεν
 Σύμπεσον ἀλκήλασι, ἔκρ' ἥς ἄκρον ἔκερσαν
 Ὀρνίθος· οὐδ' ἔσφιν ἐτώσιον ἤρῃσκοντο.
 Τίφους δ' ἐκπερλιπόντος ἐρωδιῷ αἰπὺν ὀλεθρον,
 Σῖγα μὲν ἠρώεσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' αἶοντες, 700
 Ἰέμενοι θοὰ κύμαθ' ὑπερρεσίσσι χάρασσον.
 Ἀντὰρ ἐγὼ μολπῇσι παρήπαφον ἡμετέρησι
 Πέτρεας ἡλιβάτας· αἱ δ' ἀλκήλων ἀπόρροον.
 Κύμα δ' ἀνερρόχθησε. βυθὸς δ' ὑποδείκαζε νηῖ,
 Ἡμετέρῃ πίσυν· κητάρη, δ' ἔξ' ἡσκέλον αὐδὴν. 705
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κ' ὅσ' ἡ σῶμα κ' ὅσ' πέτρεας
 Κυανέας ἤμειψε λαλ· τρώπιδι, αὐτίκ' αἶ γα
 Βυσόθεν ἐρρίζυντο, κ' ἐμπεδον αἶεν ἔμμινον.
 Οὕτω γὰρ μοῖραι τὰ δ' ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι.
 Καὶ τότε δὴ περφυρόντες ἀδούκεια πῆμαί' ὀλέθρου, 710
 ῥησαν· περχοαῖσι μέλαιν' ἐξικόμεθ' ἀκτὴν
 Νῆσον ὑπὲρ δολιχὴν θωηίδα, τῆς ἀπάτερθεν
 Τέμβρι· ἰχθυοῖς θαλεραῖς πλημμύρε' ὄχθαις,
 Σαῖγ' αἰὲς θ' ὅς κύμαί' ἐπιτρέχει δόξεινοιο.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐπ' αἰγιαλῶν ἐπενείσμεθ' εἰρεσίησιν, 715
 Ἀμφι

Ruptæ undæ commotique maris.

Et fervente fluctu perstrepat immensum mare.

Hæc ego Hagniadî jam ante prædixeram

Ut puppi prospiceret, ne quid detrimenti caperet,

Quo ille audito, animo obstupuit,

In pectore verò occultavit quæ futura erant,

Solus inter Heroes. Sed cæcios habens oculos Minerva,

Funonis monitis Ardeam emisit, quæ delata est

Ad summitatem antennæ. Illa verò tristis volavit.

In ipsis verò penetralibus petrarum alis elata,

Circumacta est, Illæ verò hinc atque illinc vibratæ alternatim

Concidebant invicem & uropygii extremum detondebant

Avi; Frustraque invicem collisæ sunt.

Tiphys verò, evadente ardea periculum perniciosum,

Submissa voce heroas adhortatus est. Illi verò hoc advertentes

Gestientes celeres undas remigiis sulcarunt.

Ast ego cantibus fefelli nostris

Petras excelsas; Illæ vero ab invicem recesserunt.

Fluctusque discissi sunt, abyssusque concessit navi,

Nostra persuasus cithara, propter divinum cantum.

Sed quando freti fauces & petras

Cyaneas evasit garrula carina, tunc statim illæ

In imo stabilisæ sunt, & firmè ita semper permanserunt.

Ita enim hæc Parcæ destinarunt graves.

Et tunc elapsi ex amaris exitiis lethi,

Per Rhebantis ostia in Nigrum littus evasimus

Insulam in longam Thyneidem, ubi

Tembrîus pisculentus virescentibus exundat ripis,

Sangariusque qui in fluctus Euxini se exonerat.

Sed quum ad littora navigassemus remigiis,

C

Circ

- Ἄμφι λύκιο ρέεθρον ἐκέλαμην, ὦ ἔπι λαοῖς
 Κραῖνε λύκῳ ποταμοῖο φερώνυμῳ, ὃς ῥ' ὑπέδεκτο
 Ἡρώας μινύας, ξενίη, δι' ὑπέδεκτο τραπέζῃ,
 Φίλετο δι' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα συνεχές αἰεὶ.
 Ἔνθα ἔαῖσσι παρέρχε καταφθιάδ' δύο φῶτας, 720
 Ἀμπυκίδην ἰδμωνα, κυβερνητῆρά τε πῖφι.
 Τῷ μὲν δὴ καὶ σῶμα λυγρὴν ἤρεισκατο νῆσος,
 Τὸν δὲ ἐκτείνειν θῆρ σὺς ἄρειῳ· αὐτὰρ ὁ τοῖς γε
 Τύμβους χολάμενοι πολὺν ἐπένησαν θαλῆν,
 Ἀλκαίῳ πίσυνοι. τὸν γὰρ φάσκον ἴδριν ἄπαντες 725
 Ναυηλίδης, σφετέρῃσι δαημοσύνησι κεκάσθ'.
 Αὐτὰρ πηδαλίων οἰγία λάζετο χεῖρ',
 Νῆα καλὴνύων ὅππ' παρθενίοιο ρέεθρα,
 Ὅν δὴ καλλιχρόαν μιν ἐπώνυμον οἱ καλέεσιν,
 Ὅντοι ἐγὼ μύθοισιν ὅππ' περτέροισιν ἔλεξα. 730
 Ἔνθεν ἄκραν περβλήτα παρκαλώσαντες ἔβημεν
 Γῆν ὅππ' παφλαγίνων, τὴν δὴ παρμέμψε θέεσσι
 Ἀργῶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα· καρχαμβιάκην δ' ἵκει ἄκρην,
 Ἡ ἐνὶ θερμῶδων κεῖται, ἄλγος τε ρέεθρον,
 Βάλλον ἐπ' αἰγιαλὸν δῖνας ἀλιμυρέας ἔλκον. 735
 Νέεσθε δι' ὑποθρώσκεσι βορειάδ' ἀντίον ἄρκτου
 Μακροὶ θεμισκύρης βοιαντίδ' ἄψαα κεῖται.
 Ἄλγε δὲ αἵμαζονίδων θαμνίπων ἀστεα κεῖται,
 Καὶ χάλυβες, πειραλῶά τ' ἔθνη, λαοὶ τ' ὅππ' χεῖρες
 Μίτθῳ ἐν μοσύνοισι πέδον πειναιετάσσι. 740
 Λαοὶ δὲ ὅππ' ὀπλώσαντες ἐκέλαμην αἰγιαλοῖσι,
 Ἡ χεῖς τε μαῦροισι μάστιγας δέροισιν ὄμμεροι.
 Νέεσθε δέ τοι ἐλίκης δολιχὸς παρκακέλλι' αὐχλῶ,
 Ἔνθα δὲ ὑπὸ πρῆσιν ὅππ' περβλήσι κυκλῆν
 Τηλεφανεῖς αὐλῶνες ὑπὲρ μυχὸν δῖρεα κήλησ' 745
 Οὐ

Circa Lyci fluentum appulimus, ubi populis
 Imperavit Lycus, fluvii nomen gerens, qui sanè excepit
 Heroas Minyas, hospitalique recepit mensa,
 Amavitque eos noctesque diesque semper.
 Ibi etiam Parca fecit mori duos viros,
 Ampyciden Idmona, gubernatoremque Tiphyn.
 Illius quidem corpus tristis abstulit morbus
 Hunc verò interemit fera sus Sylvestris. Nos verò his
 Busta struentes, cavum navigavimus super mare
 Anceo confisi: Illum enim dicebant peritum omnes
 Navigationis, suisque artibus ornatum.
 Ast ille gubernaculorum lora accepit manu,
 Navem gubernans super Parthenii fluenta
 Quem quidem Callichoron cognomine vocant
 Cujus ego verbis superioribus mentionem feci.
 Illinc verticem eminentem præternavigantes, discessimus
 Terram ad Paphlagonum, hanc verò evitavit currens
 Argo per magnum pontum, ad Carambiamque crepidinem,
 In qua Thermodon jacet Alyosque fluentum.
 Ad littora ejiciens fluctus in mare labentes in transitu.
 Inferius paulo navigantibus Borealis e regione Arcti
 Magna Themiscyræ Dæantidos membra jacent.
 Adjacentque Amazonum equestrium urbes.
 Et Chalybes, Tibarinique populi, populique vicini
 Mixtim in Mosynis regionem circumhabitant.
 Sinistra verò adnavigantes appulimus ad portus
 Ubi Tauri erant, Mariandynis vicini. (jugum,
 Adhuc inferius, septentrionem versus, longum protenditur
 Illinc quoque cacuminibus supereminentibus vallantur
 Longè apparentes valles supra latum penetrabile sinus

- * Ου σύμης ὄρεσσι ἐστὶ, πολὺς τ' οὐθαλῆς λειμῶν.
 * Ἐνθάδ' ἀεθέξῃ ῥόσμα μεγαβρεμέτε ποταμοῖο,
 * Ἐξ ἧς θερμῶδων, φᾶσις τάναις τε ῥέεσιν,
 * * Ου κόλχων κλυτὰ φύλα ἢ ἡνιόχων ἢ ἀεθέξων.
 * * Ον πᾶσαι βόμβηνοι, μυχαίοις ἐπεπλώομεν ὄρμοις 750
 * * Ουρων, χιδναίων τε, χαρυνδαίων, σολύμων τε.
 * * Ασυρίων τελέων. Τρηχυνὸν δὲ αἰκῶνας σινώπης
 * * Καὶ Φιλύργος ναέτας τε, ἢ ἄστα πυκνὰ σαπείρων.
 * * Βύζηρξ τ' ὅππ'ι ποῖσιν, ἰδ' ἄξενά Φύλα σιγύμωνων.
 * * Ἴκτο δὲ ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμῃς πηλίσσι τ' ἀργῶ 755
 * * Ορθελιον ἔρχομένης ἡῶς ἐπ' ἀπείρονά κῆσμον
 * * Ἐσπερ' ἐπ' ἀξείνας, φᾶσιν κτ' καλλιρέεθρον.
 * * Ἀλκαῖ τ' δὲ ἡνώγε παρσιφάμην τ' ἐπέεσσι,
 * * Λαίφεά τε σέλλειν, ἔπ' ἰκρίον αὐτὶ χαλαάσσει,
 * * Ἴσον ἀνακλίναντάς, ὑπ' εἰρεσίῃ ἢ νέεσθαι. 780
 * * Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο δὴ σῶμα πρὸν ῥέοντ' ἔσθ'
 * * Ἰκόμεθ', αὐτίκ' ἄρα σέφανον ἢ τεῖχ' ἐρυμνόν
 * * Αἰήτε κατέφαινε ἢ ἄλσεα τοῖς ὅππ'ι κῶας
 * * Χρύσειον ἡώρητο χαλαζαίῃ ὅππ'ι φηγῶ
 * * Ὡς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονήατο· αὐτὰρ ἰήσων 765
 * * Αὐτίκα μερμήριζε κτ' φρένα ἢ κτ' θυμόν.
 * * Ξυπλὸν μὲν μινύαισιν ἄδλιν ἀνενεῖκατο φωνίῳ,
 * * Ἡέγ' ἐπ' αἰήτῃ μόλη δόμον οἷ τ' ἀπ' ἄλων,
 * * Μειλιχέρις σέρξητε παρσιφάμην τ' ἐπέεσιν·
 * * Ἡὲ μεθ' ἡρώεσσι ἔς μόνον αὐτίκα λούσι. 770
 * * Ἀλλ' ἔγ' ὃ μινύαισιν ἐπὶ νῆδαν παῖσι νέεσθαι.
 * * Δεῖμα δὲ ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ Λαοκώλεν τ' ἥρη,
 * * Ἀμβολίην θ', ἵνα δὴ τελέσῃ τὰ περ αἶσα γυρόεσθαι.
 * * Ὡκα δὲ ἄρ' ἔλινον ὄνειρον αἶπ' ἔρχαν ἡκε φέρεσθαι
 * * Εἰς δόμον αἰήτατο· συθεῖς δὲ ὅγε δεῖμα πέλωρον 775
 * * Ἐσκηψεν

Ubi mons Symes est ingensque virens pratum :
 Ibique Araxi fluxus valdè strepentis fluvii,
 Ex quo Thermodon Phasis Tanaisque fluunt,
 Ubi Colchorum incluta gens & Heniochum & Araxorum.
 Quem trajicientes, extremos adnavigavimus portus
 Urorum, Chidnæorumque Charandæorum Solymorumque
 Assyriorum ultimorum, asperumque verticem Synopes
 Et Philyræ incolas, & civitates densas Sapeirum,
 Byzerasque præterea & inhospitales gentes Sigynnorum.
 Progressa verò est secundo vento plenis velis Argo,
 A mane, surgente aurora super immensum mundum,
 Usque ad Vesperam immitem, in Phasin pulcrum fluentum ha-
 Ancaus verò jussit, admonens verbis, (bentem.
 Et vela contrahere, & antennas solvere,
 Maloque reclinato, remigio iter facere.
 Sed postquam fluvii orificium tranquille fluentis
 Intravimus, tunc statim murus & mœnia munita
 Ætæ apparuerunt & luci. In quibus pellis
 Aurea pendebat humili in fago.
 Sic quidem singula peracta sunt. Postea Jason
 Statim volutavit in mente & in animo,
 Communemque Minyis dubiam proposuit questionem,
 An ad Ætæ domum ire solus ab aliis,
 Lenibusque sedare admonens verbis,
 An unà cum Heroibus, & in pugnam statim erumpere debeat?
 Sed non Minyis placuit omnibus ire,
 Timorem enim mentibus eorum iniecit Dea albas ulnas habens
 Et cunctationem, ut satisfaceret fati. (tunc.
 Celeriter verò humidum somnium cælo demisit
 In domum Ætæ. Concitatum verò hoc, timorem horrendum

Ἔσκηψεν βασιλῆα πρὸς Φρένας, ὅς νιν ἔδοξε
 Παρθένον ἦν ἀπὶ τῶν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι,
 Μηδείας κήλοισιν ἐν ἡμερτοῖσι συνθῆναι
 Ἀσέρεα παμφανόωντα δι' ἡερίοιο πορείης.

Ἦδ' ἐπεὶ ἐν πέπλοισι λάβεν κεχαρηότι θυμῷ, 780

Ἦκε φέρεσ' εἰς χόμα ἐϋρύττε ποταμοῖο
 Φάσιδ'· ἀσέρεα δὲ αἰὲν ἀναρπάξαντα ῥέεθρον
 Ὀιχεῶδες πόντοιο δι' ἀξείνοιο φέροντα.

Ταῦτα δὲ ἐσαυθήσας, δολίῃς ἐξέασυτο· ὕπνῃ
 Ἀπορφανὲς, συγερὸν δ' ὡς πρὸς Φρένας εἴλκετο δεῖμα. 785

Ἄλπο δ' ἄρ' ἐξ Ὀνῆς· δμωσὶ δέ οἱ ὦκ' ἐπέτελλεν

Ἴπῳ ἐντύνειν, ὑπὸ δ' ἡζύξασθαι ἀπὴνίῳ,
 Ὀφραῖκε μειλίζαιτο κίων ὅππῃ ῥεῖθρον ἐρξαννόν.
 Φᾶσιν δινήεντα, σὺν ἐνδαπίης μέγα νύμφης,
 Ψυχὰς δ' ἡρώων ὅσας τ' ὅππῃ ῥεῖθρον ἀμειβόν 790

Θυγατέρας δὲ ἐκλυζε θυώδεσσι ἐν θαλάμοιο,
 Χαλκίοπην σὺν πασὶν ἀποφθιμύς φερίοιο,

Ἦδ' ἀπαλλὼ μῆδειαν ἀριπρεπὲς εἶδ' ἐχέσαν,
 Παρθένον αἰδοίῳ· ὅφρ' αὖν συνέποιντο κινῆ.

Ἀψυρτος δὲ ἀπάνδρως δόμους ναίεσκε πόλησσι. 795

Ἄρμα δὲ ὅππῃ χρύσειον ἔβη μίγα θυγατέρεσσιν
 Αἰήτης. τὸν δὲ αἰψά δι' ἐν πεδίῳ φέρον ἵπῳ
 Χεῖλ' ὑπὲρ ποταμῷ δονακώδεσσι, ἐνθά περ αἰεὶ
 Ἐυχολαὸς ῥεῖθροισι καὶ ἱερὰ καλὰ ἐνόμιζον.

Κεῖναισι δὲ ὄχθαισιν ὑπόδρομος ἤλυθεν ἄργα, 800

Καί ῥα τότε αἰήτης εἰσέδραμνεν, ἐν δὲ ἄρα πολλὰς
 Ἐξείης ἡρώας ὀμιλαδὸν ἐδριόωντας,

Ἀθανάτοισι ἰκέλες· πρὸς γὰρ ῥά ἐ τεύχεα λάμπε.

Τοῖσι δὲ ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δι' ἰήσων.

Ἦρην γὰρ πρὸς πᾶμπαν ἐπέτο, καὶ οἱ ἔδωκε 805

Κάλλ'.

Incussit regis menti, qui sibi videbatur videre
 Cum Virginis, quam curiosè educaverat in palatiis suis,
 Medæ amæno sinu, se conjungere
 Astrum præfulgens per aëris meatus.
 Quod illa veste suscipiens læto animo,
 Tulit in undam latè fluentis fluminis
 Phasidos. Astrum verò eam rapiens, per fluctus
 Evadere Euxini ponti.
 Hæc ita insomniis videns, doloso excitatus est somno
 Repente, horrendusque ei circa mentes tractus est timor.
 Profiluit verò è lecto, famulisque confestim imperavit
 Equos præparare rhedæque jungere,
 Ut placaret, delatus ad fluentum peramabile,
 Phasin vorticosum, una cum patriis Nymphis,
 Animasque Heroum, quæcunque circa fluentum oberrarent.
 Filiasque vocavit odorato ex thalamo
 Chalciope cum liberis mortui Phrixi,
 Et teneram Medeam, excellenti forma præditam,
 Virginem pudicam, ut simul sequerentur euntem.
 Absyrtus verò separatim domos habitavit civitatis.
 Currum verò aureum conscendit cum filiabus
 Æetes: Illum verò statim per campum tulerunt equi.
 Ad ostium fluvii arundinosi, ubi semper aliæ
 Vota fluentis, & sacra pulchra fecerunt.
 Illasque ad ripas currens venit Argo,
 Et sanè tunc Æetes acceleravit, ibique multos (conspexit)
 Ordine Heroas congregatim Sedentes,
 Immortalibus similes, circa ipsos enim arma splendebant.
 Illos verò inter omnes excelluit divus Jæson.
 Juno quippe cum præ omnibus æstumavit, illique dedit

Καίλαυ τε μέγεθος τε ἔηνόρελιν ὑπέρσπλον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ' αἰγιόχοις βάλλον ὄσσε,

Ἀιήτης μινύαι τε πρὶ φρένα παχυνώθησαν.

Πρόσθε γὰρ αἰήτης μὲν ἐφ' ἄρματ' ἤελι' ὥς

Λάμπετο μαρμαρυγαῖσι πέρι χρυσεῶν δαπὶ πέπλων. 810

Ἀμφὶ δ' οἱ σεφάνην κεφαλὴ ἔχε θυοσανόεσσαν

Ἀκτῖσιν φλογέαις· σκήπτρον δ' ἐν χερσὶν ἐνώμα

Ἀστροπαῖς ἵκελον· δοιῶ δ' ἐκάτερθεν ἔησαν

Θυγατέρες· ταῖς γάρ κεν ἀγαυόμην' πεφόρητο.

Σμερδόν' ὑπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθεῖς. 815

Καὶ οἱ δαπὶ στήθεω βελαρὺ ἀνενείκατο φωνῇ,

Δεινὸν ὁμοκλήσας· μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνη,

Φράζεσθαι οἱ πνέες ἐσέ, τί δὲ χρεῖ' ὑμᾶς ἰκάνει,

Ἐκ ποθεν ἐλδομήοισι κυτῆϊδα γαῖαν αἰεῖψαι.

Οὐδ' ἄρ' ἐμὲν ἀλέγοντες ἀνακτορὶν πεφόβησθε. 820

Οὐδὲ λεῶν σκήπτροισιν ἐπήρανον ἡμετέροισι

Κόλχων, οἵ κεν ἀρηίδορυαστοὶ εἰσὶν ἀτειρεῖς,

Ἐς μότον ἱερμύοις δ' εἰδότες ἱφὶ μάχεσθ.

Ὡς ἐφάθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγλύνοντο σιωπῇ.

Λισυνίδη δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ πρᾶπτιδεσσιν ὅπασεν 825

Ἦρῃ πρέσβη θεῶ. μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνη,

Ούτε νῦν ληϊστῆρες ἰκάνομεν, ἔτε γὰρ ἀπλῶ

Γαῖαν ὀπισπρωφῶντες, ἐγείραμεν ὕβρι' αἴσῃ

Ἔργ' ἀδικ' ἀνθρώποισιν, ἃ δὴ πολέες μεμάασι·

Τέτλαμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἐνεκὸν σφετέροιο. 830

Ἀλλὰ μοι ἄθλον ἔαξε ποσειδῶν' Φίλ' ἥος

Πατρὸς κασίγνητος πελίας, χρύσειον ποτὶ κῶας

Λαζαμύχας ἀφικέσθ' εὐκλήμην' ἐς ἰωλκόν.

Οὐδέ τοι δὴ νῶνύμαι ἐμοὶ ἐρήγες ἐταῖροι.

Οἱ μὲν γὰρ μακάρεων, οἱ δ' ἡρώων γού' ἐσμεν. 835

Οὐδέ

Formam, Staturam & Robur excellens.

*Sed postquam propiores facti in invicem jecerunt oculos,
Tam Aetes quam Minyæ obstupuerunt.*

Coràm enim Aetes super currum solis instar

Rutilabat radiis undique aureis à vestibus:

Caput verò rediinitus erat corona fimbriata

Radiis ardentibus, sceptrum verò in manibus movebat

*Fulgoribus simile stellarum. Ambæ verò ab utroque latere se-
Filiæ, quibus superbiens vehebatur. (debant*

Terribile oculis tuens postquam navi appropinquasset:

Et è pectoribus frementem emisit vocem,

Horrendum minitans, graviterque reboavit hæc:

Dicite, quinam estis, aut quid vos huc adducit,

Unde & in quorum gratiam Cytaidem terram transitis,

Et spernentes meum imperium, non timuistis:

Neque populum sceptris optabilem nostris

Colchorum, qui vel ipso Marti, hastis impetuoſi, sunt insupe-

Contraque hostem benè scientes fortiter pugnare. (rabiles.

Dixit. Noſtri autem omnes altè obmutuerunt.

Tandem verò Aesonidi audaciam excitavit in animo.

Juno veneranda Dea, nec minori fremitu ipsi respondit:

Neque ut latrones venimus nos, neque aliam quandam

Terram vagabundi invadentes. Fatali injuria coacti, excitamus

Facta injusta hominibus, quæ quidem vehementer desiderant

Patimur nos in vita, lucri caussa Tui. (multi:

Verùm mihi hunc laborem imposuit Neptuni filius —

Patrum Pelias, ut non nisi rapta pelle

Reverteremur benè ædificatam in Iolcum.

Neque ignobiles sunt hi charissimi mei socii:

Pars enim Deorum, pars verò Heroum sanguine orti sumus,

- 'Ουδέ τι μὲν πολέμων ἀδαήμενες ἔδ' ἐ μόθοιο,
 Ξεῖνοι δὲ δ' ὀχόμεθ' εἶναι ἐφέστοι. ὥς γ' ὅ αἰμεινον.
 'Ὡς φάτο· ἔ δὲ ἄρα θυμὸς ὀρίνετο ἴσος ἀέλιη
 'Αἰήτω, ἔ σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 Φελεκτὸν ἐφ' ἡρώεας δόλον κ' μῆτιν ὑφαιίνων. 840
 'Ὅψ' ἣ δὴ μινύαισι τοῖν ἀνενεῖκατο φωνῶν,
 'Εἰ μὲν δὴ κόλχοισιν ἄρηι φάτοισιν ἐσάντα
 Μαρναμύοις ὀπιθῆσθον', ἀποφθίσειν μὲν ἄνδρας
 'Ελπεσθ', ὥς κεν ἀδῆριτον γέρας ἔσσει' ἐν ὑμῖν,
 Κῶας αἰερομήνους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν. 845
 'Εἰ δέ γε παῦροι ἐόντες ὑποκλίνητε φάλαγγι
 'Ημετέρῃ, τότε νῆα καταφθιμύοισι κεάξαι.
 'Εἰ ἣ κέ μοι πείθησθε, τὸ δὲ πολὺ κέρδιόν ἐστιν,
 Κεῖναντες πν' ἄριστον, ἢ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν,
 'Ὅφρα κε πειρηθεῖς ἀέθλων ἔς αὐτὸς ἐνίσσω, 850
 Κῶας ἔλη χεύσειον· ὃ δὲ γέρας ἔσσει' ὑμῖν·
 'Ὡς εἰπὼν ἱπποῖσιν ἐκέκλετο· τοὶ δὲ ἄρ' ὀπίσσω
 Βῆσαν αἰμειβόμενοι. μινύαισι δὲ ἄχ' ἔπλετο θυμῷ
 Καί ῥα τόθ' ἡρακλῆ' ἔχον ποθον. ἔ γ' ὅ ἐμιμνον
 'Εθ' ἄρα μαιμάκετον κόλχων κ' θύρον ἄρην. 855
 Νῦν δέ σοι ὦ μοῦσ' ἐπεπαυρομένην ἀγορεύσω
 'Οἷά περ αἰνόμοροι μινύαισι πάθον ἡδ' ὅσ' ἔρεξαν.
 'Ὡς τ' ἀφορρῶν ὄρεσ' ἐν δώματ' αἰήσας
 'Αργ' εὐμμελὴς φέρεται πῦρ, ὃν ῥα ἔπικτε
 Χαλκίοπη. τῷ γ' παρελέξατο, πατρὸς ἐνιπῆ, 860
 'Ηνίχ' ὑπὲρ νώτῳ κεῖν κόλχοισι πελώσῃ,
 'Αἰγέλων μινύαισιν ἃ δὴ τελέεσθ' ἔμελλε
 Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι πολυφθόρον αἰήταο.
 'Ηδ' ὥς παρθενίοις αὐτῇ φίλτερος ἐδαμώσθη
 'Αἰνόγαμ' μῆδεια, θεῶς ἥρης δ' ἔξ βαλῆς. 865
 'Εν

Neque bellorum imperiti, neque pugna: (nè melius est.
 Ast nos hospites potius tui domestici esse desideramus, quod sa-
 Dixit. Animus verò ad hæc commotus est procellæ instar.
 Ætæ, & horrendum obtutus est oculis,
 Tremendum in heroas dolum & consilium texens.
 Tandem verò Minyis talem regessit vocem:
 Siquidem Colchos bellicosos ex opposito
 Pugnantes invadatis, perdere robore viros
 Speretis; tunc sine omni controversia præmium vestrum erit
 Sublata pelle redire in patriam terram:
 Quodsi verò pauci vos cedetis phalangi
 Nostræ, tunc, victis vobis, navis vestra diffindetur.
 Si verò mihi obtemperabitis, id quod multò utilius vobis erit,
 Eligetis optimum inter vos, aut qui reliquis sit nobilior,
 Ut pertentatus laboribus, quos ipse proponam
 Auferat pellem auream; quæ vobis dono tunc esto.
 Sic loquutus, equos incitavit. Illi verò retrò
 Currebant ab ipsis. Minyis verò dolor versabatur animo
 Et sanè Herculis tunc habuerunt desiderium, non enim sustinere
 Gentē inexpugnabilē Colchorū & impetuosā (se posse credebant
 Nunc verò tibi, o Musæ, breviter enarrabo. (Martem.
 Qualia infelices Minyæ passi fuerint, quantaque patnaverint.
 Et quomodo citato cursu transiverit ad Minyas ex ædibus Æe-
 Argus bellicosus Phrixi filius, quem peperit (tæ
 Chalciope (cum hoc enim concubuerat, patris minis coacta
 Tum, quum Phrixus super dorsum arietis in Colchos venit)
 Nuncians Minyis omnia quæ peragenda essent
 Sceleribus impii Ætæ.
 Tum etiam quemadmodum teneris illecebris illius (Jasonis)
 Infelix Medea, Junonis natu. (capta fuerit

Ἐν γὰρ οἱ ἴμερον ὦρσεν ἐρωτοτρόφη κυθήρεια.
 Ἦκε δ' αἶψ' ἰὸν ὑπὸ σπλάγχνοις δασπληῆις ἐρηννύς.
 Ὡς τε βόας ζεύγλαισι δαμάσασατο πυρὶ πνέοντας,
 Τετράγυον θέρμῳ ἀπόρον αὐλακι, τὸν ῥ' ἐκρίμασε
 Φρίξ' εὐμμελῆς, ὅτ' ἔβη δόμον αἰήταο, 870
 Ἐδνον ἐνυαλίον τε δρακοντείων ἀπ' ὀδόντων.
 Ἡ δ' ὡς δυσμυμένων σπαρατῶν σάχυν ἐξενάειξεν
 Ἀυτοφόνῳ παλάμῃ, πῶς δ' ἀγλαὸν ἦρατο κῦδ' ἄλυσιν.
 Ὡς τ' ἦλθε δι' ἐκ μεγάρων λελαθῆσα,
 Λῆτι καλυψαμένη ἐανῶ δ' αὖ νύκτερον ὄρφνῳ, 875
 Παρθένῳ αἰνολεχῆς. (ὦρ' ἔτι ῥά εἰτερον ἐρωτες
 Νηὸς ἐπ' ἀργώας πελάσῃ, ἔσπν' ἀνάγκη)
 Οὐπὶν ὀπιζομένη πατρὸς χόλον, σὺν αἰετῶν
 Ἡδ' ὡς ἀμφοπλάκεισα πειπνύσασα τε μορφᾶς,
 Στέρνα τε μαμμάσῃ κῦσεν χάρειν τε πρῶσπον, 880
 Δάκρυσι πλημνύσῃ γυναιάδας. ἔδ' ἐπὶ αἰδῶ
 Ἐχε πόθων ἦρω. ἐλαυνομένη δ' ὑπὸ φίλτρων,
 Παρθενίῳ ἔρριψε, γάμων τ' ὀλίγοις θυμόν.
 Ἀλλὰ τ' αὖ πολλὰ ἔσπν' αὖτις αἰετῶν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μήδεα λίπεν δόμον αἰήταο 885
 Λαβριδίῃ, καὶ νηὸς ἐφ' ἡμετέρης ἐπελάσθη,
 Δὴ τὰτ' ἄρα καὶ θυμόν ἐμνηδόμεθ' ὄφρα μολόντες
 Ἀμφ' ἱερῆς Φηγοῖο δέρας χρύσειον ἔλωμεν.
 Ῥᾶτα πρὸς Φρεσὶ δ' ἦσι δοκδίομεν, ἔδ' ἐπὶ ἡμῶν
 Ἐγὼ μόχθον ἀελπίον· ἐφέσπετο γὰρ μέγα ἔργον 890
 Πᾶσιν ἐφ' ἡρώεσσι, κακῶν δ' ἀνεφαίνετο πυθμίνῃ,
 Πρόσθε γὰρ αἰήταο δόμων ποταμοῖο τ' ἐρυμνῇ
 Ἐννέ' ἐπ' ὀρχειῶν ἔρχ' ὡς ἐμνήκετον ἀντην
 Φρεσὶ πύργοις καὶ δίζεσσι μύδροισιν,
 Ἐπὶ καὶ πρὸς σφαίροις κυκλάμενον. ἐν δ' ἄρα τρισταὶ 895
 Χαλκή-

In ipsa enim desiderium excitavit amores nutriens Cytherea.
 Emisitque sagittam in viscera ejus atrox Erinnyes.
 Tum etiā, ut boves sub jugum miserit ignivomos,
 Quatuorque jugerum aratum agrum conseverit semine, quod ap-
 Phrixus fortis, quando in domum Ætæ venit, (portavit secum
 Dotemque martiam à draconis dentibus.
 Et quomodo inimicarum segetum progeniem occiderit
 Funesta manu, & quemadmodum magnam gloriam reportaverit
 Æsonides. Et quemadmodum clam se subduxerit ex palatio
 Albo linteo tenui tecta, per nocturnam caliginem
 Virgo infausa. (Amores enim vexantes eam adegerant
 Ut ad navem Argo pergeret, & veneranda necessitas)
 Ne maximam quidem patris iram reverita, nec curans.
 Et quemadmodum amplexa colloque Jæsonis circumfusa
 Pectoraque cupidissima osculata fuerit & amœnam faciem,
 Lacrymis humectans genas, nec ullum pudorem (furore
 Habuerit desiderii hujus erga heroem. Exagitataque amatorio
 Virginitatem prostituerit, inque nuptias gestientem animum;
 Aliaque multa imposterum audies:
 Sed quando Medea reliquit domum Ætæ
 Clandestina, & ad navem nostram venit,
 Tunc sanè animo consultavimus, quo pacto, eò delati
 De sacra fago pellem auream capiamus. (enim nostrum aliquis
 Tunc verò facillimo negotio omnia ab ea intelleximus, neque
 Scivit laborem insperatum. Insecuta quippe est maxima diffi-
 Omnes heroes, malorumque se apperuit vorago. (caltas
 Nam ante Ætæ domos & ante munitum fluvium
 Septum valde longum, novem ulnis inde distans
 Ambit turribus & politis vectibus ferreis,
 Quod septem insuper manibus cingitur. Inde triplices

Χαλκήρεις πύλαι εἰσὶ πελώριοι· ἐν δὲ ἄρα τιῷσι
Τεῖχος ὀπιθρεύσκει, πρὶ δὲ αὖ χεύσεται ἐπάλξεις.

Ἄνταρ ἐπὶ σαθμοῖο πυλῶν τηλῶπις ἀνάσσει

Ἰσάνεν αἰγύσσα πυρὸς σέλας, ἣν κένυ κόλχοι

Ἄρτεμιν ἐμπυλὴν κελαδοδρόμον ἰλάσκοντι,

900

Δαινὴν ἴ' ἀνθρώποισιν ἰδεῖν δαινύτ' ἐσακῶσι.

Εἰ μὴ τις τελεταὶς πελάσῃ ἢ θύοιτο καθαρμῶν

Ὅσα περ ἀρήτειρα καθάρματ' αὖ μύστις ἐκδύθε.

Δεινολεχὴς μῆδεια κυτῆϊάσιν μίτρα κέρχαι·

Οὐδέ τις ἐνδοτέρω κείνῳ ὁδὸν εἰσπερέρησεν

905

Ἐνθάπιν ἔξινός τε βροτὶ ὑπὲρ ὁδὸν αἰμείψας.

Εἰργά γ' ὅδ' πάντα δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια,

Λύσαν ἐπιπνεύσσει ὑπὲρ γαλινοῖς σκυλάκεσσιν.

Ἐν δὲ σφιν πυμάτων μυχαῶ ἔρκετο ἄλλος αἰμείβει,

Δένδρεσιν δὴ θαλέεσσι κατὰ σκιον, ὃ ἔνι πολλὰ

Δάφναι τ' ἡδὲ κρόνοιαι ἰδ' Ὀμήκεας πλαιτάνισαι·

Ἐν δὲ πόαι ῥίζησι κατῆρεφές χθιμαλῆσιν,

Ἀσφάδεον, κλύμηνός τε ἢ δειδῆς ἀδιάντ',

Καὶ θρύον ἡδὲ κύπειρον, δρισερέων τ' ἀμύμηνα,

Ὀρμιόν τε ἔ' εἰρύσιμον, κυκλαμῖς τε θεαδῆς,

915

Στοιχαῖς, παμονίη τε, κατερνές τε πολύκνημον·

Μανδραγόρης, πολὺν τ', ἐπὶ δὲ ψαφαρὸν δίκταμον·

Ἐνδορὸς τε κρόκ', ἰδὲ κάρδαμον· ἐν δὲ ἄρα κῆμον,

Σμίλαξ, ἡδὲ χαμαίμηλον, μήκων τε μέλαινα·

Ἄλκυα, ἔ' πάνακες, ἔ' κάπασον, ἡδ' αἰθήνητον,

920

Ἀλλὰ τε δηλήντα καὶ χθόνα πολλὰ πεφύκη.

Μέσσην δὲ γῆερόμηκες ἐπὶ σῦπος ἄλλοσι πολλῶν

Ἡπῶν Φηγοῖο πέρι κλαδεῶσιν ἐρυμνόν.

Ἐν δὲ ἄρα οἱ χεύσειον ἐπεκρέμα' ἔνθα ἔ' ἔνθα

Ὀρπηκὸς ἄναοιο δέρας, ποῦ κεν αἴψα δοκῶι

925

Δεινός

Ferreæ portæ sunt ingentes, post illas
 Murus super eminent, circum vero hunc aurea propugnacula,
 Postea in limine portarum sublimis regina
 Collocata erat diffundens ignis fulgorem, quam Colchi
 Dianam Janitricem resonantem in cursu, colunt,
 Gravem hominibus adpectu gravemque voce:
 Quicumque sine expiationibus accedunt & sacris piacularibus,
 Quæ tamen piacula sacerdos sola mysteriorum perita semper oc-
 Infelix Medea sibi & Cyteidibus puellis. (cultâ tenuit
 Neque unquam quisquam intra illam viam penetravit
 Sive incola sive peregrinus limen supergressus.
 Arcet enim omnino Dea gravis domina,
 Rabiem inspirans iracundis canibus.
 In imis verò partibus penetralium sepimenti, Lucus transit,
 Arboribus virentibus opacus, in quo multæ
 Laurique & Corni & altæ Platani:
 Tum deinde minores herbæ, ab arboribus testæ
 Asphodelus, Clymenusque & pulchra Adiantus,
 Et Thryon & Cyperus, & Aristerion evanida,
 Horminumque & Erysimon, Cyclaminusque divina,
 Stæchæ, Pœoniaque, depressosque ramos habens Polycnemon.
 Mandragora, Polionque, prætereaque subtilis Diſtamus:
 Odoraque Crocus, & Cardamon: prætereâ Cemus,
 Smilax & Chamæmelon, Meconque nigra:
 Alcea & Panaces, & Capasum & Aconitum,
 Aliaque multa noxia in terra illa crescunt.
 In medio verò aureus truncus super magnam luci partem
 Panditur fagi circumcirca ramis munitus.
 Inde aurea dependet ab utraque parte
 E longo quodam ramo pellis, quam propè observat

Hor-

Δεινὸς ὄφης, θνητοῖς ὀλοὸν τέρας, ἔφατον εἰπεῖν.
Χρυσῆς γὰρ Φολίδεσσιν ἐφείρετο, ἐν δὲ ἄρα πρέμνον

Ἀπλάτοισι ὀλκῆσι φορδύμην αἰμφιπολίδι

Σῆμα χαμαιζήλοιο διὸς, ποτὶ κῶας αἰμείδων.

Φρεσὶς αἰδμήτης δὲ ἐπιμαίετο ἄμμορον ὕπνῃ,

930

Γλαυκῆς αἰμφ' ὅσσοισιν ἀναιδέα κανθὸν ἐλίσων.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ κλύομεν τόδ' ἐτήτυμον ὡς ἐτέτυκτο,

Ἀμφὶ γε μενυχῆς ἐκάτης φρενὸς τε δράκοντος

Πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν δριφραδέως μῆδεια,

Διζόμεθ' ἡμῶν ἄελπτον οἰζυροῖο πόνοιο,

935

Ὡς κένιν ἀχροτέρῳ μελιξάμενοι πεπίθοιμεν,

Ἦδ' ὡς θῆρα πέλωρον ἰσχύμεθα, τόφρ' ἀνελόντες

Δέρμ' ἀπονοσήσωμεν ἑλὼ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόκλεεν ἡρώεσσι

Μόψ' (ὁ γάρ τ' ἐδάης Φῆσιν τῷδε μαντοσύνησιν) 940

Ὅφρ' ἐμὲ γυνάσων), ὅπισθεῖωσι τ' ἔργον,

Ἀρτεμιν ἱλασθῆ, θέλξει δὲ ὑπερλώρεα θῆρα.

Ὡς οἱ μὲν λίσσονται πῶσαδὸν· αὐτὰρ ἔγωγε

Ἀισινίδῳ ἐκέλευσα δύω δὴ φῶτε κρατύνω

Κασσέ' θ' ἱπποδάμονη πύξ ἀγαθὸν πολυδύκεα, 945

Μόψον τ' ἀμπυκίδῳ ἰέναι πρὸς τέρματ' ἀμόχθι.

Ἀυτὰρ ἐμοὶ μῆδεια συνέσπετο μένη ἀπ' αἰώνων.

Ἦνίκα δὲ εἰς σηκὸς ἰσχύμῳ ζάθεόν τε θεράπνῳ,

Χώρῳ δ' ἔπι πλακόεντι βόθρον τρίστοιχον ὄρυζα,

Φιτνὸς τ' ἀρκύροιο ἢ ἀζαλέης ἀπὸ κέδρε,

950

Ῥάμνε τ' ὄξυτέροιο, πολυκλαύτων τ' αἰγείρων,

Ὡκα φέρων, ἥνυσσιν πυρρῶν ἐμπεσθε βόθροιο.

Πολλὰ δ' ἔμοι φέρε πάμπαν ὅπισθ' ἀμύμη μῆδεια,

Φωλαμὶ ἀνελῶσα θυώδεα ἐξ ἀδύπτοιο.

Ἀντίκα δὲ ἔλα πλάσμαθ' ὑπὸ πέπλῳ ἐπονδύμῳ, 955

*ΑΥ

Horrendus serpens, mortalibus perniciosum portentum inenar-
 Aureis enim squamis ornatur, inde truncum (rabile.
 Immensis magnitudine spiris complexus circumvolvitur,
 Monstrum illud infernale, pellem circumiens.
 Indefessis verò custodiis illam observat, expers somni,
 Glaucorum oculorum abominabiles angulos circumtorquens.
 Nos verò postquam audivimus accurate, quemadmodum se res
 Circa Munychiam Hecaten, & custodiam draconis, (haberet,
 Quæ nobis omnia declaravit admodum evidenter Medea,
 Quærimus an nulla spes esset reliqua labori nostro,
 Ut immitem Deam placaturi flectere
 Et ad feram ingentem venire queamus, unde auferentes
 Pellem reverteremur nostram in patriam tellurem,
 Et tunc quidem inter omnes hortatus est Heroas
 Mopsus (hoc enim ex vaticinandi arte sciebat)
 Ut me orarent, aggrederentque opus
 Placare Dianam, & inescare immanem feram.
 Hoc illi undique circumfusi me orabant. Ast ego
 Æsonidem jussi duos viros fortes
 Castora equitem, & egregium pugilem Pollucem
 Mopsūque Ampyciden ablegare ad locum laboris nostræ
 Me verò Medea secuta est sola,
 Postea quam autem ad templa veni & divinum locum,
 Campo in plano foveam tres ordines habentem effodi,
 Truncosque juniperi & arida à cedro,
 Rhamnique acuti, stridularumque populorum nigrarum,
 Extemplis conferens, struxi pyram coram fossa.
 Multa verò mihi attulit omnia sciens Medea,
 E cista depromens odoro ex adyto.
 Statim verò mixturas sub vestibus elaboravi,

Pyram-

Ἄν ᾗ πυρὴν ἐπέβαλλον, ἰδ' ἔντομα θύμαϊ' ἔρεζον,
 Σκύμνας παρμέλανας σκυλαίκων τρισυγὰς ἱερδύσας.
 Ἄιματι δὲ αὖ χάλκανθον ἰδὲ σπύδιον ἔμιξας,
 Κνήκον τε γρίσιν, ἐπὶ τε ψύλλιον αἰεδῆς,
 Ἀλχυσάν τ' ἐρυθρὴν, ἰδὲ χάλκιμον. αὐτὰρ ἔπειτα 960
 Νηδυάας ἐμπλήσας σκυλαίκων, Φιττοῖσιν ἔθηκα.
 Ἵδαλι μίξ δὲ ὤμας χολαῖδας χεόμην παρὶ βόθρον,
 Ὀρφνινὰ θ' ἐσάμηντο φάει, ἣ ἀπεχθέα χαλκὸν
 Κρέων ἐκλίσσμεν· αἶ δὲ ὀτσαλέως ἐπύκνωσαν,
 Ῥήξασα κενεῶνας ἀμειδίττιο βερέθρῳ, 965
 Τισιφόνῃ τε ἣ ἀληκτῶ ἣ δὲ αὖ μέγαρε,·
 Πόδας αἰζαλέαις φόνιον σέλας αἴσασα.
 Καίετο δὲ αὐτίκα βόθρο, ἔσμερξεν δὲ ὅλοον πῦρ.
 Λιγνὺς δὲ αἰθαλόεσσα χύθη παρμήκετα καπνόν.
 Ἄντικα δὲ ἐξ αἰθῶος δὴ φλογὸς ἠγέρθησαν 970
 Δειναί, θαμβήτειραι, ἀπηνέες, ἀπερσέσθην.
 Ἥ μὲν γὰρ δέμας ἔχε σιδήρεον, λῶ καλέεσσι
 Πανδῶρην χθόνιοι. σὺν δὲ αἰολόμορφο ἴκανε,
 Τελασκοκέφαλο ἰδεῖν, ὅλοον τέρας, εἴη δαητὸν,
 Ταρταρόπαις ἐκάτη· λαοὶ δὲ αἶρ' ἐπέστυθεν ὤμῳ 975
 Ἴπῳ τ' χαϊτήϊς· καὶ δεξιὰ δὲ ἦεν αἰθρήσιν
 Λυσσῶπις σκυλαῖκη· μέσση δὲ ἔφυ ἀχιόμορφο,
 Χερσὶν δὲ ἀμφοτέρωθεν ἔχεν ὀφθαλμοὺς κωπήεντο.
 Ἐκκύκλια ᾗ δινῶντο παρὶ βόθρον ἔνθα ἣ ἔνθα
 Πανδῶρην ἐκάτητε· συνεασθύνοντο ᾗ ποιναί. 980
 Ἐκ δὲ ἄφαρ ἀρτέμιδο φρερὸν δέμας ἦκε χαμάζε
 Πόδας ἐκ χειρῶν, ἐς δὲ ἔρπον ἤερεν ὄσσε.
 Σαῖνον ᾗ σκύλακες πρὸς πόλοι· λύνοντο δὲ ὀχῆες
 Κλείθρων ὄρνυγρών, ἀνὰ δὲ ἔπτατο καλὰ θύρετρα
 Τείχεσσι δ' ὀρυμνυῖς· ὥτε φαίνετο δὲ ἄλλος ἐρυμνόν. 985
 Ἀντάρ

Pyramque superinjeci & hostias mactavi,
 Catulos nigros canum ternos sacrificans.
 Sanguini verò calchantum & struthion immiscui,
 Cnicumque discissam, & Psyllion deforme,
 Anchusamque rubram & chalcimon. Postea verò
 Ventres implens catulorum, lignis ita imposui.
 Intestinaque cruda aquâ permixta, circa foveam effudi,
 Nigraque indutus palla, & inimicum æs
 Pulsans preces fudi. Quam celerrimè, verò exaudiverunt me
 Rumpentes claustra tetrici barathri
 Thiisiphoneque Aleæque & dia Megæra
 Tædis aridis cruentum jubar quatientes.
 Flammamque statim hausit fovea, strepitumque dedit consumens
 Flammaque ardens effudit immensum fumum. (igni.
 Statimque ex inferno per flammam eruperunt
 Horrendæ, Tremendæ, Sævæ, Invisæ.
 Illa quidem corpus habuit ferreum, quam vocant
 Pandoram inferi: cum illa, varias formas habens (dum;
 Triceps conspiciendam se dedit, monstrum horrendum, infan-
 Tartarea Hecate: è sinistro enim humero caput quatiebat
 Equus jubosus, è dextro autem apparebat
 Rabiosus canis. Medium verò caput ferinam faciem habebat.
 Ambabus verò manibus tenuit ensẽ manubriatum.
 In orbem verò undique circa foveam cursitabant
 Pandora Hecateque simulque cum iis bacchabantur furæ:
 Dianaque custodis simulacrum demisit in terram
 Faces ex manibus, & in cælum elevavit oculos. (pagula
 Caudis verò abblandiebantur canes ministri, solvebantur qua re-
 Claustrorum argenteorum, resiliabantque pulcræ portæ
 Muri lati. Apparuitque Lucus munitus.

Post

Ἄντ' ἀργὸν ὑπὲρ ἑδὸν ἔβλεν. τῆμ' ὃ τ' ἐκέρη
 Ἀιήτω μῆδεια, ἔαισιν' αἴγλαος υἱός,
 Τινδαρίδαι τ' ἤπειρον ὁμῶ, σὺν δ' ἔαπετο μόψ'.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ χερόθεν κατεφαίνετο Φηγὸς ἑρμηνή,
 Κρηπὶς τε ξενίοιο διὸς ἔβώμι' ἔδρη, 990
 Ἐνθα δρᾶσκων ὀλκῶϊσιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἐλιχθεῖς,
 Δινδύων ἀνάειρε κάρη βλοσυρόν τε γῆριον,
 Ἄν δ' ὀλοὸν σύριξ'. ὅπ' δ' ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ.
 Δένδρεα δ' ἐσμαράγησε κροθαίνον μῦ' ἐνθα ἔνθα
 Κρημνόθεν ἐκ ρίζης· ἰάχησε δ' ὅσκιον ἄλσος. 995
 Ἄντ' ἔμ' ἡδ' ἐτάρης τρόμ' ἔλαβε. νόσφι δ' ἔμνη
 Μῆδει ἐνὶ στέροισι ἀκαμπέα θυμὸν ἐνώμα·
 Δρέψατο γὰρ παλάμησι λυγρῶν ἀποθρίσματ' ῥιζῶν.
 Καὶ τότε ἔγὼ φόρμιγγος ἐφῆρμουσα θέσκελον ὁμφλῷ,
 Κλάξαι δ' ἄρ' ἐξ ὑπάτης χέλους καρυνήεα φωνῷ, 1000
 Σιγαλέως ἀφθελκτον ἑμαῖς ὑπὸ χεῖλεσι πέμπων.
 Κληῖα γὰρ ὕπνον ἀνάκτ' αἰῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Ὅφρα μολῶν θέλξειε μῦθ' βελαιοῖο δράκοντος.
 Ῥίμφα δέ μοι ὑπ' ἄκκσε, κυτιῖδα δ' ἡκ' ὅπ' γαῖαν.
 Κοιμίας δ' ὅγε Φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων, 1005
 Καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοαῖς, καὶ κύματα πόντε,
 Πηγὰς τ' αἰενάων ὑδάτων, ποταμῶν τε ρέεθρα,
 Οἰῶν τε οἰωνός τε, τά τε ζῶει τε ἔρπει,
 Ἐυνάζων ἄμειψεν ὑπὸ χερσέσσιν περὺ γεσσιν.
 Ἰξε δ' ὑπὸ σφυρὸν κόλχων εὐανθεῖα χῶρον. 1010
 Κῶμα δ' ἀφαρ κατέμαρψε πελωρεῖς ὅσπε δράκοντος,
 Ἰστυπαλὲς θανάτῳ. δολιχῷ δ' ἀμφ' αὐχένι δειρῷ
 Θῆκε καρηβαρέων φολίσιν· θάμβησε δ' ἰδῶσα
 Ἀινόπ' ἑμ' ἑμ' αἴσιν' αἴγλαον ἦα
 Ἥκ' ὅπ' ἰθαγάσινεσσιν ἰθὺς πρίμνοιο λαβέοντο. 1015
 Κῶας

Post ego primus limen supergressus sum, tum verò filia
 Ætæ Medea, & Æsonis inclutus filius,
 Tindaridæque simul intrarunt, consequebaturque Mopsus:
 Sed postquam propius apparuit fagus amœna,
 Locusque hospitalis Jovis & altarea sedes,
 Ubi draco flexibus latis volvitur,
 Conversus elevavit caput, truculentasque maxillas
 Exitiosum sibilavit, refremuitque immensus æther,
 Arboresque resonuere vibratæ hinc atque illinc
 Radicitus. Reboavit verò umbrosum nemus.
 Ast me cum sociis tremor cepit. Sola verò
 Medea in pectore intrepidum animum retinuit.
 Decerpfit enim manibus funestarum frustra radicum.
 Et tunc ego lyrae conjunxi divinam vocem.
 Insonui verò suprema chelyos chorda latè sonantem vocem.
 Submisseeque lene quid ex labiis meis cecini.
 Cantavi autem somnum regem Deorum omnium pariter & ho-
 Ut veniret & leniret iram immanis draconis, (minum,
 Confestim verò obtemperavit ille, & Cytaidem in terram venit.
 Atque in transitu consopiens gentes diurnorum hominum,
 Et iracundos ventorum flatus fluctusque ponti,
 Fontesque perennium aquarum, fluviolorumque fluentia,
 Ferasque avesque & omnia animalia pariter & reptilia,
 Cubare faciens, profectus est aureis alis
 Venitque super asperam Colchorum bene florentem regionem.
 Vetrinus verò extemplò occupavit magni oculos draconis
 Agonius, longumque collum circa cervicem
 Convolvit capite gravatus squamis. Obstupuitque videns hoc
 Infausta Medea. Æsonisque incluto filio
 Animum adjecit, ut celeriter ex arbore surriperet
 Pellem

Κῶας χρυστόμαλλον, ὃ δ' ὄπκ' ἀπίθησεν ἀθρήσας·
 Ἄντ' αἰεράμην' ἑρέας ἀπλετον, ἱκί' ἐπὶ νῆα.
 Ἡρώες μινύαι μέγ' ἐγήθεον, ἀν' δ' ἄρα χεῖρας
 Ἀθανάτεις ἤειραν· οἱ ἔρχον' ὄρωι' ἔχουσιν.
 Ὡς οἱ μὲν πῶε Κῶας ὁπώπεον· αἴψα δ' αἰήτης 1020
 Ἀμφιπόλων ἤκυσεν Ἀπυχομήλι' ἡμίθειαν.
 Ὡκα δ' ἄρ' αἰφύρτω ἐπετέλλετο λαὸν ἀγείρειν,
 Μαστεύειν δ' ἄρα παῖδα κασιγνήτην ἔσπαττον.
 Ἀλλὰ ἐὼς ἐπείγετο πῶε περὶ ποταμοῖο
 Εἰς λόχον ἡρώων· ἔκλινεν δ' ἄρα παρθένον αἰνίω. 1025
 Νύξ ᾗ τότ' αἰσροχέτων μέσσω παρσάμειβε πορείαν.
 Ἐκ δ' ἐτελείτο δόλ' εὐχερὸς ἔκ κῆρες αἰδῶναι
 Μηδείης, ὥτ' ἔρωτ' ἐρμκλυτῆ αἰφύρτοιο,
 Ὅν' ῥα κατὰ κτείναντες, ἐπὶ περὶ ποταμοῖο μεθέηκαν
 Ὀρτυμὴς ποταμοῖο. Φέρεν δ' ὅτε πνύμαλ' κραιπνῶ. 1030
 Θεινόμην' ᾗ δῖναϊς εἰς κῦμ' αἰλὸς αἰτρυγέτοιο,
 Κέλσεν ὥτ' ἐρ νήσων αἰφύρτιδας αἶς καλέεσιν,
 Ἀλλ' ἄρα ἔτι λάθην δὲ ἐπόψιον ἡδ' ἰδέμεναι.
 Ἀντ' αἰετὶ νηὸς μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἐκάπερθεν
 Ὀχλῆς πείσμα' ἐκρύψαν, ὥτ' εἰρεσίης ᾗ θοῇσι 1035
 Πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμῷ τάμον, ἔλ' κατευθύν
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα δὴ σῶμα φάσιδ' ὄρωι'
 Ἰέμεθ'. αἰμωλακίη δ' ἐφορᾷ μεθ', πολλὸν ὀπίσσω
 Λιὲν ἀναπλεῖοντες. ἐλείπετο δ' ἄστα κόλχων
 Ἀφραδέσι μινύαις, σκοπερὴ δ' ἐτε ἄμφεχεν ὄρφνη. 1040
 Ἀντ' αἰετὶ νηὸς μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἐκάπερθεν
 Μεσσήνιοι πεδίοιο. βροτοὶ ᾗ μιν ἀμφινέμον'
 Γυμναὶ βρονόμοι τε, ἔσρκυες ἀγροῖω
 Κερκελὴν τ' ἀνδρῶν Φῦλον, σιντ' τ' ἀγροῖω.
 Ὅι μῆσαντο μεσηγυ χαρᾶνδαίων τ' ἀνυλῶν, 1045
 Κανκᾶ-

Pellem aurei velleris, hic verò non cunctavit,
 Sed auferrens pellem ingentem, perrexit ad navem.
 Quo conspecto heroes Minyæ valdè lætati sunt, manusque
 Ad Deos elevarunt qui latum cælum inhabitant
 Hæc illi quidem de pelle viderunt. Ast Æetes subito
 A servis audivit avectam esse Medeam.
 Statimque Absyrto præcepit populum convocare,
 Investigareque puellam sororem suam germanam.
 Ille verò tempus nullum perdens acceleravit ad ripas fluvii
 Ad classem heroum, deprehenditque ibi virginem miseram.
 Nox interea stellis amicta, mediam perfecerat viam,
 Cùm peracta est fraus horrenda & fatale facinus nigrum
 Medæ, contra amorem incluti Absyrti,
 Hunc enim occidentes ad ripas projecerunt
 Rapidi fluminis, avexit vero eum hoc valido vento:
 Agitatus verò Absyrtus fluctibus in undas maris inexticcabilis
 Ejectus demum est in insulas, quas Absyrtidas vocant,
 Sed non latuerunt hæc Jovem inspectorem & Nemefin.
 Nam postquam in navem venerunt, & utrinque
 E littore funes absciderunt, atque celeribus remigiis
 Magni magnique incumbentes fluvium secarunt, nequaquã rectã
 Pontum in pisculentum per ostium Phasidos lati
 Delati sumus; sed deviatione circumlati sumus longè retro
 Semper renavigantes. Relictæ verò erant urbes Colchorum
 Non advertentibus Minyis, tenebrosa quippe circumdabat nox.
 Sed laborantes decurrimus flumen errabundi,
 Per mediam regionem. Homines verò circum habitant
 Gymni Buonomæque & Arcyes agrestes,
 Cerceticorumque hominum genus, Sindorumque ferocium:
 Hic quidem curabant per medias Charandæorum habitationes
 Cau-

Καυκάσιον πῶδ' ἀπὸ πηῶνα, δὴ σείνῃς ἐρυθείας.
 Ἄλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολῆς ἐφάνη περσέμβροτος ἡώς,
 Ποιάνθη νήσω περσεκέλοσμεν· ἔνθα ἦ διαγοὶ
 Χόμασιν ἀπλώποισι πελαγίζουσι ῥέεθρε
 Φᾶσις τ' ὀρυμμένης ἀκαλαρρείτης τε σαργίτης. 1050
 Τόν ῥα πηλημύρσοι δὴ χθονὸς εἰς ἄλλα πέμπει
 Μαίῳ τις καναχιδόν, ἐλειονόμῃ δὴ ποιῆς.
 Καὶ τὸθ' ὕπ' εἰρεσίῃ πηέορμῃ δὴ νύκτ' ἔημαρ
 Διασαῖς δ' ἐν τριμόροισι βοὸς πόνον ἐξικόμεσθα
 Λίμνης, ὄντε μεσηγυῖ βοοκλόπος ἔποτε πῖτάν 1055
 Ταύρω ἐφεζόμεν' ὁ βελαρῶ πόνον ἔρασε λίμνης.
 Καί ῥα πανημερίῃσι πονδύμῃσι εἰρεσίῃσι
 Μαιώτῃς πῶτ' ἐσαφικάνομῃ ἀβροχέτωνας.
 Ἦδ' ἐλγωνὸν ἔθνη, βαθυχαίτων τ' ἄπλετ' αὖλα,
 Σαυρομάτας ἴε, γέτας, ἔ γυμναίεες, κέκρυφάς τε. 1060
 Ἄρσω πᾶς τ' ὀρμαίνοντας, ἔθνη πολυπήμονα λαῶν,
 Ὡν περναίετ' ἐν γῇ μαγώϊδα λίμνιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐν τοῖσι δύνῃσι ἀμέγαρον ἔηκαν
 Ἀθάνατοι, πύματον ἦ βυθῷ Διφραμείφαρμον ὕδωρ,
 Ὅχθησι χθαμαλῇσιν ἀποβλύει πύον ὄλεθρον, 1065
 Ῥοίζῃ ἐλαυνομένη· καναχεῖ ἦ τοι ἄσπετος ὕλη,
 Ἀρκτώϊσι περσέτεσσιν ἐπέρχετ' ὠκεανόν δε.
 Τῷ ῥα τὸθ' ἀρπάχθεῖσα δὴ σῶματ' ἐκίεν ἀργῶ.
 Ἐννέα μὲν νύκτας τε ἔηματ' ἀμοχθίζοντες,
 Λείπομῃ ἔνθα ἔνθα βροτῶν ἀπηνέα Φύλα, 1070
 Πακτῶν δ' ὄρεων τε γένετ', λελίων τ' ἀχερώων,
 Τοξοφόρους τε σκύθας, ἄρετ' ἀπὸ πύθωνος
 Ταύρους τ' ἀνδροφόνους, οἱ ἀμειδέα θυόλα φέρουσι,
 Μενυχίη, βροτέῳ δ' ἐπιδόειτ' αἵματι κρητήρ.
 Ἄν δ' ἄρ' ὕπερβορέες, νομάδας, ἢ κάσιον ἔθνος. 1075

Αυ-

Caucasum juxta verticem transire, per angustiam Erythiam.
 Sed postquam ab ortu apparuit homines delectans aurora,
 Ad herbida[m] quandam insulam appulimus. Illam gemini
 Undis innavigabilibus includunt fluvii
 Phasis latius & quiete fluens Sarangis,
 Hunc quidem inundans per terram in mare mittit
 Maotii cum strepitu, palustres per herbas.
 Es tunc remigiis navigavimus noctem & diem.
 Geminasque per fauces in Bosphorum enavigavimus
 Paludis, quam cum bores furto abegisset olim Titan
 Tauro infidens ingenti, mediam trajecit viam paludis.
 Defatigatique inde diuturno remigio
 Ad Maotas primùm appulimus molliter vestitos,
 Et Gelonam gentem & Comatorum populosas nationes.
 Sauromatasque Getasque & Gymnaeos Cecryphasque
 Trucesque Arimasphas, gentes damnosas populi,
 Qui circumhabitant in terra Maotidem paludem.
 Sed & adhuc magnas difficultates objecerunt
 Divi, postquam ultimam abyssi trajecimus aquam, (ram
 Angusti enim ripis coarctatur aqua alluitque sceleratam ter-
 Magno strepitu agitata, ita ut maxima adjacens sylva resonet,
 Donec tandem in Arcteos fines & oceanum sese exonerat,
 Inquem tunc etiam abrepta Argo per ostia intravit.
 Novem verò noctes totidemque dies laborantes,
 In transitu hinc atque illinc reliquimus inmania hominum ge-
 Pactorum Arctiorumque genus, Leliorumque crudelium, (nec
 Hastatosque Scythas, martis fideles famulos.
 Taurosque homicidas, qui tristitia sacra faciunt
 Munychia, humano siquidem sanguine crater replendus est.
 Atque Hyperboreos, Nomadas & Caspiam gentem.

D

Sed

Ἄντιρ' ἐπεὶ δ' ἐσάτη ἱφάνη φασσίμβροτον ἥως
 ῥιπταῖς κελύωνας σκέλασιν, οἷον δ' ἄφαρ δρυῶν
 Ἄλφ' ὀπιπλάξεακ' ἀφ' αἰνὰ ρέειν
 Ἔμπεσε δ' ὠκεανῷ, κρήνιον δὲ ἐκκλήσκει
 Πόντον ὑπερβορέην μέροες, νεκρίν τε θάλασσαν. 1089
 Οὐκέτι ᾗ περφυρεῖν ἐδοῖτο μὴ λυγρὸν ὀλεθρον,
 Ἐμὴ ἄρ' ὀρμαίνουσιν ὑπὸ κρητερῇ φαβήφῃ
 Νῆα μολεῖν ἱθὺς ὅτι δέξον αἰεταλοῖα
 Ἄλκῃ, ξερῶσι πηλίκας προδαλίοισιν.
 Ἡ δ' ἔφαρ' ἀσπασίαν βασιλῆην παλάμῃσιν. 1085
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μαζήρῃαν ἐδαμνάμεν εἰσεσίησι,
 Χεῖρες δ' ἐκέτ' ἐμμικόν, αἰκηχέμενοι ᾗ φίλον κῆρ
 Πήχεας ἀρατὴ ζῶντες, σιγῆσαντο μέτωπα,
 Ἰδρῷ ἀναψύχοντι· κέαρ δ' ἐπετείρετο λιμῷ.
 Ἄλκῃ δ' ἐξάλτο, ἔσθλ' αἰὲς πάντας ὀτρυνεν 1090
 Ἦρως, μάλιστα παρὰ φάμῃν ἐπέεσσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἄν' τ' ἀναγὸς τε πολυσρέπῃσι κάλῃσι
 Βάντες ὑπὲρ πύχον αἶλαι δὲ σφυρὰ κῆφα βάλλοντο,
 Ωκα δ' ἄρ' ἀρ' ἀπὸ πύχον πολυσρέπῃσι κάλῃσι,
 Πρύμνης ἐξ ὑπὸ πύχον δορυχλῆν κέρωντα βάλλοντες 1095
 Ἀργεὺς τ' αἰλικός τε, καὶ ἀρχαῖς δῶκαν ἐλέος
 Ἠρώων. τοὶ δ' αἶψα δὲ αἰγματοῖο θέντες,
 Σῦρον ἐπιγόμενοι· σὺν δ' ἔαπετο πᾶντο πάρος νῆς,
 Τέμνωσ' ὕγρ' ἐκείνῃ κελύφῃ ξυστοῖς προκάλασιν.
 Οὐ γὰρ ἐλὺς ἔρ' ὑπὸ πνοιῇσιν ὄρειν 1100
 Βυσσάων ἀνέμων κλεινῷ αἶλαι· κωφὰ δ' ἦ πᾶντο
 Κεῖθ', ἔπερ' ὅτ' ἐλίκης καὶ τητύ' ἐχάτην ὕδαρ.
 Ἀντιρ' ἐπεὶ ἔκτε φασσίμβροτος ἦλνυθ' ἥως,
 Ἔθνη ἐς ἀφνειὸν ἔπλυσσον ἐξικόμεσθα
 Μακροβίων, οἳ δὴ πολέας ζῶσ' ἐνιαυτοῖς, 1105
 Δάδε-

*Sed postquam decima apparuit mortalibus lucem ferens aurora,
Ripæas ad valles appulimus, exinde repente Argo
Transiit subsiliens per angustum fluentum.*

*Inciditque in Oceanum, Saturnium verò vocant
Pontum Hyperboreum homines mareque mortuum.*

*Ibi verò vix effugere nos posse credebamus maximam infortuna-
Nisi impulsam maximis viribus* (nisi)

Navem transire coëgisset ad dextrum litus

Anceus, politis eam gubernaculis regens:

Hæc verò profiliis ambabus coacta manibus.

Sed postquam laboriosis defatigati sumus remigiis

*Ita ut manus continere ea amplius non valuerint, contristati
Cubito innixi sustinuerunt capita* (corde)

Sudore madentia, & fames eos devexavit.

Ast Anceus exiliit, & alios omnes dictis acuis

Heroes, lenibus adloquutus verbis.

Tum hi, quoniam limus ibi erat, contortis funibus,

Parietes navis supergressi in mare se demiserunt,

Statimque alligarunt navem contortis funibus

Dum è summa puppe longum funem dejecerunt

Argus & Anceus, ejusque extremitates dederunt

Heroibus, qui tum statim littore decurrentes,

Traxerunt annixi, subsecutaque est pontivaga navis,

Secans humidæ vias juxta planum litus:

Non enim stridula aura flatibus concitavit

Sonantium ventorum inclutum mare, tacitus verò planè pontus

Facet ibi, ubi Helices & Tetbyos ultima aqua est.

Sed cùm sexta appropinquaret lucem hominibus ferens aurora,

Gentem ad divitem ac opulentam appulimus

Macroborum, qui quidem multos vivunt annos,

Δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων
 Πληθύσης μινύης, χαλεπῶν ἔκτοσθεν αἰπάντων·
 Ἄντ' ἐπεὶ μινὺς τὸ πεπεωμμένον ἐξανύσωσιν,
 Ὅτ' ἔτι γλυκερῷ θανάθ' ἀμάρπησι πελώρην.
 Οὐ δὲ ἄρα τοῖσι μέλει βίοτος ἢ ἔργ' ἀνθρώπων, I I I O
 Ποίαις δὲ ἐν μεσότητι μελιηδέα φερβὰ νέμων,
 Ἐρση ὑπὸ ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαγρύοντες,
 Πάντες ὁμῶς σίλβοντες ὁμηλικίῳ ἔρσπειλῷ.
 Μειλιχίῃ δέ τοι αἰὲν ἐπ' ὄφρυσιν νόσσε γαλιῶν
 Παίδεσιν ἡδὲ τοκῶσιν ὅππ' ὀφρυσὶν, ἡδὲ νόοιο, I I I 5
 Ἄισιμά τε ῥέζειν πεπνυμέν' ἑξαγορεύειν.
 Καὶ σὺ μὲν ῥ' αἰθέρος παρκαμείβομεν, αἰγιαλόνδε
 Πρὸσιν ὀππείδοντες. ἔπειτα ἧ κυμμερίοισι
 Νῆα θολῶ ἐπάγοντες ἰκάνομεν, οἳ ῥά τε μένοι
 Ἄιγλης ἄμμοροὶ εἰσι πυελρόμοι ἡελίοιο. I I 2 O
 Ἐν μὲν γὰρ ῥίπαμον ὄρε' ἔ' κάλπι' αὐχλῷ
 Ἀυτολάας εἰργασ' ὀππικέκλι' ἧ πελώρη
 Ἄσσον ὀππισκιάζουσα μεσημβρινὸν ἤερα φλέγῃ.
 Δείελον αὖ κρύπτεσι φά' ἄννηκέες ἄλπει
 Κεῖνοισι μερόπασιν, αὐχλὺς δὲ ἐπικέκλι' αἰεί. I I 2 5
 Ἐνθάδ' αἰφορμηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσιν
 Ἰξομὲν αἰγκῶνα συφελὸν ἔ' νήνεμον αἰκτῷ,
 Ἐνθά περ ἀμβλύζων ποταμὸς δῖνασι βαθείαις
 Θείῃ χερσὶν ἀχέρων κρυερῷ δ' ἄχ' αἰετῶν,
 Ἀργυροειδὲς ὕδ' ὄρεων, λίμνη τε κελαινή I I 3 O
 Ἀνδέχε'. παταγεῖ ἧ παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο
 Δένδρεα ἡλεθ' αὖ ποτὶ χερσὶν, οἳσι τε καρπὸς
 Βέβρεθε νύκτας τε ἢ ἡμέρας συνεχὲς αἰεὶ.
 Ἀμφὶ δέ οἱ χθαρμαλή τε ἢ ὄρε' ἐρμηνείας
 Τείχεσιν ἡγήρεται ἑκπυλῶν ἐπ' αἰγυαῖς. I I 3 5

Duodecim chiliadas mensium centum annorum

Plena lunæ, sine omni molestia :

Sed postquam fatalem mensem absolverunt,

Dulci somno adipiscuntur extremam mortem; (pantur;

Neque verò hi solliciti sunt de victu & iis quibus homines occu-

Sed herbis mellitibus ex mediis quibus circumdantur pascuis, ve-

Rorisque ambrosii divinum potum haurientes. (suntur;

Omnes omnino coævitare juvenili florentes.

Tranquillaque semper ex oculis eorum renidet serenitas

Filiis non magis ac parentibus, mentisque & animi,

Ad justa exsequenda, & prudentia eloquenda.

Per hos itaque magno numero pertransimus, litus

Supergressi. Deinde ad Cimmerios

Navem celerem trabentes pervenimus, qui soli

Splendoris expertes sunt ignifremi Solis.

Ripæus enim mons & Calpius vertex

Ortum ab iis arcet, circumcluditque excurrens

E propinquo obumbrans meridianum aëra Phlegre.

Vespertinam verò abscondunt solem acuti Alpes

Istis hominibus : Caligo vero iis usque imminet.

Illinc digressi indefessis pedibus

Venimus ad asperum promontorium & vento carentem portum;

Ubi alluens fluvius turbinibus profundis

Percurrit aurum vehens Acheron gelidam regionem,

Argento similem aquam volvens, palus verò nigra

Eum recipit, susurrantque ibi haud procul a ripis fluvii

Arbores germinantes, quas fructus

Gravant noctesque diesque continuò semper.

Terrestri verò & Pascua Ceres

Mæma ambit in bonè ædificati vicis.

- Ἐν ᾧ γλῆν ζῶσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων,
 *Οἷσιν ἀποφθιμύοισιν ἄλις ναῦς ἴα τέτυκ'.
 Καὶ δὲ αὖ αἱ ψυχαὶ μετεκίαθον εἰς ἀχέροντα
 Πορθμίδου ἐκ γλαφυρῆς· ἀεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόλιν,
 *Ἀρήνκοι τ' αἰθῶρα πύλῃ, ἔδῃμου ὀνείρων. 1140
 *Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτ' δε πόλιν ἔῃθεα λαῶν
 Σφῆ ἄτη βαρυὺ ὄντον ἀναπλώσαντες ἔβημον,
 Δή ῥα τότ' ἀγκαλίσθ' νηὸς κίεν· αἰψαὶ δ' πάντας
 Ἐισβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηχότας ἄμμιγ' ἐταῖρας,
 Τὰς ὅγε πλὴ μύθοισι προσηύδα μέλιχοιοι, 1145
 Τλήτε φίλοι πὸν μόχθον. ἐπεὶ νύ τοι ἔπι χέρειον
 *Ἐλπομαι ἀνστήσεσθ'. ὀπιφρέσοντα γὰρ ἦδη
 Ἀκροῇ ζέφυρον καταδέρομαι· ἔδ' αἰτέμαρτος
 *Τῶρ ὡκεῖν κελάρυζε' ἐν ψαμάθοισιν.
 Ἀλλὰ θοῶς ἰσὺν μὲν ἀναστήσαθε μεσόδμη, 1150
 Δύσατε δ' προτόνων ὀθῆνας. ἐκ δὲ ὄπῃα χέοντες,
 Σφίγγξαι ἐπισαμύνας, τοίχων ἐκώπερτε βαλόντες.
 *Ὡς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονείατο· ἐκ δὲ ἄρα κτλῆς
 Νηὸς ἐπιβραμέεσα τομαραῖς ἐπλάγη Φηγὸς,
 *Ἦν ποθ' ὑπ' ἀρπύρῃσι τομαῖς ἡρμόσατο παῖλας. 1155
 *Ὡδε δὲ ἔφη, (θάμβου δ' ὡς φρένας ἵκετο πάντας)
 *Ὡιμοὶ ἐγὼν, ὀφελὸν με διαρράισθεῖσαν ὀλέσθ'.
 Κυανέαις πέτραισιν ἐν αἰξίνῳ τε κλύδωνι·
 *Ουκεν νῦν ἀνῶπυσον αἰδρεῖν βασιλῆων
 Νώνυμον φορέεσιον. ἐπεὶ νῦν αἰεὶ ἐρεννὺς 1160
 *Αἰματὸν ἐμφύλοιο δεδωπότος αἰψύρτοιο
 *Τετρόπας ἔπει· σέργα δέ τοι ἄτη ἐπ' ἄτην.
 Νῦν γὰρ δὴ λυγρῆς τε ἔ' ἀργλνῆς κακότητος
 *Ἰξομαι, εἰ νῆεσιν ἐρεννύσιν ἄσπον ἴκωμαι.
 *Εἰ μὴ γάρ μ' ἱερῇσιν ἐπιγνάμψαντες ἄκρησι. 1165
Κόλπον

Intus verò habitat iustissimorum genus hominum.

Quibus mortui, sat est una navis.

Animæ enim statim transcunt in Acherontem

Ex amœno freto, cœni propè adjacent civitate

Es impetrabiles inferni portæ, populusque famulorum.

Sed postquam ex locum civitatem & genus populorum

Nostra infortunio gravem æriamem passi pertransivimus,

Tunc Ancæus è navi progressus est, statimque omnes

Conscendere, iussit defatigatos simul facies

Quos deinde verberis allocutus est blandis. (plius)

Perferte, amici, hanc laborem. Quoniam graviores quam ante

Nobis se ablatum spero. Inhorrescentem enim iam

In superficie flantem æphyrum persequens. Neque frustra mihi

Aqua occidit, perstrepit æneas.

Sed cederet malum modio instituit.

Solviteque à rudentibus vela, & funesque deprenses.

Aptate convenienter & ab utroque navi latere demittite.

Sic illiquidem omnis exequabatur. Ex profunda vero

Nave instrepens vastidica resonat fuga

Quam, Argos trabibus subitus aperuit Rall.

Hæcque locuta est (memor vero occupavit mentem suam cuius)

Me miseram! quanto melius dissipata perissem. (quo)

A Cyanen saxo in Euxini fluminis;

Quam quod nunc diffamatum imprudentis regni

Probrum fero. Quoniam nunc semper vindicta

Sanguinis conterranei occisi Absyrti.

A tergo prosequitur. Insultatque nobis una arumna super aliam.

Ast ego vos funesti & recentis criminis

Accusabo, quam primum ad Eriugam propius ad velle fuerit.

Nisi enim me flectentes sacris natis cœcuminibus

Κόλπον ἔσω γαίης τε καὶ αἰτρυμένον θαλάσσης
 Ἔξεσθ', ἀμπέλαγος ἀτλαντικὴν ἐπὶ τὸς ἰκταμένη.
 Ὡς εἰπὺς αὐδὲν κατερήπυν· ἐν δ' ἄρα θυμὸς
 Πυκνώθη μυνίκῃσι διθυμπεράς, εἴτ' ἄρ' ἐμείλον
 Σχήσειν λυγρὸν ἑλεθρον, ἰάσμενος εἵνεκα φίλτρων. 1170
 Πολλὰ δ' ἡμερμήλιζον ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμητον,
 Ἥ μὲν ὀποφθίσωσι ἔτι χθυσὶ κύμα βαλῶσιν
 Δινολεχθῇ μῆδεσσι, ὀποσρέψωσι δ' ἐρευνύν.
 Εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε περικλυτὸς αἴσων· ἦ δὲ
 Καὶ τότε λισσόμεν· θυμὸν κατερήπυ' ἑκάστῃ. 1175
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ὄργῃς ἐπιμαγρόρον ἐκλυόν ὀμφλῷ,
 Ἦντο παρὰ σκαλμοῖσι θυαῖς, λαΐζοντο δ' ἀρετμῆ.
 Ἀλκαῖ· ὃ δ' οἰαίεας ἐπισαμένους ἐπέταψε.
 Πᾶς δ' ἄρα νῆσον ἀμείβεν ἱερνίδα. ἔοι ὅπποθεν
 Ἦντο κατὰ γδῶλιν θναφερὴν ἀραμένεσσι θυέλλῃ, 1180
 Ἐν δ' ὀθόνας κέλευντε. θέν δ' ἄφαρ ὕψρον ἐπ' οἶδμα
 Νῆος· ὃ δ' ἡ τις ἐσπύθης ἀναπαύσασθε εἰλεθρα.
 Ἦλπετο· δωδεκάτη γὰρ ἐπὶ τὴν ἡγερχήναι.
 Οὐδέ τις ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀππότε· ἄρ' ἐσμήν,
 Εἰ μὴ ἔχαπαίς ἀκαλαρρόν· ὡς αὖτοιο. 1185
 Αὐτὸς εἰσενόησεν· ὃ γὰρ τιλαπὸν ὀπώπε.
 Νῆσον πευκήεσσαν, ἰδ' ὀρίαν δαίματι ἀνάσσης
 Δήμητρος· περὶ δ' αὖτε μέγα κέφ· ἐστφάνω).
 Ὡν περὶ μῦθεν ἄπαντε· ἐκλυες μεσση δαίφραν,
 Ὡς ποτε φερσεφόνῳ τέρεν' ἀνθεα χερσὶ δρέπεσαν 1190
 Ἐξάπαφον συνόμαμοι· αἶν' ὀρύττε καὶ μέγα ἄλυσεν.
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ὥς μιν παλῶντας, κυανότειχας ἵππους
 Ζόξάμην· κέρην ἐπεβήσαντο δαίμον· αἶση,
 Ἀρπάζας δ' ἔφερεν ἄλ· κύματι· αἰτρυμένον.
 Δὴ τότε ἐγὼ ἀπείκητον ἐπιπλώοντα νέεσθαι 1195
 Νῆος

Intra finem terræ & infructuosi maris
 Adigetis, in pelagus Atlanticum excurram.
 Sic loquuta, vocem cohibuit. Quibus auditis animi
 Obstupere heroum penitus, quod omnibus sibi
 Imminere tam grave malum debeat, propter Jæsonis amorem.
 Multaque ruminabant animis amarulentis,
 An occidere debeant & piscibus diripiendam projicere
 Infelicem Medeam, ut hoc pacto declinarent Furiam.
 Et fecissent, nisi misericordia tactus esset inclytus Jæsonis filius,
 Supplex enim ipsis factus, animum sedavit uniuscujusque.
 Sed postquam insuper Argonos audiverunt vaticinam vocem,
 Assidebant scalmis celeriter, prendebantque remos.
 Ancæus verò clavos doctè gubernavit:
 Prætervectusque est insulam Hiberniam, ipsique à tergo
 Subsecutus est impetuosè ruens obscurus vebemens ventus,
 Velaque implevit, cucurritque celeriter super tumens mare
 Navis, sed ne tum quidem quisquam interitum elapsurum
 Se speravit (duodecima enim jam transiverat aurora).
 Neque quisquam nostrum certò scivit ubinam simus,
 Nisi quidem fines demum tranquille fluentis Oceani
 Lynceus cognovisset. Hic enim à longinquo detexit
 Insulam quandam piceis refertam, atque ampla templa reginæ
 Cereris, quæ ingenti nube circumvallabantur. (dens,
 De quibus omnibus jam audivisti carmen nostrum Musæe pru-
 Quemadmodum olim Proserpinam teneros flosculos decerpentē
 Deceperint consanguinei in lato quodam nemore;
 Postea verò quemadmodum Pluto nigros equos
 Fungens, puellam aggressus sit, Diis volentibus,
 Avexeritque vi per steriles fluctus.
 Tunc ego abnuī adnavigare

Νῆσθ ἐπὶ ῥηϊνῶνα κ' αἰγλήεντα τέρμῃνα,

Ἐνθ' ἔλῃς σὺν νηὶ πατρὸς μερόπων ἀνθρώπων.

Οὐ γὰρ οἱ ἐστὶ λίμνη νηῶν ὅχλος ἀμφιελισσῶν,

Ἀλλ' αἶ γε ἡλίβασθ' πέτρῃ παρὰ πάντα πέφυκεν.

Τψηλή. τὰ τε καλὰ φύς μενοεικέα δῶρε.

1200

Καί τ' αἶρ' οὐκ ἀπίθησε νεὸς κυανοπέωροιο

Ἰφύντωρ αἵκαισθ', ἀνέτρεχε δ' αἰψ' ἀνορέων,

Σκαῖον ὑπεκλίνας οἰήϊον· ἐν δ' αἶρ' ἔπειθε

Μήτι κατευθὺ περᾶν, ἐπιδέξια δ' ἦγε θέουσιν.

Ἥμαπ' ἣ τριτάτῃ κίρκης δόμον ἐξισόμεσθα,

1205

Λυκαῖον ποτὶ χέρσιν αἰλισσέας τε θερσίπνας.

Καί τ' αἶρ' ὠγαλοῖσιν ἐκέλευσεν ἀχνύμῃνοι κῆρ,

Πείσματ' αἶ ἐν πέτρῃσιν ἐδήσαμην. ἐκ δ' αἶρ' ἴησαν

Νηὸς δαυτοπέοηκε μολεῖν ἐρήρης ἐπιώρης,

Διζόμεσθ'· τίς αἶρ' ἀνθρώπων ἀν' ἀπείρονα γαῖαν

1210

Ναμετὰδ, γνῶεν ἣ πόλιν κ' ἦθεα λαῶν.

Τοῖς δ' ἄφαρ ὠμάρτησε καταντίαν ἐρχομένοισι

Κέρη ὁμογνήτη μεγαλόφρονθ' αἰήταιο,

Ἠελὶς θυγάτηρ. (κίρκην δ' ἐκυκλήσκεισι

Μήτηρ ἀστερόπη κ' τηλεφανὴς ὑπερίων.)

1215

Ἥ ῥα θοῶς ὀπί' νῆα κατήλυθεν· ἐκ δ' αἶρε πάντες

Θάμβεον εἰσπρόωντες· δαπὸ κροτῶς γὰρ ἔθειραι

Πυρσῆς ἀκτίνεασιν ἀλίσκοι ἠώρηντο.

Σπύλθε ἣ καλὰ πρῶσωπα, Φλογός δ' ἀπέλαμπεν αὐτμή.

Ἄυτὰρ ἐπεὶ μῆδειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι

1220

Ἄϊν καλυπτομένην, ἐάνῳ δ' ἀμφέχε παρειαῖς

Ἰδιορμήν· χλωρόν γὰρ ὑπὸ στένοισι ἀλάχνητο.

Ἦν τὸτ' ἐπικτεῖρσαι πρῶσθ' ὕδανε Ἐφάτο κίρκη,

ὦ δειλή, τίνα σοι κύπεις ὥπασε μοῖρεν·

Οὐ γὰρ τοι λελάθεσθε ἄπερ ῥέξαντες ἴκεσθε

1225

Νῆσθ

Insulae ad lictus & splendentes domos.
 Ubi nunquam quisquam cum navi appulit mortalium.
 Non enim habet portum qui naues caperet versatiles,
 Sed excelsa petra undique insulam cingit
 Sublimis, in qua crescunt jucunda Cereris munera,
 Neque verò sententiam meam improbat navis nigrae
 Rector Aeneas, sed statim impellens navem retro cedere se
 Laevum inclinans clavum. Inde postea (cit.)
 Ne rectà tenderet, ad dextram egit currentem.
 Tertia verò die Circes ad domum pervenimus,
 Lycæam ad terram, marique cinctas stationes:
 Et sanè tunc ad lictus appulimus anxii corde,
 Funes verò petris alligavimus, Tuncque Jason
 B navi emisit dilectos socios,
 Investigans quinam hominum magnam illam terram
 Habitares, ut recognoscerent Urbem & mores illorum populo.
 Isthis verò de repente obviam facta est pergentibus (rum.)
 Soror magnanimi Aëte,
 Solis filia (Circe verò illam vocant.
 Mater Aërope & illustris Hyperion)
 Rectaque ad navem gressum tetendit. Hic verò omnes
 Obstupescabant videntes illam: à capite enim comae
 Igneis radiis similes ipsi dependebant.
 Relucebantque pulcri vultus, flammique resplendebat ardor.
 Illa verò postquam Medeam conspexit
 Alba obvolutam palla, (ueste enim contexerat faciem
 Prae pudore, graviter enim angebatur cor)
 Ejus miserta, alloquuta est, & dixit Circe:
 Ab misera, quodnam tibi Cypris exhibuit fatum,
 Non enim fugit nos quid feceritis paulo ante adventum vestrum.

Νῆσον ἐφ' ἡμετέρῳ πάνετῶσσι εἵνεκα πατρός
 Γηρεῖα, κασιός τε, τὸν ἐκπάγλως ὀλέσατε.
 Οὐδὲ γὰρ ὅμμε πάτρησιν ὁτομαῖ ἄοσον ἰκέσθῃ
 Εἰ ἐν ἀναγνίσσιον ἀλιτροσιώαις ἀκρόντες,
 Μέσφ' ὅταν ἐκνίψῃσθε μύσας θείοισι καθαρμοῖς, 1230
 Ὀρφείως ἰδυοσιώῃσι, πρὸς κροκάλοισι βαλάνης.
 Οὐ γὰρ ὅμμε ἡμετέροιο δόμῃ θέμις ἐστὶν ἰκέσθῃ
 Προστροφίς. τοῖω γε λύχρῳ πεπαλασμένοι ἐστέ.
 Ἀλλὰ μιν αὐτίκ' ἐγὼ πρὸ φρον ξυνήϊος πέμψω
 Σῖτον καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, σὺν γὰρ κρέα πολλά. 1235
 Ὡς εἰπὼς, ἀφορρῶ ἀπέπιατο· νηὶ γὰρ μέσθῃ
 Δαιτὸς τ' ἡδὲ ποτοῖο τετυμμένα τεύχε' ἔκειτο.
 Ἄν δ' αἶρ' ἐπειγομένοισι θέεν λιγὺς ἔρ' αἴτης.
 Καὶ τότε λυσάμενοι κείνης δαπὼ πείσματα νήσῃ,
 Κύμα Δραπέησοντες ἀνὰ σῶμα τερνησιό 1240
 Ἰκόμεθα, σήλαισι δ' ἐκέλευμεν ἡρακλεῖ.
 Ἀκροῖσι δ' ἀμφ' ἱερεῖσι διωνύσιοι ἀνακτοῖς
 Μίμνομεν ἱερεῖοι· δαιτὸς γὰρ ἐδδίατο θυμός.
 Τῇμ' αὖτ' αὐτολῖαισιν ἐχέρετο φωσφόρος αἴγλη,
 Ὀρθοῖσι εἰρεσίῃσι γλαυκῶν ἐχαρξάμεν ἄλμυρ, 1245
 Σαρδῶν δ' ἰκόμεσθα βυθόν, κόλπους τε λαπίνων,
 Νήσους τ' αὐσονίας, τυρρηνὰς δ' ἰκόμεθ' ἀκταῖς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λιλύβαιον ἐπέχομεν ἡχέτω πορθμόν,
 Τελιχῶνά τε νῆσον ἐπέχομεν, ἐκελιάδοισι
 Λιτναίῃ φλόξ σφιν αἶρ' ἐρητύη μεμαῶτας, 1250
 Δὴ τότε ὑπὲρ πρῶρης ὁλοὸν πρὸς ἑξέεν ὕδαρ.
 Νείοθεν, ἐκ μυχαῖς γὰρ βοῦς· ροῖβῃσθε χάρυβδι
 Κύματι καχλάζοντι, εἰς ἰσθίον ἄκρον ἵκανε.
 Νῆα δ' αἶρ' αὐτόθι κατέχευε ρόον, ἐδέμιν εἰς
 Προπρῶθεν, ἐδ' αὐτίκα ἀναδύσεσθ' ὁπίσσω, 1255
 Κοίλῃ

Nostram in Insulam, scelerati propter patrem
 Senem, & fratrem, quem horrendo modo occidistis.
 Non enim vos reor ad patrias perventuros terras
 Si in impuris istis sceleribus secure perseveraveritis,
 Donec ablueritis probrum divinis expiationibus,
 Orphei artibus, juxta littora Maleæ.
 Sed & nefas est in nostram domum ingredi.
 Piaculares, tali enim vos scelere contaminati estis.
 Nihilo tamen minus statim ego vobis Xenia mittam
 Frumentum & vinum dulce & multas carnes.
 Sic loquuta, retrovolavit, mox autem media in navi
 Cibo potuque abundantia vasa jacerunt.
 Abituin inde præparantibus ortus est vehemens ventus;
 Tuneque solventes ab illa insula fumes,
 Mareque trajicientes in ostium Tartesi
 Venimus, & ad columnas appulimus Herculis.
 Circaque promontorium Dionysii regis
 Pernoctavimus: Cibo enim opus habebat appetitus.
 Quam verò ex oriente surrexisset lucida aurora,
 Summo mane remigiis glaucum sulcavimus mare,
 Sardoumque in pelagus pervenimus, sinusque Latinorum.
 Insulasque Ausonias, Tyrrhenaque visitavimus littora
 Postquam vero Lilybæum pervenimus ad sonans fretum;
 Trinacriamque insulam appulimus, ibi Enceladi
 Ætnæ flamma paululum nos cohibuit avidiores.
 Tunc repente super proxam perniciofa circumferbuit aqua
 Ex imo, ex intimis quippe abyssi penetralibus refriduit Cha-
 Undis strepentibus, magnumque velum invasit. (rybdis
 Navem verò eodem in loco detinuit gurgēs, non enim fuit
 Neque antrosum eam neque retrorsum prolabi,

Καίλω ἐπὶ λυγρῷ ἢ πειροφάδην αἰαλίητι.
 Ἡ παῖχα ἢ δύσεσθ' ἀργῶν ἢ βένθε' ἔμελλον,
 Ἐἴ μὴ περσεῖσιν θυγάτης αἰλίοιο γέροντος.
 Ἐυρυβία πηλῆα πόσιν λελίηται ἰδέσθαι,
 Μειλιχίη δ' ἐκδύτο βυθῷ, ἔρύσατ' ὀλέθρου 1260
 Ἀργῶαν ἄκατον, ἢ ὑπ' ἰλύῳ ἐξεσάωσσε,
 Δὴ τότε οἱ πηλώντες ἐπέσχομην ἔμῃα τιλῷ
 Προβλήῃ σκοπέλον· πέτρῃ δὲ ἐφύπερθεν ἄσπερ ῥῶξ
 Λιασοῖς χηραμένοισιν ὀπιθρῶσκα βαῖναι
 Πόντον ἔσω, χαροπὸν δὲ ἄρ' ὑποβρέμα' ἔνδοθι κῶμα 1265
 Ἐνθα δὲ ἐφεζόμεμαι λιγυρίῳ ὅπα γηρύσει
 Κῦρραι, ἀνοστήτες ἢ βρατ' θέλυσιν ἀκκαῖς.
 Δὴ τότε δὴ μινύασις ἐφῆνδ' ἀνε πύστις αἰοιδῆς
 Σειριῶν· ἐδέσφι πῶρα πλώεσθ' ἔμελλον
 Φθολγὴν ἐλαμβάνειν, χειρῶν δέ οἱ ἦσαν ἐρείμα. 1270
 Ἀλκαῖ δὲ ἰθὺς ἐπὶ προβλήῃ καλωνόν,
 Ἐἴ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα πιτυνόμην παλάμῃσι,
 Μητρὸς ἐμῆς ἐκέλευσ' εὐτερπέα κέσμον αἰοιδῆς.
 Ἦειδον ἢ λιγὺ κλάζων δὴ θέσκελον ὕμνον,
 Ὡς ποτὲ οἱ δήελαν αἰετοπόδων ὑπὲρ ἵππων. 1275
 Ἀντάρ κυανοχαῖτα χαλωσάμεν δὲ πατρὶ
 Τύψεν λυκτονίῳ γαίῳ χερσὶνι τριαινῇ
 Καὶ ραῖθ' ἰδὼν διεσκέδασεν καὶ ἀπείρονα πόντον,
 Νήσους εἰναλίας ἐμῆμαι· τὰς ῥ' ἐξονόμην αὖ
 Σαρδῶτ' Ὀβοιάν τ', ἐπὶ ἢ κύπερον ἠνεμόεσαν. 1280
 Δὴ τότε φορμίζοντος, ἄπο σκοπέλωνι φέοντος
 Σειριῶες θάμβησαν, ἔλω δὲ ἄμπαυσαν αἰοιδῆ.
 Καί ῥ' ἡ μὲν λωτὸς, ἡ δὲ αὖ χέλιω ἔβαλε χειρῶν.
 Δεινὰ δὲ ἀνεσπνάχθησαν, ἐπεὶ πάτμῳ ἦε λυγρὸς
 Μοιριδίς θανάτῳ· σφίεας δ' ἄπο ῥωγῆδος αἴρης 1285
 Ἦε

Circaque fatalem vorticem continuò in gyrum acta est.
 Et jam in eo erat ut submergeretur Argo in fundum,
 Nisi maxima natu filia marini senis
 Eurybia, Pelum maritum suum desiderasset videre,
 Suaviterque ex imo maris emerfisset, & ab interitu vindicasset
 Argoam navem, & à submersione liberasset.
 Tunc cursum prosequentes, haud longè inde deteximus.
 Eminentem scopulum. Petra vero à summo prærupta
 Exevis cavernæ prominet
 Intra pontum, nigrique reboant intus fluctas.
 Hic sedentes dulcem vocem modulantur
 Puellæ, redituque carentem demulcent hominum auditum.
 Tunc etiam Minyæ delectabantur auditu cantus
 Sirenum. Neque præternavigare voluerunt
 Vocem perniciosam (& jam e manibus remos ejecerant
 Et Anceus ad prominentem verticem navem direxerat).
 Nisi ego lyram tentans manibus,
 Matræ meæ concinuissem delectabilem ornatum cantus.
 Cecini verò, (fortiter chordas pulsans ad divinum cantum)
 Ut olim contenderint de velocibus equis:
 Ast Neptuneus, iratus Jovi patri,
 Percusserit Lydoniam terram aureo tridente
 Celeriterque dissipaverit eas per immensum pontum
 Ut deinceps essent insulæ maritimæ, quas vocaverunt
 Sardo, Eubœamque, Cyprumque ventosam.
 Hæc me canente, in nivoso vertice
 Sirenos admiratione attonitæ erant, suoque cessa verunt à cantu.
 Et hæc quidem tibias, illa verò chelyn e manibus ejecit.
 Graviterque suspirarunt, quoniam hora ipsis aderat
 Fatalis lethi: Se ipsæ verò à vertice hiantis scopuli

- Ἐς βυθὸν δίσκωσαν ἀλιρρόδιοιο θαλάσσης,
 Πέτραις δ' ἠλλάξαντο θέμας μορφῶν· ὧς ὑπέρωτον.
 Ἄντ' ἐπεὶ ἔ τόνδε πότμον παρήμεψε θέσσα.
 Ἀρῶ, κῦμα ᾗ πόντε· ἔ κέλπον ἵκανε
 Λαιψηροῖς πηλὸν καὶ πρῶτον ἀνέμοισι, 1290
 Κέρκυραν ζαθέλω ἐξίκετο, τῶ σφιν ἔναιον.
 Ἰδρὶες εἰρεσίης ἔ ἀλιπλάκτοιο πρεΐης
 Φαίηκες· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐφημοσυῖαισι θέμισαι.
 Ἀλκίνο· κρεΐνεσκε δικαιοῦτος βασιλῆων.
 Πείσματα δ' αἰψάμηνι προσύναμην ἱερῶ θέσθ 1295
 Ζῶνι πανομφαίῳ καὶ ἐπακτῶν ἀπολλῶνι.
 Ἐν δ' ἄρ' ὑπερεσίησιν ἐπειγόμενοι φασέοντο.
 Νηυσὶν ἀπειρεσίαις βελαρὸς λόχ· αἰήτῳ.
 Κόλχων ἑρραῶν τε, χαρσινδαίων, σολύμων τε.
 Διζόμενοι μινύας, πόφρ' ἂν μῆδειαν ἄγοιτο 1300
 Ὅσιν ἐς αἰήταο πατρὸς, τίσειε δ' αἰμοιβὰς
 Σφῆσιν αἰτασθῆλῆσιν ἀδελφεῖς κατμήνοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείλιν λιμὲν· μυχῶ ἄσσοκ' ἵκοντο,
 Αἰψα δ' ἄρ' ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον,
 Μηδείης λυτο γῶνα, δέ· δ' ὧ χρεε παρειαῖς 1305
 Μὴ οἱ ἐλὼν ἀέκυσαν ἐὼν πέμψειε δόμονδε
 Φαίηκων βασιλῶς, ἀνάπυσά τε ἔργα γῆν.
 Ἀλλ' ἔ οἱ τῶδε μοῖρῳ τελεσμένο· κατένευσε,
 Πρὶν δὴ τῶ πελῖαο δόμοις ὅππ' ἑλκερὸν ὄλεθρον
 Ἄντ' ὧ τε κρεῖαντι φέροι κακὸν οἶτον ἵησιν. 1310
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆ· ἀπηνέ· ἔκλυεν αὐδῶ
 Ἀρήτη ροδόπηχυς, ἰδ' ἀλκίνο· θεοειδής,
 Ἀλκίνο· μὴ ῥ' ὧ κ' ἐπετέλλετο κηρύκεσσιν
 Κέρειν ἀμφήρῃσιν ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς,
 Πατρὶ· ἔ· τίσεθ' δίκην ἀλιτημοσυνάων. 1315
 Ἀρῶ.

In abyſſum præcipitarunt undis inquieti maris.
 In ſaxa verò transmutarunt corpus formamque excellentem.
 Sed poſtquam & hoc fatum evaſit cita
 Argo per fluctus ponti & ſinus,
 Celeribus impleta juxta funem quo malus firmatur ventis,
 Cercyram ad divinam appulit, in qua habitarunt
 Periti remigiorum & mariuagi itinern
 Phæaces. Iſtis verò juxta legesque
 Alcinous imperavit juſtiſſimus regum.
 Funes igitur contrahentes, præparavimus ſacra
 Jovi Panomphæo, & littorali Apollini:
 Hic magno impetu adnavigavit
 Inſinitis navigiis fortis classiſ Aetææ
 Colchorum, Erravimque Charandæorum, Solymorumque,
 Quæſitum Minyas, ut Medeam reducerent
 In conſpectum Aetææ patriæ, quæ pœnas lueret
 Suorum ſclerum fratris occiſi.
 Sed quum profundus portus ad penetrale propinſ venerat,
 Statimque ad Alcinoi domum præcones perrexerunt;
 Genua ſolvebantur Medæ, timorque pallescere faciebat genas
 Ne ipſam capiens, invitam ad domum ſuam remitteret
 Phæacum Rex, inauditæque inde res evenirent.
 Sed non hæc ipſi conceſſit Parca rabioſa,
 Priusquam Peliæ domui exitioſam perniciem
 Ipſique Regi malam calamitatem cauſſaſſet Jaſon.
 Sed quando regis crudelis audiverunt voluntatem
 Arete roſæq; ulnas habens & Alcinous Deo ſimilis;
 Alcinous quidem ſtatim mandavit præconibus
 Ut puellam de qua controverteretur a navi munita abducant,
 Patrique ſua ad luendas pœnas pro delictis tradant.

Arete

Ἀρήτιδ' ὤκπειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια,
 Μείλιχα παρφαμένη ἢ τὸν ὄν ποσιν, ὥδ' ἀγάρβυτον,
 Οὐ μὲν δὴ Φίλον ἐστὶν ἀπὸρρώσασθαι ὄμιλον,
 Λέκτρα τε σπρέσθαι, λῦσά τ' ἐκ πυρσὸν ἔρωτος.
 Θυμαίνῃ μάλιστα γὰρ σφι διωνυαὴ ἀφροδίτη. 1320
 Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ὅστις ταῖδε μήσε' ἔργα.
 Ἀλλ' εἰ μὲν κέρη πέλε' ἔσ' ἀχραντος ἱκάνει,
 Οἰχέσθω πατρός τε δόμον ἔς ἦθεα κόλχων.
 Εἰδὲ κε νυμφιδίοις ὁαροῖς λέκτρῳ τε κλιθεῖσσι
 Παρθενίην ἤχωνεν, ἵος ποσὶ ἀμμῶν ἀγέσθω. 1325
 Ὡς ἔφατ'. αἰκινύων ἢ πῶς φρένας ἤλαυτε μῦθος.
 Καί ῥ' ἔστω ταῖδε πάντα τελευτήσασθαι ἔμελλεν.
 Ἀλλ' ἔοι βεβλή μινύας λάθην. αἰψὰ γὰρ ἦρῃ
 Δμῶι δέμας εἰκῆα, θοῶς φάτο κ' κατένδυσεν,
 Νηὸς ὅππ' ὠρεθροῦσα, ταῖ οἱ μήπον ἀνακτες. 1330
 Δὴ τότε μηδείῃ θαλάμῳ προύνετο λέκτρον.
 Πρύμνῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ, πῶς δ' ἐσπρέσαντο χαμόδυνας,
 Ἀμφ' αὐτῇ χρῦσειον ἔφαπλώσαντες αἶσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δορυτέον ἐπαρτήσαντο βαθείας,
 Τόλχεά τε, κρύπλον τε γάμων αἰδήσιμον ἔργον, 1335
 Καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κέλεον ἀνθ' ὅ
 Αἰνόγαμ' ἡμῶν δυομηνέως ὑμῶν αἰσ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆ' ἀμύμον' ὅψιν ἵκητο
 Κόλχοι ἔμινύαι, κ' ἐμυθήσαντο ἑκάστω,
 Ἐκ δ' ἔλαχ' αἰσυνίδης ἀλοχὸν μῆδεσσι παρθεῖσσι. 1340
 Ἀλκινόω, πῶς δ' ὦκα λυγρὴν ἐκ πείσματ' αἰνός,
 Δὴ τόθ' ὥς εἰρεσίησι θέεν πολυηγέσθαι δόγῳ,
 Ἀμπερακίς κόλποιο διφρηόσασσά κέλευσε.
 Ἔνθα τί τοι μεσσηε θεηγμῆς ἐξαγορεύσω
 Ὅσ' ἔπαθον μινύαισιν ὁμῶς ποτὶ σύρῳ αἰήταις, 1345

Aetate verò miserta est incluta Regina ,
 Blandeque admonens suum maritum , hoc modo infit :
 Non bonum est disrumpere conjugium ,
 Lectosque dissipare , dissolvereque flammam amoris.
 Irascitur enim valde Dionæa Venus
 Viris pariter & mulieribus , quicumque talia patraverit.
 Sed siquidem virgo est , & intacta huc accessit ,
 Redito ad patris domum & penates Colchorum :
 Quodsi verò maritali consuetudine concubituque
 Virginitatem defloravit , suus maritus eam ducito.
 Dixit. Alcinoüs verò attentius hæc pensitavit verba :
 Et profecto ita illa omnia perfecturus erat.
 Sed non latuit hoc consilium Minyæ , Juno enim statim
 Servili corpore assumpto , breviter ea retulit & confirmavit ,
 Navem conscensa , omnia quæ struxerint Reges.
 Et tunc quidem Medea thalamorum præparavit lectum
 Puppi insumma , substraverunt verò alii floreas ,
 Circa ipsam auream expandentes pellem.
 Deinde etiam hastis appenderunt bovinas pelles
 Armaque , occultaveruntque nuptiarum reverendum opus ,
 Et tunc virginitate privavit puellarem florem
 Infelix Medea infaustis hymenæis.
 Sed postquam in conspectum optimi Regis venerunt
 Colchi & Minyæ , & sua dixerunt utrique ,
 Sententiam accepit Æsonides , ut Medeam conjugem haberet
 Ab Alcinoö , qua illi audita confestim navem solvebant ,
 Atque ita garrula Argo sub remis pulchrè prolapsa est.
 Ambracii sinus sulcans vias.
 Hinc tibi , Musæ Dea genite enarrabo (Syrtim ,
 Quacumque ipsi cum Minyis simul passi sunt à procellis circa
 Et

- Ἡ πῶς ἐξεσάωθην αἰλιπλάκτιο πρεῖης.
 Ὅσαίτ' ἄρ' ἐν κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες,
 Χάλκειον τευγίγανθ' ἀδοκίμοι, ὅφρ' ἐκόμεσθαι.
 Ὅς ῥα οἱ σὺν εἶα λιμνῶν ἐντοσθεν ἰκέσθ'.
 Ἦδ' ὡς στεινόμοι βαρυηχεῖ κύματι πόντι, 1350
 ῥίμφατε κυανέησι βαρυνόμοι νεφέλῃσιν,
 Ἠλόμεθ' σκοπέλοισι μαλαινείουσιν ἰκέσθ'
 Νῆα θολῷ. παμὰν δ' ἄρ' ἐκηβόλῳ αἰχρόθεν αἶεν
 Δήλας δ' ἀπὸ κραναῆς ἦκεν βέλῳ, ἐκ δ' ἀνέφηνε
 Μεσσηπῶν ἀπορράδων κραναῖν δ' ἐπ' ἅντας ὀπίσσω. 1355
 Νῆσον ὀπικλήσκεισι περικτίονες ἄνθρωποι.
 Ἀλλ' ὅ οἱ θέμις ἔσκε Δαρμπερὲς ἐξ αἰλὸς ἔρξαι
 Ἄισινίδην. πρὶν γάρ ῥα λύτρον φέρεν ἄλλο δ' ὀπίσσω
 Μοῖρ' ὅλοη. κόπεν γὰρ ὀπιφραδέως ὑπερίων.
 Ἀλλ' ὅθ' ὑπὸ εἰρεσίης μαλασπιδας ἐκόμεθ' ἄκρας, 1360
 Κίρκης ἐννεσίησιν δ' ἀπὸ ῥίψεσθ' ἐμελλον
 Ἄρξαι αἰήτω ἑλιδόποινον ἐριννῷ,
 Δὴ πῶτ' ἐγὼ μινύαισιν ἐφ' ἱερῇ λύτρεα καθαρμῶν
 ῥέξαι, ἣ ἐλυσάμην γαῖόχορον εἰνοσίγαιον
 Νόστον ἐπειρομήνοισι δόμομαι γλυκερὲς τε τοκῆας. 1365
 Καίρ' οἱ μὲν πλοῖοντες εὐκλήμην ἐπ' ἰωλὴν
 Θυῶν. ἐγὼ δ' ἐκόμεν ὀπὶ τεύναρον ἠνεμόεντα,
 Ὅφρα κεν ἐντομα ῥέξω ἀζακλειτοῖς βασιλῶσιν,
 Οἷ' ἄρα νερερίων βερέθρων κληῖδας ἔχουσιν.
 Ἔνθεν δ' ὀρμηθεὶς ἐσύτην χοναῖδεα θρήκην, 1370
 Δειδύθρων ἐς χῶρον, ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἄντρον δ' εἰσπέρησα περικλυτὸν, ἐνθά με μήτηρ
 Γείνατο ἐν λέκτροις μεγαλήτερ' οἰάχρειο.

Θ Ε Λ Ο Σ.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Et quomodo tandem liberati fuerint à pontivaga profectione :
 Et quacunque ipsis in Creta obtigere adversa perferentibus ,
 Cum æneum Gigantem conspexerunt , cum eò delatæ effemus.
 Neque verò is permisit portum subire cuiquam ,
 Et quemadmodum angustati graviter fremente unda ponti
 Et ex improvviso obruti nigris tempestatibus
 Timuerimus ne ad nigros scopulos offenderetur
 Navis rapida. Pæan tamen longè jaculans propè è (se dedit
 Delo ab aspero quodam loco jaculum emisit , conspiciendumque
 Mediis in Sporadibus. Unde postea Cranaë ab omnibus
 Insula illa appellata est circumbabitanibus hominibus.)
 Sed non permissum ipsi erat prorsus ex mari tollere
 Æsonidem , quia redemptionis precium secum ferebat. Refluit
 Fatalis Parca , excanduitque non sine causa Hyperion. (verò
 Sed postquam remigatione Maleæ appulimus ad littora ,
 Circes suasu , liberare se voluerunt
 A diris Aetæ & peccatorum punitrice furia ,
 Tunc ego Mínyarum nomine sacra piacularia
 Feci , & supplicavi terræ concussori Neptuno
 Ut reditum velit laborantibus reddere dulcesque parentes.
 post illi navigio benè ædificatam in Folcon
 Cursum direxere , ego verò reversus sum in Tænarium ventosam ,
 Ut sacra facerem inclutis regibus ,
 Qui subterraneorum barathrorum claustra tenent.
 Inde profectus celeriter cursum direxi in niviosam Thraciam ,
 Libethrorum in regionem , patriam meam in terram ,
 Antrumque ingressus sum inclutum , in quo me mater
 Genuit in lætis magnanimi Oeagri.

F I N I S.

OR-

Ἑυχὴ,

πρὸς Μυσῶνον.

ΜΑΝΘΑΝΕ δὴ Μυσῶνε θυηπολίην περὶ σεμνίῳ,
 Ἑυχίῳ ἢ δὴ τοι προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασῶν.
 Ζεῦ βασιλῆϊ, καὶ γαῖα, καὶ ἑσθύναι φλογες αἵματι,
 Ἡελίου μύκης δ' ἱερὸν σέλας, ἅς σε τε πάντα
 Καὶ σὺ Ποσειδάων γαίηοιχε κυανοχαῖτα, 5
 Φερσεφόνη δ' αἰγὴ, Δημήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε,
 Ἄρτεμι ἰοχέαιρα κόρη, καὶ ἦε Φαῖβε,
 Ὅς Δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον· ὅς σε μέγιστος
 Τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις Διόνυσε χορδῷτ'·
 Ἄρες τ' ὀβριμόθυμε, καὶ Ἥφαιστου μῆν' αἰγὸν, 10
 Ἀφροδίτης τε θεᾶ μεγαλύνυμα δῶρε λαχῶσα·
 Καὶ σὺ καταχθονίων βασιλῆϊ μεγ' ὑπείροχε δαίμον·
 Ἦβη τ', Εὐλείθυα, καὶ Ἥρα κλέ' μῆν' ἡΰ.
 Καὶ τὸ Δικαιοσύνης τε καὶ Εὐσεβείας μέγ' ὄνειρα
 Κικλήσκω, Νύμφας τε κλυτὰς καὶ Πᾶνα μέγιστον, 15
 Ἥρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς θαλερὴν παρέγκοιλον·
 Μνημοσύνην τ' ἐρετλὴν, Μῆσας τ' ἐπικέκλωμα ἀγναῖς
 Ἐννέα, καὶ Χάριτας τε καὶ Ὀρεας, ἡδ' ἐνιαυτ',
 Λητώ τ' ὀπλόκαμον θείῳ, σεμνίῳ πε Διώνειον,
 Κερειάς τ' ἐνόπλιος, Κορύβαντας τ' ἡΰ Καβείρας, 20
 Καὶ μεγάλας σωτήρας ὁμᾶ, Διὸς ἄφθιτα τέκνα·
 Ἰδαίης τε θεᾶς, ἡδ' ἄγγελον ἑσθμύωνων
 Ερμείαν κήρυκα, Θέμιν τ' ἱεροσκόπον ἀνδρῶν,
 Νύκτα τε πρεσβίστην καλέω, καὶ Φωσφόρον ἡμαρ,
 Πίστην τ' ἡδὲ Δίκην, καὶ ἀνύμονα θεσμοδότῃσιν. 25
 Ῥεῖαν

O R P H E I

Preces,

ad Musæum.

PRÆI verba sacris operæpretium patrands,
 Quæ Musæe proculdubio numero omnib' præstant,
 Maje Jovis, Tellus, lumen genitabile Solis,
 Lunæ jubar æthereum, atque omnia sidera mundi,
 Et tu Neptune Ambarualis ærulicrinis,
 Libera, Lustralis Empandæque, frugiferens Ops,
 Deiana arcitenens, & Februe Dis jaculator,
 Qui Delphorum habitas pomaria: tu quoque honores
 Immanes indepte à Diis, Salisubsole Liber,
 Mavors Nerienes, Volcani purima virtus:
 Et Dea Spumigena rerum infinita potestas.
 Et tu etiam omnipotens, Rex maxime Snummatorum:
 Diva Juventa, Parunda, neronis numina Sangi,
 Justitiam augustam, atque augustam Pietatem,
 Obtestor, pûsasque viras & numina Fauni,
 Junonemque sacram Jovis omnipotenti maritam,
 Mammuriamque aliam oro, Novensilesque Camenas,
 Temperiasque, Venustatesque, Annique labores.
 Latonam cincinnatam oro, & Murtiam amœnam,
 Armigeros Salios, Lucumones, Grunuliosque,
 Atque potes Divos, Jovis immortale propagmen.
 Idaiosque Camillos, & sirempse Deorum
 Mercurium accensum, & Furitis cortumionem,
 Et noctem Majam obtestor, lucemque diei:
 Tum Fidiâ, tum Fas & Fastam jura datantem.

Satyr-

'Ρείαν τ' ἢ ᾧ Κρόνον, ἔθνην κυανόπεπλον,
 'Ωκεανόν τε μέγαν, σπύ τ' 'Ωκεανοῖο θύγατρες.
 'Ατλαντός τε ἔαίωv ὅ μιν ὑπεύροχον ἰχθυῶν.
 Καὶ χρόνον αἰέναιον, ἔτ' ὅ Στυγὸς αἰγλαὸν ὕδωρ,
 Μειλιχίης τε θεῆς. ἀγαθήν δ' ὅππ' ὅποισι περνοῖαν. 30
 Δαίμονά τ' ἡγάθεον ἢ δαίμονα πῆμονα θνητῶν.
 Δαίμονας ἔρηνίης τε ἔπειρας ἢ ἐνύδρας,
 Καὶ χθονίης ἢ ὑποχθονίης, ἰδὲ πυρφοίτας.
 Καὶ Σεμέλλην, Βάκχην τε ζυνωσατῆρας ἀπάντας,
 'Ινώ, Λαοκροφίην τε, Παλαίμονά τ' ὀλβιοδώτην. 35
 Νίκην θ' ἡδυπέταν, ἰδ' Ἀδρηστῆαν ἀνάσσαν.
 Καὶ βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν ἡπιοδώτην.
 Παλλὰδα τ' ἐρεμιάχιον κέρην, αἰνέμεν τε πάντας,
 Καὶ βρονταῖς, κέσμεν τε μέρη τετρακίοντα αὐλῶν.
 Μητέρας τ' αἰθανάτων Ἀτίν, ἔμμεν αὖ κεκλήσμεν, 40
 'Ουρανίαν τε θεῶν, ζυνὸν δ' ἄμβροτον αἰγλὸν Ἀδωνιν.
 'Αρχὴν τ' ἡδὲ πέρας· (τὸ γὰρ ἔπειλετο πᾶσι πύργον·)
 'Ευμνέας ἐλθεῖν, κεχαρημένον ἥτορ ἔχοντας,
 Τίωδε θυηπολίην ἱερὴν ἀπονδύ τ' ὅππ' ὅποισι σεμνὴν.
 'Εἰνοδίαν ἑκάστην κλήξω, τριποδὴν ἱερηνίην, 45
 'Ουρανίαν χθονίαν τε ἔειναιλίαν κροκόπεπλον,
 Τυμειδίαν, ψυχῆς νεκύων μέτα βακχάδυσσαν.
 Περσίαν σκυλακῆτιν, ἀμφιμάκετον βασιλείαν,
 Ταυροπόλον, πάντος κέσμεν κλειδῶχον ἀνάσσαν,
 'Ηγεμόνιν, νύμφην, κροτόφορον, ἔρεσιφοῖν, 50
 Λισομύθοις κέρην τελετῆς ὁσίαισι παρῆναι,
 Βυκόλῳ δὲ μνέεσσαν αἰεὶ κεχαρητόντι θυμῷ.

*Saturnumque & Opem, pallaque Veniliam amictam,
 Oceanumque voco magnum, Oceanique puellas,
 Et vires Telamonis, & Ævi sacula fessa,
 Tempusque æternum, atque paludis sagmina Averna.
 Mulciberosque Deos, lumenque illustre Monetæ,
 Et Manum Genium, atque Inuum mortalium hominum,
 Cælestesque Joves atque Aërios, & Aquantes,
 Terrestres etiam, & Summanos Igniviosque.
 Et Semelam, & Brumi fanantes rite cohortes.
 Matutam Albumeam, Portumnumque omnipotentem,
 Et Græcam Nemefim, & numen Victoriæ Aia.
 Nec non patrinum cœlestem Æsculapium amicum.
 Et perterritæ arma Minervæ, & flamina bruta,
 Fulminaque atque arguta quadri modulamina Mundi,
 Mæsiûm, Casnarem, Divâm Latiamque parentem,
 Cælestemque Lubentiam, & indigetem Deum Adonem.
 Principium & finem, namque ille est omnibus totum.*

*Hos mites precor aduentassere numine læto
 Ad mea Februa, & inferii libamina sacri.*

*Obtestor Triviam Deianam Cæligentamque
 Terrigenam: si rempse voco, æquoreamque Paludem,
 Et vitulantem inter nigros Lemures Libistinam,
 Quæ loca vasta colit, cervorum sanguen adulans,
 Omnipotens regina, Canaria, Noctua virgo,
 Carneæ, perpetui mundi Bupetia sancta,
 Dux, vira, Rumia, Diva vagans per scrupen saxa,
 Mitis uti nostris interfit candida votis,
 Numina præsentî gratans bona fausta bubulco.*

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Υ Μ Ν Ο Ι.

Προθυραίας θυμίαμα, εὔρεκα.

Κ ΛΥΘΙ· μοι ὦ πολύσεμνε θεᾷ, πολυῶνυμε δαῖμον,
 Ὠδίνων ἐπαρωγέ, λεχῶν ἡδεῖα πρὸς ὤψι·
 Θηλῶν σῶτρε, μόνη Φιλόπαις ἀγανόφρον,
 Ὀκυλόχεια, παρῆσα νέαις θνητῷ Προθυραίας.
 Κλειδῶχ', δῶντητε, Φιλότροφε, πᾶσι πρῶσινῃς 5
 Ἡ κατέχεις οἴκους πάντων, θαλίαις τε γέμηθαι.
 Λυσίζων ἀφανής, ἐργοῖσι δ' φαίνει ἅπασι.
 Συμπάχεις ὅσοις, ἢ δότικῃσι γέμηθαι.
 Ἐιλείθαι, λύσσα πόντος δειναῖς ἐν ἀνάγκαις.
 Μένιν γάρ σε καλῶσι λεχοί, ψυχῆς ἀνάπαιμα. 10
 Ἐν γάρ σοι τοκέτ' λυσιπύμονές εἰσιν ἀνίαι.
 Ἄρτεμις Ἐιλείθαι, ἔῃ σερμῇ Προθυραία.
 Κλυθι μάκαιρα· δίδε δ' ἰοναῖς, ἐπαρωγὸς ἔσσεαι.
 Καὶ σῶζ' ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σῶτρε πρῶπάντων.

ΝΙΚΤΟΣ θυμίαμα, δαλῆς.

ΝΥΚΤΑ θεῶν ῥέμετρεαι αἰέσμεται ἡδὲ ἔῃ ἀνδρῶν.
 Νυξ ῥέεσις πάντων, λῶν ἢ Κύπριν καλέσωμεν.
 Κλυθι μάκαιρα θεᾷ, κυαναιγῆς, ἀστεροφειγῆς·
 Ἦουχῇ χαίρεσαι ἢ ἡρεμῇ πολύνπνυ·
 Ἐυφρῶσυνη, περπνῇ, Φιλοπάννυχε, μῆτερ ὀνείρων. 5
 Ληθόμεριμ' ἀγαθῇ τε, πόνων ἀνάπαιυσιν ἔχουσαι.

Ἵμνο-

O R P H E I

I N D I G I T A M E N T A

D E O R U M

Carnie Limentina Forcula, sturacem.

ADSIS ó veneranda Deûm, Majesta Camilla,
 Fœtarum tutilina, & Lucina dolentum :
 Sospita fœminei sexi, studiosa propagis,
 Nummeria, atque novis nuptis Dea Forcula præses.
 Carneâ, perfacilis, Picumna, eadem omnibu' mitis.
 Quæ cunctorum habitas ædes, epulasque frequentas.
 Cinxia & invisâ, ast factis eadem omnibu' parens.
 Partum ægrum miserans, numero parientibu' gaudens :
 Dia parunda, luens uterorum egerrima claustra,
 Te fœtæ vocitant, solamen dulce laborum :
 Nam tu fœtiparentum uterorum claustra resignas.
 O Partuna Diana, Palatua, Limentina.
 Suffice prolem almam, titula adstans parturientum.
 Et serva, omnium uti cluis semper sospita Tuno.

NOCTIS suffusæ, torres.

TE te Diva voco omniparens Divamque hominumque.
 Principium est Nox omnium, & est Nox Murtia nobis.
 Audi Diva parens, caligans, sideriluca.
 Quæ loca pigra colis, somnoque habitanda silenti.
 Fucunda, & pernox, epulonaque, somnia gignens
 Curifuga, atque optanda quies placidissima rerum.

E 2

Somni.

Ὑμνοδότεις, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαιγῆς.
 Ἡμιτελής, χθονία, ἥδ' ἔρανία πάλιν αὐτή.
 Ἐκυκλία, πάμπεις διώγμασιν ἡεροφοίοις.
 Ἡ φάθ' ἐκτέμπεις ὑπὸ νέεσσι, ἔπάλιν φάθεις 10
 Ἐἰς αἰδῶν. δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
 Νῦν τε μάκαιρα Νύξ πολυόλβειε, πᾶσι ποσεινῇ,
 Ἐναντι τε, κλύεσσι λόγων ἱκετηρίδα φωνῶν,
 Ἐλθεις δ' ἡμῖν ἔσσεαι, φόβος δὲ δ' ἀπὸ πέμπε νικαυγῆς.

ὍΤΡΑΝΟΥ ἑρμιάμα, λίβανον.

ὍΤΡΑΝΕ παλῆνέτωρ, κόσμος μέρος αἰὲν ἀπειρὲς,
 Πρεσβυγμέθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή.
 Κόσμε πατὴρ, σφαιρηδὸν ἐλαιομόλμ' ὡς γαῖαν,
 Οἴκε θεῶν μακάρων, ῥόμβος δῖνασιν ὁδῶν,
 Ουρανί' ὡς χθονίος τε φύλαξ πάντων περικλυταῖς 5
 Ἐν στέροισιν ἔχων φύσεως ἀτλήτων ἀνάγκῃν,
 Κυανόχρως, αἰδάμασε, παναίολε, αἰολόμορφε,
 Πανδερκές, κρονότεχε, μάκαρ πανυπέρτατε δαῖμον,
 Κλυθ' ἐπάγων ζωὴν ὅσιν μῆτις κεοφάντη.

Αἰθέρος ἑρμιάμα, κρόκον.

ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κρατὸς αἰὲν ἀπειρὲς,
 Ἀσρων ἡλὶς τε σελλωαῖης τε μέροσμα,
 Πανδαμάτωρ, πυρίπνυς, πᾶσιν ζωοῖσιν ἐναύσμα,
 Ὑψιφανὴς Αἰθῆρ, κόσμος σοιχεῖον ἄριστον.
 Ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστεροφειγές, 5
 Κικλήσκων λίτομαί σε, κεκραμμένον ὄνδιον εἶναι.

ΠΡΩ-

Somnidua, omnium amica, & ecuria, nocticrepusca,
 Imperfecta, eadem terrestri, cœlica rursus:
 Vortens, omnimodis Dea Mostellaria ludens
 Quæ lucem legas sub Tartara, rursus ad Orcum
 Manas: nam cogunt rerum invictissima jura.
 Adfis ó veneranda, optabili, omnibù grata,
 Mitis, suppliciorum illabere vocibù sanctis.
 Adfis Diva, fugans Inui simulacra crepusci;

COELI *suffimen, tue*

COELE Pater rerum, mundi pars irrequiete,
 Casce parens, omnium qui principium, exitium omniū et.
 Munde pater volvens terram anfractibus magnis,
 Caligenum domus, præcipitans vortiginis orbe.
 Calice, terrestri, custos cortinaque rerum,
 Amplectens naturæ pollentia jura;
 Cæulæ, indomite, & Volturne parens, Vortumno,
 Omnituens, Saturnisatorque, superrime Dive,
 Huc ades, atque novo vitam moderere Camillo.

IGNIS *suffimen, crocum.*

QUI Jovis in tectis dominaris pervigil ignis,
 Stellarum, Solis, Lunæque omnipotens pars.
 Omnidomans, spirans, animantium vividus ardor,
 Cæula celsa regens, elementum nobile mundi:
 Flos ignite, jubar genitabile, siderilune,
 Cum precibus calo te innocuumque & temperium esse.

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ θυμίαμα, σμύρναν·

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΝ καλέω διφυῆ, μέγαν, αἰθερόπλακ-
 τ' Ὀρχηῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσιν, (τυτ)
 Ταυροδόαν, γῆεσιν μακάρων θνητ' τ' ἀνθρώπων.
 Ὅς τε πολύμητον πολυόργιον ὄρηκε Παιῶν,
 Ἀρρήτον, κρύφιον ῥοιζήτορα, παμφαῆς ἔρην. 5
 Ὅσων ὅς σκοπέεσσαν ἀπημαύρωσας ὁμίχλιν,
 Πάντη δινῆεις πτερύγων ῥίπαις κατακῆσμον.
 Λαμπρὸν ἄγων Φαὸς ἀγνόν, ἀφ' ἧ σε Φάνηται κυκλήσῃ,
 Ἡ δὲ Πείρηπον ἀνακτα, καὶ ἀνταυγῇ ἐλίκωπον.
 Ἀλλὰ μάκαρ πολύμητι, πολύπορε, βαῖνε γηθηαῖς
 Ἐς τελετῶν ἀγίαν πολυποίκιλον ὁρμηοφάντην.

ἌΣΤΡΩΝ θυμίαμα, ἄρωμα.

ἌΣΤΡΩΝ ἑρσύνων ἱερὸν σέλας ἐκπερκαλῆμα,
 Ἐκ ἱερῶν Φωταῖσι κυκλήσεων δαίμονας ἀγέει.
 Ἀστέρες ἑρσύνιοι, Νυκτὸς Φίλα τέκνα μελαίνης,
 Ἐκυκλίοις δίκαισι παθερόνεια κυκλέοντες,
 Ἀνταυγεῖς, πυρρύντες, αἰεὶ γῆετῆρες ἀπάντων. 5
 Μοιρῆδοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες·
 Θνητ' ἀνθρώπων θείαν διέποντες ἀταρπόν·
 Ἐπισταφαῖς ζώνας ἐφορώμενοι, ἡερόπλαϊκτοι.
 Ουρσύνιοι, χθόνιοί τε, πυρρῆδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
 Αὐγαζόντες αἰεὶ νυκτὸς σοφοειδέα πέπλον, 10
 Μαρμαρυχαῖς σίλβοντες, εὐφρονες, ἐννύχοί τε.
 Ἐλθεῖ ἐπ' οὐιέρῃ τελετῇ πολύτροχος ἄθλος,
 Ἐσθλαὶ ἐπ' οὐδόχοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

ἩΛΥ-

PRIMIGENII *suffimen, murra.*

P R I M I G E N A M obtestor geminum, magnum, aëri volguum,
 Indugenam, pinnis aureis illustribus aptam:
 Taurigenam, Divum atque hominum genitabile semen.
Antidea in terra celebre & memorabile numen
 Inductum, Latium, torrentem, nobile germen.
 Qui creperam extersti cæcis caliginem ocellis,
 Pervolgans mundi nutantibus moenia pennis:
 Lumina præpandens, hinc Lunus diceris esse,
 Mutinusque Deus, & Noctilucæ crepuscus.
 Sed Voltorne pater, Semo lætissimus adsis,
 Flaminibus sanctis ad festum pandiculare.

SIDERUM *suffimen, aroma.*

M U N D I signiteneantis orantia lumina flammis
 Casta voco calo, Geniosque volubili cæli,
 Sidera mundi clara, minuti noctis quirites,
 Circitibus magnis cæli cava conscientes,
 Fulgentes, igniti, omnium genitalis origo,
 Fatiferi, Mortæ signantes jura severa:
 Aptantes divinum itiner mortalibus primis,
 Septenumque tribuni castrorum aëri volgi.
 Calica, terrestri gens, flammivaga, irrequieta;
 Nocturni, creperi, observantes pallia furva,
 Flammæ scintillantes, læti, pervigilesque:
 Elicio vos ad festi sacra conscia cultus,
 Faustam allucentes facem ad omnia adorea facta.

ἭΛΙΟΥ θυμίαμα λιθανόμενταν.

ΚΑΤ'ΘΙ μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
 Τιτὰν χρυσουγῆς, ὑπερίων, ἑρμῖον φῶς·
 Ἄυτοφυῆς, ἀκάμα, ζῶων ἡδεῖα πρὸς ψῆ·
 Δεξιὲ μὲν γῆρ' ἔτρωε ἥες, δῶάνυμε νυκτὸς·
 Κεῖσιν ἔχων ὠρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορδαίων. 5
 Ἐνδρομε, ῥοιζωτῆρ, πυρῶεις, Φαιδρωπὲ, διφρεδάτῃ,
 Ῥόμβε ἀπειρεσίᾳ δινδύμασιν οἶμον ἐλαύνων.
 Ἐυσεθέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ζαμυρῆς ἀστεβῆσι·
 Χρυσολύρη, κῆσμε τ' ἐναρμόνιον δρόμον ἔλκων.
 Ἐρῶν σημάντωρ ἀγαθῶν, ὠροτρώφε κῆρε. 10
 Κοσμοκρῆτῳρ, συελκτὰ, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε,
 Φωσφόρε, αἰολίδικτε, Φερέσβιε, κάρπιμε, παμάν·
 Αἰθαλῖς, ὤμαντ', χρόνυ πέραι· ἀθάνατε Ζεῦ,
 Ἐυδῖε, παμφαῇ· κῆσμε τὸ πείδρομον ὄμμα,
 Σθεννύμῃον λαμπὸν τε καλαῖς ἀκτῖσι φαεινῶις. 15
 Δίκτα δικαιοσύνης, Φιλονάματε, δέσποτα κῆσμε.
 Πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ὄρωγέ·
 Ὅμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλαίσιππε,
 Μάστιγι σὺν λιγυρῇ τετραόρον ἄρμα διώκων,
 Κλυθε λόγων, ἡδιὺ τ' βίον μύσῃσι πρῶφαινε. 20

ΣΕΛΗΝΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΑΤ'ΘΙ θεὰ βασίλεια, Φωσφόρε, δῖα Σελήνη.
 Ταυρόκερας· μιλῶν, νυκτιδρόμε, ἡεραφοῖτι·
 Ἐννυχία, δαδῶχε, κῆρη εὐάστερε, μιλῶν·
 Ἀυξομήνη ἢ ληπομήνη, θῆλὺς τε ἔσ' ἄρσιν·
 Ἀυγήπειρα, Φίλιππε, χρόνυ μῆτερ, Φερέκαρπε. 5
 Ἠλεκτεῖς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία·

Παν-

SOLIS *suffimen, libanomanna.*

PRINCEPS qui aeternis oculis opera omnia lustras,
 Titane illustris, præstans, cœvi omnipotens lux:
 Indugena, irrequies, speculumque animantium amicum:
 Dextume, Matuta pater, alme, sinistume noctis:
 Temperias moderans, persultans quadrupedanter,
 Gradive & torrens, ignite, venuste, curulis,
 Conficiens itiner rapida vortigine cursus:
 Atque piis hominum dux fauste, nescientibus hostis:
 Et fidicen, numerum pinsans modulamini celsi:
 Dux faustorum operum, genitor bone Temperiarum.
 Mundiperans, oscen, flammans, circaneus ales:
 Lucifer, indagator, alebriu', frugifer, alme,
 Igneu', pure, pater tempestatum, omnipotens Dis,
 Sude, micans, agilis, mundi-stellantis ocellæ,
 Occidue, & rediuvire iterum-immortalibu' flammis.
 Quæstor Justitiæ, aquilustris, atque here mundi,
 Sange, Jovis fidius, supreme atque omnibu' præsens:
 Furis cortumio, vitæ lux, troissule equiri,
 Quadrijuga arguto instigans sorata flagello,
 Ted oramu' Camillis vitam allûxe beatam.

LUNÆ *suffimen, aromata.*

O Regina potens, Lucina, superrima virgo:
 Luna patali, Venus, Nocturvigila, ærivotga,
 Pernox, tædigerens, stellis comitia, Luna:
 Jana-novella, senescens, scœmina, masculus idem:
 Luna autumnæ, micans, sæclorum mater equestris:
 Succina, Væjovis, illustris, dilucula, pernox:

Πανδερκής, Φιλάρευνε, καλοῖς ἄστροισι βρύεσσι·
 Ἦσυχία χαίρεσσι ἢ Διφροσύν' ὀλβιομοίρῳ·
 Λαμπετή, χαροδάτῃ, τελεσφόρε, νυκτὸς ἀγαλμα.
 Ἀσπράρχη, πανύπεπλ', ἐλμοδρομέ, πάνσοφε κέρη, 10
 Ἐλθ' ἐμάκαιρ' Διφρων, Διάστερε, Φέγγει τῷ σῷ
 Λαμπεμνή, σῶζεσσι τεὸς ἱκέτας * ἐς λοκέρη.

ΦΥΣΕΩΣ θυμίαμα, δῶματα.

9
 Ω Φύσι παμμήτερε θεᾷ, πολυμήχανε μήτερ,
 Ἐγχεγνία, πρέσβειρε, πολὺκῇ τε δαῖμον ἀνασσω·
 Πανδαμάτωρ, ἀδάμασε, κυβερνήτερε παναυγής,
 Παντοκράτειρα, τεπμνία, πανυπέρβῃτε πᾶσιν.
 Ἀφθιτε, πρωτογνία, παλαίφατε, κυδιάνειρα. 5
 Ἐννυχία, πολύτερε, σιλασφόρε, δεινοκάθεκτε,
 Ἀψοφον ἀσπράγαλοισι ποδῶν ἵχν' εἰλίσσεσσι·
 Ἀγνή κροσμήτειρα θεῶν, αἰτελῆς τε τελότη,
 Κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκροινώνῃτε ᾧ μένῃ·
 Ἀυτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀρετὴ πολὺήθε μεγίστη. 10
 Εὐάνθειαι πλόκη, Φιλία, πολύμικτε, δαῖμον·
 Ἠγεμόνη, κρόντειρε, φερέσβιε, πάντροφε κέρη,
 Ἀυτάρκεια, δίκη· Χαρῶτων πολυώνυμε πειθαί·
 Αἰθερία, χθονία, ἢ εἰναλία μεδέεσσι.
 Πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα ᾧ πειθομνίοισι. 15
 Πάνσοφε, πανδώτειρε, κρομίστρια, παμβασίλεια·
 Ἀυξιτρόφων πίειρα, πεπαυτομνίων ᾧ λύτερα.
 Πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τρώφῃ, ἠδ' ἐπθλιώδ.
 Ω κυλόχεια, μάκαιρα, ποδύπορο, ὠρεῖας, ὄρμη,
 Παντοτεχνῆς, πλάσσειρε, πολὺκλή, πότνια δαῖμον, 20
 Αἰδία, κινησιφόρε, πολὺπῆρε, πείφῃ·
 Δέναι σφοδάλισθε τοὺν ῥύμα δινύεσσι.

Πάνρωτε,

Omni tuens, levis omnia, cluens stipantibus signis.
Lætitia locupletis amans, pacisque Vacuna:
Percoquis frux, Trivia, Lucetia, noctis ocelle.
Africa, prætextata, obfrita, Minerva virago,
Huc ades o stellata lubenter, splendida, fulgens
Lucetua, & tu supplicibus, studiosa, faveto.

NATURÆ *suffimen, aromata.*

NATURA omniparens, doctissima, dædala mater
Celigena & Majesta, faber, Regina venusta,
O victrix, invicta, magistra, eadem omnibus lucens,
Induperans, & honora, & præstantissima rerum:
Primigena, æterna, incanaque, casca virago,
Noctua signitenens, Lucinaque, & omnipotens vis,
Mollia suspensis pedibus vestigia librans:
Ornatricem augusta Deum, infinitaque finis,
Nulli communis, communiter officiosa,
Indugena, sine patre, cluens virtutibus magnis:
Flora, Venus, Pomona, Voluptas, plurima saga,
Dux & sanga potus, Vitunaque, Rumia mater,
Furiti, satiasque venustatumque Suada:
Cælica, terricola, dans jura potentibus undis:
Semper amara malis, & semper amica piorum:
Saga, cata, omnidua, educatrix, regina, potestas
Aprilis adolescentum, indidem adulta resolvens:
Omniū tu pater & mater, nutrix quoque & alitrix.
Næmmeria atque beata, Ceres, vis Temperiarum,
Omniparens, figula, & multarum perfica rerum,
Æterna, & motans, sapientipotensque Minerva,
Pilentum rapidum æterna vertigine torquens:

Πάνρυτε, κυκλοτερής, αἰλοτριομορφοδίατε.
 Ἐνθρονε, ἡμέεσσα, μόνη τὸ κρατὲν τελέεσσα,
 Σκηπτήχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα, κρατῖσι. 25
 Ἄτσομε, πανδαμάτειρα, πεπεωμμένη αἴσα, πυρίπνυς.
 Αἰδιότῃ ζωὴ ἢ δ' ἀθανάτη τε πρὸνοια.
 Πάντα σοι εἰσὶ τὰ πάντα σὺ γὰρ τὰδε μὲνη τεύχεις.
 Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε, σὺν ἐνόλβοισιν ἐν ὥραις
 Εἰρμύλῳ, ὕγίειαν ἄγειν, αὐξήσιν ἀπάντων. 20

ΠΑΝΟΨ θυμίαμα, ποικίλα.

ΠΑΝΑ καλῶ κρατερὸν, * κόσμοιο τὸ σύμπαν,
 Ουρανὸν, ἡδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλην,
 Καὶ πῦρ ἀθάνατον· τὰδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ Πανός.
 Ἐλθέ μάκαρ σκιρτητὰ, πείδρομε, σῴθρονε ὥραις·
 Αἰγομελές, βακχότα, φιλένθες, ἀσπροδίατε. 5
 Ἀρμονίαν κόσμοιο κρέκων φιλοπαΐσμονι μολπῇ.
 Φαντασιῶν ἐπαρωγέ, φόβων ἐκπαγλε βροτείων·
 Λιγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἡδέ τε βέτης,
 Εὐσκοπε, θρηνητὴρ, ἡχῆς φίλε, σύχορε τυμφῶν.
 Παντοφυῆς, γνέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον. 10
 Κοσμοκράτωρ, αὐξήτα Φαισφόρε, καρπυμε παῖαν·
 Ἀντροχαρές, βαρύμυις, ἀληθὴς Ζεὺς ὁ κερδέης.
 Σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαῖης πέδον ἐστίλει,
 Εἰκὲ δ' αἰκαμάτε πόντε τὸ βαθυπυρόν ὕδωρ,
 Ωκεανὸς τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἐλίεσσιν. 15
 Ἀερίον τε μέλισμα, τροφῆς ζωοῖσιν ἑναυσμα,
 Καὶ κερυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτη πυρὸς ὄμμα·
 Βαῖνέ γὰρ τὰδε θεῖα πολύκλεα σῆσιν ἐφετμαῖς.
 Ἀλλάσσεις ᾗ φύσεις πάντων τῆς σῆσι πρηνόσαις,
 Βόσκων ἀνθρώπων γρῦλιν καὶ ἀπείρονα κόσμον. 20
 Ἀλλὰ

*Funo Fluonia, circinaque, & Vortumnifigura,
 Et majesta curulis, honoraque, juraque diſtans,
 Semper ovans ſupra regum caput, induperatrix.
 Intrepida, omnidomans, parca, flammata, Tenira.
 Floſ vitæ æternæ, immortalis, Mammuriæ viſ.
 Omnia tu ſola es: namque omnia tu paris ipſa.
 Quare ted oro cum ditibu' Temperiabus,
 Pacemque atque ſalutem age, & omniſera augmina rerum.*

FAUNI *ſuffimen, odoramenta omnigena..*

FAUNE ades Upilio, mundi ſubſtantia totus,
 Cælum, ſalta maris, terræ dædala ſedes,
 Spiritu' flammæ: namque hæc membra omnia Fauni,
 Peruage Faune, Sali, collegaue Temperiarum,
 Capripes & ſanatrice, ovator, ſiderivolge:
 Vocibu' flexanimis mundi concentra figurans,
 Larvarum Titulè, humanûm remeligo tremorum,
 Propter aquas gaudens paſtoribus atque bubulcis,
 Collimans, velox, Aîæ igni', ſodali Virarum,
 Omnigena, omnigenens, rerum celebrata poteſtas:
 Mundiperans, Lucine, Futurne, Autumne, nutritor.
 Antricola, irritabili', jure Jovis capricornus,
 In te nam omniparæ terræ ſtant ſola fixa,
 Æterni & cedunt lætantia marmora Ponti,
 Et terram Oceanus luſtrans anfractibu' ſaliſis:
 Portioque aëria, ignipotens alimonia rerum,
 Et caput ad ſummum pernecia lumina flammæ.
 Nam concreta tuo imperio hæc æterna feruntur,
 Naturamque tuis mutas pollentibu' juffis,
 Multorum auctans in terra mortalia ſecula

Πάνρυτε, κυκλοτερής, αἰλοτσιομορφοδίατε.

*Ενθρονε, ἡμέεσσα, μόνη τὸ κελθὲν τέλεσσα,
Σκηπτήχων ἐφύπερθε, βαρυερεμέτειρα, κρατίτη. 25

*Ατσομε, πανδαματειρά, πεπεωμήνῃ αἴσα, πυρίπνυς.

*Αἰδιὸς ζῶῃ ἢ δ' αἰθανάτῃ τε πρῶνοια.

Πάντα σοι εἰσὶ τὰ πάντα σὺ γὰρ τάδε μνήη τεύχεις.

*Αλλά θεὰ λίτομαί σε, σὺν ἐνόλβοισιν ἐν ὤρεσι

*Εἰρμύλῳ, ὑγίαν ἄγειν, αὐξήσιν ἀπάντων. 20

ΠΑΝΟΨ θυμίαμα, ποικίλα.

ΠΑΝΑ καλῶ κρατερὸν, * κόσμοιο τὸ σύμπαν,
Ουρεγνὸν, ἡδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλφαν.

Καὶ πῦρ αἰθνάτον· τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ Πανός.

*Ελθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, πείδρωμε, σάωθρονε ὤρεσι·

*Αἰγομελές, βακχότα, φιλένθεος, ἀσποδίατε. 5

*Αρμονίαν κόσμοιο κρέκων φιλοπαΐμονι μολπῇ.

Φαντασιῶν ἐπαρωγέ, φόβων ἐκπαυλε βροτείων.

*Λιγνόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἡδέ τε βέτας,

*Ευσκοπε, θρηνητὴρ, ἡχῆς φίλε, σύγχορε νυμφῶν.

Παντοφυῆς, γνέτωρ πάντων, πολυνύμμε δαῖμον. 10

Κοσμοκράτωρ, αὐξήτα φαεσφόρε, καρπυμε παῖαν·

*Αντροχαρές, βαρύμυις, ἀληθὴς Ζεὺς ὁ κρατῆς.

Σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαῖης πέδον ἐσήλκῃ,

*Εἰκὴ δ' ἀκαμάτῃ πόντῃ τὸ βαθύαπορον ὕδωρ,

*Ωκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἐλίσων. 15

*Αερίον τε μέλισμα, τροφῆς ζωοῖσιν ἔναυσμα,

Καὶ κερυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτῃ πυρὸς ὄμμα.

Βαίνῃ γὰρ τάδε θεῖα πολύκελτα σῆπιν ἐφετμαῖς.

*Αλλάσσεις ἢ φύσεις πάντων τῆς σῆσι πρηνείαις,

Βόσκησι ἀνθρώπων γρυεῖν καὶ ἀπείρονα κόσμον. 20

*Αλλά

*Juno Fluonia, circinaque, & Vortumnifigura,
 Et majesta curulis, honoraque, juraque dictans,
 Semper ovans supra regum caput, induperatrix.
 Intrepida, omnidomans, parca, flammata, Tenirai.
 Flos vitæ æternæ, immortalis, Mammuriæ vis.
 Omnia tu sola es: namque omnia tu paris ipsa.
 Quare ted oro cum ditibu' Temperiabus,
 Pacemque atque salutem age, & omnifera augmina rerum.*

FAUNI *suffimen, odoramenta omnigena.*

FAUNE ades Upilio, mundi substantia totus,
 Cælum, salsa maris, terræ dædala sedes,
 Spiritu' flammæ: namque hæc membra omnia Fauni,
 Peruage Faune, Sali, collegaue Temperiarum,
 Capripes & fanaticæ, ovator, fiderivolge:
 Vocibu' flexanimis mundi concentra figurans,
 Larvarum Titulè, humanum remeligo tremorum,
 Propter aquas gaudens pastoribus atque bubulcis,
 Collimans, velox, Aia' igni, sodali Virarum,
 Omnigena, omnigenens, rerum celebrata potestas:
 Mundiperans, Lucine, Future, Autumne, nutritor.
 Antricola, irritabili, jure Jovis capricornus,
 In te nam omniparæ terræ stant sola fixa,
 Eterni & cedunt latantia marmora Ponti,
 Et terram Oceanus lustrans anfractibu' salis:
 Portioque aëria, ignipotens alimonia rerum,
 Et caput ad summum pernicia lumina flammæ.
 Nam concreta tuo imperio hæc æterna feruntur,
 Naturamque tuis mutas pollentibu' jussis,
 Multorum auctans in terra mortalia seclæ

Ἄλλὰ μάκαρ βακχότα φίλινθε βαῖν' ὅππ' λοισθαῖς
 Ἑυίεροις ἀγαθῶ δὲ ὅπασον βιότοιο τελευτῶν.
 Πανικὸν ἐκπέμπων οἶσρον ὅππ' τέρματ' αἰγῆς.

ἩΡΑΚΛΕΟΥΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΗΡΑΚΛΕΣ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε ἱππῶν,
 Καρτερόχειρ, ἀδάμαστ', βρύων ἄθλοισι κραταίοις,
 Αἰολόμορφε, χρόνυ πάτερ, αἰδίδέ τε, εὐφρων,
 Ἀρρήϊ', ἀχειόθυμε, πολὺκλιτε, παντοδυναῖσα.
 Παῖκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μὲν τόξα, ἔμάνη.
 Παμφάγε, παῖγνέτωρ, πᾶνυπέρβητε, πᾶσιν δ' ὤχε- 5
 Ὃς θνητοῖς κατέπανσας, αἰνήμερσι Φῦλα διώξας·
 Εἰρλίω ποθέων κροτέοφον, ἀγλαόπμον·
 Ἀυτοφυῆς ἀκάμας, γαίης βλάστημα φέρεισιν.
 Πρωτογόνοις σπράψας φολίσσι, μεγαλύνωμε ναίων. 10
 Ὃς πρὶ κρατὶ φορεῖς ἡῶ ἔνυκτα μέλαιναν·
 Δώδεκ' ἀπ' ἀντολιῶν ἄχρη δυσμῶν ἄθλα διέρπων·
 Ἀθανάτοισι πολὺπειρ', ἀπείριστος, ἀσυφελικτος·
 Ἐλθέ μάκαρ, νῆσων θελκθήερα πάντα κημίζων.
 Ἐξέλασον ᾧ κακαὶς ἄτας, κλάδον ἐν χειρὶ πάλλων
 Πτῖνοῖς τ' ἰοδόλοισι κῆρας χαλεπαῖς ὀπίσπεμπε.

ΚΡΟΝΟΥ θυμίαμα, σύρσκα.

ΑΙΘΑΛΗΣ μακάρων τε θεῶν πάτερ ἡ ᾧ ἔνδ' ἀνδρῶν,
 Ποικιλόβηλ', ἀμίαντε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε πῖπῶν
 Ὃς δαπαναῖς μὲν ἅπαντα ἔαύξεις ἐμπαλιν αὐτός·
 Δεσμὰς ἀρρήτῃς ὃς ἔχεις καὶ ἀπείρονα κόσμον·
 Αἰὼν' Κρόνε παῖγνέτωρ, Κρόνε ποικιλόμυθε 5
 Γαίης τε βλάστημα καὶ ἔραν' ἀστερόεντος·
 Γέννα, Φυὴ μείωσι, ῥέας πόσι, σμενὲ Προμηθεῦ.
 Ὃς

Ergo pater fanaticæ, ovator, ad hæc tua liba
 Vise, & vitæ bene dones exita jasta,
 Externans Inuos terrores finibus terræ.

HERCULIS SANGI FIDII *suffimen, tus.*

SANGE pater Titane, Nero, Nerien viriate,
 Vastimanusque, invictæ, aptus palmaria opima,
 Volturæ, auctor temperi, sempiternæ, benigne,
 Indictæ, agrestis, bene votite, induperator,
 Magnanimum cor habens, fera membra, salutifer augur:
 Omnivore, omniparens, præstane, pater Tutane.
 Qui Titulus clui, debellans incicora monstra:
 Semper ovans pacis studiis, nutricis honoræ:
 Nate tuo ingenio, Terræ invictæ propages,
 Ignibus primigenis florens, ô die cluenti.
 Matutam capiti gestans, noctemque crepuscam:
 Sex bis ad occasum absolvens certamina ab ortu:
 Diis experte, & inexperte, inconcussæ lacertos;
 Adfis, morborum averrunca piamina portans:
 Et portenta move, quatiens sacra februa dextra:
 Et mala præpetibus protela obscæna sagittis.

SATURNI *suffimen, sturaca,*

COELIGENUM Divorum, hominumque illustis origo,
 Multivore, & Lustrali, Nero, Nerien, Titane:
 Qui cuncta absumis, quique omnia perficis idem,
 Vinculis indupedite per orbis vasta silentia:
 Saturne avi progenitor, Saturne dolose,
 Terræ proles, & cæli signitenentis:
 Stirps, genus, obstetrix, Titane endostræ, Opis vir,

Quæ

ὅς ναίεις καὶ πάντα μέρη κόσμοιο, γῆαρχα,
Ἀγκυλομήτα, φέρεται κλύων ἱκετηρίδα φωνῶν,
Πέμπουσιν εὐόλοισιν βίοντες τέλει αἰὲν ἀμεμπτον.

101

Ῥέα Σ θυμίαμα, δῶματα.

ΠΟΤΝΑ Ῥέα, θυγάτηρ πολυμόρφου Πρωτογόνοιο,
ἥ ὅππῃ Γαυροφόρον ἱερότερον ἄμμα πτύνεις
Τυμπανόδωπε, φιλοισρομάνες, χαλκήκροτε κέρη,
Πάνη μ', ἀγλαόμορφε, Κρόνους σύλλεκτε μάκαιρα.
Οὐρσεσιν ἢ χαίρεις, θνήσκῃ τ' ὀλολύσμασι φεικτοῖς.
Παμβασίλεια Ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε
Ψαδομνήη ζώτειρα, λυτριάς, ἀρχηγέθλε.
Μήτηρ μὲν τε θεῶν ἡ δὲ θνητῶν ἀνθρώπων:
Ἐκ γὰρ καὶ γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεν,
καὶ πόντος, πνοιαίτε. φιλόδρομε αἰρόμορφε,
ἔλθῃ μάκαιρα θεὰ σωτήριον εὐφροσύνην βελή:
Ἐριώλῳ κατάσσοι σὺν εὐόλοισιν κλέα τεσσιν,
Δύματα καὶ κῆρας πέμπουσιν ὅππῃ τέρματα γαῖης.

5

10

ΔΙΟΣ θυμίαμα, εὐεχνα.

ΖΕΥ πολύτρεπε, Ζεὺς ἀφθιτε, πᾶσι δὲ τοῖς ἡμεῖς
Μαρτυρίαν πηθέμεσθα λυτρίων, ἡ δὲ παρθέσειν,
ὦ βασιλεῦ, δὴ σὺ κεφαλῇ ἐφάνη τάδε ρεῖα,
Γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέωνθ' ὑψηλῆς ὄχθοι,
καὶ πόντος, καὶ πᾶνθ' ὅππῃ ἔρανος ἐντός ἐταξε.
Ζεὺς κρόνιε, σιγηπῆχε, καταβῆατα, ὀβριμόθυμε.
Παντογένηθ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή.
Σεισίσχθων, αὐξήτα, καθάρσσε, παντολινάκτα,
ἄσφαπᾶε, βροντᾶε, κεραύνιε, φυτάλμει Ζεῦ.
Κλυθε μεναιολόμορφε, δίδου ἡ ὑγίαν ἀμεμφῇ.

5

10

Ἐριώλῳ

*Qui genitalis obis per mundi singula membra,
Calvitor, versute: favens orantibus votis,
Æquanimus vitæ finem mortalibus adfer.*

LATIÆ OPIS *suffimen, aromata*

O PS veneranda, genus Vortumni Primigenai,
Quæque agitas etiam voluentia plaustra Trionum-
Tumpaniverbera, cerita, atque ericrepa virgo,
Mater magna Jovis, Latia, Ops cœlesti, paluda,
Polcra, & honorata, & Saturni augusta marita,
Montibus quæ gaudes, hominumque ululatus sacris,
Ops Majesta, parens bellicrepa, Nerio Dia,
Sospitaque & mendax, Picumnaque, Libera mater:
Mater coeligenam, mater mortalium hominum:
Ex te etenim Tellus, sedesque superrima Cœlus,
Et mare salsum, auraque errone, aëris formis:
Quare dia adfīs huc sospes numine clāro,
Racem producens cum rerum copta opimas.
Eminu, protelans pestesque piaculaque atra.

JOVIS *suffimen, sturaca*

O venerande Jovis, Jovi sempiternæ, tibi ista
Averrunca damus nos, adtestataque vota.
O Jovis isthæc cuncta tuo sunt numine creta.
Terra tua est, Terræque immania culmina montes,
Et mare, quæque fretu aërio cortina recepta.
Induperans, Saturnius, Juppiter, Elicius, Trux,
Omnigenens, atque omnium principium, exitium omnium.
Fulgetrum, tonitru, fulgur, Jovi progenitor:
Audi me. Volturne, & da usurpare salutem.

Et

Ἐιρλήλω τε θεῶν, ἢ πλάττε δόξαν ἀμεμπτον.

ἮΡΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΤΑΝΕΪΟΙΣ κόλποισιν ἐνημμή, αἰερόμορφε,
Ἦρε παρβασίλεια, Διὸς σύλκεττε μάκαιρε,
Ψυχοτρόφος αὖρε θνητοῖς παρέχουα προσηνῆς.

Ὀμβρων μὲν διεῶν, ἀνέμων τροφῇ, παντογνέθλε.

Χωρὶς γὰρ σέθεν ἔδεν ὅλως ζώης φύσιν ἔγω·

5

Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασιν κεκραμμένη πῶλ σερμῶς.

Πάντων γὰρ κρατέεις μένη, πάντεσσι τ' ἀνάσσεις,

Ἦερίοις ῥοίζοισι πινασομένη καὶ χῶμα.

Ἀλλὰ μάκαιρε θεῶ πολυνύμμε παρβασίλεια

Ἐλθῖς ἀμύνεσθαι καλῶ γήθησι προσώπῳ.

10

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ θυμίαμα, θυμίαμα.

ΚΛΥΘΙ Ποσειδάον γαῖόχε κυανοχαῖτα,
Ἰπῶκε, χαλκότηροισιν ἔχων χεῖρεσσιν ἐπὶ χεῖρας.

Ὃς ναῖεις πόντιο βαθυπέρνοιο θέμεθλα,

Ποντομέδων, ἀλίδεπε, βαρυκτυπε, ἐννοσίγαιε

Κυμοθαλῆς, χειρὶ τῶπα, τετραγόρον ἄρμα διώκων,

5

Ἐναλίοις ῥοίζοισι ἡνάσων αἰλμυρὸν ὕδωρ.

Ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χῶμα θαλάσσης,

Κύμασι περὶ μέθυ θῆρσιν δ' ἄρμα, πόντιε δαῖμον.

Ἐδρανα γῆς ζώοις ἢ τηῶν ἀδρομον ὀρμῶν,

Ἐιρλήλω, ὕγισαν ἄγων ἢ δ' ὄλβον ἀμεμφῇ.

10

ἜΙΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

ὦ ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβριμόθυμε,

Ταρταρεῖον λαιμῶνα βαθύσιμον ἢ δὲ λιπαιργῇ,

Ζῶχθόνιε σκηπτεῖχε, ταῖς ἱεραῖς δέξο προθύμῳ.

ΠΛΥ-

Es pacem diam, & bona adorea divitiarum.

JUNONIS *suffimen, aromata.*

CÆRULEIS innixa sedilibus aëriformis,
 O Juno regina, Jovis ditissima conjux,
 Quæ mortalia corda veges animalibus auris.
 Nimborum mater, ventorumque omnigenitrix.
 Nam sine te non est vitæ spirabilis ardor:
 Omnibu' participas immissa potentibu' auris,
 Omnia sola tenes, atque omnibus incluta regnas.
 Aëri præcipitans stridore fluonia Juno.
 Sed te Diva parens obtestor, adorea, Maja,
 Huc sodes venias volti ridente lepore.

NEPTUNI *suffimen, murra.*

AUDI Neptune, Ambarualis, Salsicapillo,
 Trossule, fuscinam habens manibus Neptune tridentem,
 Cærulea concelebrans vasti fundamina Ponti,
 Ponti prætor, aquigrume, crepe, Terripreme acer,
 Undifluens, & rava tuens, agitansque quadrigas,
 Expergefaciens vegeto vada salsa tremore:
 Tertia quoi sorti cessit tutela marina,
 Scanigerum pecu amans, & aquas salis, cærule Die:
 Siste statum terræ, aspirans bona navibu' flabra,
 Pacemque atque salutem addens, & opum aurea dona.

In VÆJovem, carmen.

MAGNANIME, induferûm pervolgans fulva silentia,
 Tartarea atque crepusca, oblitera prata tenebris.
 Tellumo Væjovis, arserio te hoc munere mactio.

Dis

Πλάτων ὃς κατέχεις γαίης κληίδας ἀπάσης,
 Πλασσοδοτ' ἡμεῖω βροτέω καρποῖς ἐνιαυτῷ, 5
 *Ὁς τριτάτης μοίρης ἐλαχες χθόνα παμβασίλειαν,
 *Ἐδραν ἀθανάτων, θνητ' σπέρμα κεραιόν.
 *Ὁς θρόνον ἐσήραξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον,
 Τηλεπόρον τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἀκραιον ἄδλιον,
 Κυάνεόντ' Ἀχέρονθ', ὃς ἐχέριζώματα γαίης. 10
 *Οκρατείεις θνητ' θανάτῳ χάριν, ὦ πολυδαῖμον,
 *Εὐβελ' αἰγναπόλιν Δημήτερος ὃς ποτε παῖδας
 Νυμφόσας λειμῶντο ἀπασσάδαιον δὲ πόντην,
 Τετρώροις ἵπποισιν ὑπὸ Ἀτλίδῳ ἦγαγες ἄντρον,
 Δήμῳ Ἐλδυσίνῳ, πόσῳ περ πύλαι εἰς αἶδας. 15
 Μένῳ ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερώντε βροβότης.
 *Ἐνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαόπμε,
 Σεμνοῖς μισσπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμαῖς.
 *Ἰλαον ἀνκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσας.

ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ ΔΙΟΣ θυμίαμα, σύρακα.

ΖΕΥ πάτερ, ὑψίδρομον πυρραυγέα κόσμον ἐλαύνων,
 Στεγέπλων αἰθερὶς στροπῆς πανυπέρετατον αἴθλιον,
 Παμμακάρων ἔνδρανον θείας βροντῆσι λινάσων,
 Νάμασι παννεφέλοις στροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων.
 Αἰλαπας, ὄμβρος, πηστῆρος, κρατερὸς τε κεραυνὸς 5
 Βάλλων ἐς ῥοθίης φλογερὸς, βελέεσι καλύπλων
 Παμφλέκτες, κρατερὸς, φερκώδεας, ὀβριμοθύμους.
 Πτῶν ὅπλον δεινόν, χρονοκάρδιον, ὀρθέθειρον,
 Αἰφνίδιον, βροντῆον, ἀνίκητον βέλῳ αἶγρον,
 *Ροῖζι ἀπειρεσίῃσι δινύμασι παμφάγον ὀρμῇ, 10
 *Ἀρρήκτον, βαρύθυμον, ἀμυμμάκετον, πηστῆρος
 *Ουρεγίνιν βέλῳ ἀξὺ κατωβιάτῃ αἰθαλόεντος.

Ὁν

Dis qui cardineus Terræ clavis omniparentis :
 Sæcla nimis ditans mortalia frugibus horum ,
 Tertia quovis sorti tutela obvenit Averni ,
 Calituum solium , firmum stabilimen hominum .
 Qui solum habes , ad castra obnoxibila , senta tenebris ,
 Longinqui , æterni , & inexorabilis Orci ,
 Atque Acherunta atrum , terræ immane statumen :
 Fara tenens hominum Mortali munere , sancte ,
 Consequere , Deæ Cereris pueram qui victus amore ,
 Gramineo raptam prato per cæcula ponti
 Quadrijugo avexisti equitatu ad Atthidis antrum ,
 Gentis Eleusinae : ubi sint spiracula Averni .
 Unice nota Deus censens ignotaque rerum .
 Cerere , induperans , sanctissime , compos honorum ,
 Vastibus præstitibus gaudens , & cultibus sanctis :
 Misi ades , rogo te , lætus venerantibus turbis .

TONANTIS JOVIS suffimen , stiracem .

JUPPITER , altisoni torquens loca flammea mundi ,
 Fulgetrarum animas crispans petulantibus flammis ,
 Cœlituum sedes conquassans fulmine sacro ,
 Flamigeris stringens streperos torrentibus ignes :
 Tormina qui , nimbos , rubra tela , tonitrua bruta
 Vibras , involuens animata rubentibus telis ,
 Flammi vomas , & perterricrepa , irritata ruinis ,
 Præpes , ovens telum , cordigrumum , horricapillum .
 Insperatum , ardens , victricis missile dextræ ,
 Omnivorum insano plangens horrore tumultum ,
 Indomitum , horriferum , candenti flamine præceps .
 Cælivagum telum , velox , Jovis Elicii arma .

Quem

Ὀν κ' αἶα πέφεικε θαλασσά τε παμφανόωσι,
 Καὶ ῥῆρες πῆσασιν, ὅταν κτύπος ἕας ἐσέλθῃ·
 Μαρμαίρει δ' ὅπως αὐγαῖς, Ἰμαραγεῖ δ' κεραυνός, 15
 Ἀιθέριον ἐν γάλοισι. διαρρήξας δ' χιτῶνα,
 Οὐράνιον περικάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
 Ἀλλὰ μάκαρ θυμόν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντος,
 Ἡ δ' ὀρέων κρηφαῖσι· τὸ σὺν κρείττος ἴσμεν ἅπαντες.
 Ἀλλὰ χάριν λοισθαῖσι δίδε, φρεσὶν αἰσίμα πάντας, 20
 Ζωλιότ' ὀλβιόθυμον, ὅμῃ δ' ὑγίαιαν ἀναοσάν·
 Καὶ βίον δίδυμοισιν αἰεὶ θαύλοντα λογισμοῖς.

ΔΙΟΨ ΑΣΤΡΑΠΕΩΣ

θυμίαμα, λιθανομάνναν.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ μέγαν αἶγόν ἐρσμάραγον, παρίφαντον,
 Ἄεριν, φλογέντα, πυρίδρομον, αἰεροφείγη,
 Ἀσφάπροντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ,
 Φεικώδῃ, βαρύμυλιν, ἀνίκητον θεὸν αἶγόν,
 Ἀσραπία Δία, παύχρυνόν, βασιλῆα μέγιστον, 5
 Ἐμμένοντα φέρειν γλυκερῶν βιότοιο τελευτή.

ΝΕΦΕΛΩΝ θυμίαμα, Ἰμύρναν.

ΑΕΡΙΟΙ ΝΕΦΕΛΑΙ, καρποτέφοι, ἑρανόπλακται,
 Ὀμβροτόχοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι καὶ κρημνόν·
 Βροντίζαι, πυρόεσσαι, ἐρίδρομοι, ὑδροκέλευθοι.
 Ἄερα δ' ἐκ κέλπῳ πάταγον φεικώδῃ ἔχουσι.
 Πνεύμασιν ἀντίσπασαι ὑπιδρομάδην παταγεῦσιν· 5
 Ὑμᾶς νύ λίσσεται δροσείμονες ἔνπνοοι αὔραις,
 Πέμπειν καρποτέφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

quem tremis omniparens Tellus, quem marmora salsa,
 Vivaque sæcla, sonus tergens cum personat aures:
 Luminibus fulgit species, rubra fulgura splendent
 Aëris in caulis, & tenuia tegmina scindens,
 Obnupti Cœli candentia fulmina torques.
 Ast o Die, effunde iras apud æquora salsa,
 Et montana juga: haud tua robora magne latent nos.
 Sed faveas sacris, & mentibus grata repende
 Vitæ bona cara, vigentia regna salutis.
 Es pacem Divûm, nutricem semper honoram:
 Et victum æquanimis semper rationibus aptum.

JOVIS FULGETRII *suffimen, libanomanna.*

OBTESTOR magnum, perterricrepum, manifestum,
 Aerium, flammantem, ignicreperum, ærilucum,
 Nubium instigantem æstus singultibus brutis,
 Horrendum, insanum, indomitum, lustrabile numen,
 Fulgetrumque Jovem induperatorem, omnigenentem,
 Tradere inoffensæ vitæ terminum æternum.

NEBULARUM *suffimen, murra.*

AERIÆ nebulae, ærivoalgæ, frugiparentes,
 Imbriparæ, per mundum agitatae ingentibus auris:
 Fulmineæ, ignitæ, streperæ, atque humectivagantes,
 Aëris in gremio hortantes inamabile murmur:
 Flaminibus pulsæ stridentes impete magno.
 Nunc vos roscidula obtestor spirantibus auris,
 Precipitare imbres in terram frugiferentes.

DI-

ΘΑΛΛΑΣΣΗΣ θυμίαμα, λιβανομαίναν.

ΩΚΕΑΝΟΥ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα Θητύν,
 Κυανοπέπλον ἄνασσαν, εὐτέρωχα κυμαίνεσαν,
 Ἄνδρας ἡδυπνόοισι πατασομήνῳ πῶι γαῖαν.
 Θερύεσ' αἰγματοῖσι πέτεσι πεκύματα μακρὰ,
 Ἐυθένοισι ἀπαλοῖσι γαλιμώωσα δρόμοισι 5
 Ναυσὶν ἀγαυόμην, θηροτρόφε, ὕδροκέλευθε.
 Μητρὸς μὲν Κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἱερευνῶν,
 Καὶ πάσης πηγῆς νυμφῶν νασμοῖσι βρυχέσθαι·
 Κλυθί με ὦ πολύσεμνε, ἔδμηνέεσ' ἐπαρήγοις,
 Ἐνυδρόμοις ἔρον ναυσὶν πέμπουσα μάκαιρα. 10

ΝΗΡΕΩΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Ωκατέχων πύλην ῥίζας κυαναυγέην ἔδρην,
 Πεντήκοντα κέραςιν ἀγαυόμην κ' ἔκ κῦμα,
 Καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρῶν μεγαλύνουμε δαῖμον·
 Πυθμὴν μὲν πόντε, γαίης πέρας, ἀρχὴ πάντων.
 Ὃς κλονέεις θεῆς ἱερὸν βάθρον, λυῖσθαι πνοαῖς 5
 Ἐν μυχίοις κούρῳσιν ἐλαυνομήας ἀποκλείεις·
 Ἀλλὰ μάκαρ σεισμὸς μὲν ἀπύττεπε, πέμπε δ' ἡ μύσας
 Ὀλβον ἐπ' εἰρηνίῳ τε καὶ ὀλβιόχειρον ὕγχιον.

ΝΗΡΗΓΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΝΗΡΕΩΣ εἰναλὶς νύμφαι καλυκώπιδες ἄνδρες,
 Σφραγίσθαι, βύθισθαι, χαροπαῖσμονες, ὕδροκέλευθε,
 Πεντήκοντα κέρας πῶι κύμασι βακχόεσσι,
 Τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαυόμην πῶι νῶτα,
 Θεοτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκη ζώματ' ὁ πόντος· 5
 Ἄλλοι δ' οἰναῖσι βυθὸν, τριτώνιον οἶδμα,

Τριτο-

DIVÆ . VENILIÆ SALACIÆ

suffimen, libanomanna.

OCEANI inducalo te glauca Venilia proles
 Cærulipalla, vagans loca per lætantia Ponti,
 Am terræ finis exercita suavis auris,
 Murmura pulvinis ripæ alludentia frangens:
 Atque exercitiis sudis pellacibus ludens,
 Navibus exultans, pecorosa loca humida lustrans.
 O mater Veneris, nebularum mater ovantum,
 Et fontium omnigenum, liquentum suavis undis:
 Huc adfis nobis, & blanda illabere votis,
 Navibus immittens animarum flamina suda.

TERENTI CONSI *suffimen, murra.*

Oqui salsa tenes liquidi penetralia mundi,
 Quinquaginta una pufis per cæcula gaudens,
 Cœtibus virginis, genius maris alme Terente:
 Fundamen mari, margo terræ, principium omnium:
 Qui moliri statum terræ, cum scilicet arces
 In caveis olim indignantes murmuræ Cauros.
 Sed motus terræ averrunca, & mitte ministris
 Flaminibus, pacemque & opes, ditemque salutem.

SALACIARUM NERIE NUM

suffimen, aromata.

PULLÆ cæruleæ, liquidi gens blanda Terenti,
 Ædicolæ, Latia, ludicræque, fluitantes:
 Quinquaginta vago fatuantes marmore puse
 Tritonum currus sectantes pone, inbiantes
 Semiferis Geniis quos vitreus educat humor:
 Atque aliis quicunque colunt liquentia castra,

F

Undi-

Ἵδροδρόμοι, σκιετήτι, ἑλισσόμενοι παρὶ κύμα,
 Ποντοπλάανοι δελφῖνες, ἀλιρρόδιοι, κυναναυγῆς.
 Ἵμᾶς κυκλήσκω πέμπειν μύσας πόλιω ὄλβον.
 Ἵμεῖς γὰρ περὶ τελετῇ ἀνεδείξατε σεμνίῳ
 Ἑυτέρῳ Βάκχοιο καὶ ἀγῆς Φερσεφονείης,
 Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ, ἔ' Ἀπόλλωνι ἀνακτι.

10

ΠΡΩΤΕΩΣ θυμίαμα, εὐεχκα.

ΠΡΩΤΕΑ κυκλήσκω, πόντε κληῖδας ἔχοντα,
 Πρωτογυνῇ, πάσης φύσεως ἀρχαῖς ὅς ἐφηνεν.
 Ἵλιν ἀπαύσων ἱερῷ ιδέαις πολυμόρφοις,
 Πάνημ, πολύβελ, ὅπιστάμην τάτε ὄντα,
 Ὅσα τε πρόσθεν ἔλιν, ὅσα τ' ἔασε ὕπερον αὐτῆς
 Πάντα γὰρ ἐν Πρωτῇ περὶ φύσις ἑκάτεβηκεν.
 Ἀλλὰ πᾶτες μόλε μυσιπόλοις ῥοῖαισι πρηνόαις,
 Πέμπων δούλῳ βιότῳ τέλῳ ἐσθιλὸν ἐπ' ἔργου.

5

ΓΗΨ θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν κυάμων
 καὶ ἀρωμάτων,

ΓΑΓΑ θεὰ, μήτηρ μακάρεων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 Πάντσοφε, πανδότειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα,
 Ἀυξισθαλῆς, Φερέκαρπε, καλαῖς ὥρεσι βρύσασα.
 Ἐδρανὸν ἀθανάτων κόσμῳ, πολυποίκιλε κέρη,
 Ἡ λοχίαις ὠδίσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ
 Αἰδοῖ, πολύσεπτε, βαθύστερ', ὀλβόμοιρε,
 Ἡδυπνόοις χαίρουσαι χλόαις πολυανθήσι δαΐμον'
 Ομβροχαρῆς, παρὶ καὶ κόσμῳ παυδάδαλ' ἄστρον
 Εἰλεί' φύσι' αἰανάω καὶ ῥόμβουσι δεινοῖς.
 Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ καρπὸς ἀνέμοις πολυμήτεϊς,
 Εὐμήδης ἥ περ ἔχουσαι σὺν ὀλβόισιν ἐν ὥρεσι.

5

10

MH-

Undicolæ, Salii, lustrantes agmina aquarum,
 Undivagi, liquidi Delphini, glauca tuentes,
 Vos oro magnam copem rem ceste Camillis.
 Nam vos festa coëgisti Comitia primæ
 Liberi augusti, & Liberæ augustæ,
 Lucinia cum matre, & Apollinere induperante.

JANI MAJI *suffimen, sturacem.*

TE colo naturæ salsæ Majum ædituentem,
 Primigenam, qui naturam egit in ordia prima,
 Omnimodis mutans sacra fœdera materiai,
 Famiger & Consenti, callens omnia quæ sunt,
 Antideaque fuere, & mox ventura trahentur.
 Nam natura prior Majo omnia commendavit.
 Quare ô nobis auguriis veracibus adsis,
 Dans placidam vitæ finem felicis habere. !

TELLURIS *suffimen, omne semen, præ-*
ter fabas & aromata.

TELLUS Ops, mater Divorum & mater hominum,
 Altrix, percoquisfrux, intercidonea, larga,
 Consua atque adolescens, polcris frugibus augens:
 Æterni mundi fundamen dædala virgo,
 Quæ varias edis fruges maturrima partu:
 Anna, paranna, augusta, empanda, opulenta, beata.
 Suavifero exultans gemmanti gramine Dia,
 Imbriprocax, circa quam signitenentia castra,
 Et cœlum æternis vicibus torrentibus fertur.
 Diva parens auge terræ viridantia sæta,
 Clara, favente animo, cum Temperiabus optimis.

ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ θυμίαμα, ποικίλα.

ΑΘΑΝΑΤΩΝ θύοιμε θεῶν μήτηρ τροφὴ πάντων,
 Τῇδε μόλοις κρήντιναι θεά, σέο πότνι ἐπ' Ὀχθαῖς,
 Ταυροφόνων ζῶξασα Ἀχύνδρομον ἄρμα λεόντων,
 Σκηπτεῖχε κλεινοῖο πόλιν, πολυώνυμε, σεμνή·
 Ἡ κατέχεις κέσμοιο μέσσην θρόνον, ἔνεκεν αὐτῇ 5
 Γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα πρῶτην.
 Ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένεθ' θνητῶν τ' ἐλοχθέσθην·
 Σοὶ ποταμοὶ κρητέον· αἶε δ' πᾶσα θάλασσα.
 Ἰσία αὐδάχνης. (ὧ γ' ὀλβοδότῃ καλέεσσι,
 Παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅλβω χαρίζῃ. 10
 Ἐρχεα πρὸς τελεπλὴν ὦ πότνια, τιμπανοτέρπη,
 Πανδαμάτωρ, Φρυγίης (ῶπις, Κρόνῃ στυγόμενε,
 Ουρεγνόπι, πέσσειρε, βιοβρέπλειρε, Φίλαιρε·
 Ἐρχεο μηδύσω· κεχαρισμένη διαβήσιν.

ἙΡΜΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

ΚΛΥΘΙ μεν Ἑρμεία Διὸς ἄγγελε, Μαριάδ' ἦε,
 Παῖς κρατὲς ἤτορ ἔχων, ἐναΐωνιε, κοίρανε θνητῶν,
 Ἐυφρων, πυκνολόβηλε, δάκτορε, δόρυ φόντου,
 Πτῖνοπέδιλε, Φίλανδρε, λόγῃ θνητοῖσι πρῶφῃτα.
 Γυμνάσιν ὅς χαίρεις, δολίαις τ' ἀπάταις, τροφισχε· 5
 Ἑρμῶν πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε.
 Ὅς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὄπλον ἀμεμφές.
 Κωρυμβότα, μάκαρ, ἐριένιε, ποικιλόμυθε,
 Ἑρπασίαις ἐπαρωγέ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις·
 Γλώσσης δεινὸν ὄπλον, πὲρ σεβάσμιον ἀνθρώποισι· 10
 Κλυθί μεν εὐχομένη, βιότῃ τέλ' ἰδὼν ὀπιζέσθην·
 Ἑρπασίαισι, λόγῃ χάρισιν, ἔμνημοσύνησιν.
 Ὡς γ' ἔμνημοσύνησιν.

MATRIS DEUM *suffimen, varia.*

MATER cunctorum augustissima Cæligenarum;
 Huc sis Maja Dea, confer tel ad tua sacra,
 Taurivomos jungens citimos ad carra Leones.
 Æterni regina cœvi, celeberrima, honora:
 Quæ media mundi stas fornice, quod bona terram
 Ipsa tenes, homines lactans Dea cicure pastu.
 Ex te Cæligenarum; ex te mortalium origo est,
 Et liquens natura tibi fuit, & maris humor.
 Vestiam te vocitant, atque Assidua indigitaris,
 Quod dvis humanis polcralia adorea multa.
 Vise tuos castus, ô candida tympanicultrix,
 Victrix, sospe' Phrugum, Saturni maxima conjux,
 Mœsia, Cæligena, nutrix, fanatica Dia:
 Leta adsis gratans festis rata cultibus signa.

MERCURII *suffimen, tus.*

MATI stirps alma Jovisque, accense, viator;
 Magnanimum cor habens, quinquersio, censor hominũ,
 Vinule, Multivole, internuntius, Argiletbe,
 Alipes, & mortalium amor, sermoni minister:
 Quem fraus, quem certamina adulant, almisfer omnium,
 Interpres variæ linguæ, Nundine Liber,
 Sanguineum gestans caduceum pacis amice.
 Frugi, Coruciotæ, Locuteje, Aje, beate,
 Atque operum Titule, & Titane necessib' rebus;
 Es mortalib' præsidium venerabile lingua;
 Adsis oranti vitæ addens exitum amicum,
 Cultu operum, memori menti, sermonib' lectis.

Τῶν ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ, θυγάτηρ μεγάλης Διός, ἔλθῃ μάκαιρα,
 Μυνοχύεια θεά, κεχαρισμένα δὲ ἱερὰ δέξαι.
 Πλάτων & πολῦ τι με δάμαρ, κεδνή, βιοδώπι.
 * Ἡ κατέχεις αἶδαο πύλας ὑπὸ κείθεα γαίης,
 Περσίδι κη, ἐρατοπλόκαμε, Διὸς θάλλῃ ἀγνόν, 5
 * Ευμνίδων χρετείρα, ἱποχθονίων βασιλεία.
 * Ἦν Ζεὺς ἀρρήτοις γοναῖ· τεκνώσαστο κέρην.
 Μῆτερ ἐλβεριμέτω πολυμόρφῃ Εὐβελῇ &,
 * Ὀρῶν συμπαλέκπειρα, Φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε.
 Σεμνὴ παντολεγάπειρα κέρη, καρποῖσι βρύουσα, 10
 * Ευφελγῆς, κερόεσσα, μονὴ θνητοῖσι ποθεινὴ,
 * Εἰαρινή, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοιῇσι,
 * Ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστῖς χροοκάρποις,
 * Ἀρπαγμαῖα λέχη μεταπωρενὰ νυμφόθεϊσσι.
 Ζωὴ ἢ θάνατῃ μὲν θνητοῖς πολυμόχθοις, 15
 Φερσεφόνεια· φέρεις γὰρ αἰεὶ ἢ πάντα φονδαίεις.
 Κλυθε μάκαιρα θεά, καρπὺς δὲ ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης
 * Ἐγείνῃ θάλασσα & ὑπὸ χεῖρ' ὕγρην,
 Καὶ βίω δίσσῃ, λιπαρὸν γῆρας κατὰ γόνι.
 Πρὸς σὺν χῶρον ἀναῶσα & δίδωσάν Πλάτωνα. 20

ΔΙΟΝΥΣΟΥ. θυμίαμα, σύρκα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ Διόνυσον, ἐλβερομον διάσηρα,
 Πρωτοτόνον, διφυή, τείνονον, Βακχεῖον ἀνακτα,
 * Ἀχρεον, ἀρρήτον, κρύφιον, δικέρωτα, διμορφον,
 Κισσόβρυον ταυρώπιν, ἀρήιον, εὐϊον, ἀγνόν,
 * Ὀρμάδιον, τειετῇ, βοτρυφόρον, ἐρεσίπεπλον. 5
 * Εὐβελ', ἐπολύβυλε, Διὸς & Περσεφονείης

* Ἀρρήτοις

Carmen LIBERÆ PROSERPINE.

LIBERÆ magnanimi Jovis adsis incluta proles,
 Unigena princeps, esto hoc libamine macta:
 Conjux Ditis honora, boni largissima victi:
 Quæ sub visceribus terræ dominari Averno,
 Parica, & cinnina, Jovisque insigne propagmen;
 Manarum genitrix, Jovis infernari tribuna.
 Quam pusam arcano Jovi semine progenavit.
 Mater multicrepi Volturni maxima Consi,
 Lucina speciosa, & percoqua Temperierum,
 Seria, regnatric Larunda, frugibus gliscens,
 Corniger, illustris, mortalibus grata virago,
 Flora, graminea quam oblectat spiritus auræ,
 Corpus tuum oblectans Terræ viridantibus fortis,
 Numeria & foeta, Autumnus sub tempore nubens,
 Vita, itidem mors sola eadem mortalibus agris,
 Fordicida, etenim fers omnia, & omnia cadunt.
 Huc hera sis, fruges è terra funditus educ:
 Blanda pace vicens, illibataque saluta,
 Et vita fausta mitem legante salutem,
 Ad tua templa Dea, & potis indufera atria Ditis.

LIRERI PATRIS, sturaca.

LIBERUM ego veneror, crepericreperum fatuantem;
 Primigenam, geminum, Brumalem, terque renatum,
 Cornigerum, agrestem, obscurum, arcanum, duiformem.
 Cinctum ederis, taurifrontem, Mamertium amœnum.
 Bajule, trime parter: vestifrontem, vuigerentem.
 Consentis, Consul Jovis, & Proserpina opaca,

Ἀρήτοις λέκτροισι τεκνωθεῖς, ἄμβροτε δαῖμον·
 Κλυθὶ μάκαρ Φωνῆς, ἡδὺς δὲ ἐπίνδυσον ἐνηῆς·
 Ἑμμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν ἐυζώνοισι ἠθύναις.

Τμῖϙ ΚΟΥΡΗΤΩΝ.

ΣΚΙΡΤΗΤΑΙ Κουρήτες, ἐνόπλια βήματα φέντες·
 Προσίκρατοι, ῥομβηταὶ, ὀρέστεροι, δίασηρες,
 Κρυστλῦραι, παρέρυθμοι, ἐπεμβάϙ ἵχνεσι κωφοῖς,
 Ὀπλοφάροι, φύλακες, κρηστήτορες, αἰλαόφημοι,
 Μητρὸς ὀρειομανθεῖς συνοπάονες, ὀρκοφάνϙ,
 Ἐλθειῖ δὲ μλεόντες ἐπ' ἐυφήμοισι λόγοισι,
 Βυθόλω ἐυαῖκτιτοι αἰεὶ κεχαρηόη θυμῷ.

Τμῖϙ ἈΘΗΝΑΣ.

ΠΑΛΛΑΣ μενοημὲς, μεγάλας Διὸς ἔβρινε ζεμνῇ,
 Δῖα μάκαιρα θεὰ, πολεμοκλόνε, ὀβριμόθυμῃ,
 Ἀρήῃ, αὖ ῥητῇ, μεγαλώνυμε, ἀντροδίατε·
 Ἡ δίαγεις ὄχθας ὑψαύχενας αἰκωρείας,
 Ἡ δὲ ὄρεα σπύοντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις·
 Ὀπλοχαρὲς, οἰσρῶσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι·
 Γυμνάζουσα κάρη, φελκῶδη θυμὸν ἔχουσα.
 Γοργοφόνε, φυγόλεκτε, τεχνῶν μῆτερ πολυόλβε·
 Ὀρμαστειρα· φίλοισρε κακῶς, ἀγαθοῖς ᾗ φρόνησις.
 Ἀρσιν μὲν ἢ θῆλυς ἔφυς, πολεμάτοκε μῆτι.
 Αἰολόμορφε δρεῖκαινα, φιλένθεε, αἰλαόημε·
 Φλεγραίων ὀλέπειρα, γιγάντων ἰππελάτειρα.
 Τριτογῆεα, λύτεира κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
 Ἡμαῖτε ἐνύκτας αἰεὶ νεάτευσιν ἐν ὥραις,
 Κλυθὶ με ἐυχομένης, δός δὲ εἰρηνίῳ πολυόλβον·
 Καὶ κόρον ἡδ' ὑγίαιαν ἐπ' ἐνόλβουσιν ἐν ὥραις,

Γλαυ-

*Editus arcano nixu purissime Die : ,
Annue suppliciis , & blando numine sponde ,
Mitem animam spirans , cinctutis proximus assis.*

Carmen SALIORUM.

AMBURUATORES , vestigia aliena prementes ,
Collini Salit , Salisubuli , & fatuantes ,
Pulsifides , & talipedi , leve persultantes ,
Armigeri , vigilesque , magistrisque ominifausi ,
Matri' fugatinæ latrones atque Camilli ,
Augusti ad sermonis adosce-faventiam amicum ,
Et semper placata occurrere mente bubulco .

Carmen MINERVÆ CAPTÆ.

MAGNANIMI Jovis unigena stirps , Dia Minerva ,
Dia beata , ferox , bellicrepa , Neriene ,
Dicta indicta , itidem celeberrima , & antricolona :
Concelebrans-ruptas scruposa palatia cautes ,
Deliciasque tuas , viridaria montium opaca ,
Armipotens , furiis figens mortalia corda :
Torvo animorum exercitio Bellona virago .
Artiparens , tedarum expers , Gorgonitruccida .
Tu Furia infandūm , sapientia sola bonorum ,
Mās & femina Belliparens , indostrua tota ,
Vortumna , atque excetra ferox , fanatica , honesta ,
Ultrix Titanis , Phlegrensis , equiria , volgi .
Capta , malæ noxæ Averrunca , Fenetria virgo ,
Jam lucu , noctu , supremo in tempore quoque
Annue adoranti , & pacem largire beatam ,
Temporibus faustis , satiatemque atque salutem ,

Γλανκῶφ', εὐρεσίτεχνε, πολυκλίση βασίλεια.

ΝΙΚΗΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΕΥΔΥΝΑΤΟΝ καλέω Νίκην, θνητοῖσι ποθνήνῃ,
 Ἡ μάνη λυγρὰ θνητῶ ἐναϊώντιον ὄρμην,
 Καὶ σάσῃ ἀληγνότησιν, ἐπ' ἀντικαλοῖσι μάχαισιν, Ἀ
 Ἐν πολέμοις κέρνυσσε, τραπυμάχοισιν ἐπ' ἔργοις, 5
 Οἷς ἂν ἐφορμαίνουσιν φέρεις γλυκερώτατον εὐχῶ.
 Πάντων γὰρ κρατὺς πάσης δι' ἐλδοῦ κλέοῦ ἐοδλόν,
 Νίκη ἐπ' ἐνδόξῳ καί, θαλάσσι βρυάζων.
 Ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις ἀποποθνημνῷ ὄμμασι Φαιδρῷ,
 Αἰεὶ ἐπ' ἐνδόξοις κλέοῦ ἄρξοις ἐοδλὸν ἄρουσα.

ἈΠΟΔΔΩΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΕΛΘΕ μάκαιρ Παιὼν πτυοκτὼνε Φοῖβε Λυκωρεῦ,
 Μεμφίτ' αἰλαόημε, ἰήϊε, ὀλβιοδῶτα.
 Χρυσολύρη, ἀτέρμιε, ἄρόττειε, πύθιε, ἡτῶν,
 Γριώϊε, Ἐ Σμινθεῦ, πτυοκτὼνε, δελφικὴ μάνη,
 Ἀρχιε, Φωσφόρε, δαῖμον, ἐράσμιε, κώδιμε κῆρε 5
 Μουσηγέτα, χοροποιε, ἐκηβόλε, τοξαβέλεμνε,
 Βάκχιε ἢ διδυμεῦ, ἐκάρεγε, λοξία, αἰγνέ.
 Αἰεὶ ἀναξ, πανδερκὲς ἔχων Φαισίμβροτον ὄμμα,
 Χρυσονέμα, καθαρὰς Φημας χρησμάς τ' ἀναφαίνων
 Κλυθι με ἀχομήνῃ λαῶν ὑπερ' ὠφρονι θυμῷ. 10
 Τόνδε σὺ γὰρ λάσεις ἢ ἀπείριτον αἰθέρα πάντα,
 Γαῖαν τ' ὀλβιόμοισιν, ὑπερθέτε Ἐ δι' αἰολογῶ,
 Νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν, ὑπ' ἀπρόσμυμπτων ὄρφνιν.
 Ρίζας νέρθε δέδωκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
 Παντός· σὺ δ' ἀρχή τε πελώρη τ' ἐστὶ μέλισσα, 15
 Παντοθαλής· σὺ γὰρ πάντα πῆλον κηδέει πλυκρέκτω

Ἀεμό-

Cælia, & artiparens, multum votita Camilla.

DIVÆ VICTORIÆ, suffimen, manna.

OBSECRO te Victoria pos, gratissima rerum,
 Endo procinctu cernentia quæ agmina ferro
 Et rixam luis alterutris ex partibus pugne,
 In bello cernens, ut quis palmarium adeptus,
 Quis tu cumque favens præstas dulcissima vota.
 Omnia nam moderare, & grandis adorea belli
 Tota ex te pendet, letis vitulantibus augens.
 Quare huc sis venias, cupienti Dia Dearum,
 Semper præclaro jungens operi agmina laudum.

APOLLINI suffimen, manna.

FEBRUE te Futurne precor, Tituicida, Luperce,
 O Memphita, verende, salutifer, altor honorum,
 O fidicen, Confive parens, Titane, Segeste,
 Soriculate pater, Vaticane, excetricida,
 Lucifer, agrestis, rex mastule, nobili pubes,
 Præsul, Casmœnisque sagittifer, arcitenensque,
 Brume pater, collimatorque, obstitute, gemelle,
 Delie rex, qui illustrem aciem huc partiris & illuc.
 Auricome, integra præcepta atque oracula fatans:
 Pro populo orantem me cœlitu vise parumper:
 Nam sursum aspicias immoderata hæc æquora cœli,
 Et supera terras & noctem subter opacam,
 Nocte silente, sub umbræ signitinentibus flammis.
 Radices statuisti infra: tibi que extima mundi
 Et tibi principium, tibi solvitur exitus omnis:
 Omni virens, fidibus tu-cœlica templa canoris.

Ἀρμόζεις, ὅτε μὲν νεάτης ὄππ' ἔρμωσσι βαίνων,
 ἄλλοτε δὲ αὖθ' ὑπάτιω, ποτὲ δῶρον εἰς Διόχοσμον.
 Πάντα πόλον κρίνας, κρίνεις βιοθρέμμονα Φῦλα,
 Ἀρμονίη κεράσας παϊκόσμον ἀνδράσι μοῖραν. 20
 Μίξας χερμῶν θ' ἱερέος τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν,
 Εἰς ὑπάτας χερμῶνα, ἱερὸν νεάτης Διόκρινας,
 Δῶρον εἰς ἕαρθ' πολυεργάτω ὦρον ἀνθ'·
 Ἐνθεν ἐπωνυμίαις σε βροτοὶ κλήζουσιν ἀνακταί·
 Πᾶνα, θεὸν δικέρωϊ, ἀνέμων συρίμαθ' ἰέντω. 25
 Οὐνεκα πάντος ἔχεις νόσμον σφραγίδα τυπωτῶ·
 κλῦθι μάκαρ, ζῶζων μύσας ἱκετηρίδι Φωνῇ.

ΔΗΤΟΥΣ θυμίαμα, σμύρναν.

ΛΗΤΩ' κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σεμνή,
 Κοιαντὶς μεγάρθυμε, πολυκρίση βασίλεια,
 Ἐντεκνον Ζηνὸς γονίμω ὠδῖνα λαχῆσαι·
 Γειναμμένη Φοῖβόντε εἰς Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Τίω μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τ' ὅ κ' κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ· 5
 κλῦθι θεὰ δέσποινά, εἰς ἱκαὸν ἦτορ ἔχουσα
 βαῖν' ὄππ' ἀνθήειον τελετῶ, τέλθ' ἡδὺ φέρουσα.

ἈΡΤΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΚΑΤΘΙ' μετ' ὦ βασίλεια, Διὸς πολυνύμμε κέρη,
 Τιτάνις, βρομία, μεγαλύνουμε, ποξόῃ σεμνή,
 Πασιφαῆς, δαδῆχε, θεὰ δίκτυνα, λοχέα,
 Ὠδίνων ἐπαρωγὴ εἰς ὠδίνων ἀμύητε·
 Λυσίζωνε, φίλοιςρε, καυηγέτι, λυσιμέριμνε, 5
 Ἐυδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαργόῃ, νυκτερόφοιτε,
 Κλεισία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε,
 Ορξία, ὠκυλόχεια, βροτ' κροσσόφε δαῖμον,

Ἄμ-

Permoderaris ad imæ nunc confinia sedis,
 Nunc ad primam iterum, nunc ad modulamina Dorii,
 Cælum omnem varians, varias animantia secla,
 Temperis hominum moderans, equalia fata,
 Tantundem miscens hiemisque atque æstivis iisdem.
 Discernens primis hiemem, inferioribus æstus,
 At veris grati speciem modulamine Dorii.
 Unde homines ted indigitant cognomine vero
 Faunum cornigeram, ventorum sibila hiantem:
 Quod magni omnis habes signacula dædala mundi,
 Huc ades hæc flaminibus pro supplice voto.

LATONÆ *suffimen, murra.*

O Latona gemellipara, trabeata, verenda,
 Nerio Cæantis, multum votita, modisque
 Morigeræ, Jovio partu ditescere dulci
 Promerita es, Februum Janamque sagittipotentem
 Progenerans. hunc in Delo, eam in Ortygia alta.
 Ergo huc adventes præsentî numine Dia,
 Huc ades, & sacro sis felix pandiculæ.

DEIANÆ *suffimen, manna.*

Huc, huc ô rigina, Jovis celeberrima virgo,
 Libera, famigera, Titana, sagittipotensque,
 Venatrix, Lucina parens, manifesta, parunda,
 Partibus adiutrix maturis, partibus expers,
 Cinxia, curifugax, ceritaque, vertagiduca,
 Noctuvolga Dea, arcitenens, venatica, pernix,
 Verrunca, & Beneventa, Calendaque, masculiformis,
 Porrima, nummenia atque hominum sanctissima nutrix.

Ἀμβροτέρει, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε·
 Ἡ κατέχαις ὄρεων δρυμὸς, ἐλαφιβόλε σιμνή. 10
 Πότνα, πεμβασίλεια, καλὸν θάλα· αἰὲν ἔσσι·
 Δρυμονία, σκυλακίπ, κυδωνιάς, αἰολόμορφε.
 Ἐλθ' ἐπὶ Ζεῦ Ζώτερει, Φίλη μύθησιν ἅπασιν,
 Ἐυάντητος, ἄγασσι καλὰς καρπὺς δ' ὀπὸ γαίης,
 Ἐρῶν τ' ἐρῶν, καλλιπλόκαμον θ' ὕψιστον· 15
 Πέμπσις δ' εἰς ὄρεων κεφαλὰς νύκτος τε ἔσσι.

ΤΙΤΑΝΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

ΤΙΤΗΝΕΣ, γαίης τε καὶ ἔρῶν ἄγλαα τέκνα,
 Ἡμετέρων πατρῶν πατέρων, γαίης ὑπ' ἐνέρθεν
 Ὅμοις ὄρεσιν μυχῷ χθονὶ ἐναίοντες,
 Ἀρχαὶ ἔσσι πάντων θνητῶν πολυμόχθων,
 Ἐναλίων πῆλυν τε ἔσσι οἱ χθονὶ ναιετάουσιν· 5
 Ἐξ ὕμνων γὰρ πᾶσι πέλει γῆρα καὶ κῆρ.
 Τμᾶς κικλήσκω μιν χαλεπὴν δ' ὀπὸ πέμπειν,
 Εἰς δ' ὀπὸ χθονίων πατρῶν οἴκοις ἐπελάσθην.

ΚΟΤΡΗΤΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

ΧΑΛΚΟΚΡΟΤΟΙ Κερῆτες Ἀρήϊα πύχε' ἔχοντες,
 Οὐρανίοι χθονιοὶ τε ἔσσι εἰνάλιοι, πολύολβοι,
 Ζωογόνοι πνοῖαι, κῆρ σωτήρες ἄνθρωποι,
 Οἵ τε Σαμοθράκῃ ἱερῶν χθονὶ ναιετάοντες,
 Κινδύως θνητῶν ἀπερύκε τε ποντοπλανήτων· 5
 Τμῆς καὶ τελετῶν πρῶτοι μερόπες ἐσσι.
 Ἀθάνατοι Κερῆτες Ἀρήϊα τάχε' ἔχοντες·
 Νωμᾶτ' Ὠκεανόν, νωμᾶθ' ἄλλα, δένδρεά θ' αὐτῶν.
 Ἐρχόμενοι γῆαν κοναβίζετε πᾶσιν ἐλαφροῖς,
 Μαερμαίζοντες ὅπλοισι· πῆσθε θ' ἄλλους ἅπαντες 10
 Ὀρμύν-

*Summana, agrestis, fericida, beata, locuples,
 Quæ lucos habitas, castissima, cervitrucida,
 Regina augusta, & viridi spectabilis ævo,
 Eudonis, Vortumna, Canaria, sagutalis,
 Huc venias huc Diva, tuis & sospita & alma
 Præstitibus ducens terrarum pignora adulta :
 Donaque pacis-amœna, polcricomamque salutem ;
 Inque altos montes protela funera, morbos.*

TITANORUM *suffimen, tus.*

TITANI *terræ & cœli illustrissima stirpes,
 Nostrorum proavi patrum, intra Tartara regna,
 Edibus horrificis terræ intestina colentes,
 Principium & semen cunctis animantibus agris,
 Aëris & maris & terrarum frugiferarum :
 Ex vobis siquidem generatim est omni' propago.
 Vos veneror, iras averruncassere iniquas,
 Si quis ab indufero nostra incubat æde Senatu.*

SALIORUM *suffimen, tus.*

ÆRICREPI Salii, ancilia Martis habentes,
 Aëris, & terræ, & maris indigetes opulenti,
 Terrarum tituli, genitalia semina mundi,
 Quique Samothracen habitacula sacra colentes,
 Casibus eximitis per cœrula velificantes :
 Vos primi sacrum mortalibus instituistis,
 Æterni Salii ancilia Martis habentes :
 Oceanum quatitis, quatitis mare, roboraque alia.
 Terræ insultantes pedibus strepitis, rutilantes
 Gestibus arma : tremunt animantia secla ferarum.

Et

Ὀρμώντων, θόρυβος ἧ βοή τ' εἰς ἔρανδον ἦκε,
 Ἐλισίμοις τε ποδῶν κρονή νεφέλλῳ ἀφικάνει·
 Ἐρχομένων· τότε δὴ ρα καὶ ἀνθεα πάντα τέθηλεν.
 Δαίμονες ἀθάνατοι, τροφές εἰς αὐτολετῆρες,
 Ἥνικ' αὖν ὀρμαίνων ἧ χολέμβροι ἀνθρώποισιν, 15
 Ὀβριώτες βίον εἰς κτήματα, ἡδὲ εἰς αὐτὸς
 Πιμπλάντες· συναχθεῖ ἧ μέγας πόντος βαθυδίνης,
 Δένδρῃ δ' ὑψικάρῳ ἐκ ριζῶν εἰς χθόνα πίπτει.
 Ἥχῳ δ' ἔρχνία κελαδεῖ ροιζήμασι φύλλων.
 Κερῆτες Κορύβαντες, ἀνάκτορες δίδωιάτοί τε, 20
 Ἐν Σαμοθράκῃ ἀνακτες, ὁμῶς Ζηνὸς κέροι αὐτοί·
 Πνισαὶ αἰεταί, ψυχροτρόφοι, αἰεροεσθῆες·
 Ὅιτε εἰς ἔρχνιοι δίδυμοι κλήζουσ' ἐν ὀλύμπῳ·
 Ἐυπνοοί, ὠδίοι, σωτήριοι, ἡδὲ πρῶσθηεῖς, 25
 Ὠροτρόφοι, φερέκαρποι, ὅππιννοιοί τε ἀνακτες.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ χθινὸς αἰετὰς βασιλῆα μέγιστον,
 Κύρβαν' ὀλβιόμοιρον, Ἀρήιον, ἀπρὸς ἔρατον,
 Νυκτερινὸν κέρητα, φόβῳ λυτοπαύσσεσθαι δεινῶν,
 Φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημοπλάγιον κορύβαντα.
 Λιολόμορφον ἀνακτᾶ, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον, 5
 Φοίνιον, αἵμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ διασῶν·
 Δηῆς ὃς γνώμασιν ἐνήλλαξας δέμας αἰγὸν,
 Θηροτύπε θέρμευθ μορφῶν δυοφεροῖο δρᾶκοντος.
 Κλυθὶ μάκαρ Φωνῶν, χαλεπὴν δ' ἄπο πέμπεο μῶνι,
 Παύων φαντασίας ψυχᾶς ἐκ πῆκτος ἀνάγκης.

ΔΗ΄

*Et fragor & fremitus pervolgat cœrula cœli.
 Et glomerante pedum sonitu stant pulvere nuβes ,
 Et florum species viridantium verna patescit.
 Æterni genii, atque Joves & Vajove' quando
 Torva inimiciter occurrunt mortalibus ira ,
 Vastantes victumque & opes , ipsosque nocentes ,
 Inde loci magno crebescunt murmura ponto ,
 Stirpitus & quercus procumbunt æquore campi ,
 Parmarum slictu cœlesti' resultat imago ,
 O Salii , atque poses Salisubfuli , induperantes ,
 Indigetes , Samothracii , & incluta Diiovi' proles :
 Æterni flatus , animales , aëriiformes ,
 Quisque etiam gemini per cœli templa clueti ,
 Spirantes , sudi , mitesque salutiferique ,
 Temperii , Autumni , Divi , medioximi , anbeli.*

DIVI INVILUCUMONIS

suffimen , tus.

INDUPERATOREM magnum telluri adoro ,
 Invisumque Inuum , felicemque , atque Quirinum ,
 Nocturnum Lucumonem , obicem larvatili umbræ .
 Terriculi auxilium : desertaque concelebrantem .
 Incubum , item geminum Volturnum , multivolumque ,
 Sanguineum , atque utriusque cruentum vulnere fratris :
 Numine qui Cereris mutasti corpus amœnum ,
 Terrificæ excetra insinuans serpentina membra ,
 Vota lubens audi , creperosque averte timores ,
 Siftens obscenas species crucias animorum .

CERE-

ΔΗΜΗΤΡΟΣ ἙΛΕΤΣΙΝΙΑΣ

θυμίαμα, εὐρεκα.

ΔΗΩ' παμμήτερε, θεοῖς πολύνυμε δαῖμον,
 Σεμνή Δήμητερ, κροτοτόφε, ὀλβιοδῶλη,
 Πλοττότερε θεά, παχυτοτόφε, παντοδότερε.
 Ἐιρῶν χαίρεσα ἢ ἐργασίαις πολυμόχθις,
 Σπερμία, σωεῖν, αἰωαία, χλόοκαρπε, 5
 Ἥ ναίῃς ἀγνοῖσιν Ἑλδυσίνῳ γυάλοισιν.
 Ἰμερόεας, ἐρετή, θνητ' θρέπεις περπαίντων.
 Ἡ πρώτη ζῴεσσα βοῶν τροτήρα τένοντα,
 Καὶ βίον ἰμερόεντα βροτοῖς πολυόλβον ἀνείσα·
 Ἀυξίθαλῆς, βρομίοισι ζωέσιῳ, ἀγλαόημιῳ. 10
 Λαμππαδόεας, αἰγνή, δρεπάνοις χαίρεσα θερείοις·
 Σὺ χθονίας, σὺ τ' φαινομένη, σὺ τ' πᾶσι προσσητής·
 Ἐντεκε, παιδοφίλη, σεμνή κροτοτόφε κέρα,
 Ἄρμα δρακοντείοισιν ὑποζῴεσσα χαλινοῖς,
 Ἐκυκλίοις δίναις οὐεὶ σὺν θρόνον διάζεσα. 15
 Μυνοχμής, πολύτεκε θεά, πολυπότνια θνητοῖς,
 Ἦς πολλαὶ μορφαὶ πολυάνθεμοι ἱεροθαλάεις,
 Ἐλθὲ μάκαιρ' αἰγνή, καρποῖς βεβήεσα θερείοις.
 Ἐιρῶν κατὰ γασταρὴν ἐνομίην ἐρατεινὴν,
 Καὶ πλεῖστον πολυόλβον, ὅμῃ δὲ ὑγίαν ἀνάσταν.

ΜΗΤΡΟΣ ἈΝΤΑΪΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ἈΝΤΑΪΑ βασίλεια, θεά, πολύνυμε μήτερ,
 Ἀθανάτων τε θεῶν ἡδὲ θνητ' ἀνθρώπων,
 Ἡ ποτε μασεύεσα πολυπλάκτω ἐν ἀνίῃ,
 Νηστῆαν κατέπαυσας Ἑλδυσίνῳ γυάλοισιν,
 Ἥαθές τ' εἰς αἰδῶν πρὸς ἀγαυὴν Περσεφόνειαν, 5
 Δύσκα-

CERERIS MATRIS ELEUSINIEN-
SIS *suffimen, sturaca.*

ALM A Ceres mater Divûm, celeberrima Dia,
Rumia, sancta Pales, copi largissima victi,
Omnia dans, fruges, & opes, Pomona, Segeſta,
Tantum concelebrans pacem, agricolasque labores:
Semona, Accumula, tritutrix, frugiparensque.
Quæ augustæ ſacraria Eleuſinî dominari.
O jucunda, benigna, hominum placidiſſima nutrix,
Quæ prior agricolæ junxſti ſub plauſtra triones,
Illecebrî mitem edulcans mortalibû victum:
Ævi adoleſcens, Brumoræque ſodalî, honora
Lucia, tædigerens, meſſorum ſaltibû gaudens.
Tellumo tu, tuque illuſtris, tuque omnibû ridens,
Proletaria, amans natæ, Dea Rumia nutrix,
Quæ bijuges auriga jugans ad ſrena colubras,
Amfracû circanco ovas tua am ſola ſancta.
Unigena, & ſorda, atque hominum auguſtiſſima cura,
Quoi ſunt omnigena & quoi frugiparentia volta.
Ergo huc ſpicigerente gravesceſcens munere adeſdum,
Adducens pacem & legum concordia jura,
Fertileque uber opum, & pollentia dona ſalutî.

EMPANDÆ MATRIS *suffimen, aromata.*

OMNIPOTENS Empandaparens, celeberrima Dia,
Mater Cœligenâque Deûm, & mortalium hominum,
Quæ olim errans deſiderio perfixa nitenti
Solata es in Eleuſinîs jejunia valle,
Eurva obiens Proſerpina omnipotentis Averna,

Δύσκαγ' παῖδ' αἰγνὸν ὀδηγητῆρα λαχῶσα,
 Μίωυτῆρ' αἰγίων λέκτρων χθονίῃ Διδῶ αἰγῶ,
 "Εὐβυλον τέξασα θεὸν θνητῆς ἀπ' ἀνάγκης.
 Ἀλλὰ θεὰ λίπμαί σε πολυπλίστη βασίλεια
 ἔλθειν δειάντητον ἐπ' οὐτιέρω σέο μύση.

10

ΜΙΣΗΣ θυμίαμα, ἔρχεκα.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΝ καλέω ναρθηκφόρον Διόνυσον,

Σπέρμα πολύμνησιν πολυώνυμον Ἐὐβυλῆ'.

Ἀγνὴν οὐτιέρον τε Μίσσην ἄρρητον ἀνασσαν,

Ἀρρενα καὶ θῆλυ, διφυῆ λύσειον Ἴακχον.

Ἔστ' ἐν Ἐλβυσὶν τέρπη νηῶ θυόενι,

5

Ἔστ' ἐν Φρυγίῃ σὺν μητέρι μυσπολβίῃ,

Ἡ Κύπρω τέρπη σὺν εὐσεφάνῳ Κυθρεΐῃ.

Ἡ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγαλλεαί αἰγῶις,

Σὺν σῇ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ Ἰσίδι σεμνῇ,

Ἀιγύπτῃ πατρὶ χῶμα, Σὺν αἰμφιπόλοισι πηγήναις,

10

Ἐυμμένεσ' ἔλθοις ἀγαθοῖς τέλεσ' ἐπ' αἰθέλοισι.

ΩΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

τ

ΩΡΑΙ θυγατέρες Θέμιδ' καὶ Ζηνὸς ἀνακτος,

Εὐνομίη τε Δίκη τε καὶ Εἰρήνη πολυόλβε,

Εἰαριναί, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, αἰγῶι,

Παντόχροισι, πολυόδομοι ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς,

Ὠρεαίαιθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι

5

Πέπλος ἐγκύβηται δροσερὰς ἀνθῶν πολυθέρπων,

Περσεφόνη συμπαίκταρες, ἡνίκα μοῖραι τῶντιν.

Καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς Φῶς ἀνάσσει.

Ζηνὶ χαρίζομαι καὶ μητέρι καρποδοτῆρι,

"Ελθε"

*Ipsa ducem offendens purum non pura puellum,
 Narrantem inferni connubia Dii ovi' sancti.
 Quæ Consum paris icla humani volnere amoris.
 Te multum votita precor sanctissima mater,
 Huc tuo adventare faventem dia Camillo.*

AMBIGUÆ BIGENERIS

suffimen, sturaca.

ACCINCTUM ferula te legifer incalo Brume,
 Aeternum magni numen memorabile Consi,
 Pura, sacer, bigener, Regina indicta, virago,
 Mas eadem, mulierque bimembris, Libera, Bruma,
 Sive in Eleusinis templo lætaris odoro,
 Sive etiam in Frugia cum matre arcana agi' sacra,
 Sive etiam in Cupro degis cum Murtia amœna.
 Vel si frugiferis persultas pabula campis,
 Cornigera cum matre tua Deus Ifide sancta,
 Cumque assis famulabus, ad alma fluentia Melonis:
 Adsis diva favens ob rerum præmia sancta.

TEMPERiarum *suffimen, aromata.*

TEMPERIÆ, Jovis & Furis sancta propages,
 Aurea lex, & fas, & pax disissima rerum,
 Vernæ, gramineæ, puræque & multivirentes,
 Omnicolores, suavehalantes spiritu amœno,
 Temperia virides, vortentes, & speciosæ:
 Pallas induta fertis pubentibus aptas,
 Congeræ Proserpinæ, ubi eam solemnibus Parcæ
 Staticulis luci revocant & Gratia evantes,
 Dii ovjs imperiis, & Matrî opî consivæ;

Huc

Ἔλθ' ἐπ' εὐφήμες πελετὰς ὅσας νεομύσας,
 Ἐνκαίρως καιρῶν γνέσεις ἐπάγασαι ἀμεμφῶς.

ΣΕΜΕΛΗΣ θυμίαμα, σύρακα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ κέρειν Καδμηίδα παμβασίλειαν,
 Εὐειδὴ Σεμέλειν ἐρατοπλόκαμον, βαθυέθλον,
 Μητέρα θυροφόροιο Διώνυσε πολυγυθῆς,
 Ἡ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσαστο πυρφόρῳ αὐγῇ,
 Ἀθανάτοιο τεκῆσαι Διὸς βελαῖς Κρονίοιο. 5
 Τιμὰς πευξαμύην παρ' αὐτῆς Περσεφονείης
 Ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας,
 Ἡνίκα σὲ Βάκχῃ γονίμῳ ὠδῖνα τελῶσιν,
 Εὐτέρων τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήρια θ' αἶνα.
 Νῦν σε θεὰ λίτομαι κέρη Καδμηίς ἀνασσα, 10
 Πρηνύοον καλέων αἰεὶ μύσασιν ὑπάρχειν.

Τμν

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΒΑΣΣΑΡΕΩΣ ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ.

ΕΛΘΕ μάκαρ Διώνυσε, πύρρειοι, ταυρομέτωπε,
 Βάσσαρε, ἔ βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδυνάτα,
 Ὃς ξίφεσιν χαίρεις, ἡδ' αἵμασι, μαινάσι θ' αἶγαις
 Εὐάζων καὶ ὄλυμπον, ἐρίβοιμε, μανικὲ Βάκχε,
 Θυροπαχῆς, βαρύμυι· τετιμῶε πᾶσι θεοῖσι 5
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν
 Ἐλθ' μάκαρ σιρπητὰ, φέρων πολὺ γῆθ' ἅπασι.

ΔΙΚΝΙΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

ΔΙΚΝΙΤΗΝ Διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς τῆς δε κιελήσκει,
 Νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημύον, ἄφρονα Βάκχων.
 Νυμφῶν ἐρν' ἐρασὲν, εὐπείθεα τ' Ἀφροδίτης, 10

Ὃς

*Huc mites ad sacra pia instaurata venite,
Ducentes fecunda propagmina tempestatum.*

SEMELÆ suffimen, sturaca.

E LICIO pusam, prognatam principe Cadmo,
Formosam Semelam, cincinnam, vestisluamque,
Et matrem Brumi letabilis, & ferulati.

Fulmine quæ sacro factum exterraneum abegit,

Æternis Jovis consultis enixa puella:

Quam dignata gravi est florens Proserpina honore,

Inter mortales trima ad comitia festi:

Quando tui Brumi referunt genitabile germen,

Anclabram sacram, & rerum haud arcana profunda.

Te Dea patritia obtestor sata principe Cadmo,

Flaminibus leni & presenti numini adesse.

Carmen

BASSARII PATRIS BRUMI TRIENNALIS.

L IBER ted oro, sate fulmine, corniger adsis,
Bassare, Brume pater, celeberrimus induperator,

Quem oblectant enses, pilenta, sacræque ministræ,

In cælo vitulans, insane, crepicrepe Brume,

Instinctor furiose, supremis numen honorum

Terrarumque sacræ mortalibus inducolonis:

Adsis gaudia læta ferens salisubsule Die.

VELABRI PATRIS suffimen, manna.

V ELABRUM veneror votorum hoc munere patrem,

Mustidum, & investem, florenti pectore Brumum:

Crinitæ Veneris, numenque illustræ virarum,

Qui

Ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμὲς κεχαρδμήα βήματα πάλλει,
 Σὺν νύμφαις, χαλῆεσιν ἐλαυνόμεν' ἄνιμι. 5
 Καὶ βυλαῖσι Διὸς πρὸς τ' αὐτῷ Φερσεφόνειαν
 Ἀχθεῖς ἐξετράφης, φόβ' ἄθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐυφρων ἐλθ' μάκαρ, κεχαρδμήα δὲ ἱερὰ δέξαι.

ΒΑΚΧΟΥ ΠΕΡΙΚΙΟΝΙΟΥ

θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΙΚΛΗ' ΣΚΩ Βάκχον περικιόνιον, μεθυδῶτιν,
 Καδμείοισι δόμοις, ὃς ἐλυσόμεν' οὐρανὸν,
 Ἐστησε κροταῖ' ἄνιμι βροχμῆς γαῖης δ' οὐρανὸν
 Ἠνίκα πυρφόρ' αὐγὴ ἐνίκησε χθονὸς πᾶσαν,
 Πρηστῆρ' ῥοίζας. ὃδ' ἀνέδραμε δεσμός ἀπάντων. 5
 Ἐλθ' μάκαρ βακχάδ' ἀνιμι γαῖης πρὸς οὐρανόν.

ΣΑΒΑΣΙΟΥ θυμίαμα, δρώματα.

ΚΑΥΘΙ πάτερ Κρόν' ἢ Σαβάζιε, κύδιμε δαίμονι,
 Ὅς Βάκχον Διόνυσον ἐρίβρομον εἰσαφώτιν
 Μηρῷ ἐκατέρωθεν, ὅπως τετελεσμέν' ἔλθῃ
 Τρωῶν ἐς ἡγάθεον παρ' Ἰπῶν καλλιπάρημον.
 Ἀλλὰ μάκαρ Φρυγίης μεδέων, βασιλεύετε πάντων, 5
 Ἐμμένων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυσιπόλοισιν.

ἸΠΠΑΣ θυμίαμα σύρακα.

ἸΠΠΙΑΝ κικλήσκω Βάκχ' ἄνιμι, ἐνάδα κέρην,
 Μυσιπόλον τελετῇσιν ἀγαλλομένην Σάβαν ἀγνῶν,
 Νυκτερίοισι χοροῖσι, πυρρεμέτοις ἰαχόισι.
 Κλυθί με εὐχομένη χθονία μήτηρ βασίλειαν,
 Ἔπει σὺ γ' ἐν Φρυγίᾳ κατέχεις Ἰδης ὄρε' ἄγνων, 5
 Ἡ Τρωῶν πέρι σε, καλὸν Λυδοῖσι θάσσαι.
 Ἐρχο

Qui numero lucos virides pede persultanti
 Pervolgas cum vesani vesanu' viribus.
 Quin & consilio Jovis ad Proserpinam alumnus
 Actus crevisti, tremor immortalibu' Divi:
 Sis felix, & macte suas hoc munere sacro.

COLUMELLÆ seu TELAMONIS PATRIS *suffimen, aromata.*

ELICIO Brumum Columellam, vitisatorem,
 Edibu' Cadmañ, qui circum perque vagatus
 Subiit onus constanter, terræ incendia placans;
 Cùm vaga inundarent flammæ flumina terram
 Turbinibus calidis, hic cuncta ruentia fulsit.
 Huc adfis menti ridenti Brume lepore.

SABI PATRIS *suffimen, aromata.*

DIC Sabe omnipotens, audi Saturnia proles,
 Qui Brumum Bacchum streperum, insubulum, inseruisti
 In femore, ut qui postidea maturus adiret
 In Tmolum sanctum, ubi habebat Equiria polchra.
 Quare ô Rex Frugias, procerum cæli induperator,
 Misi ades, antistitibus solatia præstans.

DIVÆ EQUIRIÆ *suffimen, sturaca.*

TE Brumi assa obtestor Equiria, Dia Camilla,
 Quæ Sangi celebras elementa arcana Sabini, &
 Flammicrepos cætus & sacra trinoctia Brumi,
 Obtestor ted alma parens Summana virago,
 Sive Idæ in Frugia pervolgas culmina casta,
 Concelebras seu Ludorum juga sancta Timoli,

G

Accessis

Ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῶ γηθῶσα πρὸς ὧπῳ.

ΔΥΣΙΟΤ ΛΗΝΑΙΟΤ ὕμνον.

ΚΛΥΘΙ μῶκαρ Διὸς ἢ Ὀπλιλίῃ Βάκχε διμῶτῳρ,
 Σπέρμα πολύμνητον, πολυνῶνμε, λύσιε δαῖμον.
 Κρυφίγονον μακάρων ἱερὸν θάλλῃ, ὅτιε Βάκχε,
 Ἐντραφῇ, ὅτι κέρκε, πολυζηθεὰ κατὰν αἰέζων,
 Ῥοχθίζων, ληνῶν, μεγασθενές, αἰολόμορφε· 5
 Πανσίπονθ' Ὀνητοῖσι φανείς, ἄκρος, ἱερὸν ἀνθῃ,
 Χάερμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε,
 Λύσιε, θυροσμανῇ, βρόμι', ὅτιε, πᾶσιν εὐφρων
 Ὅις ἐθέλεις Ὀνητῶν ἡδ' ἀθανάτων Ὀπιφαύσκων·
 Νῦν σε καλῶ μύσεισι μολεῖν ἡδυνῶ, Φερέκαρπον. 10

ΝΤΜΦΩΝ θυμιάμοι, ἀρώματα.

ΝΤΜΦΑΙ, θυγατέρες μεγαλήτορ Ὀκρεσσότῳ,
 Ὑπερόροις γαῖης ὑπὸ κούθεσιν οἰκί' ἐχχασθαι·
 Κρυφίδρομοι Βάκχαιο τροφῶ, χθόνιαι, πολυζηθεῖς,
 Καρποτρέφοι, λειμωνιάδες, σκολιάδρομοι, ἀγναί
 Ἀντροχαρεῖς, σπῆλυγχι κεχαρμύλαι, ἡερόφατοι· 5
 Πηγαῖαι, δρομάδες, δροσσεύμονες, ἰχθυεσι κῦφαι·
 Φαινόμεναι, ἀφανείς, αἰλωνιάδες, πολύανθοι·
 Σὺν Πανίσκιρτωσιν ἀν' ἔρεα, δάσπειροι,
 Πετρώονται, λιγυροί, κερυωπίδες, ὑλονόμοι τε·
 Παρθέναι εὐώδεις, λουχέμονες, εὐπλοαὶ αὔραι, 10
 Αἰπολικαί, νάμιαι, θηροτὶν φίλας, αἰλαόκαρποι, ἢ
 Κρυμοχαρεῖς, ἀπαλαί, πολυθρέμματα· αἰεττοφάτοι τε
 Κῆρυι αἰμαδρυνάδες, φιλοπαίγμονες, ὑπεροκέλαστοι,
 Νύσαι, μανικαί, παμνίδες, εἰαρότερπει·
 Σὺν Βάκχῳ Διὸς τε χάριν Ὀνητοῖσι φέρουσι· 15

Ἐλθεῖ

Accessis ad sacra benigno lumine volti.

LIBERI PRÆLIGANEI *carmen.*

HUc Jovis ó proles, prælarie, Brume bimater,
Sanguen honoratum, celebris, sanctissime Liber,
Arcanum germen Divorum, jubile Brume,
Augens frugiferentia adultaue pignora terræ,
Torcule, magnanime atque asper, Vortumne, Liburne,
Mustula mortalis secli, medicina, sacer flos,
Cura hominum jucunda, Tages, cincinnicapille,
Liber, cerrite, omnium amicule, Jubile, Brume,
Quis tu cumque faves hominum appareste Deorum,
Nobis frugiferum et jucundum te volo adesse.

DIVARUM VIRARUM *suffimen, aromata.*

NUMINA clara Viræ, Oceani præstanti propago,
Quæ liquidas colitis sub terræ anfractibus ædes,
Assæ furtivagæ Brumi, lætæque penates,
Consiuæ, floræ, errantes obstita viarum,
Antricolæ, specuumcives, atque ærivołge,
Fontanæ, errone, vorantes, alipedesque,
Visæ atque invisæ, fertis Vallonia amictæ,
Montibu' cum Fœmo in summis Salicæ fatuantes,
Petreje, scatebræ, Sylvanæ, flexanimaque,
Pupulæ odoræ, albata, balantes suavis auris,
Oipiliæ, Caprotinaque, volupque ferarum,
Succinæ, teneræ, nutrices, augmina rerum,
Pusa, querquetulæ, ludicræ, cerutivolgæ,
Nysejæ, fatuæ, Meditrinæ, Vernæ amicæ:
Cum Cœrere et Brumo mortalibus optimæ adeste,

Ἐλθεῖ ἐπ' Ὀφήμεοις ἱεροῖς κεχαρημένοι θυμῷ,
Νᾶμα χέουσ' ὕμνιν ἀνὰ ἀεζιτέοφοισιν ἐν ᾠραῖς.

ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΤ' ἑμίαιμα, ἀρώματα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ σὲ μάκαρ πολυώνυμε μανικὲ βακχίδι,
Ταυρόκερως, λίωαῖε, πυρραπόρε, νύστε, λυασδί,
Μητροτρεφής, λιχνῖτα, πυρπόλε, ἔτελετάρχα·
Νυκτέρ', ὄβελδι, μετρηφόρε, θυρσοπνάντα·
Ὁρμιον ἀρρήτον, τριφυές, κρύφιον Διὸς ἔρπον·
Πρωτογόν' ἤελκε παῖε, θεῶν πάτερ ἡδὲ καὶ υἱέ.
Ὡμάδε, σκηπτήρχε, χοροίμανες, ἀγέτα κώμων.
Βακχίδων ἀγίας τριετηρίδας ἀμφὶ γαλιωάς·
Ῥηξίχθων, πυρραφείγες, ἐπάφιε, κῆρε διμάτωρ,
Ουρεσιφοῖτα ἔρως, νεβελδοσύλε, ἀμφιέτρε, 10
Παιὼν χρυσίχης, ὑποκόλπει, βοτρυόκορμε.
Βάσασρε, κισσοχαρής, πολυπάρθενε, καὶ Διόκορμε,
Ἐλθε μάκαρ μύσασσι βρύων κεχαρημένον αἰεῖ.

ἈΜΦΙΕΤΟΥΣ ἑμίαιμα, πάντα πλὴν λιθάνε.

ΑΜΦΙΕΤΗ' καλέω Βάκχον, χθόνιον Διόνυσον,
Ἐχρόμνον κέραις ἅμα νύμφαις διπλοκάμοισιν·
Ὅς ποτὶ Περσιφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων
Κοιμίζῃ τριετῆρα χρόνον, Βακχίον αἶγρον.
Αὐτὸς δὲ λυῖκα τ' τριετὴ πάλι κῶμον ἐγείροισι, 5
Εἰς ὕμνον τέεπε σὺν δὲ ζώνοισι πθλίωας,
Εὐάζων κινῶν τε χορῶς ἐνὶ κυκλάσιν ᾠραῖς·
Ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε Βάκχε
Βαῖν' ὅππ' ἀνθήειον τελετῶν γανόωντι περυσίῳ,
Εὐιέροις καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βρυάζων. 10

*Hucce dicti caussa advenientes numine amico
Mitibu' temperitis futantes sana fluentu.*

TRIENNALIS PATRIS *suffimen, aromata.*

HUC adsis Liber, Lucumo, celeberrime Die,
Torcule, Taurifrons, sate fulmine, Nysie, Faune,
Matris alumne, sacrum pater, ignivome, & Velabre,
Consentis, nocturne, geriferule, & tutulate.
Arcane atque innotite Jovis stirps, Virtrius idem:
Primigena, * * atque Deum pater & stirps.
Bajule, sceptrigerens, Saliorumque histrio praesul,
Foemineo stimulans divina triennia coetu.
Terricrepe atque Tages, Lucetiu', pulle bimater,
Solemnis, cornute, Fugatine, hinnulivestis:
Insinue, Futurne, racemifer, auriquiriti,
Virginee, studiose ederarum, vinule Liber,
Flaminibus faveas, gratissime, floribus augens.

ANNIVERSARII *suffimen, omnia praeter tus.*

ELICIO prece te sollemnis Tellumo Liber,
Cum teneris blande simul expergite virabus:
Qui numero sopitus ad atria Liberae Avernae,
Puri consopis augusta triennia sacri.
Atque idem simulac cū festa triennia rursus,
Dulce cies cum cinctis nutricibu' carmen,
Vagitu vegetans coetus vortentibus annis,
Ergo hoc frugivirens, here, corniger, optime, frugi,
Pandiculare sacrum visas, sed lumine lato,
Percoquibus sacris, aeternis frugibu' macias.

ΣΙΔΗΝΟΥ, ΣΑΤΥΡΟΥ, ΒΑΚΧΩΝ
 θυμίαμα, μάνναν.

ΚΑΤ'Θ'Ι με ὃ πολύσεμνε τροφέ, Βάκχοιό'πθηνέ,
 Σιλιών ὃχ' ἄεστε, τειμήμε πᾶσι θεαῖσι
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὅπ' τειετηρίσιν ὤρεσι,
 Ἄγροπῆς, γερονός, Διάσος νομὶς τελετάρχας
 Ἐυασις, Φιλάρευνες, νεάζων οἷσι σιλιωῖς. 5
 Ναῖσι ἢ Βάκχοις ἡγάμενε κτισφόροισιν.
 Δεῦρ' ὅπ' πάνθειον τελετῶν Σατύροις ἅμα πᾶσι
 Θηροτύποις, ἔκαστος διδῶς Βακχεῖον ἀνακτος,
 Σὺν Βάκχαις λιωαῖα τελεσφόροι σεμνὰ περπέμπων,
 Ὅργια νυκτιφαῖ τελετῆς ἀγίας ἀναφαίνων, 10
 Ἐυάζων, φιλόθυρε, γαλλιωῖων διασισιν.

Ἔς ἈΦΡΟΔΙΤΗΝ ὕμνον.

ΟΥΡΑΝΙ'Α πολύῃμε Φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 Ποντογῆς, γῆς τε θεά, Φιλοπάννυχε σεμνή
 Νυκτερία, ζούκτειρα, δολοπλόκε, μήτερ ἀνάσκεις:
 Πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐσίν, ἐπεζεύξαιο ἡ κόσμον.
 Καὶ κρατέεις τριῶν μοιρῶν, γῆν ἢ τὰ πάντα 5
 Ὅσα τ' ἐν ἔρευνῳ ἐστὶ ἔν γαίῃ πολυκάρπῳ,
 Ἐν πόντῳ τε, βυθῶ τε σεμνῇ Βάκχοιο πάρεδρε,
 Τερπομένη θαλάσσι, γαμοῦλε, μήτερ ἐρώτων
 Πειθοῖ λεκτραχαρῆς, κρυφία, χαριδῶπι,
 Φαιτομένη τ' ἀφανής, ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια, 10
 Νυμφιδία, σὺν δαιπὶ, θεῶν σκηπτεῖς, λύκαινα
 Γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶπι
 Ἡ ζεύξασα βροτὸς ἀχαλινάττεισιν ἀνάσκεις,

Καὶ

SILVANI, INCUBI, BRUMARUM

suffimen, manna.

AUDI me Brumi bone-nutricator & altor,
 Inque statim sacris non ultima cura Deorum,
 Magnaque cura hominum, celeberrime Sylvanorum,
 Hircipile, & sacrae pompae praesul honeste:
 Pervigil, atque tuum juvenescens, jubile, Faunis:
 Brumarum cinctarum ederis, praetorque virarum,
 Semiferis sociis ad pandicularia sacra
 Dux, ades, experges faciens vitulamina alumni,
 Cum Brumabat tuis comitans bene rito parata,
 Haec nocturna sacra, allucens comitia sancta,
 Jubile, thyrsigerens, coetu florente ferescens.

DIVÆ VENERIS VOLUPTATIS

carnem, carnem

CELIGENA, illustris, ridens, arguta Venusta,
 Spumigena o genitrix, pernoctatrix veneranda,
 Conjugula & nocturna, & vis cata mater amica;
 Omnia nam ex te, tu invexisti fœdera mundi:
 Et trium jura tenes Mortarum, cuncta genisque
 Omni modis, caeli & terrarum frugiferae,
 Et falsi mundi, praeses, sanctissima Brumi,
 Concelebrans epulas, o pronuba, mater amorum,
 Suada, & strativola arcana, & salvi conciliatrix,
 Kisa, invisæ, comas pulcherrima, patrima Dia,
 Sponsalis, corviva, Deum Majesta, Lupera,
 Prolifica & Vituma, virota, Lubentia mater,
 Quæque arctas homines compagibus illecebrarum,

Καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φίλτρων·
 Ἔρχεο κυπαρίσσις θεῖον γῆϋ· εἴτ' ἐν οὐλύμπῳ 15
 Ἐἰ σὺ θεὰ βασίλιδας καλῶ γήθεσαι παρσώπῳ,
 Ἐἴτε ἔδ' Ἀλκυόνας Συρίης ἔδ' ἄμφιπολόεις,
 Ἐἴτε σύγ' ἐν πεδίοισι σὺν ἄρμασι χρυσεοτέυκτοις
 Λιγύπῃ κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λετρεῖα,
 Ἦ ἔδ' κυανέοις ὄχλοις ὅππ' ἰόντιον οἶδμα 20
 Τερπομένη χαίρεις θνητῶν κυκλίαςι χορείαις,
 Ἦ Νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δία,
 Θῖνας ἐπ' αἰγαλοῖς ψαμμώδεσιν ἄρματι κέφαί.
 Εἰ' ἐν Κύπρῳ ἀνασσα τροφῶ σεο· ἔνθα καλαῖ· σε 25
 Παρθένοι ἀδμήν) νύμφαι) ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
 Ἵμνῶσί σε μάκαιρε ἔδ' ἄμβροτον αἶγνον Ἀδωνιν.
 Ἐλθὲ μάκαιρε θεὰ καὶ ἐπ' ἡρώτων εἶδ' ἔχου·
 Ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ αἰγίοισι λόγοισιν·

ἌΔΩΝΙΔΟΣ θυμίαμα, ἀρώματ.

ΚΑΤ' ΘΙ μὲν ὁ χορὸς πλυνόντες δαῖμον ἄλειπε
 Ἀβροχόμη, Φιλήρημε, βρύων ὠδαῖσι ποσειναῖς,
 Εὐεχλε, πολύμορφε, τροφή πάντων ἀρίστηλε.
 Κέρη, ἢ κέρε· σὺ πᾶσιν θάλλ' αἰὲν Ἀδωνι,
 Σθεννύμῃτε λάμπων τε καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥρεσι· 5
 Ἀυξισταλῆς, δίκερως, πολυήρατε, δακρυόλημε,
 Ἀλκυόμορφε, κίναρυσσῶν χαίρων, βαθυχαῖτ.
 Ἰμερόνως, Κύπερ' ἔδ' γλυκερὸν θάλλ' ἔρ' ἔρωτος.
 Φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμῃς λέκτροισι λοχάθεις·
 Ὅς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἡγερόεντα, 10
 Ἦ δ' ἐπάλικ' ὡς οὐλύμπῳ αἰγίς δέμας, ὠλεόκαρπον·
 Ἐλθὲ μάκαρ· χυώσμεσι φέρον καρπὸς ἀπὸ γαίης·

Et genus omne animantum æterno vulnere amoris :
 Adfis caprigenum sanguinem, sive ætria Cæli
 Dia premis, ridens regina micante labello,
 Turiferæ Surias seu lustras templa beata,
 Sive in æquoribus campi splendentibus bigis
 Propter habens augusta Melonis flumina opimi,
 Vel si listoribus pullis, prope marmora ponti
 Cœlituum gaudes Diva exultantibus turbis,
 Aut etiam tremulis pusis in gramine terræ
 Littoreos ad pulvinos cum præpete curru,
 Sive in Cupro matre tua, ubi rite novellæ
 Te puerae innuptæ, & nuptæ, formosa quotannis
 Concelebrant regina atque indigetem Deum Adonem.
 Huc adfis compos spectandi, Diva leporis,
 Nam pura te mente colo precibusque pudicis.

ADONIDIS suffimen, aromata.

TE vario obtestor sub nomine Die Camille,
 Mollicomans, & vasticola, atque leporibus augens,
 Conse Deus, Volturæ, alimentum nobile rerum,
 Pusa, puer, cunctis viridescens semper Adonis,
 Occase, & redi vive statim vortentibus annis,
 Semper adulte, bicornis, amabili, lacrumiculse,
 Polcher, venatu gaudens, promissicapille,
 Vinule; corculum amœnæ Divæ, germen amoris,
 Quem bona polchricomans Proserpina Dia parivit,
 Omnimodis qui nunc habitat per tartara furva;
 Te rursus cælo reddens tempestaque membra,
 Huc sis flaminibus deducens germina terræ.

ΕΡΜΟΥ ΧΘΟΝΙΟΥ θυμίαμα, σῦρακα.

ΚΩΚΥΤΟΥ ταιῶν αἰνυπέροφον οἶμον ἀνάγκης,
 Ὃς ψυχὰς θνητῶν κατὰ γεις ὑπὸ νέετρε γαίης.
 Ἑρμῇ Βάκχε χοροῖο Διώνυσιο γῆνθλον,
 Καὶ Παφίης κύρης ἑλκεοβλεφάρη Ἀφροδίτης,
 Ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις, 5
 Ἄινομόροις ψυχαῖς πομπὰς κῆ γαῖαν ὑπάρχων·
 Ἄς κατὰ γεις ὁπότεν μοίρης χρόνῳ εἰσαφίκη,
 Εὐιέρῳ ῥά βδω θέλων ὑπνοδάιδι πάντα,
 Καὶ πάλιν ὑπνώνοντα ἐγείρης. σὺ γὰρ ἔδωκε
 Τιμῇ φερσεφόνηα θεὰ κῆ τάρταρον ἐνρυῖ, 10
 Ψυχὰς αἰεταίοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
 Ἀλλὰ μάκαρ πέμπτοις μύσαις τέλῳ ἐσθλὸν ἐπ' ἔργου.

ΕΡΩΤΟΣ θυμίαμα, δρώματα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ μέγαν αἰγνὸν ἐρῶσιμον ἡδυνῶ Ερωτά,
 Τοξολκῇ, Περσέεντα, πυρίδρομον, ἑυδρομον ὀρμῇ,
 Συμπάζοντα θεοῖς ἡδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
 Εὐπάλαμον, Διφνῇ· πάντων κληΐδας ἔχοντα,
 Αἰθέρῳ ἐρανίς, πόντε, χθονὸς, ἡδ' ὅσα θνητοῖς 5
 Πνεύματά παντογῆνθλα θεὰ βόσκη χλοόκαρπῳ,
 Ἡ δὲ ὅσα τάρταρῳ ἐνρυὶ ἔχῃ πόντος θ' αἰλίδεπῳ·
 Μῶν γὰρ τέττων πάντων οἴκη κρατύνεις.
 Ἀλλὰ μάκαρ καθαρὰς γνώμης μύσαισι συνέρχε,
 Φαύλης δὲ ἐκτεπίης θ' ὀρμαῖς ἀπὸ τῶν δ' ἀπόπεμπε.

ΜΟΛ

MERCURII TELLUMONIS SUMMA-
NI *suffimen, sturacem.*

QUI colis *Amsanctum* & viam inexorabilem *Averno*;
Pallentesque animas sub tristia tartara mittis
Tellumo, lascivi patri Liberi alumna propago
Atque Venuflatis Divas, Murtia amena
Qui per Larunda sacra sancta vagaris,
Egrorum Lemurum sub terra, accense venter,
Ducens cum fletit illa dies qua Morta profata est
Sagminea rude Die soporifer omnia mulcens,
Lumina item fallace natantia morte resignans,
(Hoc tibi nam Larunda dedis praetura in *Averno*,
Manibus aeternis mortalium iter comitari)
Flaminibus tandem da faustum in rebus laborem.

CUPIDINIS *suffimen, aromata.*

MAGNE voco te purime, amabili, blande Cupido
Arcitenens, ales puer, ignivage, impete velox,
Ludens cum Divis & cum mortalibus seclis,
Cautè, gemelle puer, qui cunctorum adituus es,
Cœlei atque Cœvi, & terre, & Maris omnigenæ, & que
Nutricatur alens spirantia frugiparens Ops.
Quaque & *Avernus* ager genit, & mare marmore flavo;
Nam cunctorum horum solus moderari gubernas;
Sacrificis adsis-ô pura mente ministris,
Avertens illegitime cupidinis astus.

ΜΟΙΡΩΝ θυμίαμα, δράμα.

ΜΟΓΡΑΙ ἀπειρέσιοι, νυκτὸς Φίλα τέκνα μελαίνης,
 Κλυτέ μιν ἐυχόμενός πολυνύμφοι, αἶψ' ὅππ' ἀμύνης
 'Ουρανίας (ἵνα λάβῃν ὕδαρ νυχίας ὑπὸ θέρμης
 'Ρήγνῃ) ἐν σκίερῳ λιπαρῷ μύχῳ, εὐλίθῳ ἄντρει)
 Ναίεσσι, πεπότισθε βρότων ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· 5
 'Ενθεν ὅππ' βρότεον δοκιμὸν γῆϑ' ἐλπίδι κῆφον
 Στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀφάνησι·
 Μορσίμῳ ἐν πεδίῳ, ὅθι πάσχειον ἄρμα διώκῃ
 Δόξα, δίκης παρὰ τέρμα ἢ ἐλπίδ' ἢ δὲ μεριμνῶν,
 Καὶ νόμον ὠκυγίς ἔσπευρεν ἑυνόμῳ δρχῆς. 10
 Μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθ' ἑαυτὴν μόνον, ἔδῃ ἡ ἀλγῆ·
 'Αθανάτων οἱ ἔχουσι κἀρὴν υἱόθεντος ὀλύμπου,
 Καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεὶ γ' ὅσα γίγνεται ἡμῖν.
 Μοῖρα τε ἢ Διὸς οἶδε νόϑ' ἀσπαστὸς ἀπαντα.
 'Αλλὰ μοι νυκτέρῳι μαλακὸφρονές ἡπιόθυμοι, 20
 'Ατροπε ἔλαιχεσσι, Κλωθῶν, μόλε' εὐπατέρειαι,
 'Αέροι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀπειρεῖς.
 Παντοδότειρα, ἀφαιρέτιδες, θνητοῖσιν ἀνάγκη.
 Μοῖρα ἀκασί' ἐμῶν ὁσίων λοιβῶν τε ἢ εὐχῶν,
 'Ερχόμεναι μύσας λυσιπήμονες ἑυφρονὶ βελῇ· 20
 Μοιραίων τέλ' ἐλθ' αἰοιδῇ, ἡ δ' ὕφαν' Ὀρφεύς.

ΧΑΡΙΤΩΝ θυμίαμα, σύρεια.

ΚΑΥΤΕ μοι ὦ χαεῖρες μεγαλῶνυμοι, αἰλαόπμοι.
 Θυγατέρες Ζηνὸς τε ἢ Εὐνομίης βαθυκόλπαι,
 'Αλλαῖητε, θάλεια, ἔσφροσυνή πολυόλβε,
 Χαερμοσταῖης γῆύειρα, ἐρῶσμαι, εὐφρόσων αἰγῶναι
 Αἰολό-

MORTARUM *Carmentum seu* PARCARUM *suffimen, aromata.*

MORTÆ infinitæ, nigranti nocti propages,
 Vos precor ô celebres, quæ sub cœlesti palude
 Qua canus liquor induferi de fonte lavacri,
 Labitur æterni speculi sub pumice opaco,
 Cives pervolgatis alumna animantia terræ,
 Inde loci ad ventosum hominum seclum, leve, bians spes,
 Pergiti, carbasseis obstantes lumina velis,
 Fatali in campo, ut bigas levis aurigatur
 Gloria iustitiæ ad metas, speique & curarum,
 Et legem casci, magni, laudabili regni.
 Tantum Morta est vitæ prima, baud alis ullus
 Divûm qui pedibus polsant cornacula cœli,
 Et Jovi cortumio est. etenim quæ cuncta manens nos,
 Tantum Morta, Jovisque æterni dadala mens scit.
 Nocturnæ, mitissima pectora, numina amica,
 Atropeque, & Lachesi, & Clotona, ô patrimæ adeste,
 Aëriæ, invisa, tetricæ, irrequietæ Divæ:
 Omnia item mortalibus quæ datis, omnia fertis.
 O mea, Mortæ, audite lubenter liba precesque,
 Nubila tergentes mordacibus pectora curis.

GRATIARUM *seu* VENUSTATUM *suffimen, sturacem.*

ADSITIS celebres illustres Gratia, honoræ,
 Progenies Jovis alma, Paludæque Egeriæ,
 Majesta & Flora, & Vitula, augustissima virgo,
 Latitiæ matres, lepida, pura, vitulantes.

Ἀολόμορφοι, αἰεθαλῆες, θνητοῖσι ποθειναί, 5
 Εὐκτυαί, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι
 Ἐλθοῖ' ὀλβοδότειρσι, αἰεὶ μῦσαισι πρῶσηνέϊς.

Ν Ε Μ Ε Σ Ε Ω Σ ὕμνῳ

ὦ Νέμεσι, κλήζω σε θεὰ βασίλεια μεγίστη,
 Πανδερκής, ἐσθρῶσαι βίον θνητῶ πολυφύλων·
 Αἰδία, πολύστμνε, μόνῃ χαίρουσα δικαίαις,
 Ἀλῆασθαι λόγον πολυποίκιλον, ἄσπετον αἰεὶ,
 Ἦν πάντες δεδάσσι βροτοὶ ζυγὸν αὐχένι θέντες. 5
 Σὴ γὰρ αἰεὶ γνώμη πάντων πέλῃ, ἔδῃ σε λήθῃ
 Ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρέτων ὀρμῇ·
 Πάντ' ἐσθρᾶς, ἔ πάντ' ἐπακύνεις, πάντα βροχέθεις·
 Ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαια θνητῶ, πανυπέροτα δαῖμον.
 Ἐλθέ μάκαιρ' αἰγὴν μῦσαισι ὀπιτάρροτος αἰεὶ 10
 Δὸς δ' ἀγαθὴν δianoian ἔχειν, πάντοτε πανεχθεῖς·
 Γνώμας, ἔχ' ὅσας, πανυπέφρονας, αἰλιτρεπίτας.

Δ Ι Κ Η Σ θυμίαμα, λίβανον.

Ὀ ΜΜΑ Δίκης μέλπω πανδερκέσσι, Ἀλῆαμόρφῃ,
 Ἡ καὶ Ζηνὸς ἀνακτος ὅππ' ἑρόναν ἱερὸν ἵζει,
 Οὐρενόνθην καθρῶσαι βίον θνητῶν πολυφύλων,
 Τοῖς ἀδίκῃσι ἡμῶρος, ἐπιβέλθουσα δίκῃα,
 Ἐξ ἰσότητος αἰληθείας ζωαῖσ' ἀναμοῖα. 5
 Πάντα γὰρ ὅσα κακῇς γνώμῃσι θνητοῖσιν ὀχεῖ,
 Δύσχελτα βροτοῖσι τὸ πλεον βυλαῖς ἀδίκῃσι,
 Μῆνῃ ἐπεμβαίνουσα δίκῃν ἀδίκῃσι ἐπεγείρεις,
 Ἐχθρὰ τ' ἀδίκων, ὄφρων τ' ζωέσσι δικαίοις.
 Ἀλλὰ θεὰ μὲν ἐπὶ γνώμῃσι ἐοθλαῖσι δικάια, 10
 Ὡς

*Volturnæ, semper virides, mortalibus gratae,
 Voitis pueræ, Vortumnæ, cæsiæ, amœnæ,
 Assiduæ ventate volentes fausta Camilli.*

DIVÆ NEMESIS GRÆCANICÆ
 (Latine VORTICORDIÆ) carmen.

TE voco te Nemesis victrix Dea, magna Camilla,
 Omnituens, hominum scrutans mortalia corda,
 Aeterna & veneranda, colens sola aurea jura,
 Quæ varios mutas humani pectori fluctus,
 Quam agnoscunt jussu hærentes compagibus omnes,
 Nam nosti interiora animorum, baud te lateat mens
 Detrectans rationi jugum, cuppedine iniqua.
 Cuncta tuerns, cuncta audis, cuncta admoderas:
 In te stant mortalia jura, potissima Dia:
 Adsis præstitibus puri sacri auxiliatrix,
 Da placidas rationis opes, cohibens inimica
 Consilia, insidiantia, iniqua, superba, nefasta.

DIVÆ JUSTITIÆ *suffimen, rus.*

JUSTITIÆ obtestor, pulchræ omnituentis ocellum,
 Ad Jovi Dictatori sedet quæ illustre tribunal,
 Cœlitus endotuens mores mortalium hominum,
 Atque ultrix plectens humana nefantia facta,
 Ex æquo veri conjungens disparile omne.
 Nam quæcunque viris sententia pessima suasis.
 Consiliis diris infanda volentibus quæque,
 Sola jugum imponens injustis jura ministris,
 Injustorum hostis, Sanatum mitis amica.
 Verum adsis semper fausto Dea numine justa.

Kitai.

Ὡς ἂν αἰεὶ βιοτῆς τὸ πεπεωμμένον ἡμᾶς ἐπέλθοι.

ΔΙΚΑΙΟΣΤΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὡς θνητοῖσι δικαιοσύνη, πολύολβε, ποθεινὴ,
 Ἐξ ἰσότητος αἰεὶ θνητοῖς χαίρεσσι δικαίοις
 Πάνπμε, ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλαυχῆς,
 Ἡ καθαρῆς γνώμης αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,
 Ἀβραυς τὸ σωειδὸς αἰεὶ θραύεις γὰρ ἀπαντας 5
 Ὅσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγόν, αἰεὶ ὑπὲρ αὐτῶν
 Πλάσιξι βραβεῦσι παρεκλινάντες ἀπλήγως.
 Ἀσπιάσθ, φίλη πάντων, φιλόκωμι, ἐρετεινὴ,
 Εἰρλὴν χαίρεσσι, βίον ζηλῶσι βέβαιον.
 Αἰεὶ γὰρ τὸ πλεόν συγχείς, ἰσότητι ἧ χαίρεις. 10
 Ἐν σοὶ γὰρ σφίγς ἀρετῆς τέλει ὅλον ἰκάνει.
 Κλυθὶ θεὰ, κακίῳ θνητῶν θραύσας δικαίως,
 Ὡς ἂν ἰσὺρρόπιασιν αἰεὶ βίῃ ἐσθλὸς ὁδεύοι
 Θνητῶν ἀνθρώπων οἱ ἀρχῆς καρπὸν ἔδωσι,
 Καὶ ζώων πάντων, ὅπσοι ἐν κόλποισι ληθηνεῖ 15
 Γαῖα θεὰ μήτηρ ἐ πόντῃ εἰνάλε Ζεὺς.

ΤΜΟ ΝΟΜΟΥ.

ἈΘΑΝΑΤΩΝ καλέω ἢ θνητῶν ἀγνὸν ἀνακτα,
 Ἀουρῆνιον Νόμον, ἀσροφέτω, σφραγίδα δικαίας
 Πόντε τ' εἰναλίῃ ἢ γῆς φύσεως τὸ βέβαιον
 Ἀκλινῇ, ἀσπιάσθ, αἰεὶ τηρῆντα νόμοισιν,
 Ὅισιν ἄνωθε φέρων μέγαν ἔρανὸν αὐτὸς ὁδεύει. 5
 Καὶ φθόνον ἢ δίκαιον ῥοίζε τροπὴ αὐτὸς ἐλαύνει.
 Ὅς ἐ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλει ἐσθλὸν ἐγείρει.
 Ἀυτὸς γὰρ μὲν ζώων οἴκηκα κρατύνει,
 Γνώμης ὀρθοτάτησι σωῶν, ἀδύστροφον αἰεὶ.
 Ὡς

Vitæ ut veniat finis , quam Morta profata est.

DIVÆ ÆQUITATIS *suffimen, tus.*

O bona cura hominum, locuples, iustissima virgo,
Semper amans hominibus æqualia jura colentes,
O veneranda, beata Dea, ô Furitis honora,
Puris judiciis dispensans optima jura,
Nec mentem labefacta. etenim cunctos labefactas
Qui tua non subiere boni juga, sed magis ipsa
Indomiti, horrifice declinant verbera flagri,
Concors, omnibus æqua, venusta, dicacula, amica,
Munia pacis amans, certæ cupidissima vitæ.
Nam plus deteriusque odisti, & diligis æquum.
In te habet virtus, in te sapientia finem.
Adsis Dis, hominum frangens audacia facta,
Ut semper justam æqua ferant vestigia vitam,
Omnium qui terræ vescuntur munere opimo,
Atque animantium aliûm, quæque educat omniparenti
Alma sinu tellus, & quæ maris æquoreus Dis.

LEGIS *carmen.*

COEligenam atque hominum genium te Diva voco Lex,
Cœlestem, astrificem, rerum commune sigillum,
Terræ, æquorei salis, naturæque statumen.
Concors & constans servans bene legibus aptum,
Quis tu is componens cœli immortalia jura,
Es quati' sublestat invidiam vortigini' ritu:
Qui bona das vitæ mortalibus munia obire,
Sola etenim moderare animantium cuncta gubernas,
Consiliis cernens observantissima rectis:

Casca,

Ὠγύγε, πολὺ πειρεῖ, ἀβλάπῃς πᾶσι ζῴοικαῖν· 10
 τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
 Ἀλλὰ μάκαρ πάνημε, φερόλεις, πᾶσι ποθρινέ,
 εὐμνῆς ἦτορ ἔχων μνήμῃν σέο πέμπε φέρετε.

ἌΡΕΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ἌΡΡΗΚΤ' ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε δαῖμον·
 Ὀπλοχαρῆς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τεχέσι πλῆτη
 Ἄρες ἀναξ, δολόδυσπε, φόβοις πεπαλασμένῳ αἰεῖ,
 Αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε, φεικτέ,
 Ὃς ποθέεις ξίφεσιν τε ἔγχεσι δῆλιν ἄμβυσον. 5
 Στῆσον ἔρην λυσῶσαν, ἄνεις πόνον ἄλγεσίθυμον·
 Εἰς δὲ πόθον νόῳ σον Κύπριδ', κώμης τε λυαίης,
 Ἀλάξας αἰκλῷ ὀπλῶν εἰς ἔργα τὰ Διῆς·
 Εὐρύνῳ ποθέων κροτοτόφον, ὀλβιοδῶιν.

ἩΦΑΙΣΤΟΣ θυμίαμα, λίβανομόανναν.

ἩΦΑΙΣΤ' ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἀκάματον πόρ·
 Λαμπρόμηνε φλογίαις αὔραις φαεσίμβροτε δαῖμον
 Φωσφόρε, καρτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε,
 Ἔργαστῆρ, κρομοῖο μέρ', σιχχεῖον ἀμειφές,
 Παμφάγε, πανδαμώτῳρ, πένυπέριπτε, πένυτοδίαιτε, 5
 Αἰθῆρ, ἥλι', ἄστρα, σελήνῃ, φῶς ἀμύχαντον.
 Ταῦτα γὰρ Ἡφαίστιο μέλη θνητοῖσι προφαίνε.
 Πάντα δὲ αἶθρον ἔχεις, πᾶσαν γαίην, ἔθνεα πάντα·
 Σώματά τε θνητῶν οἰκῆς πολύολβε, κροταμέ·
 Κλυθι μάκαρ, κλήζω πρὸς διῆρας ἐπὶ λοιθαῖς, 10
 Αἰεὶ ὅπας χαίρουσιν ἐπ' ἔργοις ἡμερῶν ἑλθοῖς.
 Παῦσον λυσῶσαν μανίαν πρὸς ἀκαμάταις,
 Καῦσιν ἔχων φύστωρ ἐν ζώμασιν ἡμετέροισιν.

ἌΣΚΛΗ-

*Casca, experta, comes justis innoxia semper,
Injustosque labefaciens ingensibu' noxis.
Sed veneranda opulentifer omnium amara voluptas.
Eac tuî nos memores, aspirans nomen amicum.*

MAVORTIS *suffimen, tus.*

MAGNANIME, impavide, invictæ atque asperrime
Indomite, armipotens, parricida, impetimore, (Mavors,
Marspiter, ô crepericrepe, tabo & sanguine stillans,
Sanguinis humani ficiens bellicrepe, torve,
Ensisibus, atque inamœna colens certamina runis:
Siste duellum, & cordolios requiesce tumultus,
Inque Venustatis divæ, & Brumi otia dia,
Et munus Cereale duelli confer amorem?
Semper pacem optans, victum & re cope vigentem

VOLCANI *suffimen, libanomanna.*

VOLCANE omnipotens, fortissime, flammaque perpetua
Ignitis florens auris, Lucetiû dius,
Lucerius, Viriate, Nero æterne, artipotensque,
Ferrifaber, purumque elementum, portio mundi,
Omnivore, omnidomans, superans omnia, omnia lustrans,
Sol & Luna, corum, stellæ, fons purimus ignis,
Membra hæc Volcani mortalibus ignea lucent.
Omnes inducolis gentesque urbesque domosque,
Artubus insinuans mortalibus, alme, beate:
Sis felix, atque hæc nostra ad libamina cede:
Ut placidus venias operum bonus auxiliator,
Atque implacata extinxis incendia flammæ,
Eomisis in nobis servans genitabile lumen.

ÆSCU.

ἌΣΚΛΗΠΙΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

ΙΗΤΗΡ πάντων Ἀσκληπιέ, δέσποτα Παιάν,
Θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νέσων,
Ἡπιδώρε κρατὶ μόλοις κατὰγων ὕγίαιαν,
Καὶ παύων νέσων χαλεπὰς κῆρας θανάσιοιο,
Ἀυξίθαλῆς κέρε, ἀπαλεξίκακ', ὀλβίομοιρε,
Φοῖβε Ἀπόλλων Ⓞ κρεττερόν θάλλⓄ αἰλαόημον,
Ἐχθρὲ νόσων, ὕγίαιαν ἔχων σύλκεκτον αἰεμφῇ,
Ἐλθὲ μάκαρ σωτῆρ, βιοτῆς τέλⓄ ἐσθλὸν ὀπάζων.

ΥΓΙΕΪΑΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΙΜΕΡΟ'ΕΣΣ', ἔρετῇ, πολυθάλμιε, παμβασίλεια,
Κλυθι μάκαρ Ὑγίεια φερόλβιε, μήτηρ ἀπάντων.
Ἐκ σέο γδ νῆσι μὲν λῶπιφθινύθουσι βροτοῖσι,
Πᾶς ἡ δόμⓄ θάλλει πολυμητῆς εἵνεκα σείο,
Χαί τεχναί βερίθουσι. ποθεῖ δέ σε κόσμⓄ ἀνάσσει,
ΜῆνⓄ ἡ συζεί Ⓞ αἰδοῖς ψυχοφθόρⓄ αἰεὶ.
Ἐυθαλῆς, δίκταμοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
Σὲ γδ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῇ ἀνθρώποισιν.
Οὔτε ρ ὀλβοδότης Πλεῖτος γλυκερὸς θαλίησιν.
Οὔτε χέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γένε' ἀνῆρ.
Πάντων γδ κρετέεις μένη, Ⓞ πᾶσιν ἀνάσσεις.
Ἀλλὰ θεὰ μόλε μυσιπόλοισι ὀπιτάρροτος αἰεὶ,
Ῥυομένη νέσων χαλεπῶν κακῶπιμον ἀνίλω.

ΕΤΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΑΤΤΕ θεαὶ πάνημοι, εἰςβρομοι, δ'εργάστραι,
Τισιφόνη, τε ἡ Ἀθηκτώ, Ⓞ δῖα Μέλαιρα.
Νυκτέλαι,

ÆSCULAPII *suffimen, manna.*

CUNCTORUM Æsculapi Futurne, salutifer, alme,
 Morborum omnigenum mulcens contagia iniqua,
 Mulciber excellens, ades huc comitatu' salute,
 Mortiferæ cohibens incendia pestilitatis;
 Vesticipor, Verrunce, rei largitor opimæ,
 Februi Apollineris viridans & honora propago,
 Morbi perduellis, conjuxque salutis amœnæ;
 Huc ô sospes ades, ævi dans prospera fata.

DIVÆ SALUTI MEDITRINÆ

suffimen, manna.

O fecunda salus, & amabilis omnibu' regnans,
 Huc adfis Meditrina opulentifer, omniparensque. †
 Pestilias ex te omnis abit mortalibus ægris,
 Cuncta lepore tuo viridant vitulansia testæ,
 Dædalaque ars, te Mundu' cupit percussu' tua vi.
 Tantum odit te Dis vitæ pessima finis.
 O cupiunda, veges, solamen amabile rerum,
 Te sine nulla seni usurpanda in fine senectæ
 Gratia: sola omnes captas, sola omnibu' regnas.
 Sed tu blanda tuis præsto adfis diva Camillis,
 Avertens pestes morborumque agmina amara.

MANARUM DIRARUM

suffimen, aromata.

Vos calo vociferæ Divæ, horrendæ, fatuantes,
 Alæctona & Tisiphona, & veneranda Megæra:

Nocti

Νυκτεῖαι, μύχαι, ὑπὸ κούρεσιν οἰκί' ἔχουσιν
 Ἄντρω ἐν ἡερόεντι, πῶρ' ἄ Στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.
 Ὅυχ' ὁσίαις βελῶσι βροτ' πεποτημέναι αἰεὶ, 5
 Λυσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπανάζουσιν ἀνάσκειν,
 Θηρόπεπλοι, πμῶροι, ἐλισθενέες, βαρυαλγεῖς,
 Αἶδεω χθόνιαι φοβεραὶ κῆραι αἰολόμορφοι,
 Ἡέλαι, ἀφανεῖς, οἰκύνδρομοιθ' ὥς τε νόημα.
 Οὔτε γὰρ ἡελίς ἄχιναι φλόγες, ἔτε σελήνης, 10
 Καὶ σοφίας ἀρετῆς τε, ἔ' ἐργασίμῃ θρασυτητος,
 Εὐχαι, ἔτε βίῃ λιπαρῆς περικαλλέῃ ἥβῃς,
 Τμῶν χωρὶς ἐγείρει εὐφροσύνας βιόπειο.
 Ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
 Ὅμμα Δίκης ἐφορεῖτε, δικαστοὶ αἰὲν ἔσσεσθαι. 15
 Ἀλλὰ θεαὶ μοῖραι ὀφιοπλόκαμοι πολύμορφοι.
 Περσύνουσι μετὰ θεοῖς βίῃ μαλακῆφρονα δόξαν.

ΕΤΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, δρώματα.

ΚΑΥΤΕ' μὲν Εὐμνίδες μεγαλῶνυμοι ὄφρονι βελῇ,
 Ἄγναι θυγατέρες μεγάλοιο Διὸς χθονίοιο,
 Φερσεφόνης τ' ἐσχάτης κέρης καλλιπλοκάμοιο,
 Ἡ πάντων καθυρᾶ βίοντι θνητ' ἀσεβόντων·
 Τῶν ἀδίκων ἡμῶροι ἐφεινηκῆαι ἀνάσκειν, 5
 Κυανόχρωτοι ἀνασσαι, ἀπασφάπυσσιν ἀπ' ὄσων
 Δεινὴν ἀνταυγὴν φάεσθαι σαρκοφθόρον αἴτλην.
 Αἰδοί, φοβερῶπες, ἀπότροφοι, αὐτοκράτειραι,
 Λυσιμαλεῖς οἰσρῶ βλοσυρονύχαι, πολύποῖμοι,
 Νυκτεῖαι κῆραι, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες, 10
 Τμᾶς κικλήσκω γνώμης ὁσίαισι πελάζειν.

ΜΗ-

Noctivagæ, induferæ, summana silentia colentes,
 Ad vada sanguinei Amsancti atque obnubila templa
 Undique ventantes humana piacula propter,
 Vesanae atque petulcae, flagrorum agmine ovantes,
 Angitia, ultrices, rigidaque, atque hispidivestes,
 Terribiles, Orci gnatae, Vortumnifiguræ,
 Aëriæ, invisæ, leviores præpete mente.
 Nam neque vel citimi Solis Lunæque labores,
 Nec virtus sapientipotens nec amœna venustas
 Artificum, ætatis nitidæ nec adulta juventas,
 Invisis vobis agitarint gaudia læta.
 Semper ac in terris hominum mortalia secla
 Iustitia regitis reddentes aurea jura.
 Sed Divæ Mortæ, serpenticomæ, Volturnæ,
 Vos placatum animum meliori reddite menti.

MANARUM TENIRARUM

suffimen, aromata.

CONSENTES Manæ celebrabile nomen habentes,
 Huc castæ indufero progenerum Diæonæ pusæ,
 Pusæ Tartaræ Junonis alumna propages,
 Humane, quæ censet iniqua piacula gentis,
 Ultrices scelerum, excubitis vigiles inhiantes,
 Atriciutes, scintillantes grave fulgur ocellis,
 Sacros caruificisq; micantes luminis ignes,
 Reginae, æternæ, postueræ, terriculaque,
 Tortores stimulo fatorum jura tenentes,
 Nocturnæ pusæ, voltuosæ, crinicolubres,
 Vos veneror, vos mente pia adventassere amicas.

DIVÆ

ΜΗΛΙΝΟΉΣ θυμίαμα, δρώματα.

ΜΗΛΙΝΟΉΗΝ καλέω νύμφην χθονίαν κρονόπεπλον
 ἥν ποτ' Ἐκκυτὲ προχοαῖς ἐλοχόσατο σεμνή,
 Φερσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς Ζηνὸς Κρονίοιο.

Ἦ ψευθεῖς Πλάτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταισι,
 θυμῷ Φερσεφόνης ἧ δισώματον ἔσπασε χροιλῷ. 5

Ἦ θνητὲς μαῖνέ φαντάσμασιν ἠερίοισιν,
 ἄλλοτ' οἷσι ιδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαίνουσα.

Ἄλλοτε μὲν προφανὴς, ποτὲ δ' σκοπέεσσα, νυχαυγής,
 ἄνταιαις ἐφόδοισι καὶ ζοφοειδέα νύκτα.

Ἀλλὰ θεὰ λίπυμαι σε καταχθονίων βασίλεια, 10
 Ψυχῆς ἐκπέμπειν οἶσρον ὅππ' ἐρματ' αἰγῆς,
 Εὐμενὲς εὐτερον μύσας φαίνουσα πρὸς ὥπον.

ΤΥΧΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΔΕΥΡΟ Τύχη. καλέω σ' ἀγαθὴν κεράντιον ἐπ' εὐχαῖς
 Μελιχίαν ἐνοδῖπν, ἐπ' εὐόλοις κτεάτεσσιν,

Ἄρπεμιν ἠγεμόνιν, μεγαλάνυμον, Ἐυβελῆα
 Ἄμματ' ἐκγεγαῶσαν· ἀπρόσμαχον εὐχ' ἔχουσαν,
 Τυμβιδίαν, πολὺπλάκην, αἰοίδιμον ἀνθρώποισιν· 5
 Ἐν σοὶ γὰρ βίος θνητ' παμποίκιλος ἐστ.

Οἷς μὲν γὰρ πύχεις κτεάνων πλῆθος πολὺολβον,
 Οἷς δ' κακίῳ πενίῳ, θυμῷ χόλον ὀρμαίνουσα.
 Ἀλλὰ θεὰ λίπυμαι σε μολεῖν βίῳ εὐμνηέσσαν,
 Ὀλβοισιν πλῆθεσσαν ἐπ' εὐόλοις κτεάτεσσιν.

ΔΛΓ.

DIVÆ LARUNDÆ MOSTELLAR-
 RIÆ *suffimen, aromata.*

TE veneror summana Lemuria, virgo paluda,
 Quam prope Avernales fluxus, veneranda parvis
 Arcano commista Jovi Proserpina amore.
 Et quoi concubuit Dis fraude, cupidinis æstu
 Calvitus, traxitque bimembrem matri colorum.
 Quæ genus humanum furiat larvalibus umbris,
 Omnisfera specie commutans horrida volta;
 Nunc clara apparens, nunc fuscans nocte figuram;
 Occursu horrifero pervolgans noctis opaca,
 Sed sub te placo Regina nigrantis Averni,
 Montivagos stimulos protela ad extima terræ,
 Flaminibus facii ostentans placabile numen.

FORTIS FORTUNÆ *suffimen, tus.*

HUC sis Fors Fortuna, sacris Regina voco te
 Mansuetam, Triviamque, rei prædixisti ergo,
 Et Deianam antistitam, opaci sanguine Consi
 Progenitam, æternumque invicta laude eluentem,
 Atque Libentinam, perbitentem, omnibu' cautam
 Dædala namque in te opulencia constat hominum,
 Namque aliis copum das rerum pleraque abunde,
 Paupertatem aliis, iraram percita fastu.
 Verum, ô Diva, domi te obsecro Favoniam adesse,
 Gliscentem re cope, rei prædixisti ergo.

ΔΑΪΜΟΝΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΔΑΪΜΟΝΑ κικλήσκω μεγαλακηγήτορα Φερικτὸν.

Μειλίχον Δία, παῖγενέτιω, βιοδώτορα θνητῶν,
Ζῆῶα μέγαν, πολύπλαγκτον ἀλάστορα, παμβασιλῆα
Πλατοδότιω, ὁπότ᾽αν γε βρυάζων οἶκον ἐσέλθῃ,
Ἐμπαλεῖ ᾧ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων. 5

Ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρῆς κηΐδες ὀχρεῖν.
Τοιγάρ τοι μάκαρ ἀγνὲ παλύσπορα κήδε' ἐλάσας,
Ὅσα βιαφθορίῳ πέμπῃ κτ' ἤγαγον ἄπασαν,
Ἐνδοξὸν βιοτῆς γλυκερὸν τέλῳ ἐσθλὸν ὁπάζοις.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ θυμίαμα, δρώματ᾽.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΝ καλέω Καδμηΐδα δαίμονα στυγνῷ,
Ἐυδιώατον, θρέπειρεν ἔυσεφάνη Διονύσῃ.

Κλῦθι θεὰ πόντοιο βαθυτέρεν μεδέουσα,
Κύμασι περπομήνῃ, θνητῶν ζώτερε μεγίστη.

Ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμῳ ἄσπετος ὁρμή,
Μνήνῃ ᾧ θνητῶν οἰκτερὸν μόρον εἰν ἀλλι' ἴλυσαι,
ᾧ οἷς ἀν' ἐφορμαίνεσσι φίλῃ σωτήρι' ἔλθοις. 5

Ἀλλὰ θεὰ δέσποινα μόλοις ἐπαρωγὸς ἔσσαι,
Νηυσὶν ἐπ' ὀσείλμοις σωτήρι' ὀφροῖ βεβλήῃ,
Μύστης ἐν πόντῳ ναυσίδρομον ἔρον ἄλυσσαι. 10

ΠΑΛΛΑΪΜΟΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΣΥΝΤΡΟΦΕ Βάκχε χοροῖο Διωνύσῃ πολυμηθεῖς,

Ὅς ναίεις πόντοιο βυθὺς βαθυκύμονας ἀγνὺς,
Κικλήσκω σε Παλαῖμον ἐπ' ὀσείροις τελετυῖσιν
Ἐλθεῖν ἀμυμένοντα, νέω γήγοντα περυσῶπι,

Καὶ

GENII *suffimen, tus.*

MAGNANIMUM Genium calo, prætorem venerandæ,
 Mansuetumque Jovem, auctorem genitabilis auræ,
 Dijovem, ubique vagantem, & Væjovem imperitantem;
 Qui largiris opes, ut inisti tecta cachinnans,
 Et contra humanæ extinguis qui commoda vitæ.
 Latitiæ, mærori, Patulciæ, Clusius idem es.
 Quare Sange pater, curarum semina pellens,
 Insidiantia vitæ, in terra frugiferenti,
 Da precor aquanimo vitam concludere fine.

DIVÆ ALBUNEÆ *suffimen, aromata.*

ALBUNEAM elicio prognatam principe Cadmo,
 Magnam, quæ Brumum est obstetricata nefrendem:
 Huc ades ô quæ salsa tenes & cærulea templa,
 Fluctibus exultans; nautarum sospita Jumo;
 Nam te respiciunt puppes per cæca pericla;
 Una laborantem solaris in aquore volgum;
 Quis tu subveniens ades in discrimine sospes.
 Ergo salutaris præsens urgentibus adsis
 Rebus, velivolæ observans candida puppes;
 Atque tuis largire, Favonia, flabra ministris.

PORTUMNI *suffimen, manna.*

QUI suxisti una cum Brumo lacte novellum,
 Quique colis liquidos & ovantes turbine campos,
 O Portunne lubenter ad hæc te liba vocamus;
 Fronte renidentem & ridenti lumine volti,

Καὶ σῶζειν μύσας κτ̄ τε χθονὰ ἐ κτ̄ πόντον.
 Ποντοπλάνοις γδ̄ αἰεὶ ναυσὶν χειμῶνθ' ἐναργὲς
 Φαινόμενθ' σωτὴρ μὲνθ' Ὀνητοῖς ἀναφαίνῃ.
 ῥυόμενθ' μελῶν χαλεπὴν κτ̄ πόνηον οἶδμα.

ΜΟΤΣΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

ΜΝΗΜΟΣΤ' ΝΗΣ ἐ Σίλωος ἐριδ' ἔπιο θύγατρες,
 Μῆσσι περίδες μεγαλώνυμοι, ἀλαιοφῆμοι,
 Ὀνητοῖς οἷς κε παρήτε, ποθεινότε', πολύμορφοι,
 Πάσης παυδείης ὄρετ' ἡ γυνῶσι ἄμεμπτον.
 Θρέπεις ψυχῆς, Διανοίας ὀρθόδοτει, 5
 Καὶ νῦν δίδωσάπειο κατηγήτειρ ἀνασσαι,
 Ἄι τελεταῖς Ὀνητοῖς ἀνεδείξατε μυστοπολίτας,
 Κλειώτ', Ἐυτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Ὀυρανίη τε,
 Καλλιόπη σὺν μητρὶ ἢ δίδωσάτη θεᾷ ἀγνῇ. 10
 Ἄλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσας πολυποίκιλοι ἀγναί,
 Ἐκλειαν ζήλον τ' ἐρατὸν πολὺῦμνον ἄλκιον.

ΜΝΗΜΟΣΤ' ΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΜΝΗΜΟΣΤ' ΝΗΝ καλέω Σίλωος σύλλεκτες ἀνασ-
 Ἡ Μῆσας τέκνωσ' ἱερός ὀσίας λινφώνες, (σα,
 Ἐκτὸς ἔσσι κακῆς μνήμης βλαψίφρονθ' αἰεὶ.
 Πᾶντα νόον σωέχουσι βροτῶν ψυχᾷσι σωοοισιν,
 Ἐυδωῶσιν, κρατερὸν Ὀνητῶν αὖξουσι λογισμὸν, 5
 Ἡ δ' ὑπάτη, Φιλάρευνθ' ὑπομνήσκουσι ὅτι πάντα
 Ὡν ἂν ἕκαστος αἰεὶ σένοις γνώμῃν κατὰ γῆ.
 Ὅν ἡ παρεκβαίνουσι, ἱπερείουσι φρένα πᾶσιν.

Ἄλλὰ

*Servantemque tuos terraque marique ministros,
Namque vagis radibus sub tempestate sonora
Sospes ades, & te cupidin mortalibus offers
Avertens savas iras per cœrula ponti.*

DIVARUM CAMENARUM

suffimen, tus.

MAMMURIÆ atque Jovis streperi prognata propages,
Illustres celebresque Novensidesque Camenæ:
Et quovis, quemcunque fovetis amabile vulgus,
Artitas omnes virtutes progengerantes,
Nutrices animi, directæ mentis amussis,
Atque magistræ animi moderantes reſta gubernæ.
Quæque sacris homines imbutos instituisti:
Flora, Cluacina, & Vitula, & Casmene virago:
Celiaque, & Tripuda, & Carmenta, & diva Venustas
Oscina, flexanima, & mater Majestaque princeps.
Ergo Deæ huc age præstitibus ventate faventes,
Vobiscum decus omnipotens & adoream agentes.

DIVÆ MAMMURIÆ

suffimen, tus.

MAMMURIAM elicio Jovis omnipotentis maritam,
Quæque piæ est duciloquæque enixa Camenæ,
Pestifera, versata caduceæ oblivis mentis,
Continuans mentes animarum fœdere sacro,
Reginæ omniparæ rationis amica, fovens vim,
Pervigil, irrequies, memoranter cuncta ministrans,
Quorum quinque simul in pectore ruminat artem,
Nec quid præteritens instigans lumina mentis.

H 3

Præ

Ἄλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσας μνήμιω ἐπέγειρε
Ἐωῆρ τελετῆς, λήθην δὲ ἄπο τ' ἄποπεμπε.

ἮΟΥΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΚΛΥΘΙ θεὰ θνητοῖς φασίμβροτον ἡμᾶρ αἶψα,
Ἦως λαμπροφαιῆς, ἐρυθαινομήνῃ καὶ κέσμον,
Ἄγχι λεία θεῶ ἡτῶνθ' αἶγν' ἐμεγάλοιο,
Ἦ νυκτὸς ζοφερῶν τε κελαίνοχρῶν τε πορείῳ
Ἀντολίας τῆς σῆς πέμπεις ὑπὸ νέεσσιν γαίης. 5
Ἔβρων ἡγήτεις, βίε πάρολε θνητοῖσιν·
Ἦ χαίρει θνητὸν μερόπων γένος· ἔδ' ἔς ἐστιν.
Ὅς φάτο· τίω σὺν ὄψιν καθυπέρτερον ἔσται,
Ἦνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἄπο βλεφάρων ἄποσεισης,
Πᾶς ὃ βροτὸς γήθη, πᾶν ἐρπετὸν, αἶψά τε φύλα 10
Τετραπόδων πῖλιν τε· ἔ' εἰναλίων πολυεθνῶν.
Πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι παρέχεις.
Ἄλλὰ μάκαιρ' αἶγν' ἡ μύσας ἱερὸν φάτο· αὐξοίς.

ΘΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΟΥΡΑΝΟΠΑΙΔ' αἶγν' ὡς καλέω θέμιν δ' ὡς πατέρας,
Γαίης τὸ βλάστημα νέον, καλυκώπιδα κέριον,
Ἦ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον αἶγνόν.
Δελφικῶν ἐν κόθμῳ, θεμισύεσσα θεοῖσι,
Πυθίῳ ἐν δαπέδῳ, ὅθι Πυθὸς ἐμβασίλδεν. 5
Ἦ ἔ' φοῖβον ἀνακτα θεμισσοῦσας ἐδίδαξε.
Πάντ' ἡμ', αἰλαόμορφε, σεβασμῆ, νυκλιπόλδτε.
Πρῶτη γὰρ τελετὴς ἀγίας θνητοῖς ἀνέφηνας,
Βακχικαῖς ἀναὶ νύκτεσσι πευάζουσαι ἀνακτα·

Ἔκ

*Præstitibus memores mentes da dia Moneta
Sacrati castus, pellens obliuia ab illis.*

D I V Æ M A T U T Æ *suffi-*
men, manna.

CEDE Dea, aurigans candens mortalibus lumen,
Clara, pudoricolor, mundo Matuta refulgens,
Aurea magnanimi Titani nantia Solis:
Horrifera quæ itiner anfractaque noctis opaca
Diva tuo revocas initum sub viscera terræ:
Dux operum, vitæ mortalibus Dia ministra:
Quaque hominum gaudent ægerrima secla, nec ullum
Quem fugisse tuos fas sit polcerrima voltus,
quando genis exterges otium amabile somni,
Tunc gaudent homines, serpentes, cetera secla,
Quadrupedum, & volucrum, & stabulantum in fluctibus salis.
Namque omnem exultum donas mortalibus victum.
Sed tu Dia, antistitibus sacrum iubar auge.

D I V Æ J U R I T I S *suffi-*
men, tus.

CÆLIGENA huc Juritis ades patrima virogo:
Mustea progenies telluris, Cæsia dia,
Vaticinas quæ prima aperis mortalibus sortes
Delphorum Diis pro cortina oracula fatans;
Puteolum ubi Puteoli regina cluebas:
Et Februo sandi donasti pectus habere:
Augusta, speciosa, verendaque, nocturnolga:
Prima etenim ritus hominum genus edocuisi,
Nocturnis sacris Brumum fanatica ovando.

Ἐκ σέο γῶ πρῶτ' μακάρων μυστήρια θ' ἀγνά.
 Ἀλλὰ μάκαρ ἔλθοις κεχαρημένη ὄφρονι βεβῆ
 Εὐιέρως ὅππῃ μὺσι πόλιν τελεταῖς σέο κῆρη.

Β Ο Ρ Ε Ο Υ θυμίαμα, λίβανον.

ΧΕΙΜΕΡΙΪΟΙΣ αὐραῖσι δανῶν βαθυὺ ἥερα κῶσται,
 Κρυμαπαγῆς Βορέα χονιάδεσσι ἔλθ' ὅππῃ Θράκης·
 Λυέ τε παννέφελον σάσιν ἥερα ὕψοκελεύθε,
 Ἰκμάσι ριπίζων νοτερὸς ὀμβρηγνὺς ὕδωρ,
 Διθελαί πᾶντα ἡθεῖς, θαλερόμματος αἰθέρα τάχυν. 5

Ζ Ε Φ Τ Ρ Ο Υ θυμίαμα, λίβανον.

ΑΤΡΑΙ ποντογρυῖς Ζεφυρίηδες, ἡεροφοῖ',
 Ἠδύπνοοι, ψιθυρεῖ', καμᾶντα ἀνάπαισιν ἔχουσι,
 Εἰαριναί, λειμωνιάδες, πεποθημῆναι ὄρμοις,
 Εὐρύσται ναυσὶ τευφερὸν πρὸν ἥερα κῶφον,
 Ἐλθοῖ' ὀμβρύνουσι δῆτι πνεύουσι ἀμεμφεῖς,
 Ἡέλαι, ἀφανεῖς, κρυφόπτεροι, αἰερόμορφοι. 5

Ν Ο Τ Ο Υ θυμίαμα, λίβανον.

ΔΑΙΨΗΡΟ'Ν πήδημα δ' ἥερα ὕψοπέδον
 Ὡς κείαις περὺ γεσσι δανῶν ἔνθα ἔνθα,
 Ἐλθοῖς σὺν νεφέλαις νοτιάς ὀμβροῖσι γρυάρεχα.
 Τῷτο γῶ ἐκ Διὸς ἔκθ' ὅππῃ γέρας ἡερόφοιτον,
 Ὀμβροτόκας νεφέλας ἐξ ἥερα εἰς χθονά πέμπειν. 5
 Τοιγάρ τοι λιτόμεσθα μάκαρ ἱεροῖς χαλεπέντα
 Πέμπειν καρποτέφους ὀμβρὺς ὅππῃ μητέρα γαῖαν.

ΩΚΕΑ-

*Ex te enim castusque Deum cultusque verendi,
Huc adsis, huc, Diva, faventi numine blanda,
Ad divina tui veneranda silentia sacri.*

A Q U I L O N I S *suffimen, tus.*

HORRIFERIS flabris contorquens æquora cæli,
Huc Aquilo glaciali, relinquens ninguida Thraca:
Solve Covi subices, nigrantes nubibu' totis,
Flamine discutiens prægnantes imbribu' nubes,
Omnia suda ferens, tergens freta vitrea cæli.

F A V O N I I *suffimen, tus.*

CÆLIVAGA, undigena flabella, Favoniæ auræ,
O levissomne animæ solamen misc laborum,
Vernæ, gramineæ, portuum cupidissima cura,
Navibu' sternentes itiner molle æra blandum,
Obsecro vos placido spirantes flamine adeste,
Aeriæ, invisæ, levipennes, aeriformes.

A U S T R I *suffimen, tus.*

PRÆCIPITES auræ, tranantes æri, caulas,
Undique pennipedes, vortigine, præpete ovantes,
Cedite nimborum matres cum ingentibu' nimbris.
Nam Jovis has vobis finivit in ære partes,
Cælitus imbriparas nubes permittere ad ima.
Vos precor inferio hoc macians libamine Divæ,
Terre matri frugiparentes elicere imbres.

ὨΚΕΑΝΟΥ θυμίαμα, δρώματα.

ὨΚΕΑΝΟΝ καλέω, πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν ἰόντα,
Ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,

Ὅς περικυμαίνῃ γαίης πελιδνέμονα κύκλον.

Ἐξ ὧ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσαι θάλασσα,

καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἱκμάδες ἀγναί.

Κλυθι μάκαρ πολυόλβε, θεῶν ἀγνισμα μέγιστον,

τέρμα φίλον γαίης, δρχὴ πόλε, ὕδροκέλευθε.

Ἐλθοις δὴ μύσῃς κελύφῃσι κεχαρισμένῳ αἰεὶ.

Ἑστία θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἑστία δίδυμᾶπιό Κρόνῃ θυγατρὶ βασιλείᾳ.

Ἡ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς αἰετῶιο μεγίστη,

τὴς δὲ ζυῖον τελευτῆς ὁσίῃς μύσῃς ἀναδείξαις,

θεῖσσι ἀειθαλέας, πολυόλβας, δ' ἄφρονας, ἀγνὰς,

οἱ καὶ θεῶν μακάρων θνητῶν στήθεσσι κρατύν.

Ἄλδῃ, πολύμορφε, ποθεινοτάτῃ, χλοόμορφε,

Μειδιώσῃ, μάκαρσιν, τὰ δὲ ἱερὰ δέξο προθύμως,

Ὅλβον θηπιπνείσῃς ἢ ὑπὸ χειρὸν ὕψιαν.

Ἑπνε θυμίαμα, μὲν μήκων.

Ἑπνε, ἀναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
καὶ πάντων ζώων ὅπασα τέφρῃ δάρεϊα χθών.

Πάντων γὰρ κρατέεις μὲν, ὧς πᾶσι προσηύχῃ.

Σώματα δὲ σμύδιαν ἐν ἀχαλκιδέτοισι πέδῃσι.

Δυσίμελυνε, κῆρυκ' ἡδεῖαν ἔχων ἀνὰ πάλυσιν,

καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παρθεμύθιον ἔρδων.

καὶ θανάτῃ μελέτῃ ἐπάγεις, ψυχὰς ἀφασώζων.

Ἀποκασιγνητῷ γὰρ ἔφης Δήτης Θανάτῃ τε.

Ἄλλᾳ

O C E A N I *suffimen, aromata.*

TE veneror pater Oceane, immortalis origo,
 Naturæque Deûm æternæ, & mortalium hominum;
 Qui circumflui anfracta ambarvalia terræ,
 Unde genus fluviorum, unde & salimarmoris undæ
 Atque aliud in terra scatebrarum ignobile vulgus,
 Te Febrium lustrale vocamus Cæligenarum,
 Eîns telluri, margo amplæ fornici, mundi,
 Huc placidus venias sacre gratissime turba.

V E S T Æ *suffimen, aromata.*

INCLUT A Vesta, senis Saturni casta propago;
 Quæ nimis irrequietis habes meditullia flamma,
 Hosce tibi pueros præstes ad sacra ministros,
 Florentes, dites, castosque, & pectore puro.
 Huc ades ô Divum constans fulmentum hominumque,
 Multipotens, æterna, & amabilis, atque opiformis;
 Ridens atque beata, fave placidissima sacris,
 Fausta bona inspirans, & amœnæ dona salutis.

S O M N I *suffimen, cum papavere.*

SOMNE pater, Divum omnigenum unicus atque homi-
 Et quæcunque fovet tellus animantia secla: (num rex,
 Omnibus unus enim regnas atque omnibus adflas,
 Corporaque insidiator inermi compede vincis:
 Curarum domitor, requies præblanda laborum,
 Mœrores omnes agro de pectore tergens.
 Qui mortis curas abigis animasque reservas:
 Nam vere mortis germanus es atque veteris.

Ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε κεκραμμένον ἡδυνῶ ἱκάνειν.
Σώξον τ' ὀμνέως μύσας θεοῖσιν ἐπ' ἔργοις.

10

Ὁ ΝΕΪΡΟΥ θυμίαμα, θράματος.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ σε μάκαρ Τανυσίππερε δ' ἄε ὄνειρε,
Ἄλγελε μέλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
Ἦσυχία γδ' ὕπνῳ γλυκερῷ σιγηλὸς ἐπελθὼν,
Προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνου ὑπὲρ μέμεις, 5
Σιγῶν σιῶσας ψυχαῖς μέλοντα προσφωνῶν,
οἷσιν ἐπ' ὀυσεβίῃσι θεῶν νότον ἰδὼλὸς ὁδῶει.
Ὡς ἂν αἰεὶ τὸ καλὸν μάκρον γνώμῃσι προληφθῇ.
Τερπωλαῖς ὑπ' ἀγῇ βίαν ἀνθρώπων προχαρύνταν,
τῶν δ' κακῶν ἀνάπτωλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίστη, 10
Εὐχωλαῖς θυσίαις τε χόλον λύσωσιν ἀηδέκτων.
Εὐσεβέσιν γδ' αἰεὶ τὸ τέλ' ὀ γλυκερώτερόν ἐστι,
τοῖς δ' κακῇς ἔδ' ἐν φαίνῃ μέλυσσιν ἀνάγκη.
Ὀφει οὐνεγέεσσα, κακῶν ἐξ ἄγγελ' ἔρῳν,
Ὀφει ἂν ὄρων' ἵ λύσιν ἄλγε' ἐρχομένηο. 15
Ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε θεῶν μινύματα φράζειν,
Ὡς ἂν αἰεὶ γνώμῃς ὀρθαῖς καὶ πάντ' ὑπελάξης,
Μηδὲν ἐπ' ἀλλοθιγῶσι κακῶν σημεῖα προφαίνων.

Θ Α Ν Α Τ Ο Τ θυμίαμα, μάνναν.

ΚΑΤ' ΘΕΙ μὲν ὅς πάντων θνητῶν αἴηκα κρατύνεις,
Πᾶσι διδὼς χρόνον αἰγόν, ὅσων πόρρωθεν ὑπ' ἀρχῆς,
Σὸς γδ' ὕπνῳ ψυχὴν θροῦν καὶ σώμα' ὀλκόν,
Ἦνίκ' ἂν ἐκλύης φύσεως κεκρατημμένα δεσμά,
τὸν μακρὸν ζωῶσι φέρων αἰώνιον ὕπνον. 5
Κοινὰς μὲν πάντων, ἀδίκῳ δὲ ἐνίοισιν ὑπ' ἀρχων,

Εν

*Sed sub te placo. mihi adventare favore,
Servantem placidi nos sacrum ritum obeuntes.*

S O M N I I *suffimen, aromata.*

O B S E C R O te, princeps, celerem pernicipibus alias
Nuncius incerti, verax Carmentus hominum,
Nam repens tacitus per amica silentia somni,
Insinuansque animæ hominum cæcis intima mentis,
Et scita ad somnos legas decreta decorum,
Significans tacitus tacitis animabû futura,
Cum quis rite colit divos in pectore puro.
Semper ut anticipans spem blandam mente sagaci,
Vitam hominum illecebris proleçtes, gaudia hiantum,
Utque homines animum requiescant tristibû curis,
Suppliciisque deos ex sacro munere placent.
Namque piis semper stat dulcior exita finis,
Tantum celavit venientia fata nefastos
Somnigena species, certissima nuntia damni.
Ne qua foret noxæ venientis cognita finis.
Clinia sed te sancte precor, præmonstra Deorum
Notifices, semperque offendens pectora pura,
Nunquam prodigiis acelarans omina iniqua.

M O R T I S *suffimen, manna.*

H U C adfis, quæ hominum moliris cuncta gubernas,
Tantum produçens ævi quantum eminus distas.
Namque tuo exstinguis corpus animamque sopore,
Quando perrumpis naturæ vivida claustra,
Ceca hominum signans æterno lumina somno.
Omnibû communis, aliis injuria partim,

H 7

Flo.

Ἐν ταχύτητι βίῃ πάντων νεοήλικας αἰμαῖς.
 Ἐν σὺ γὰρ μὲναι πάντων τὸ κραθεῖν τελεῖς.
 Οὐτε γὰρ δίχαῖς σὸν πείθῃ μὲν ἔτε λιτῷσιν.
 Ἀλλὰ μάκαρ μακροῖσι χρόνοις ζῶης γε πελάζειν
 Λιτῶμα, θυσίαις ἢ δίχωλαῖς λιτανεύων,
 Ὡς ἂν τοι γέρας ἐοθλὸν ἐν ἀνθρώποις τὸ γῆρας.

13

Τ Ε Λ Ο Σ.

*Florentes stinguens ætates funere acerbo.
Omnia nam concreta in te sola absoluntur :
Nam neque suppliciis , neque votis pectora frangis.
Quare ô sancta veni , longo post tempore vitæ ,
Quod te suppliciis & votis obtestamur ,
Ut felicem habeant homines claramque senectam.*

Vertebat Jos. Scal. intra quinque dierum spatium.

In

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Π Ε Ρ Γ Α Ι Θ Ω Ν

ὑπόθεσις.

Δημητρίῳ ὁ Μόρχα.

Θεοδαμάνη τῷ πριάμῃ σωλύτησιν Ὀρφῶς μὲ τῶν
 ἐπιγῶν πινῶν πρὸς θυσίαν ἡλίας, ἡν ἐπέλθῃ καὶ ἔπος,
 εἰς ὅρῳ ἀνερχόμενῳ· ἔπειτα τῆς νενομισμένης αὐ-
 τῆς ἐτησίᾳ θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖτο, λέγων ὑπὸ δρά-
 κωντος αὐτὸν παῖδα ἀντὶ ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύον-
 τα, καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ περὶ πηλῆσιον ἱερὸν ὁ Ἡλίου
 Ἰφῶς ἔτι σωθέντα ὡς ὁ πατήρ παρεποιήσατο, τῆς δὲ
 πατρὸς σωτηρίας καὶ ἔτι ἡλίου θύματα μετα-
 σάντῃ ἡ ἐκείνου τῶν ἐνθεῦθεν, αὐτὸς Ὀρφῶς ἀντὶ δὲ
 πατρὸς τῆς παλαιᾶς θυσίας καθίστατο ἀφάδοχῳ· ἡν
 νῦν ἀφοσιόμενῳ ἀνέεισι, συμπράξαλαβὼν καὶ Θεοδά-
 μαντα· ἔτι καὶ ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ διωάμεως
 περὶ λίθων ἔτι χρήσεως διεξέρχετο, οἵπνες αὐτῶν χρήσι-
 μοι πρὸς τῶν θύοντων κερτάρμοι, ὅπως αὐτοῖς πρὸς
 τῶν δόχων ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τοὺς ἰοδόλους τῆς
 δόξης θερραπείας. ὅθεν οἶμα καὶ Νικάνδρῳ ὁ
 Κολοφῶνι ὅσον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηλα-
 ῖα.

ΤΟΤ

In sequens Poëma

O R P H E I DE LAPIDIBUS

Argumentum

Demetrii Moschi.

THeodamanti, Priami filio, obviam venit Orpheus, cum familiaribus aliquibus ad sacrificium, quod singulis annis Soli peragebat, in montem adscendens, eique instituti annui sacrificii causam explicat, dicens: sibi, cum adhuc puer esset, maximum aliquando periculum imminuisse à dracone quodam, & parum absuisse quin ab eo interfectus fuerit, se autem confugisse ad haud longe inde distantem aram Solis. Cujus ope, cum liberatum se pater intellexisset, singulis annis ingratiam filii servati, Soli sacra ad illam aram fecit. Cum autem pater ejus ex hac vita migrasset, ipse Orpheus patri in peragendo hoc sacro succedit, quod & nunc soluturus, in montem ascendit, abducens secum Theodamantem. Hic verò in itinere de viribus lapidum eorumque usu sermonem facit, quorum quidam sacra facientibus, si illos secum habeant, hos conferunt, ut votis fruantur, quidam verò contra venenatos morsus medelam afferunt. Unde, arbitror, etiam Nicander Colophonius motus, postea Theriaca composuit.

EJUS.

Τ Ο Υ Ἀ Τ Τ Ο Υ.

Ἰπείον ᾗ ὡς δύο πινὰ προίμια ἔ παρόντες προπίθη
 Ἰποιήματ'· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν
 ἔ σοφίαν ἀπασιαν ἐξυμνῶν, ἔ αὖτ' πάλαι τ' ἡρώων
 καὶ αὐτὴν γυρομήνης ἐνδόξης, ἔ ἰσοθέες νομισθέντας,
 ὧν καὶ μητέρα τὴν δρετὴν προσειρήκεν· ἐν ταυτῷ ᾗ ἔ
 τ' ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς Ὀππφθόνως ἐχόντων πρὸς
 αὐτὴν τὴν δρετὴν διώκοντας, ἔ τέτοις αἰεὶ φιλαπεχθη-
 μόνως Ὀππκειμύων· ἐν τατέρῳ ᾗ ὁ πρὸς αὐτὴν ἔ Θεο-
 δάμαντ' ἀγέφεται Διόλοχος.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Π Ε Ρ Ι Λ Ι Θ Ω Ν

Προίμιον.

Δῶρον ἀλεξιπαιχίῳ Διὸς θνητοῖσιν ὁπάσας
 Κεκλόμην· Μαίης ἐρμῆνι· ἦλθε κρημίζων
 Ὑιὸς, ὅπως ἀνέχωμην οἷζύ· ἀτρεκές ἀλκαρ.
 Γηθόσσωσι δέχυνσθε βροτοί. πινυτοῖσιν ἐνίσσω,
 Ὅς ἀγαθὴ κρηδία, καὶ πεῖθη ἀθανάτοισιν·
 Νηπιύοισι δὲ ὄνειαρ ἀκήρατον ἔ θέμις εὐρεῖν.
 Τῷ δὲ αὐτῷ καὶ πρὸςθεν ἀγαλλόμην· Ὀππ' δώρω
 Ὅτι τε Λητοίδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
 Ἰξεν αἶψαν ἐς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἡδὲ σκόφρον
 Παλλὰς Ἀθηναίη λαοοσόον Ἡρακλῆα·

5

10

ΑΛΛ

E J U S D E M.

Sciendum autem duo Proemia auctorem premisisse buie-
 poëmati. In primo quidem virtutem ipsam & omnem
 sapientiam carmine celebrat, & antiquos Heroes propter
 illam in precio habitos, Diisque aequales æstimatos fuisse
 dicit, quorum etiam matrem Virtutem vocat. in eodemque
 graviter invehit in vulgus, quod invidia prosequatur eos
 qui virtutem sectantur, & hostiliter in eos affectum sit. In
 secundo verò describuntur colloquia, quæ sibi cum Theoda-
 mante intercesserunt.

O R P H E I

DE LAPIDIBUS

Procemium.

Donum malorum depulsoris Jovis hominibus afferre-
 Jussus Majæ filius valdè utilis advenit, apportans illud,
 Ut haberemus contra ærumnas exploratum auxilium.
 Latè hoc recipite mortales. Prudentes alloquor,
 Quorum animus est integer, & immortalibus obtemperat:
 Insanis verò auxilium integrum reperiri non potest.
 Hoc autem ipso, & olim delectatus dono,
 Filium, Latonæ filius, homines sanantem, ad Deos
 Perduxit in Olympum nivosum, & prudens
 Pallas Minerva bellicosum Herculem:

Transi-

- Ἄλπο ᾗ καὶ Κρονίδης παναὸν ὑπὲρ αἰθέρα Χείρων,
 Στάμεντο πρὸς Ὀλυμπον, ἐπεὶ μάθην ἄμβροτα δῶρα.
 Ἄλλ' ἦτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἴοι
 Χαίροντας δέξαντα, θεηγμένων ὅχ' ὄριςους.
 Ἡμῖν δὲ ἐν γαίῃ κέλε' Ἐχρυσόρραπτος ὄλβω
 Ζῶειν περπομύοισιν, ἀπειρήτοις κακότητος. 15
 Ὅκ' δέ κεν ἀνθρώπων περπομύον ἦτορ ἀνώγει.
 Ἔς πολυήρατον ἄντρον ἐπελθέμεν Ἑρμείας,
 Ἐνθ' ὅγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὄμιλον,
 Λιψά κεν ἀμφοτέρησιν ὀνείατα πολλὰ κημίζων 20
 Οἰκαδὶ ὑποσεῖχοι, πρυφύων πολύδακρυον αἰζυῖ.
 Οὐδὲ ἐνέσθ' ἄκις ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
 Οὐδ' ὅγε δυσμύμων ποτ' ὑπὸ τρέσας μὲντο αἰνόν.
 Ἀψ ἀναχωρήσει, πρυλιπὼν ἐρηγηθεὶ νίκῃ.
 Οὐδὲ οἱ ἀθλητῆρι κηνιασαμύων ἐν αἰῶνι 25
 Ἀντιβίβω πινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνεω.
 Οὐδ' εἰ χάλκεα γῆα καὶ ἀγναμπήθ' ἀγνέθ' αἰνῆς
 Ἀνίκρως σφαίνοιο πότῳ κομίσας ἐρδάνοιο.
 Ναί μιν καὶ θήρεσσιν ὀρεσκόμοισι λένοντα
 Δεινὸν ἔλαοισιν, εἰοκῶτα δαίμονι τεύξω. 30
 Καὶ οἱ καὶ βασιλεύσι διατρεφέεσσιν ὀπάσσω
 Ῥεῖα καὶ ἀπλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι πέσσει.
 Τὸν ᾗ καὶ ἡγεῖται περηνόχρους ἱμερτῆσιν
 Ἀνὲν ἐφορμήσας πρυπύσσειν παλάμῃσι.
 Καὶ μαλακὴ χεῦσειον ὅττι λέχθ' αἰὲν ἐρύσσει 35
 Ἀλχηκτον κέρει, ὅττι ἐμύμη φιλότητος.
 Ἐυχομήν τε πρὸς ἑαί' ἀφίξει αἰὲν ἐόντων
 Ἐυχὴ καὶ πόντοιο κυκωμήν σὺν ἀλεγίζων,
 Βήσσει ὅττι τρυφερίῳ ἀκυμάντοισι πόδεσσιν.
 Τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάγραιοι οἷον ἐόντα 40

Transiliit verò etiam Saturnius, extensum super Æthera Chi-
 Irumens in Olympum, eò quod didicit divina medendi (ron,
 Et sanè eos inculpatæ Jovis ædes (munera.
 Gaudentes exceperunt, optimam Deorum sobolem.
 Nos verò in terris jubet Mercurius, bonis
 Vivere lasos, inexpertes malitiæ.
 Cui verò hominum prudentum arridet
 In valde delectabile antrum Mercurii descendere,
 In quo omnium bonorum copiam deposuit,
 Statim ambabus ut manibus innumera reportans munera
 Domum discedat, effugiens lacrymabiles ærumnas:
 Eum neque morbus vehemens domi conficiet,
 Neque, inimicorum subterfugiens gravem iram,
 Domum redibit exutus læta victoria.
 Neque contra ipsum certantem, in pulverulento certamine,
 Hostem quendam animus stimulabit insurgere,
 Neque si abeneorum membrorum & inflexibilis roboris vir
 Contra ipsum, coronæ desiderio latus, certare audebit. (esset,
 Profecto ipsum & feris montanis leonem
 Timendum & populis dæmoni similem faciam.
 Et ipsum tam regibus Jove educatis,
 Quam aliis hominibus facile faciam venerabilem.
 Illum etiam juvenes teneri, cum desiderio
 Semper certabunt amplecti ulnis,
 Et mollis aureum ad lectum sollicitabit
 Assidue puella amore flagrans.
 Cumque preces fuderit, ad aures deferentur immortalium
 Ejus vota. Et turbulentum pontum despiciens,
 Incedet per continentem inoffensis pedibus.
 Illum etiam prædones implacabiles, vel solum iter facientem
 Fu-

Φεύξοντο· καὶ δμῶες, οἰόμενοι πατέρες εἶναι,
Τίσκας, ἐοῖκον ἐὺ σέρεσσιν ἀνακτοῖς.

Ἰδμῆμα αἶκε θέλῃσι, δαήσετο ὅσα τέ φῶτες
Κρυπιάδῃσιν ἀφ' ἐτέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανούωντο,

Ὅσα τέ κεκλήγασιν μὲν φρεσὶν ἡεροφαῖτο,

45

Ἀνθρώποις ἀφ' ἑρῶν ἰακχάζοντες αἰσδύν,

Οἰωνοί, μεγάλοιο Διὸς κρημυνοὶ ὑποφῆτο

Ροῖζόν τε σῆσσι χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος.

Εἰσετο ἡδ' ἄφρων ἰὸν σβέσσει ἐρπυστήρων.

Δάσσω οἱ καὶ φῶτα ῥοπήν πῖπλοντα σελιῶν

50

Ῥύσασθαι, ἐνέσπον ἀταρκτηρῶν ἐλέφαντο.

Καὶ ψυχῶν ἐλάσσει πθινείας, αἶκεν ἐρεμνῶ

Ἐξ αἰδοῖτο προμολῶσαι ποπλῆρι μῖπτο ἐκάστω,

Ἀλλὰ ἀπειρέστοι πολυμήνητο ἐρμείας

Δωπῆναι κρημίσαντο ἐνὶ σπηλῶνι κέοντο,

55

Ἀμβροτοὶ, αἰτρεκέες, ῥίμφα πηήσασσι ἑκάστῳ

Τάων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιο ὅς τ' ἀφίκητο.

Τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοαστότο· Ἀργεῖφόντης

Ἀνθρώποισιν ὄρειναι, μελιγλώσσοιο καλεύσας

Φθόγγον δ' ὅτ' ἐθήσασιν αἰοιδῶν γηρύσασθαι.

60

Ἀλλ' ἐπ' αἶψα βροπαῖσι σκοφροσώης ἀλεγίζων

Ἰμεροῖ, αἶψα τ' ἐπείσσειν δαημοσύνῃν ἀτήσων.

Μητέρει δὲ ἡρώων δρετῶν ἀπατέρει κλύοντες

Προτροπαῖδων φεύγασιν, αἰοαστητέρει τ' μόχθων

Μόχθων αἰοαστητέρει βίβας μάλα πεφείκασιν.

65

Οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβιο ὁμιλεῖ,

Οὐδέ τις αἰδέσθαι θεοῖς ὅπως ζέμεν ἀθανάτοισι.

Ἐκ δὲ οἷγε πολλῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἤλασαν ἐθλῶν

(Ἄ δειλοί) σφίλῃ, ἐλάνιον ὑβρίζοντες.

Ἄλλετο τ' ἀφ' ἑτέρους πεπονημένῳ ἡμίθεοισιν.

70

Ἐργῶν

Fugient, & famuli, tanquam patrem suum
 Solent, adesque sui diligunt domini.
 Scire quando desiderabit, sciet quaecunque homines
 Deculta in mentibus suis machinantur,
 Et quaecunque clangent non sine ratione aëri vagæ,
 Hominihus occultam resonantes vocem
 Ives, magni Jovis veloces vates;
 Impetumque cohibere humi reptantis draconis
 Joverit, & serpentum exstinguere jacula reptilium.
 Dabo ipsi, & hominem lunatico morbo correptum
 Sanare, & pestilentem elephanticum morbum.
 Et animam arcere mortui, si quando nigro
 Ex erebo egressa, appropinquat omnibus hominibus.
 Alia præsertim innumera dona multi consilii Mercurii,
 Ad distribuendum apportata, in antro jacent,
 Divina, certa, & quæ properè singula peragunt.
 Semideus est & beatus, quicumque ad ea perveniet.
 Quæ ut ego annunciem hominibus, bellicosus
 Argicida incitavit, dulcisoni jubens
 Cantoris vocem è præcordiis modulari:
 Verùm nulla prorsus hominibus prudentiam curandi
 Est cupido, sed statim venerandam scientiam contemnunt.
 Matrem verò Heroum, Virtutem, vel è longinquo audientes,
 Litato cursu fugiunt. Auxiliatorem adeo laborum
 Simulque laborem ipsum, auxiliatorem vitæ, valde exhorrent.
 Neque ipsis meliores domi divitiæ sunt,
 Neque quisquam illorum scit Deos curare immortales.
 Illi verò tam ex urbibus quàm hominibus expulerunt bonam
 Ab miseri) Sapientiam, Mercurium contumeliosè spernentes.
 Perit verò qui olim cum semideis versatus est.

Labo-

Φένξον· ἢ δμῶες, οἰόμενοι πατέρ' εἶναι,
Τίσκας, ἔθιγον ἐὺ σέρευσαν ἀνακτ'.

Ἰδμῆμαί αἶκε θέλησι, δαήσε' ὅσα τέ φῶτες
Κρυπιάδ' αὖ σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανόων·

Ἄσά τε κεκλήγασι μὲ φρεσὶν ἡεροφοῖ,

45

Ἀνθρώποις ἄφραστον ἰακχάζοντες αἰδῶν,

Οἰωνοί, μεγάλοιο Διὸς κροαιπνοὶ ὑποφῆ

Ροῖζόν τε σῆσσι χαμαὶ ἐρχομῆλοιο δράκοντος.

Εἴσε' ἢ δ' ὄφρων ἰὸν σδέσσι ἐρπυσήρων.

50

Δώσω οἱ ἢ φῶτα ῥοπήν πίπλοντα σελῶης

Ῥύσασθ', ἐνῶσον ἀταρτηρῶν ἐλέφαντ'.

Καὶ ψυχῶν ἐλάσσι πεθνηότος, αἶκεν ἐρεμνῆ

Ἐξ αἰδ' αὖ προμολῶσα ποπλῆρι μῆπιτο ἐκάσῳ.

Ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήν' ἐρμείαο

55

Δωπῆναι κερμίσαντ' ἐνὶ στήλῳ κέον,

Ἀμβροτοί, αἰτεκέες, ῥίμφα πέησασσι ἑκάσῳ

Τάων ἡμίθεός τε ἢ ὄλβι' ὅς τ' ἀφίκη

Τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσό· Ἀργειφόντης

Ἀνθρώποισιν ὄρανε, μελίσλωσσοιο κελεύσας

Φθόγον δ' ὅτ' ἐσθ' ἐσθ' αἰοιδ' ἡρώσασθαι

60

Ἄλλ' εἰ πάϊχ' βροτῶσι σκοφροσῶης αἰεγίζην

Ἰμερ', αἰψα ἢ πέσβι' ἀμμοσύνῳ ἀτήσιν

Μητέρ' οἱ ἡρώων δρετῶν ἀπάπερθε κλύοντες

Προτρεπαδῶν φεύσας, αἰοσσητῆρ' ἢ μόχθων

Μόχθων αἰοσσητῆρ' βίη μάλα πεφείκασιν.

65

Οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβι' ὁμιλεῖ.

Οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὅπαιζέμεν ἀθανάτοισι

Ἐκ δ' οἷγε πολίων τε ἢ ἀνδρῶν ἤλασαν ἐδῶν

(Ἄ δειλοί) σφίλω, ἐλάνιον ὑβρίζοντες.

Ἄλλετο ἢ προτέρους πεπονημῆν' ἡμίθεοισιν

70

Ἐργον

Fugient, & famuli, tanquam patrem suum
 Colent, adesque sui diligent domini.
 Scire quando desiderabit, sciet quaecunque homines
 Occulta in mentibus suis machinantur,
 Et quaecunque clangent non sine ratione aëri vagæ,
 Hominibus occultam resonantes vocem
 Aves, magni Jovis veloces vates;
 Impetumque cohibere humi reptantis draconis
 Noverit, & serpentum extinguere jacula reptilium.
 Dabo ipsi, & hominem lunatico morbo correptum
 Sanare, & pestilentem elephanticum morbum.
 Et animam arcere mortui, si quando nigro
 Ex erebo egressa, appropinquat omnibus hominibus.
 Alia præterea innumera dona multi consilii Mercurii,
 Ad distribuendum apportata, in antro jacent,
 Divina, certa, & quæ properè singula peragunt.
 Semideus est & beatus, quicumque ad ea perveniet.
 Quæ ut ego annunciem hominibus, bellicosus
 Argicida incitavit, dulcisoni jubens
 Cantoris vocem è præcordiis modulari:
 Verùm nulla prorsus hominibus prudentiam curandi
 Est cupido, sed statim venerandam scientiam contemnunt.
 Matrem verò Heroum, Virtutem, vel è longinquo audientes,
 Litato cursu fugiunt. Auxiliatorem adeo laborum
 Simulque laborem ipsum, auxiliatorem vitæ, valde exhorrent.
 Neque ipsis meliores domi divitiæ sunt,
 Neque quisquam illorum scit Deos curare immortales.
 Ubi verò tam ex urbibus quam hominibus expulerunt bonam
 Ab miseri) Sapientiam, Mercurium contumeliosè spernentes.
 Perit verò qui olim cum semideis versatus est.

Labo-

Ἔργον δὲ δρυαλέω κῆ ἀπεχθὴς αὐτίκα πῦσιν
 Δῶκεν, ἔπωνυμίην λαοὶ τεύξουσιν μάροιο.
 Καὶ κεν ὁ μὲν κενίασιν ὑπὸ ἄορα κρατὸς ἀπενθὴς
 Λαυαλέω θανάτῳ δῖο φῶς ἐκτετάνυσται.
 Ὅϊδ' ἱκελοὶ θήρεασιν, αἰδῆρες, οἱ δὲ αἰδῆδακτοι, 75
 Χήτη δαυμονίοιο νοήματ' ἔθ' ὑπὸ δρυαλίῳ
 Θεωπεσίῳ φυγέτιν φασσίμβροτον ἐκ κακότητος,
 Οὐτέ τι θέσκελον ἔργον, ὅκεν μάλα θαυμάζουσιντο,
 Ἰοκὸς, ἀλλ' ἄσφιν νεφέλη πρᾶπίδεοσι κελααινὴ
 Ἀμφιπερχοπλασθεῖσα, βαδιζέμεν ἀνθεμῶεντα 80
 Ἐς δρετῆς λειμῶνα πολυσέφανόν τε μεγαίρε'
 Ἀλλ' ἐμὲ ὑπὸ χινῶμα κειμήλια πειθομύμοισι
 Ἀφνειῷ χρυσίῳ πολὺ προφερέστερα δείξεν.
 Φῶτα ἢ δίζη) ἄλακάρδιον, ὅς κεν ἐκάστω
 Ἑρμεμαῶς πειρώτῳ μνησινῆσ' τε κάμοι τε, 85
 Ὅς τε διδάσκη), ἔ' ὅς εἰδόμενος ἐξερεεῖνοι.
 Οὐ γὰρ ἄπερ καμάτοιο τέλ' ὀμύμοισι κῆ ἔργοις
 Εὐρύοπα κρονίδης ἐθέλει δόμεν' ἀλλὰ ἔ' αὐτοὶ
 Ἐς δύοσιν αἰνὰ πονέοντες ἀν' αἰθέρεα λαμπετώσαν
 Ἥελιον φαέθοντα ἐφ' ἄρματι πῶλοι ἄλκωσι. 90

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μᾶλλον ἐγὼ πινυτοῖο παρὰίφασιν ἀνέρ' ὄρων
 Τέρψομαι, ἥπερ χρυσὸν ἀπάντων κείρενον ἀνδρῶν
 Ἥελίῳ γὰρ ἄλκων ἱερήϊον ἀντεβόλησα
 Ἀγρόθεν ἄστυ δὲ ἰόντι παρὰ φρονιθειοδάμαντι.
 Καί μιν ἐλὼν χερσὶ χεῖρα προσηύδων ὡς ἐπέεσσιν,
 Ἐς πόλιν (εἰ μὴ πάμπαν ὀππασέρχουσιν ἀνάσκει)
 Ῥηϊδίως ὦ ἐταῖρε ἔ' αὖλον ἔσσεθ' ἱκέδω.
 Νυῦν δέ σε μοι σείχονη μετ' εἰλαπίλῳ θεὸς αὐτὸς 95
 ὤρει

*Laborem verò, difficilis & inimicus, statim omnibus
Dedit, cognomen verò homines dederunt ei Magi.
Et ille quidem in certamine, ense fortis, nemine lugente eum
Tristi morte, divinus vir, occubuit.*

*Hi verò similes ferni, ignorantes atque indocti
Mentis indigentia divinæ, neque ad consilium
Divinum, splendens mortalibus, fugiunt ex malitia.
Neque divinum aliquod opus, admiratione dignum
Norunt; Sed nubes præcordiis ipsorum atra
Undique circumposita, progredi floridum
Virtutis in pratum fertigerumque invidet.
Ast ego me polliceor thesaurum obtemperantibus
Divite auro longè præstantiorem indicaturum.
Requirit autem virum laboriosum, qui singula
Promptus experiatur, aveatque laboretque,
Et qui discat, & à scientibus sciscitetur.
Non enim absque labore finem dictis & factis
Altisfonans Jupiter dare vult: sed etiam ipsi
Ad occasum anhelantes per æthera splendidum
Solem in curru lucentem equi perducunt.*

ARGUMENTUM.

M Agis quidem prudentis viri colloquium nactus
Delectarer, quàm aurum, omnium rectorem hominum.
Soli enim rem sacram peracturus, obviam veni
Ex agro in urbem redeunti prudenti Theodamanti:
Et illum, apprehensa manu, his verbis affatus sum:
In urbem, (nisi gravis urget necessitas)
Facile, o amice, & cras redire poterimus:
Nunc verò te mihi, pergenti ad epulum, Deus ipse

- Ὄρσιν ὑπανάσσει· τῷ μοι πρόσφρων ὑπόνδυσον
 Ἔπειθε, θυσίαι ἱεροπρεπέες κελύεσσιν 10
 Ἄς ἀγαθὸν ῥέξῃσι βροτοί· γαῖνυ' ᾧ φίλον κῆρ
 Ἀθανάτων ὅτ' ἂν σφί χερὲς ἀνείλωσιν ἄριστοι·
 Ἄξω δ' ἐμὰ κλέων ἐς αἰθέρπιπν' εἰσσεύσας γῶ
 Ἡμετέρων μακιάντας πρὸς ἀρχῶν ἀκρόρειαν.
 Ἐνθα κραυγὸς ἐὼν ἔτλιν ποτὲ μὲν αἰνελθεῖν 15
 Λαοψηφῶν πέρι καὶ μεταπτόμεν' ὠρυφύοντες.
 Οἱ δ' ἦτοι εἰς αἰθέων ἔνομι' ἕκαστος
 Ἰσάμεν' μίμνεσθην, ἄρεξάμεν' ᾧ δοκοῦσθ',
 Περὶν μάρψαι χεῖραςσιν, ἀλυσκάζων περφύγεσθην.
 Ἀυτὰρ ἐὼς πρὸς δ' ἦ κεν ὀπί σῶμα κάππεσον ἐλθῶν. 20
 Ἀψ δ' αὖθις γαῖηθεν ἀνείξας ἐδίωκην.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κερυφλίωδε μεταπτόμεν' κίεσ' ἀήρην,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὀρῶντες
 Λιγανέης, ἔσσιμω θεώτερον ἢ βελέμνῃ,
 Τυψίκομον παπὶ φηγῶν, ἐπεασύμμενον περιδόντες 25
 Δινὸν ὄφιν, πέποισσαντα γλῶσσιν πλείω θανάτιο·
 Τὸν δ' ἐὼς ἔλκερμυθεις ὑπεναντίον αἵξαντα
 Οὐκ ἴδον, ὀφθαλμοὶ δ' ἦ μοι ὀρνίθων αἰαλίλιπτο,
 Περὶν περ ἀναστήσαντ' ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὴν.
 Ἐφρεσάμην, ἤδη τε δέμας μεμαῶτα φυλάσσει. 30
 Ἐνθ' εἰς ἀπείδοντα παλίσυτον εἰσένόησεν,
 Οὐτέ με περδίκεσσιν αἰελοπόδεσσιν ἔπειθε,
 Οὐτέ με νηπιῶχαισιν ὅσαστε πρὸς φέρεσθ'.
 Κέκλετο γάρ μοι δέημα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι,
 Καὶ πνοίῃσιν ἀνέμῃ. πρὸς γῶ πρὸς ἴν κικλόν ἦεν. 35
 Πολλὰ κί δ' εἶματ' ἄκρον ἐπιψάψεσκον αἰκωκαῖς.
 Καὶ κεν ὑπὲρ μοῖρ' ἐν με πελώρ' ἀμφέχανεν θῆρ,
 Εἰ μὴ μοι τότ' ὄρετο θεῶς ἐπὶ βωμὸν ὀρέσσει,

Occurrere movit : ad quod , promptè annue
 Te me secuturum. Sacrificia divina peragentur ,
 Quæ boni viri celebrant. Letitia verò afficitur cor
 Immortalium Deorum , quando quidē ipsis choros ducunt boni.
 Non longam te deducam in viam. Vides enim
 Euntem me in agrorum nostrorum montem ;
 Quo , cū juvenis essem , ausus sum aliquando solus ardire
 Velocium par perdicum persequens quæ mihi aufugerunt
 Ex illis verò utraque cum audivisset nomen suum ;
 Restitit , & vocem agnovit ; cū verò manum extendissem in-
 Antequamprehendere eas quivi , aufugerunt. (sidiando ,
 Ast ego dedita opera in os me conjiciens ,
 Rursusque evestigio surgens , illas persequutus sum.
 Sed postquam in summum montis verticem perveni ,
 Illæ ex improvviso sonum stridulum excitantes ,
 Faculo citius aut telo in sublime evolarunt ,
 Altam quandam & frondosam adfagam , prouentem videntes
 Horrendum serpentem , pendentem maxillam plusquam lethæ
 Quem ego , appropinquans , è regione defilientem (tem.
 Non vidi ; oculi enim mei , avibus intenti , errarant ;
 Antequam erigenti sese ex humo , cervicem gravem
 Advertissem. Et sanè insidiari paratus erat.
 Unde si quis me fugientem retrò vidisset ,
 Neque me perdices , veloces pedibus , sequi posse
 Neque me puerilibus putasset pedibus ferri.
 Fuit enim me timor velocem aquilam imitari
 Et flatum venti. Ante pedes enim perniciēs erat.
 Sapē etiam vestri extremitates lingua attigit ,
 Et sano sati meo inhiavit ingens bestia ,
 Nisime animus incitasset , celeriter ad aram confugere ,

Τὸν ῥα παλαιότεροι φαεσιμβρότῳ ἰδρύνοντα.
 Τῷ δ' αὖ ἐπὶ τρύφῃ αἶνον ἐλαϊνῆς ἐλέλειπτο 40
 Σχέζης, ὡς τε μαρσινθὲν ἀδηνάρον ἐξέλειπεν πῦρ.
 Τίω' εἰώ ἀρπαξάας ὅλοῦ κατένωπα δρᾶκοντος.
 Ἐσρέφθην. μαίμῃσι δ' ὄρεσκήας μῆλ' αἶνον,
 Μάριναδ' μεμαῶτα ἰδών· εἴλυτο ᾗ πυκνῶς,
 Γυνάμπων δίκυκλως ταναῶν ῥάχιν· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ 45
 Ἄλ' αὖ, ἔπειτα δ' ἐπ' ἄλλ' ἐλαιομομῶς τροχὸς ἦεν.
 Ἦδ' ἐπ' ἣ βωμῷ ὑπερ' αὐχένας ἥε' ἔαζεν,
 Συνείζων βοῶντος ἐμῆς πολὺ μείζον αὐτῆς.
 Καὶ τύπων ἀρρήκτον ὄρεσκήσιο κάρπινον,
 Ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἄκκιν· 50
 Οὐ γὰρ μόρσιμ' ἦα διαφοινῷ θηρὶ δαμνῶαι.
 Τένεκεν αἰπυλίοισιν ἀπὸ πρεσθὶ βοσκομήνοισι
 Ἐσσομῆν' ὄνο πατρὸς ἐμῆς κινέε κεκλήροντα
 Γνόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχ' ἔσπον.
 Χ' ὡ μὲν αἶε' ἔσσυτο ποῖν, εἰώ δ' ἐς γαῖαν ὄρεσας 55
 Προτροπαδῶν· ὥς τις πε Διὸς γαμφώνυχας φάβειν
 Λισσὸν ἐν πυκνινοῖσι λαοῖς θάμνοισι λαῶνός,
 Τῷ ἴκελ' αὖ, μήλαισι μιγείς, ἐλοῦ ὑπὸ θηρὸς
 Ἐκρύφθην, μέσσοισιν ἐπιπύξας ἐρίφοισι·
 Ὀφρε μὲν ἔν' αἰκάκητα πατὴρ ἐμάθεν ζώεσκεν, 60
 Λισὲ μόχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμυνόμεν βωμόν.
 Τίνων ἡελίῳ ζωάγρεια παιδὸς ἐοῖο·
 Αὐτὰρ εἰὼν ἀγέληθεν ἐλαώσας πίνονα μόχον.
 Εἰαρινόν, θαλάσποντα νεήϊδ' ἔθ' αἶτι μητρὸς,
 Ἐρχομαι εἰς αἰκρόρειαν αἶψαν χορὸν ἡδυν' ἐπαίρων. 65
 Σὺν δέ σφιν ἔ τώδε δρακοντοφόνῳ κινέε βήτην
 Λυτμαίτω. γλυκερὴν ᾗ πέλει πρὶ βωμόν ἀνακλῖθ'·
 Τερπαιλῇ, χλοερόν τε πέδον, μαλακαὶ τ' ὄππ' ποῖαι,
 Καὶ

Quam veteres Phœbo exstruxerunt.
 In qua fragmentum aridum olivæ relictum fuerat
 Discissa, quod exsicicans vorax reliquit ignis.
 Quod ego arripiens, fatalem directè me ante draconem
 Converterè. Accensus verò est montani monstri furor gravis,
 Postquam pugnam me meditantem vidit. Et in arcem se convol-
 Flectens in multas spiras proluxam spinam. Sed super alium (vix
 Alium, tum rursus alius se volventis circulus conspiciebatur.
 Denique et super aram cervicem elevavit,
 Et exhibilans, clamantis mei vocem longè superavit.
 Ego verò caput durum montana bestie percussi,
 Inque ipso, fregi ramum, ira exandescente capite.
 Non enim mihi fatale erat cruenta fera domari.
 Tunc, qui greges procul inde pascentes
 Sequebantur, duo patris mei canes, clamantem
 Agnoscentes, accurrerunt, valde enim ipsis vitis eram.
 Et in ipsos draco irruit. Ego verò per campum profugiens
 Citato cursu, quemadmodum foris unguem fugiens
 Aquilam, in densis latet fruticetis lepus,
 Tali similis, ovibus immixtus, à conspectu perniciosæ bestia
 Latui, medios inter, membris contractis, hædos.
 Cum itaque pater ille sum me intellexisset,
 Frequenter vitulum adduxit ad meæ salutis auctorem aram,
 Solvens Soli præmium pro vita servata filii sui.
 Ego verò à grege pinguem vitulum auferens
 Venum, crescentem sub juvenæ ubero matris,
 Accessi ad verticem, adducens mecum latum amicorum chorum.
 Cum quibus duo canes, draconis jugulatores, ascenderunt
 Sponte sua, Dulcis verò circa aram Regis erat
 Amcenitas, virescens campus, et molles herbae.

Καὶ λαοῖα Πηλέησιν ὕπησιν· ἄλγε δὲ ἄρ' αὐτῶν
 Ὑδωρ αἰεταῖον λισσῆς ὑπὸ πυθμῆα πέτρης 70
 Λόχον ἀναβλύζων κελαρύζει· εἴναλον ὠδῶν
 Ἰομβί· ἔπει δαΐτα θεῶν θέμις δῶνέσασθαι.
 Ὡς ἐφάμην· ἃ δέ μ' ὦδα προσηύδα δαιμόνιος Φαῖς,
 Ἀλλὰ σε μὴ κρείων Φαεσίμβροτος ἐξ αἰεταῆς
 Αἰὲν ἄγχι κακότητος, ἀδακρυπιό τε πέμπει 75
 Ὀδῶν πρὸς μέγα δῶμα, Φιλοφροσύνης ἔνεκα σφῆς.
 Οὐδὲ μὴ ἔδέ σ' εἶω παρ' αἰμαδῆς αὐτὸς αἰετῶν
 Ἀλλ' ἔπει ἔν' ἄξων ἱερήιον εἰσυναβαίνεις.
 Ὅφρ' ἐπὶ τοῖς δίχραμύσιον κλέει θεὸς ἔγκραλίζω.

* * * * *

Κ Ρ Υ Σ Τ Α Λ Λ Ο Σ.

Κρυσταλλὸν φασίδοντο δάκρυα· κλάζον χερσὶ
 Λαῶν, ὑπὸ ῥοῖαν αἰεταῖα· αἰετὸς αἰετῆς
 Ἀδῶν δὲ αἰετῶν μέγα τέρεα· ἔφθινον ἦτορ.
 Τόν κ' εἶπερ μὲν χυθῆκε δάκρυον ἐκ νῆος ἱερῆς,
 Ὅυις τοὶ μακάρες ἀρνῆσθαι· δίχραμύσιον. 5
 Κέκλυθ' δὲ ἔφθινον μάστιγι· δάκρυον ὁ λῆθιο
 Ἔι γδ' ἄπ' αἰετῶν κλάζοντο θεοὶ πύρρος ἐς Φλόγας ἄρσιν.
 Κέκλομαι αὐαλέων· ἔπει δαΐδων κατὰ θείων.
 Ἀντὶς ἄγχι φησὶ καὶ πᾶσι καὶ ἀντὶς αἰετῶν
 Ἀντὶς ἔπει δαΐδων ὁ λῆθιο καὶ πᾶσι τῶν θεων. 10
 Ἦδ' ὅτε καρφαλέως τε δάκρυ χυθῆκε πῶντος ἔλκιν
 Καπνόν, ἔπειτι ἢ πῦρ ὀλίγον, μὲν ἢ Φλόγα πᾶσι
 Ὅφρ' ἐπὶ τοῖς δίχραμύσιον κλέει θεὸς ἔγκραλίζω.
 Τῶν κ' ἔπειτι μάστιγι· δάκρυον ὁ λῆθιο
 Ἀθανάτοισι ἔπειτι κατὰ θείων καὶ πᾶσι τῶν θεων. 15
 Πρὸς δ' ἔπειτι κατὰ θείων καὶ πᾶσι τῶν θεων.

Ἀντὶς

Et densa sub ulmi umbra, juxta verò illa
 Aqua perennis, cave ex penetralibus petra
 Limpida scaturiens, sonum fluendo edidit similem cantus
 Eamus, non fas est Deorum convivium renuere.
 Talibus eum affatus sum. Ille verò me sic alloquutus est divinus
 At Phœbus te propitius ex omni molesto (Diri
 Semper liberet malo, lætasque mittat
 Divitias in magnam domum tuam, humanitati causa tua.
 Sed neque ego te privabo in vicem præmii.
 Et quoniam rem sacram peracturus ascendi,
 Ut te orantem audiat Deus, efficiam.

* * * * *

CRYSTALLUS.

CrySTALLUM splendens ac pellucidum accipe manibus
 Lapidem, radium lucidi divini splendoris,
 quo in æthere maximè delectatur Deorum immortalium cor.
 Quem si in manibus gestans ad fanum accesseris,
 Nullus Deorum vota tua renuet.
 Audi igitur ut discas vires splendentis lapidis:
 Quod si placet absque vivaci igne flammæ excitare,
 Fubes aridas cum super faces deponere.
 Tum verò ille, sole ab opposita parte irradiante,
 Statim supra faces exiguum radium explicabit:
 Qui, quamprimum siccam & pinguem attigerit materiam,
 Fumum, deinde ignem exiguum, denique verò flammam magnam
 Excitabit: quam dicunt esse Antiqui matris sacrum ignem.
 Non alia magni flamma spero ego
 Immortalibus tam grata sacrificia urere.
 Addo præterea & hoc miraculum crystalli:

Ἄντ' ὅπ' πελεῖ) Φλογὸς αἴλιθ', αἶκε μάλ' ὤκα
 Ἐκ πυρὸς ἀρπαῖξαι, ψυχρὸς πέλ' ἀμφαφάαδ'.
 Ἀμφὶ δ' καὶ νεφροῖσι δεθεῖς κάμνοντα σῴσθαι:

ΓΑΛΑΚΤΙΤΗΣ.

Δ Εὔτερον δ' ἰχθυόωσι διδρηνόνα λαῶν ὁπάσας,
 Θεαπεσίοιο γάλακτ' ἐνὶ ὠλεον, ἥ τε μαζὸν.
 Πρωτότης νύμφης ἢ μηκάδ' ἔθατοέσσης.
 Τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίλιν ἀδάρμαντα
 Κλέιον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ἔφραθ' ἱηλαῖς 5
 Ἀζόμμοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν.
 Ἦδ' ἄρα μιν λήθαμον ἐφήμισαν, ἔνεκεν αἰεὶ
 Μεμνηῶς κακότητ' οἰζυρῆς ἀπερύκη
 Θνητὸς ἀθανάτους τε νόον δ' ἐρλάνιον εἶναι
 Θέλγει, ἐποτρύνων αἰσῶν φρεσὶ βυλάεσθαι. 10
 Ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτοπιδὰ φέρτερον εἶναι
 Κικλήσκων πέτρῳ, ὅθι τοὶ τρίψαντι γάλακτ'
 Ἐκπερρέει λωκυτῷ πανείκελ' ἐνδοθεν ἰχώρ.
 Πείρα δέ τοι εἴ τ' ἔδε παρέσσε) αἶκε θέλησθαι.
 Οὐδατὰ γὰρ μῆλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδῃαι, 15
 Πῶς ἔρξεις φίλε τέκνον; ἐπὶ ῥα ἐρίφοισι ποῖσι;
 Οὐς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπερφυγεῖν ἰκέτευες,
 Τοῖσι παρεστῆης πύλῃσι, οἱ δ' ἐνὶ σπηλῇ
 Ἀμφὶ σε λεπταλέοι γοερὸν ὤειμυκῆσον),
 Τῶν μὲν ἀκηχεμύνας ἐπιτέλλοι μητέρης αἰὲν. 20
 Ἀεὶν πηγῶν κυανοχετέων ἐν δίνῃσι,
 Στήσας δ' ἡελίῳ κατεναντίον ἀντέλλοντ',
 Ἀγνίζειν μὲν πρῶτον ἐπιχώμῳ φεῖ πείσας,
 Ἀλμῶν δ' ἐν κρητῇ καὶ ὠλφίται λεπτὰ λίθιο
 Χάλαμν', ὅθ' ἔτι πῶς εἰς αἰῶν ἔρχε' ὄμιλον, 25
 Ραί-

Quod ille, qui flammæ auctor est, quam præstat
Ex igne extraxeris, subito refrigeratus palpari potest,
Et renibus appositus, dolorem leniet.

GALACTITES.

Tibi secundum præbeo lapidem, qui orantibus prodest,
Divino lacte plenum, instar mamma
Primum enixæ puellæ, vel vaccæ uberosæ.
Quem veteres ananchitem adamantem
Appellarunt, eò quòd Deorum animum flebat, ut sacrificiis
Honorati, velint mortalium misereri:
Quem & Letheum nominarunt, quoniam semper
Mali ærumnosus efficiat immemores esse
Mortales immortalesque, animosque demulceat,
Incitans jucunda animo concipere.
Alii verò existimarunt consultius esse Galactidem
Appellare petram, quòd ex eo, si quis conterat,
Profluat lactis similis albo, interna medulla.
Hujus, si velis, experimentum, tibi in promptu erit.
Quam enim ovium ubera imminuta videbis,
Quid ages, chære puer? quando boedis tuis
Pro quibus, feram ut horrendam effugiant, aliquando suppli-
Adstiteris afflictis, illi autem in stabulo, (casti,
Circa te macilentæ gembundum quid balaverint:
Tum verò illorum ægrotantes jube matres
Lavare in nigricantium fontium gurgibus,
Stansque è regione Solis emergentis,
Primum singulas ordine accedens purgabis,
Et salsuginem ex cratere cum tenui pulvere galactis
Fundens, per ovium & caprarum transi gregem.

Ἄντ' ὅς τις πέλε' φλογὸς αἴλι' αἶκε μάλ' ὥκα
 Ἐκ πυρὸς ἀρπαξάσας, ψυχρὸς πέλει ἀμφοφάαδ'·
 Ἀμφὶ δ' καὶ νεφροῖσι δεθεῖς καίμνοντα σκώσσι·

Γ Α Λ Α Κ Τ Ι Τ Η Σ.

Δ Εὐτερον ὄχομ' ἴω τι δ' ἄρηγόνα λαῶν ὁπάσσω·
 Θεαπεσίοιο γάλακτ' ἐνὶ ὤλεον, ἥ τε μαζὸν.
 Πρωτοτόκ' ὕμνης ἢ μηκάδ' ἔθαπτόεσσης.
 Τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτῆν ἀδάρμαντα
 Κλεῖον, ὃν γνάμψι μακάρων νόον, ἔφραζε θελαῖς 5
 Ἀζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν.
 Ἦδ' ἄρα μιν λήθαμον ἐφήμισαν, ἔνεκεν αἰεὶ
 Μεμνηῶς κακότητ' οἰζυρῆς ἀπερύκη
 Θνητὲς ἀθανάτους τε νόον δ' ἐρμηνιον εἶναι
 Θέλ' ἄ, ἐποτρύνων αἶσανα φρεσὶ βυλάεσθ'. 10
 Ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτοπίδα φέρτερον εἶναι
 Κικλήσκων πέτρῳ, ὃν τι τρέψαντι γάλακτι
 Ἐκπερρέει λουκῆϊο πανείκελ' ἐνδοθεν ἰχώρ.
 Πείρα δέ τοι εἴ τ' ἔδε παρέοσ' αἶκε θέλησθαι.
 Οὐδατ' ἄ γ' ὁ μῆλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδῃαι, 15
 Πῶς ἔρξεις φίλε τέκνον; ἐπὶ ῥα ἐρίφοισι ποῖσι;
 Οὐς ποτε θῆρα πέλωρον ὥπεκ περφυγεῖν ἰκέτευες,
 Τοῖσι παρεστῆης πύλῃοσι, οἱ δ' ἐνὶ σπηλῇ
 Ἀμφὶ σε λεπταλέοι γοερὸν φειμυκήσων,
 Τῶν μὲν αἰκηχεμύνας ἐπιτέλλοι μητέρης αἰὲν 20
 Ἀεὶν πηγῶν κυανοχετέων ἐν δίνῃσι,
 Στήσας δ' ἡελίῳ κατεναντίον ἀντέλλοντ',
 Ἀγνίζειν μὲν πρῶτον ἐπιχόμην φεῖ πάσας,
 Ἀλμῶν δ' ἐν κρητῇ καὶ ὠλφίτα λεπτὰ λίθοιο
 Χάλαμην, δ' ἄ πῶς εἴ αἰὼν ἔρχε' ὄμιλον, 25
 Γαί-

Quod ille, qui flammæ auctor est, quàm primùm
 Ex igne extraxeris, subito refrigeratus palpari potest,
 Et renibus appositus, dolorem leniet.

G A L A C T I T E S.

Tibi secundum præbeo lapidem, qui orantibus prodest,
 Divino lacte plenum, instar mamma
 Primum enixæ puellæ, vel vaccæ uberosæ.
 Quem veteres ananchisen adamantem
 Appellarunt, eò quòd Deorum animum flectat, ut sacrificiis
 Honorati, velint mortalium misereri:
 Quem & Letheum nominarunt, quoniam semper
 Mali ærumnosum efficiat immemores esse
 Mortales immortalesque, animosque demulceat,
 Incitans jucunda animo concipere.
 Alii verò existimarunt consultius esse Galactidem
 Appellare petram, quòd ex eo, si quis conterat,
 Profluat lactis similis albo, interna medulla.
 Hujus, si velis, experimentum, tibi in promptu erit.
 Quùm enim ovium ubera imminuta videbis,
 Quid ages, chare puer? quando hædis tuis
 Pro quibus, feram ut horrendam effugiant, aliquando suppli-
 Adstiteris afflictis, illi autem in stabulo, (casti,
 Circa te macilentæ gemebundum quid balaverint:
 Tum verò illorum egrotantes jube matres
 Lavare in nigricantium fontium gurgibus,
 Stansque è regione Solis emergentis,
 Primum singulas ordine accedens purgabit,
 Et salsuginem ex cratere cum tenui pulvere galactitis
 Pundens, per ovium & caprarum transi gregem.

ῥαίνων καρπὸν ἄριστον καὶ κῶπην ἐκάστης·
 θαλῆναι τε καὶ ἄσπετον ἰανόμεναι φεῖσιν αἶμα,
 ἔξαπίνης μὲν τέκνα φερέλαχρές τελέθουσι·
 οἳ δὲ ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κρεσσάμενοι γαλαθῆνοι
 Σκιρτηθῶν ἐξ αὐτῆς ἀναιμνήσονται ἀγέρωχοι. 30
 Σὺν δὲ μελυκρήστον ῥῆ γλυκεροῖο μινέντα
 ὄρνυε πινόμεναι κύμφῳ, ἵνα νήπιον ἦα
 Μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' ἀναιόισι κομίζοι.
 Ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐχένι πικρὸς αἰετὰ ζῶσα πηήνη
 Λᾶαν, ἐρητύσσει κακομήλησ' ὄσσε μεζαίρης. 35
 Αἰ δέ σε ἔ βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέασον
 Ἐν χερσὶ Λᾶαν, ἔχοντα ἔσπετα Φῦλ' ἀνθρώπων.
 Ἀθάνατοι δὲ μάλιστα νόον καταθύμια σείο
 Πάϊντα περὶ πύκναισιν, ἐπαρσίαν αἰέοντες.

Π Ε Τ Ρ Α Κ Η Σ.

Χρὴ δὲ καὶ ἀπέταλον πετρώκεα Λᾶαν ἔχοντας
 Ἀετῶν ὄσσε βωμὸν ἐναυρομένης ἐκατόμβης.

Λ Χ Α Τ Η Σ.

Εἰ καὶ δενδροφύταια φέροις τρύφῃ ἐν χερσὶ πέτρης.
 Μᾶλλον ἔ τέρπειτο θεῶν νόον αἰὲν ἔόντων.
 Δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεται ὡς ἐνὶ κήπῳ
 Ἀνθεμόενῃ, κλάδοισιν ἐπικασνύτοισι κομωμένη.
 Τῶνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀχάτη δεινὴν ἐνὶ
 Θῆκαν ἐκωνυμῆεν, ὅτε οἱ παρὰ τῇ ἐσπερῇ ἀχάτη. 5
 Ἄλλο δὲ ἔχει λαοῖς ὕλην θέματος εἰσπρηγῶδους.
 Τόνδε ποῖσι βόεσσιν ἀναρχίζουσι ἄρμεσιν
 Ἀμφὶ κέρειά δ' αὖ βαλέεν, ἡ καρτερὸν ἀμφὶς
 Ὀμον δ' ὄσσε δέοντες ἀπειρέσθαι αἰετοῖσι. 10

*Conspersgens supra dorsum fertilem & villosam singulat.
 Vegetiores confestim omnes in stabuli erunt,
 Et fortibus suis lac copiosè præbunt.
 Illi verò sub mammis lacte satiati
 Subsultuum statim recordabuntur feroculi.
 Mulso verò dulci inmixtum galactitem
 Offer ad bibendum enixæ, ut parvulum filium
 Mammi inebriatam ad cubile ferat.
 Et si nutrix collo pueri appendat.
 Lapidem, arcebit à conspectu pueri dolosam Megaram.
 Quin etiam te Reges irreprehensibiles venerabuntur,
 Si in manu gestaveris hunc lapidem, & innumera gentes
 Dii verò maximè, quæcunque accepta erunt animo tuo,
 Omnia perficient, vota tua exaudientes.*

PETRACES.

O *Portet virentem Petracem lapidem habentes,
 Solvere ad aram susceptum sacrificium.*

ACHATES.

S *I in manu gestaveris fragmentum lapidis Dendrachati
 Deorum immortalium valde animus delectabitur.
 In quo arbores multas conspicias, velut in horto
 Florente, frequentibus ramis frondente.
 Id circo ei homines Achatis arborecentis
 Cognomen imposuerunt, quoniam partim similis est Achati;
 Partim verò speciem præbet hirtæ silvæ.
 Illum si bobus tuis proscindentibus terram
 Circa gemina cornua immiseris, vel circa robustum
 Humis arantis duri agricolæ,*

Καί κεν αἶψ' ἐρχνόθην παχυπολόκαμθ' Δημήτηρ
Μεσὸν ἴοι φερέκαρπον ἐς αὐλάκα κέλπον ἔχουσα.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΟΣ ΕΛΑΦΟΥ.

Σκέπτεο, ἔ θηητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
Ἀθανάπαισι κέραι· ποτὶ γὰρ νόθ' ἐρχνιώνων
Μειδιάει, φύσιθ' πολυδαιδάλας ἔργον ἰδόντων,
Ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο. φύει γέ μιν ἐ ποτὶ κέρσιον
Πέτρη, αἶψ' ἐμπης πέλει κρεττερή τε γέ πέτρη. 5
Οὐδέ κεν ἂν γνοίης κέραι αἰτρεκές ἢ λίθες ἐστὶ,
Πεῖν κέ μιν ἀμφαφύων ὄροις νημερτέα λαῶαν.
Ἄϊεῖ τοι θῆσι λαοσίῳ ἐπὶ κρεῖατι λάχνην,
Εἰς κ' ψεδνοκάρηνθ' ἔοις. εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ
Τελιδόμῃμον τείβοις κροτάφους πάντ' ἡμῶτα σείῃ. 10
Ἄϊ θ' νέαι παρ' ἐλβρέμῃσι πτόν τεύχεας ἀνθήσῃσι.
Πρωτόγαμον δ' αἰζήδ' αἶψαν ἐς δέμνιας κέρην,
Τερπωλῆς ἐρετῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιτο
Λαῶαν. ὁ δ' ἀρρήκταισιν ὁμοφροσυνῇσιν ἄμ' ἄμφω
Ἵστασιν ἐς γῆρας ἔς ἡμῶτα πάντα καθέξει. 15

ΠΕΡΙ ΒΑΡΒΑΡΟΥ ΛΙΘΟΥ

Ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένων.

Ποιμήνι δ' ἀγχαύλων τούρων, Διὸς αἰγιοχοιο
Τίτῃ κισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶνα·
Βάρβαρον αἰχμῇ, συριγηλῇθ' κελαδεῖν
Ἵθάσιν Ἐυφρήταο Διδαιμόμῃμον ζαθέοισι.
Ὅς τοι φυταλῆς ἔνεκεν ῥέξαντι θυηλαῖς, 5
Κλήμασιν αὐτίκα σείῃ φερεσφύλοισιν αἰωῶς
Ἀμφιμέσας, πολλὸν τοι αἰφύσασθαι μέθρ' ὀφείλει.

*Tunc cœlitus, spicis coronata Ceres
Plenum in sulcū effundet frugiferum sinum.*

DE CORNU CERVI.

Adverte, & cū mirandum habueris cornū cervi,
Accede ad Deos immortales: mens enim cœlestium
Exhilaratur, quā varium naturæ opus vident
Ex capite cervi prognatum. Neque verò innascitur capiti
Petra, sed tamen duro lapidi aliquid simile.
Ita ut agrè dignoscere possis, cornu verum sit, an lapis:
Nisi prius contriectans, invenias an verum sit lapis.
Capillos tibi excrescere faciet
Si calvus fueris. Si enim cum oléo
Contriveris, eoque singulis diebus tempora inunxeris,
Tunc in calvaria tua pili recentes efflorescent.
Quod si uxorem juvenis primam duxeris juvenulam,
Delectabilis amatæ testem hunc tecum habebis
Lapidem. Et hic vos indissolubili vinculo amicitiae ambos
Per omne vitæ spaciū conjunget.

DE BARBARO LAPIDE

Eorum qui in agris degunt.

PAstori verò taurorum agrestium, Fovē Agiochi
Filio hederacea induto tunica, jucundum esse lapidem
Barbarum dico, Syri resonanti
Euphrati in aquis madefactum perdivinis:
Is, si vitium causā rem sacram feceris,
Palmitibus uvā abundantibus tuam statim vineam
Cingens, efficiet ut multum vini haurire possis.

Γ Α Σ Π Ι Σ.

ΚΑΙ γλαφυρόν κομίσας ἐαρόχροον αἶκεν ἴαση
 Ἰεραὶ ῥέζοι περ, μακάρων ἰαίνε' ἦτορ,
 Καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλας κορέσονται ἀνέρας,
 Ἥ δὲ καὶ αὐχμηρῇσιν αἶραι πολὺν ὄμβρον δρέρασι,
 Ἀυχμῆς δὲ ἐν πεδίῳ ῥοδίων δάπτει χαλάζαν
 Ἡμετέρη, καὶ κῆρας ὅσση σιχόωσιν ἐπ' ἀγρῶς.
 Καὶ σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νότος, ἐν δὲ ἄρα βωμῶν
 Ἦυτε περ κρύσσεται, ἀνὰ πυρὸς ἐν φλόγα πέμπεις·
 Ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεί' ἢ μὴ, ὅπως δὴ πῦρ
 Νηιδῶ ἀμφιέσῃ, ἐν ᾧ πλείοιο λέβητος
 Ψυχρὸν ἐπειγομένοιο προσημνὴ ἐνδοθεν ὕδωρ.
 Ἐς δὲ περ ἐν ψυχρῇσι λίποι κινήσι λέβητα,
 Παφλάζῃ κρατεροῖο κυκωμένῳ ἐνδοθι χαλκῷ.

Τ Ο Π Α Ζ Ο Σ.

ΕΘΛΟΙ δὲ αὐτ' ἐπὶ ταῖσι ἔυαλοειδέες εἶναι
 Ἐκλείον' ὅνητοῖσι θνητολῆσι τόπαζοι.

Θ Π Α Λ Α Ι Ο Σ.

ΦΗΜΙ δέ τοι τέρατιν ἔσπελλον ἔργων ἰάντας
 Ἀλθαῖον, ἡμερτ' ἔπεινα χρόα παῖδός ἔχοντα.
 Καὶ ἔκ' ὀφθαλμοῖσιν ἀεσσητῆρας πετύχθαι,
 Καὶ πύγας δάκρυσι λιθόμενα ὀφθαλμοῖο,
 Καὶ σμύρνῃ μίσχην δῖωδεα ἔφαλιδεσσιν
 Ἀργυφέσιν λεπιδωτὸν δόποσίβοντα κελάρια.
 Ἀντίκα γὰρ δῖωσσι θεοπροπίαις ἀγαθῶν τε
 Ἑσπομένων λυγρῶν τε ἔειπαι ἄσπερ γέλοισθε
 Καὶ νόστων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς αἰμυῖα.

Διὸς

J A S P I S.

J Aspidem elegantem ac ærini coloris si quis gestaverit.
 Rem sacram facturus, Beatorum exhilaratur cor,
 Et hi sicca arva imbribus satiabunt,
 Et auctor erit, ut arida terra multo imbre madescent.
 Tu verò & siccitatis & pluviosarum grandinum ex agro aver-
 Nostro, & pectus quacunque cingunt agros, (runce
 Certè te immortalium diligit animus, atque in aris
 Haud secus ac crystallus, sine igne, flammam emittis.
 Inque te æqualis vis latet, ac quando ignis
 Ventrem cingit pleni lebetis in quo
 Frigida continetur aqua,
 Et si quis vel in frigidis cineribus relinqueret lebetem.
 Ebulliet infirmo atque æfluante metallo.

T O P A Z I U S.

B Oni etiam ad eadem hæc hyalini coloris esse
 Dicuntur mortalibus sacra facientibus Topazj.

O P A L L I U S.

D Ico verò tibi, delectare etiam Opallium celestes
 Splendidum, chari pueri teneram cutem habentem.
 Illumque & oculorum medicum esse,
 Et pini lacrymis, lapidescentem
 Et myrrha bene olente misceri, & squamis
 Albicantibus resplendescente Lepidoto, jubeo.
 Statim verò dabunt vaticinia honorum
 Futurorum & malorum; & si scire desideras,
 Etiam nervorum molestos dolores Lepidotus arces.

Duo

Δοισὶ δ' ἡελίῳ χρυσότρυχε λαῖε πέλον·
 Ἄμφω θεσπεστώ· θάμβῳ δέ τοι ἔασε' ἰδόντι.
 Ἄμφοτέροισ ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν,
 Ὄρεθαι, λαμπρόωσιν· ἰδεῖν γε μὴ οἷον ἔθειρεσι,
 Ἐιδῶ ᾗ σφι λίθων ἄλλο. τὸ μὴ τε νοήσεις·
 Κρύσταλλον κενεῖ· ὃ ᾗ χρυσολίθῳ δέμας ἀντήν· 15
 Ἐκκελῶ· εἰσιδέειν. εἰδ' οὐκ ἔχεν ἔδ' οὐ γ' ἐθείρεσ;
 Χρυσολίθος κεν ἔλω· αἰτάρ ἐοδλῶ φημί τετόχθαι.
 Ἐν γάρ σφιν μέγα δῆλ' ἐφρέσβι· ἐμβαλε πνύμα·
 Ἥελι· ροῖζον ἐλκνυδέ· αὐτίκα φωτός,
 Σεμνοτέρης τ' ἰδέειν· καί τοι σέβας ἔασε' αὐτῶν· 20
 Ἄψα γδ ἡρώων σφιν ἐπέρχε· εἰδῶ αἰγανόν,
 Οἷτε θεῶ μέγα δῶρον ᾗπισαμύως φορέεσι·
 Τόλμα δ' αἰθανάτης κ' ἐνηεῖ μειλίσσεσθ'.

M A Γ Ν Η Τ Ι Σ.

Μαγήτην δ' ἔξοχ' ἐφίλησεν θύει· Ἄρης
 Ὄωκεν ὁπῶότε κεν πελάσσι πολιοῖο σιδήρε·
 Ἡῦτε παρθενικῇ γλαγρόφρονι χερσὶν ἔλῃσκα,
 Ἡΐθεον σέρον παρσατύασε· ἱμερόεντι,
 Ὡς ἰγ' αἰεπαῖζοκα ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεῖ,
 Καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλῃ μεθέμῃ πολεμιστῇ σιδήρεα.
 Ἦτοι μὴ μιν φασὶ ἔ' ἡελίοιο πέλεσθ'
 Ἄμφιπολον κέρης, ὅτε κεν γέλγητρα παλιῷσι·
 Καί μιν ὑπερθυμός γε τεκετόν· Διήτσο·
 Κύδηνεν κέρη πολυμήχαν· αὐτάρ ἔωγε 10
 Σῆς αἰλόχῃς κέλομαί σε δαημύαι εἰ ἔφεν αἰγνόν·
 Ἄνδρὸς ἀπ' αἰδοτρίοιο λέχ· ἔδῶμα φυλάσσοι·
 Ἐς γάρ μιν κομίσας ὑπὸ δέμνια, καί τεθ' λαίθη,
 Χείλεσιν αἰέδων θελξίμβροτον αἰτρεμάς ὠδιν·

Duo verò Solis auricomi lapides sunt,
 Ambo perdivini, stupebi verò quando eos videri.
 Ambobus veri radii infiti sunt
 Recti, splendentes, qui velut comæ apparent:
 Species verò lapidum diversa. Hunc quidem diceret
 Cryſtalli pellucidi, illum verò Chryſolithi ſpeciem
 Referre. Et niſi etiam hic haberet crines,
 Chryſolithus certè eſſet. Ambos verò bonos eſſe dico.
 In illos enim magnum ſpiritum impreſſit nutritor
 Sol, & facilè glorioſi impetum viri producunt,
 Et formæ gravitatem, licet exſe venerabiles ſint.
 Statim enim heroum ſpeciem generoſorum capiunt, (qui eos ge-
 Et hi Dei magnum munus fideliter ipſis conferunt. (ſtant.)
 Pariter enim & Audacia & Placiditas diu accepta eſt.

MAGNES.

Magnetem verò maximè amat bellicoſus Mars.
 Quoniam, ſi quando appropinquaverit polito ferro,
 Haud ſecus ac virgo ulnū amplectens, lacteo
 Juvenem pectori apprimis amore ſagranti:
 Ita hic lapis attrahit ad ſuum corpus ſemper,
 Et nunquam rurfus dimittere vult, bellicoſum ferrum.
 Hunc quidem ferunt fuiſſe Solis
 Filia ſervum, tūm cū demulcentia medica mina miſcuſſet.
 Atque illum magnanimi Ætæ gnata
 In deliciis habuit vaſtra. Aſt ego
 Conjugem tuam jubeo te explorare, an caſtum
 Ab alieno viro lectum & domum ſuam ſervet:
 Hunc enim lapidem ferens tecū ſub ſtragulīs clam depone,
 Canens interim, tanquam aliud agens, hilarem cantilenam.

Illa

Ἦ ᾗ κατακνώσασθαι ἔηδ' ἢ περ μάλ' ἐν ὕπνῳ 15
 Ἀμφὶ σε χεῖρ' ὀρέξασθαι πολλήν, ὡς μιν
 ἔειπες, ἔμαχλοσπῶσιν ἐλαύνει δὲ Ἀφροδίτῃ,
 Ἵψ' ὅθεν ἐς γαῖαν τετανύσσει, ἐκ περ πρὸς ὅσα.
 Καὶ δοῖα μάγνησιν ἀδελφείῳ φορεόντων,
 Θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἐλδοῖτο ποθέοντε. 20
 Καὶ λαὸς ἀγορεύει στυγερὰ μῦθος ὅππῃ καλῇ
 Θέλεις, ἐν σήθεσσιν αἴσων μελιθεῖα πειθῶ.
 Καὶ τοὶ πολλὰ κεν αἶψα διωησόμεν καταλέξαι
 Θέσκελα, πάοι λίθοισι, τὰ πλεονέχοντα βροτῶν
 Φθέρουσι, ὧν αἶψα καὶ ὑψόθεν περ μάλ' ἐόντων 25
 Ἦτορ ὀπιγνάμψῃ καὶ ἐφέλκε, ὅφρα κε σείῃ
 Ὡκα μάλ', ὥς περ ταχῆες, ἐέλδωρ ἐκτελείωσι.
 Ἀλλ' ἦτοι τάδε μὲν ἔπειτα πάντα περὶ πρὸς ἡμῶν,
 Πάντα μάλ' ὅσ' ἀγρόεσσιν, παρέασθαι, εἰκ' ὅππῃ βωμῶν
 Ἐλθωμεν. ἔτι μοι ὀπιγνάμψῃς μοι ὅτ' αἰνῆς 30
 Ὡμοισι κρατεροῖσιν ἰὼν φέροι αἰολὸν ὕλιν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ αἰτῶ πρὸς πολλὸν πλεονέχοντα ἄμμι λείπειται,
 Σείῃ δέ τοι κλονέει κραδίῳ μέγα δέριμα δράκοντος,
 Μαινθάνει ἔδολιχαῖν ὄφρων μὴ δεῖν μιν ἴσθαι.
 Τείψαι γὰρ λεπὴν ὀφειήτιδα κέκλεο πέτεσθαι, 35
 Ἦν ποτὲ τις κρατεροῖσι πεπαρμένῃ ἔλθῃ ὁδῶσι,
 Καί μιν ἐφ' ἑλκεὶ πάσσει, ἔπειτα δ' ὄνειρε.

O S T R I T H Σ.

Νῦν ᾗ καὶ ὀφειήτις οἶνω λίθον ἐντείψαντας,
 Ἀκρήτων, κέλομαι πίνειν, ἀδωρήφατον εἰδώς.
 Ἀυτοκασσιγνήτῳ πελὶς καὶ ὁμώνυμ' ἐχίδνης,
 Ἦρ' ἂν πρὸ εἵναιετ' ἰσθίῳ ἀμνηνὸν ἔθικας
 Ῥίμφα φιλοκτῆται, Μαχαονίης ὑπὸ τέχνης. 5

Illa verò suavi somno stertens
 Circa te manus extendens, amplecti cupiet.
 Quod si verò illam incontinentiis urget diva Venus,
 Ex alto in terram exporrecta decidet.
 Tum etiam duo magnetem fratres secum ferant
 Iram immensæ contentionis effugere cupientes.
 Atque etiam populum & forum congregatum eleganti sermone
 Demulcebis, in pectore versans mellitam suadam.
 Et licet tibi alia multa possim recensere
 Miracula hujus lapidis, quid ultra cœlestes
 Progrediar? quorum, licet altissimas sedes incolentium,
 Mentem flectit & allicit, ita ut tuo
 Quamprimum, ac si parentes tui essent, desiderio satisfaciant.
 At certè horum quidem statim periculum facere,
 Omnium quæ dixi, poterimus, si ad aram
 Pervenerimus. Etenim vir iste qui me sequitur,
 In robustis humeris fert variam harum rerum materiam.
 Nunc verò, quoniam nobis adhuc multum viæ reliquum est,
 Tuumque cor turbat adhuc ingens, portentum draconis,
 Disce etiam prolixorum serpentum non extimescere spicula.
 Jube parvum Ophietidem lapidem in pulverem comminui,
 Si quando validi serpentis, incadat aliquis dentibus punctum.
 Et illum in vulnus insperge, & præsens erit remedium.

O S T R I T E S.

Nunc verò & Ostriten lapidem in vino contritum
 Purum jubeo bibi, scio enim dolores eum lenire.
 Germane & homonymæ lapis caudentis vipere,
 Qui aliquando, navenni, vulnus innocuum reddidisti.
 Facile Philoctetæ, Machaonia arte.

Non

'Ου μὲρ πως κείνῳ ΠοιάνῃⓈ ἔλπετο θυμῷ
 Νῦσον ὑπερφύξειδ' αἰσθητῶν, ποθέων περ.
 'Αλλ' οὐκ ἀλεξικάκιο μαθὼν ὥρ' πατρὸς δρωγὴν
 Δῶκεν, ὅπως κε πύθοντο, βαλὼν ἔπι φάρμακα μερῶ.
 Σῶεν ἐπὶ Τρώεσσι Ἀλεξάνδροιο φανῆας. 10
 Τὸν ῥα μετ' ὑσμίνῃ ἦκεν ποσὶν αἰτρεμέεσσιν
 Πελαμίδης παρὸς αὐτὸς ἀποθνήσκων περ ἀπίστ.
 'Εκτανε δ' ἡπεροπῆα Πάριον ΠοιάντῃⓈ ἥρωι,
 Κεκλομένην Δαναοῖς Ἑλένη Τροίῃδε κρημίσσαι
 Δοιγὸν ἀδελφειοῖο μαιφόνον ἐκ Λύμνοιο. 15
 Τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβ'Ⓢ ἔχεν λίθον αὐδ' ἔντο
 Δῶκε σιδηρῆν νημερτέα· τὸν ῥα βροτοῖσιν
 'Ἦνδανεν ἄλλοισιν καλέειν αἴψυχον ὀφείτῃν,
 Αὐχρὸν, ὑποτρηχὺν, πβαρὸν, μελανόχροα, πυκνόν.
 'Αμφὶ δέ μιν κύκλῳ· ὥς τ' ἀμφὶ τε πάντοθεν ἴνες 20
 'Εικελσι ῥ' ὀπίδεσσι ἐπιγρυπτοῖαν τανύον·
 'Ἡματ' ῥῆν' τρεῖς ἐφ' ἐπὶ βίῃ· Ἑλένοιο πέπτασμα
 Θηλυτέρας τε λέχ'Ⓢ φάγειν κ' κρινὰ λοστρεῖα,
 Καὶ σεμνὸν αἰδαντὸν ἰδωδῆς ἐμψύχοιο.
 'Αναίῃ δ' ἐπὶ πέτρῳ ἐχέφρονα πίδακι λείαν, 25
 Φάρεσιν ἐν μαλακῶσιν, ἄτε· βρέφ'Ⓢ, αἰδθήσασκε
 Καὶ θεὸν ὥς ἐπ' ὄρῃσιν κρεασάμεν'Ⓢ θυέεσσι,
 Λῶαν ὑπερμυέεσσι αἰοδαῖς ἐμπνοον ἔρδει.
 'Εν καθαρῷ ᾗ φά'Ⓢ μεγάρῳ λύχνοισιν ἀνάπλων,
 Χερσὶν ἑαῖς ἀπ' ἑλθε, θεοδέα· πέτρῳ αἰείρας, 30
 Μητέρ'· νήπιον ἥδ' ἐοικὼς δὴ κατεχέσῃ·
 Καὶ σὺ δ' ἐπὶν· ἐθέλῃς ὅπως δαυμονίῃ ἐπακῶσῃ,
 'Ὡδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μὲν φρεσὶ σῇσι δαείης·
 'Ὅπως γὰρ μιν πάσχει κάμῃς ἐνὶ χεῖρεσι πάλων,
 'Εξαπίνης ὄρση νεογμῷ παμδὸς αὐτῶν,

Φαίης

Non enim amplius Potantius sperabat
 Morbum perniciosum pelli posse, licet ex animo optasset.
 Verum hic à medico patre edoctus suppetiæ ferentem
 Lapidem, (quod, quis unquam audivit?) applicuit femori re-
 concitavitq; in Trojanos Alexandri interemptorē. (medii loco
 Quem quidem impugnam venisse valentibus pedibus,
 Priamides ipse antequam morti vicinus esset credere non potuit.
 Occidit verò perfidum Paridem Potantius heros,
 Heleno jubente Danaïs, ut Trojam adducerens
 Sceleratum fratris occisorem ex Lemno.
 Illi verò Phœbus Apollo lapidem vocalem
 Sideritem verum dedit, quem, hominibus
 Aliis placuit vocare anima carentem Ophitem,
 Funestum, asperum, durum, nigrum, spissum.
 Circa ipsum verò circulatim ab omni parte undique fibræ
 Rugis similes, insculptæ extenduntur.
 Ter septem quidem dies Helenum audiui
 Uxoris lectum refugisse & communia balnea,
 Virum gravem & temperantem, esuque animalium abstinuisse.
 Perenni verò in fonte lapidem animosum lavans,
 Vestibus in mollibus, tanquam infantem, fovit,
 Et tanquam Deum, ex voto placans sacrificiis,
 Lapidem præpotentibus tandem hymnis vivacem reddidit.
 In casta vero domo lumen lychnis accendens,
 Propriis suis manibus curavit divinum lapidem tollens.
 Matri parvulum filium gestanti similis.
 Et tu, quandoquidem vocem Deorum vis audire,
 Sic facias, ut miraculum animo tuo intelligas:
 Quando enim simulabis te illum manibus vibraturum,
 Subito edet vocem recens nati infantis,

Nutricis in sinu plorando lac efflagitantis.
 Oportet verò te constanti animo fovere eum semper
 Ne fortè te non advertente, clam, cum timore correptus eris,
 E manibus in terram cadens, iram difficilem excitet
 Immortalium. Tum aude de vaticiniis eum interrogare.
 Omnia enim exponet tibi vera, Eumque postea
 Propius ad oculos admovent, quando lavern,
 Intuere. Deo enim correptum & exanimum invenies.
 Sic etiam Atridis expugnatam fore patriam indicavis
 Laomedontiades, vaticinico lapide fretus.
 Tibi verò & alias vires Sideritis recensebo:
 Serpenti enim omnino trementi similis est,
 Tuum verò animum longe major & insomnis occupavit
 Timor, Philoctetes, dum semper oculis obversabatur serpens.
 Quamobrem etiam sine prudente Palamede nunquam
 Voluit preces fundere, supplicans, ut aliquod sibi indicaret
 Fomentum, quo si quando terram matrem, venator
 Peragraret, album serpentum genus fugare posset.
 Illi verò hic, Latonæ filium Phœbum testem suorum verborum
 Vocans, dixit ea, quæ tibi nunc enarrabo:
 Benè me puerum adhuc docuit intonsus Phœbus eloqui
 Vaticinia, magnamque jusjurandum jussit primùm jurare,
 Nunquam me dicturum falsos sermones hominibus.
 Quamobrem singula quæ tibi dico, verissima sunt.
 Nunc referas quæso, ô Heros longe, jaculans, sermonem meum.
 Ipsa terra nigra miseris hominibus
 Parit & mala, & simul uniuscujusque mali remedium: (media-
 Terra quidè reptilia peperit, peperit verò etiam adversus ea re-
 Ex terra verò omne genus lapidum, in quibus (re possunt
 Immensum robur & variè insitum est. Quanta cumque præsta-
 Radi-

ῥίζαι, πῶσα λίθοι. μέγα ρῆθ' σθέν' ἔσπετο ῥίζης,
 ἅλ' αὖ λίθ' πελὺ μείζον. ἐπεὶ μὲν αὖ φθιτον αἰεὶ
 Γεινομένην μήτηρ ἔα γήραον ἐργάαλιξεν.
 Ἥ γ' καταθνήσκει τε, μινωθάδιον θαλέθασα,
 Καὶ πόσον αὐτῆς καρπὸς ἐφ' ὁπῶοσον ἐμπνοός ἐστι. 70
 Ἦν γ' κ' ἄπο πνύουση, πῆς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς;
 Ἐν μὲν δὲ βοτάναις ἦε λυγρῶν τε ἔσθλαων
 Δῆεις ὅν δὲ λίθοις ἄτλω' ἔρεϊά κεν ὄροις,
 Ἦτοι ὅσῃ βοτάνῃ, πῶσοι λίθοι. ἅλ' αὖ σύγ' ἤρας.
 Λαῖ σιδηρέτῃ πεφυλαῖ μὲν ἔρπετ' ἀπάντα 75
 Θαρσαλέως, εἰ ἔτοι ὁμιλαδὸν ἀντιόωσιν,
 Ἐρχεσθ' ὅλ' αὖ μέσσω, κελαινῆς σὲκ ἀλεγρίζων
 Λώβης· ἔγδ' ἔπ' σφι θέμις μεμνησθ' ὁδόντων,
 Οὐδ' εἶκεν σείχοντες ἐνι χερσὶ μπίοιτο πόδεσσιν.
 Οὐδὲ γδ' ἔδ' ἐμύειν περ ἔπ' περφανέντα διώαν), 80
 Ἄλ' αὖ μὲν σφίσι θάμβ' αὖ, ἐλαυσομήνοισι δὲ ὁμοῖα
 Ἔσσω). τὰ γ' καὶ περ ἐναντίον αἰτάνται,
 Ἀψ' ὀπίσω παλίνορσα μεθερπύζειν μινεαίνε.
 Καὶ σφίσιν ἐξαπίνης ῥόθ' ὅς ἴσα), ἔδ' ἐκ περσῶσιν
 Νήχε), ἀλλ' ὀρέγοντο πέλας περὶ μήκεα δειρῶν 85
 Γλώσσησιν μεμάασιν περὶ σάμνιν, σκύλακες ὥς.
 Πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφαινῶν ἄλ' αὖ δρακόντων
 Ἀμφὶ κυνηγεσίῃσι μύων ἐν τάρφεσιν Ἰδης
 Θηρητῆρ' Εὐφορβ', δρωγῇ τῇδε πεποιθώς.
 Δῶκα γδ' ἀντομύω λίθον ἱερὸν· ἔδ' ἐπ' αὐτῷ 90
 Ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη.
 Τέρπετο δὲ Εὐφῶρβ' ὡς καλλεῖ φέρτατ' ἀνδρῶν
 Λιχμητῇ Μελαίνιπῳ, ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο,
 Εἶδ' αἰμώμητ', καὶ εἶδε κάρτ' ἀρείων,
 Λιζῆ ποθέων, δαρκλυτῆ, δάπλοκάμοιο. 95

Τῆς τε

Radices, tanta etiam lapides. Magna quidē vñ in est radicibus,
 Sed lapidibus multo major, quandoquidem incorruptas vires
 Filio lapidi mater, & nunquam senescentes præbuit:
 Radix verò moritur, exiguum admodum in tempus virens,
 Et tamdiu fructus ex ea haberi potest, quamdiu vitam habet.
 Si verò exspiraverit, quamnam amplius spem in mortuam collo-
 Verno quidem tempore herbas alias damnosas, alias utiles (cabin?
 Invenies, in lapidibus verò agrè perniciem aliquam reperies,
 Jam verò quot plantæ, tot etiam lapides sunt. Tu verò heros,
 Lapidē fiderite armatus, per reptilia omnia
 Audacter, quamvñ catervatim tibi occurrant,
 Media transi, nigram non extimescens
 Mortem. non enim illis integrum amplius erit recordari den-
 Non, si vel maximè impetum in te faciant. (tuum,
 Sed neque persistere amplius poterunt, quando apparuerint,
 Et tremor ea occupabit, fugatisque similia
 In cursum incitabuntur. Quodsi in te irrumperē velint,
 Properè retro cedere cupient.
 Et eorum confestim tumultus reprimetur, neque ulterius
 Procedet, sed extendentia appropinquando longam cervicem
 Linguis parata erunt adulari, haud secus ac catuli.
 Sæpè dormivit cæditi avidos juxta dracones
 In venatione persistens in densitatibus Idæ
 Venator Euphorbus, hoc fretus auxilio.
 Dedi verò ei supplicanti lapidem sacrum. Neque unquam ipsi
 Ex magno numero vel unus occurrere ausus est.
 Delectabatur verò Euphorbo formoso pariter ac bellicoso opti-
 Menalippus, consobrinus meus bonus, (mus vir,
 Specie inculpatus, & forma valdè excellens,
 Juvenem amans, hasta inclutum, & eleganter comatum.

K

Quam-

Τῆνεκα κὴ μὲ θῆρας ἀλλώμεντο, ἔποτε νόσφι
 Ἔσθενεν Εὐφόρβοιο φέρειν Ἰκεταῖοντο ἦός·
 Ἀλλ' αἰεὶ λαοίοισιν ἐν ἔρεσιν ἀντιθέοιο.
 Καλ' χαλδῶν κέροιο μελ' ἰχνία σῴτε κινέασιν
 Ἔσπετο σῴθ' ἐτάροισ, ἔφελέν τε μιν οἷτο ἔπεσθ. 100
 Ἦμεν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μνύειανεν ἐρύσσειν,
 Ἀχαλῶν ἐὼν ἤα φίλον θήρεσσι μάχεσθ·
 Καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν. ἔδ' ὄγε θυμῷ
 Πείθετο. πῖς κ' ἐθέλεσκε τότε Εὐφόρβοιο λιπέσθ,
 Ῥεῖά γε μὲν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρτο, 105
 Νέρθεν ὑπὸ κνήμης ἐλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσας.
 Τὸν μὲν ἔτ' ὦ ὀλοῖσπετο ἔλάθεν, ἔνεκ' ἐμελλεν
 Ἀυθι λελεῖψεσθ· τὸ ρά μιν ἔμαλλον ἔτειρεν.
 Οἰκτίρων δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γέναι' ἐμείο,
 Ἀυτὲ τῷδε λίθοιο Διφτειψαντα κέλευσε 110
 Λεπταλέην ἄχνιν ὀπιπασέμεν ἔλκει λυγρῷ·
 Καὶ ρά μάλ' αὐτίκα φῶτα κρητιγὴ κάλλιπε νῆσος.
 Τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγὸνα τίκτεν ὀρείτω,
 Ὅσθ' ἔ' ἔταρμένοις ἀκτοῖς ἠρώεσσι κρημνί,
 Καὶ σείρησι γυναιξὶ σκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι. 115
 Ποικίλα γὰρ θνητοῖσι θεὸς ἔρδειν ἀγορεύω.
 Ὡς κὴ ἐμῆς ποτε μητρὸς Ἀθαρβαρέης ἐπάκυσας,
 Ἀνδρῶν δ' μάλιστα νῆσαν ὀπιπασμένης αἰέσασθ,
 Βυκολίδης Εὐφορβτο ἀγανθ φαίσκεν ὀφίτη
 Φάρμακα, μὴ μῦνον ὄφειν κατένωπα διώσθ. 120
 Ἀλλὰ ἔ' ὀφθαλμοῖσι φέρειν φαίτο, ἠδ' ἐβαρεῖαν
 Ἐκ κεφαλῆς ἔλκειν ὀδυνῶν. ἦδη δέ λιν' ἀνδρῶν
 Ὀυασὶ δηγύνοντα καθήρας ὠπασιν αἰψα
 Καὶ δὴ κὴ λεπλῆς ἐρεήγον ἐμμεν αἰαδῆς.
 Ἦ δὴ ἔ' ἵνα φῶτα, χόλω χερσὶς Ἀφροδίτης, 125
 Ἔρως

Quamobrem etiam cum in venationem erumperet, nunquam sine
Euphorbo cupivit exire Icetaonis filius.

Sed semper hirsutis in jugis Divino

Se oblectans puero, ferarum vestigia cum canibus

Et amicis sequebatur, cupivitque solus illum sequi.

Sanè quidem illum pater cogitavit retrahere,

Dolens, filium suum dilectum cum feris pugnare,

Et Priami potentia eum retinuit: Neque verò hic animo

Persuasus est. Quis enim tunc Euphorbum relinquere potuisset?

Facile tamen illum invitum ater retraxit hydra,

Sub tibia lethale speculum imprimens.

Ille verò misernon ignoravit, quòd hanc ob causam (afflixit.

Rufus ab Euphorbo sit relinquendus, id quod adhuc magni cum

Ego verò misertus ejus, extendentis manus ad genua mea,

Fussi lapidis hujus ipse contritus

Exiguum pulverem inspergere vulnere gravi.

Et statim reliquit virum vehemens morbus.

Talem terra peperit hominibus auxiliatorem monticolam,

Qui & vulneratis heroibus remedium affert,

Et steriles mulieres parere charos liberos facit.

Varia enim mortalibus Deos præstare dico. (edoctus)

Quemadmodum etiam aliquando à matre mea Abarbarea

(Quæ in depellendis morbis hominum valde erat perita)

Bucolides Euphorbus, admirabilis dixit Ophiti

Pharmaca non solum adversus serpentes valere,

Sed & oculis lumen asferre, gravemque

Capitis dolorem lenire. Et certè virum quendam

Auribus impeditum sanans, reddidit statim

Esiam exili vocis acriter audientem.

Tum etiam virum quendam, ira aurea Veneri

Ἔργα πρὸς ἡμερόεντα γάμων ἀμύμητον ἰόντα,
 Μακρῇ δὲ φιλοτίμῳ ἀκεοσάμηνον περὶ τάλαν.
 Ἐν πυρὶ δὲ εἴ κε βάλοις μιν, ὁδωδὼν ἐρπετὰ τοῖο
 Φάξεϊ, ὅ δὲ ἐπὶ πω μῦθε γχεδόν, ὅδ' ἐνὶ χειρῇ.

Γ Α Γ Α Τ Η Σ.

Φάλαγξ κνίσσῃσι γαγάτῳ ὀρνυμμένησι
 Τείροντα θνητὰς ἐχεσσευκεί πάντας αὐτῇ.
 Χροῖη δὲ αἰθαλσίαι, πλατύς, ὃ μέγας ἔλπετ' ἰδέσθαι.
 Καρφαλέη δὲ ἵκελον πύκην φλόγα διὰν ὀρίναι.
 Ἀλλ' ὁλοὸν ποτὶ ῥίνας ἄγχι μῦθε· ὅδ' ὅγε Φῶτας 5
 Λήσεϊ ὦν κ' ἐθέλοις ἱερῶν δ' ἀπὸ νῆσσαν ἐρύξαι.
 Γνάμψῃ γὰρ σφέας αἰψὰ χαμαὶ περπελυνέας ἔλκων.
 Ὅι δὲ αἶψ' ἀπὸ σφετέρης πεπλάσμενοι ἄφαρ οἴμοιο,
 Στεωφῶν' ἐνθα ἔ' ἐνθα κυλινδόμενοι καὶ γαῖαν.
 Τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρεπε' ὁπποῦτ' ἴδῃσι 10
 Πήματα πάχοντας κερσεὶ πόδας ὠκέα μίλῃ.
 Θηλυτέρη δὲ εἶκεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσθε
 Καπνόν, ὑπὸ σπλάγχνοισιν αἰσίωντα δέχχῃ,
 Ἀθρόθ' ἐνδοθεν ὠκα μέλας καταλείβε' ἰχώρ,
 Ὅσε γυναικείη νεότης μίμων ἐνὶ γαστρὶ 15
 Κέκλειται· τότε δὲ αὐτὸν ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
 Δερνόμενοι γάννῳ, ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντες
 Νηδύθ'· ἐκ γὰρ νῆσσαν ἀπειρεσίῳ αἰεεῖναι.
 Ἀλλὰ τε πόλλ' ἔθπ' τοῖσι γαγάτῳ θέσκελα ῥέζειν
 Ὅι δα' σὲ δὲ κνίσσῃσιν ἐλαύνων ἐρπετὰ τέρεψθαι. 20

Σ Κ Ο Ρ Π Ι Ο Σ.

ΣΚορπίε, στίο δὲ λαῶν ὁμώνυμον ἑμμεῖναι ἤρωι.
 Ἀλλὰς ὠρίων εὐκ' ἔκλυεν· ἥ γὰρ οἷω

*Ad opera desiderabilia nuptiarum ineptum
Recordari amoris fecit, sanumque à se dimisit.
In ignem si conjeceris eum, odorem ejus reptilia (tibi).
Fugient, & nullibi ferè persistere poterunt, nec in ipsis suis la-*

G A G A T E S.

FUgiunt etiam reptilia graveolentem Gagatem
Vexantem mortales omnes pestilenti afflatu.
Colore igneo, planus, non magnus apparet.
Tada arida similem flammam emittit;
Sed ad nares exitiosum putorem exhalat, neque hic viros
Ignorabit quos, an sacro morbo laborent, probare velis,
Confestim enim eos incurvabit, præcipites humi prosteruens,
Hi verò sensuum suorum privatione, inquinati
Versabunt se hinc & inde volutantes in terra.
His verò, irata, animo delectatur, quando videt
Ærumnis succumbentes, cornuta, pedibus celera luma.
Fœmina verò, si quando medicum ejus coarctans
Fumum, sub visceribus exsurgentem receperit,
Confestim ex internis partibus nigra sanies destillabit,
Quæ in infimo ventre mulierum restans
Includitur. Tunc verò afflatu lapidis
Tam faciliè malum ventris effluens adspicientes,
Gaudent, gravem enim simul morbum expellit.
Præter hæc alia multa gagatem miracula efficere
Novi, Te verò fumo reptilia fugans, delectabit.

S C O R P I U S.

SCorpie, homonymon tui lapidem esse, heros
Celebris Orion non audivit. Certè enim arbitror
K 3 Tum

Πικρῆσιν τότε γῆα πεπαρμένῃ αἶμα φ' ὀδυώσῃ,
Μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἐκείνα θελεσπέμεν ἄσπρων.

Κ Ο Ρ Τ Φ Ω Δ Η Σ.

Ὅτ' ὅγε καρσπόεντα λίθον κλύεν, ἔνεκα μιχθεῖς
Δαιμέθ' ἐν σκορόδοιο καρξάπῃ τοξότῃσθε
Ἡ πεδανῶν ὤκισα βελέμενων σκορπίον εἶργα.
Τὸν μὲν ἐὼ κέρση μάλ' εὐοικέτα Φημί βροτείη,
Παύειν ὀξύτατ' ἑττειμμένον ἄμμιχα βάκχῳ, 5
Ἀμφίπολον θανάτοιο κελαυνῆς ἀσπίδ' ἰόν.
Μέτρεω δ' ὅς κεν μίξειεν ῥοδόεντι ἐλαίῳ,
Βάψας ἐκ πυρὸς ὀπὸν, ἐναυχενίας ὀδυώσῃ
Ἀλκαρ' ἄγα. μέλτος ἢ μὲν γλυκεροῖο κεραοθεῖς,
Ἵδατ' ἀτρελὴν ὀλέκη κ' γαστέρ' ὕλιν, 10
Ἦτε καταγυδίῳ ὑπὸ νέρτερε νηδύ' ἀνδρῶν
Δδραμένη, φέρει δῖκον αἰεκέα βεβώνεσσι.

Κ Ο Τ Ρ Α Δ Ι Ο Ν.

Ἰς θιδ' ἀμαλδωῖεν σαρπητρία κέντρε δυνάσθῃ
Καὶ Περσίδαο μὲν μέγα κεραλίοιο,
Ἦδ' ἐπαλαμναίῳ ἀνεμώλιον ἀσπίδα θείναι.
Τῷδε δέ μοι πάντων πειρώσιον ὄσα φύονθ',
Φοῖβ' αἰκερενέμης φύσιν ἐμμελῆαι, ἐξ ἑτέροιο 5
Μυθεῖτ' εἰς ἕτερον σρωφώμεν' εἶδ' ὅτις τοι
Ψῶδός κεν φαίη, τὸδ' ἐτήτυμον αἶψα πετύχθαι.
Χλωρὴ γὰρ βοτάνη πεῶτον φύει· ἔδ' ἐν γαίῃ,
(Ἦν γε φυτῶν ἱσμεν σπρελὴν τροφόν.) αἶψ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀτρυγέτω, ἵνα φύκι, ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρεῖ. 10
Ἀυτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσι μαρσινομήνη ποτὶ γῆρας,
Ἦ τι μὲν οἱ φύλλα πειφθηνύθουσιν ἀφ' ἄλλης.

Ἀυτῇ

*Tum cum amaris circa membra doloribus correptus esset,
Illum potius, quam astra tua appetiturum fuisse.*

CORYPHODES.

NEq; hic de crinito lapide quicquam audivit, quod mixtue
Acri allio, insecta capite vulnerantia, aut jaculatorem
Celerem firmorum telorum scorpionum arceat.
Hunc quidem ego capillitio humano admodum similem dico.
Sedareque, generosissimo contritum vino,
Ministrum nigræ mortis aspidis spiculum.
Modicè verò siquis miscuerit rosaceo oleo,
Inungens se fervente hoc succo, colli doloribus
Remedium affert. Et immixtus dulci melli,
Aquæ nocivam materiam per ventrem dissipat,
Quæ cum impetu ad inferiora ventris virum
Delata, tumorem affert indecentem inguinibus.

CORALIUM.

SCias verò aculeos scorpionum delere posse
Etiam Perseidæ magnam vim Coralii,
Atque mortiferam aspidem irritam reddere.
Hujus enim, ex omnibus quæ nascuntur, nobilissimam
Naturam esse, Phœbus intonsus, dum ex alia
In aliam commutatur speciem, mihi dixit, quod quidem quæ
Falsum dixerit, sed tamen verum est.
Viridæ enim herba primum nascitur; neque verò in terra,
(Quam quidem Plantarum novimus firmam esse natricem) sed
Sterili, ut algæ, ut musci tenues. (in ponto
Sed postquam marcescens pervenerit ad senectutem,
Tunc quidem folia ejus corrumpuntur à mari;

Ἄντ' ὅτ' ἐν βένθεσσιν ὑποφλοίσβοιο θαλάσσης
 Νήχε', ὅφρα κύμα' ὑποπῆυσσι αἰγιαλόνδε.
 Ἐνθα δ' αἶψ' ἐξαπίνης μιν ἀναπνύσσκον ὑπ' αἰθρίῳ, 15
 Βάζουσ', οἵπερ ἴδοντο, κρατυνομήϊω ὀρεάαδ'.
 Δηρὸν δ' ἔμετέπειτα πᾶσι παρπαχυνθεῖσσι
 Πετρῶν, καὶ χερσὶν ἐνιχρημφθέντα τέησι
 Ἀμφαφάεις λίθον ὃ περὶ ἔχων ὕχρον δέμας ἦεν.
 Σχῆμα μὲν ἔν βοτάνης ἔλκεοι μὲν οἷον ἔλω περ, 20
 Ὅτι τε κλάδοι, ὅσα τέ σφιν ἀκρόδρυα παρπαφύασι,
 Ἦτέ οἱ ἐβλάστησε ἔτρεάφῃ εἰν αἰλί ρίζα.
 Φλοῖός θ' ὅσπερ ἔλω, Φλοῖός κεν λαΐνός ἐστι.
 Τερπώλῃ δ' ἰδίᾳ θεωμῶν ἐς φρένα σείῃ
 Βῆστί· ἔλω δ' οὐκ οἶδ' ὅ, ἥ μοι θέλγητρον ἰδόντι 25
 Ἄνεν ἐπὶ παρπίδας καταλείβει· ἔδ' δὲ δῶαν
 Ὅσπερ κρησθῆναι θεωμῶν, αἰκά γε γαμβρῶ
 Σάει· ἐνὶ σέρνοισιν οἰομένη τέρας εἶναι.
 Καὶ οἱ πισυνῶν περ, ἔολπα μιν εἶναι ἄπιστον.
 Ἀλλὰ τε Γοργεῖω μὲν ἐτώσιον ἀνθρώποισι 30
 Σμερδαλέω κεφαλῇ φάπς ἐμμήναι· ἔδ' ἄρα Περσέως
 Ὠκυπέτης πέλε' ὑδάδες τέρας ἡγήσαδ'.
 Γοργόνα γὰρ Περσίδα δρεκοντοέθειραν αἰκείας
 Ἄλαντ' ἰεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμνῶσαι,
 Παρθένον ἀργαλέω ἐρεβώπιδος, κῆρα μέλαιναν 35
 Ἀνθρώπων οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνω βάλεν ὅσπερ
 Ὅτι μιν δέϊμα πέλωρον ἀνάχρετον αἰθρήσαντες
 Ἄισσιν λαΐνεοι πεθνεώτερες ἐσήκασιν.
 Τίω δ' ἔτ' ὀρύπερ' ἐναντίον Ἀτρυγῶνῃ
 Δέρκεαδ' μὲν αἰνεν, αἰδείμαντός περ ἔσσα, 40
 Χρυσόρῳ Περσῇ φονδομήϊω περ ἰδέαδ',
 Οὐτε κασιγνήτῳ κέκλετο κρατερόφροσι φωπῇ.

Ἀλλὰ

Ipsa verò in profunditatibus perstreptentis maris
 Natat, donec fluctus eam exspuant in littus.
 Inde de repente eam, spirante ab æthere,
 Dicunt, qui viderunt, induratum apparere.
 Haud multo verò post, glacie superinducta
 In petram degenerat, & manibus admoventis suis
 Contrectabis lapidem qui antea liquidum erat corpus.
 Figura quidem herbæ permanet ipsi, quam ante habuit,
 Tum etiam rami, & quicunque ipsi adnati fuerant fructus,
 Et quæ illam formavit & nutrit in mari radix.
 Cortexque qualis erat, talis etiam est cortex lapideus.
 Solida verò delectatio, si videris, animum tuum
 Occupabit. Ego verò nescio quid amœni, quoties adspicio,
 Semper in pectus meum descendat. Neque possunt
 Oculi satiari spectaculo, sed tamen stupor
 Quatit mentem, arbitrantem portentum quoddam esse.
 Et licet ipsi credam, tamen fidem habere dubito.
 Gorgonis quidem frustra hominibus
 Horribile aspectu caput fuisse dicunt: Ast minimè Perseus
 Celer volatu, falsum monstrum putandus est.
 Gorgonem enim Persidem, draconibus crinitam, audis
 Atlantis extremis sub præcipitiis intersectam fuisse,
 Virginem molestam & infernalis aspectus, Fatum nigrum
 Hominibus, in quoscunque truculentos jecit oculos,
 Qui illam ut portentum monstrosum & insupportabile aspicient-
 Misero fato lapidei, mortui constiterant. (tes,
 Illam verò nequaquam robusta Minerva coram
 Ad spicere voluit, impavida licet fuerit,
 Neque à Perseo, aurato ense insigni, ut & intersectam adspice-
 Fratre, magnanimo viro, persuaderi potuit. (ret,

Ἄλλα δόλω θήρειον ὠφάρπασεν αὐχένα κέρης,
 Ἦκα μάλ' ἐξόπιθεν γαμφώνυχον ἔπεριδύσσης
 Ἀμφιβαλὼν ἄρπην κυβλιῶν ἰδα λούκανήσι. 45
 Τῆς δὲ ἄρα καὶ φθιμῆς περ ὀλέθροισι ἔσκεν ὀπωπὴ,
 Καὶ συχεῖ κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινόν
 Πολλοῖς αἰσιμον ἔπλεε' ἐναιρομένης ὑπὸ νεκρῆς.
 Ἄλλα τὸτ' αἰγιαλὸν δε φόνῳ πεπαλαμμένη ἦρας
 Ἐλθὼν εἰσέκε λύθρον δόποπλιῶνε θαλάσσης 50
 Θερμῶν ἐξ ὀμάδων κεφαλῶν ἐπὶ καὶ τρομέσαν,
 Γοργεῖν κατέθηκεν ὅππ' ἡλροχίτε βοτάναισι.
 Ὄφρα δὲ ὄγ' ἐν δίνησιν ἀνεψύχεσκε θαλάσσης
 Στείχων ἐκ' ἄλοοιο πόντος δολιχῆς τε κελόθυα,
 Τόφρα ᾗ περφυρέαιο Δραϊνόμηναι κρέσαντο 55
 Ἰμαίῳ οἳ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κρέατι θάμνοισι.
 Ἀμφὶ δὲ ἄρα σφιν αἴψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
 Λύθρον ἐπεσύνθησαν θάμνοισι πεπλήγνουν ὤρασι.
 Πήγνουν ὥς σε πᾶσιν λίθον σερειῶν ὁῖοπαθ'·
 Οὐδέ τ' ἔλω ὁῖοπαθ', ἐπεὶ σερειὴ λίθος ἦεν. 60
 Ἐκ δὲ ὄλεσεν βοτάνης ὕγρον δέμας. αἰδὰ δ' ἐμπτῆς
 Ουλομένης πᾶμπαν βοτάνης σὸν ὤλεσεν εἶδ'·
 Τὴν μὲν ἄρα χρονίῳ ἐξ αἵματ' ἔχεν ἐρυθρίῳ.
 Ἀμφασίῃ δὲ ἦρωα λάβε θρασυῶν, ὥς ἐνόησε
 Ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ δ' ἐπέλας αἴψα κιῶσα 65
 Διοχρῆς πολύμητις ἐθαύμασεν ὀβριμοπάτρη.
 Θῆκε δὲ ἀδελφεῖς κλέῳ ἄφθιτον, ὥς κε πέλοιτο
 Αἰεὶ κραλὶς περτέρῳ φύσιν ἀλλοιάσεαθ'·
 Ἐν ᾗ βίῳ οἱ δῶκεν ἀπειρεσίῳ Ἀγελείῃ
 Φῶλα φυλαστέμεναι κρυερῶν εἰς φύσιν ἰόντα. 70
 Ἦν δολιχῶν ἔρπων ἐς ἀταρπτόν εἰ μιν ἔχοι ἦς,
 Ἦ περὶ αἶμα δῖαν εὐσέλμῳ ἐνὶ νηϊ.

καὶ

*Sed dolo ferinam abstulit cervicem puellæ,
 Clam à tergo, non advertentis injiciens
 Gutturì, falcatam falcem curvam.
 Hujus etiam, quamvis mortuæ, facies perniciofa erat,
 Et horribilis Plutonis nigram in domum descendere
 Multis fatale erat, occisam propter & mortuam.
 Ast tunc ad littus, cædo contaminatus heros
 Accedens, donec cruorem in mari abluisset,
 Calidum adhuc ex tumultu caput & tremens,
 Gorgonium deposuit super virides herbas.
 Cùm verò in gurgitibus maris se refrigerasset,
 Egressus est ex periculoso labore & dolosa via:
 Tunc verò purpureo sanguine humectati replebantur
 Qui substrati jacebant capiti frutices.
 Circa verò eas, confestim celeres ponti filia
 Pulchritudines accurrentes, cruorem firmiter compegerunt.
 Et ita compegerunt, ut solidum lapidem existimasses.
 Neque verò opus erat existimare, siquidem solidus lapis erat.
 Perdidit verò ex herba viridem colorem. Sed nihilominus ta-
 Ommino deperditæ herbæ non perdidit speciem, (men,
 Verùm colorem ex sanguine habuit rubrum.
 Stupor verò heroem cepit intrepidum, postquam conspexit
 Ex improvìso magnum miraculum, quod etiam statim accurrens
 Jove prognata, prudens admirata est Minerva,
 Immortalemque fratris gloriam fecit, ut constitutum sit
 Corallo, semper priorem naturam mutare.
 Facultatemque ipsi indidit immensam prædatrix Minerva
 Homines servandi, frigidum elementum ingredientes,
 Si quis eam dolosam ingressus viam, secum habuerit,
 Aut trajecerit mare divum bene compacta in navi.*

Καὶ ᾧ Ἐνυαλίῳ θοὸν δόρυ μαγνομήῳιο,
 Καὶ χόλον ἀνδροφόνον φάγειν ἀπὸ ληϊσίων,
 Καὶ πολλὸν Νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι 75
 Εὐαλὴ κεραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὁπάσσαι.
 Γλαυκῶ δ' ἐρεκύνδοιμον ἀταρβέα Τελτοχῆσαν
 Σφωϊτέρων καμῶτων ἐπαμύντορ κικλήσκουσιν.
 Φάρμακα δ' ὅσα πέλον' αἰτιάσθαι, ἢ κατὰδεσμοι,
 Ἄρσι' ἀγνάμπιοισιν ἐρηνύσι πᾶν χυ μέλυσσιν, 80
 Ἐπε μύσθ' κούθων οἰοφθόρον σὺκ ἐνόησεν
 Ἀνῆρ, εἴθ' ἔσσι λύμαλ' ὅππ' σφίσιν ἡδ' ἐπακοιδᾶς
 Σχέτλιοι αἰχμήλοισι μεζαίροντες τελέθσαι,
 Πάντων ἀντίλυτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 Κόψας ᾧ σπείροι ξανθῇ δημήτερι μίσσων. 85
 Καὶ τοι λοιγὸν ἅπαντα τῆς ἀπῆνερθεν ἀρῆς,
 Ἀυχμᾶς τ' ἐξελάσθ' σαχύων γλάρος ἐκπίνοντας
 Ἀτρεΐω τε χάλαζαν, ἀπειρεσίοισι βελέμοις
 Ἀγρῶ ταῦμα φέρουσιν ἀμήχανον, ἐξακέσασθαι.
 Βρωτήρων τ' ὅππ' τοῖσι γῆ' ἅπαντων ἀλαπάξῃ, 90
 Ἐυλαῖς τε, κάμπαις τε· ἔαίθερ' ἰὼν ἐρυσίβλιω,
 Ἦπε κατ' ἐρυνόθεν πιαμύη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῇ,
 Ἀμφὶ πρὸς σαχύεσσιν ὤλεσιν ἐχέσσαι κάθηται.
 Ἐκ τε μυῶν ἀγέλας, ἐκ τ' ἀκρίδ' ἅπλητον ἔθνη
 Ῥαῖσιν ἢ Κρονίδαο πρῶταίεσσιν κεραυνῶν, 95
 Παιδὸς ἐξ κλέ' ἔπει ἐτώσιον ἀζομήῳιο·
 Κεῖνο πολὺ πρῶτις ἀνερχομήῳις περσάτηθεν
 Κεραλίων θνητοῖσι φέρων πόρεν Ἀργειφόντης.
 Τιμῇ δ' ἀκρήτειο μεί' οἶν' ἀπινέμεν αἶε
 Μέμνεο, πευκεδανῶν ἔνεκ' ἀπιδέσθαι, ὥσπερ εἶπεν.

Et furentis martis celerem hastam,
 Et homicidialem iram effugere prædonum
 Et canum Nerea turbulentum evitare
 Egregia Coralii vis hominibus dabit.
 Glaucae verò, turbas excitantem, intrepidam Tritogeniam
 Suorum laborum adjutricem invocant.
 Venena verò quotquot reperiuntur pernicioſa, & incantamenta
 Diræque quæ inflexibilibus furiis penitus curæ sunt,
 Vel ſi odium occultum, domus perniciem, non confiderat
 Vir, vel quæcunque noxas in illos & incantationes
 Pernicioſi homines alienæ rei invidentes effuſiant,
 Omnium horum remedium præſentiſſimum eſſe inueniēs.
 Si ſemen abſcideris, & cum flava Cerere miſcueris,
 Omnem tibi peſtem exarvis tuis
 Squaloresque expellet, ſpicarum ſuccum exhaurientes.
 Noxiamque grandinem, infinitis telis
 Agro ſortem inferentem inſanabilem.
 Vermiumque inſuper omne genus diſſipat,
 Eos, qui in ulceribus naſcuntur, crucæque: & ætheream rubi-
 Quæ cœlitus delapſa, ad fructus, rubra, (ginem,
 Et undiquaque circa ſpicas applicata ſedet.
 Muriumque agmina, locuſtarumque innumeram gentem
 Proſtigabit. Et Jovis auſſugiunt fulmina,
 Filia ſuæ gloriæ non inanem venerantis.
 Illud longè excellentiſſimum, iter facientibus
 Hominibus coralium attulit Argicida.
 Tu verò cum mero bibere ſemper
 Memento, contra pernicioſos ſerpentes, ut jam dixi.

Α Χ Α Τ Η Σ.

Καὶ πολυειδέα πίνει μετ' ἀκρήτε βρομίοιο,
 Μορφῶν παντοίῳ ἐπειμύον ἐσθλὸν ἀχάτιν.
 Παῖδά μὲν ἔν ρέα γ' ἐστὶν ἀχάτε χρώμαϊ ἰδέσθαι.
 Ἐν γὰρ οἱ δῆεις ὁρόων ὑάλωσιν ἰασπιν,
 Σάρδι' θ' αἱματέεντα, ἔαιλῆέντα μάρσιδον. 5
 Ἐν δὲ ὅγε μιλοπαρήθη· αἰτάρ ἢ χαλκὸν ἐν αὐτῷ.
 Δῆεις, ἔχρσιν ἑαροτρεφέθη μῆλοιο.
 Ἀλλ' οἷον παντὼν περφερέσας, εἰκέ μιν ἔροις
 Ἐιδὼν ἔχοντα δαφοινὸν αἰμαμακέτιο λέοντος.
 Τῷ ἢ μιν περτέροισι λεοντοσέριω ὀνομήναι 10
 Ἦνδ' αὖν ἡμιθέοισι. κατὰ σικτος σπιλαδέας
 Πυρσῶσιν, λούκαῖς τε, μελαυνομήλαις, χλοεραῖς τε.
 Τὸν δὲ, εἰ σκορπίῳ ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκίῳ
 Ἐλθοι, αἰερτάζειν περ ἔλκει κέκλεο λυγρῷ,
 Ἦμιν ὀπιπιάσεν· ἄπο γὰρ μινύθεσιν ἀνίαι. 15
 Ἰμερτόν τε γυναιξὶ διωήσε' ἀνέρα θείναι.
 Καὶ θέλεις μύθοισι βρατὴς· ἔπ' ἀντα κερμίζων.
 Ἀσά κεν αἰτήσας, ἀφίξαι οἴκαδε χαίρων.
 Καὶ νέσω κάμνοντα σκαυθλιῶαι θέμις ἐστίν.
 Ὅς μιν ἐν σφετέρῃσι λαβὼν χεῖρας κατὰ χροί. 20
 Δίξεσθ' ἔποι τὸν γε βιωσέμεν ἀρνήσοιτο.
 Ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῆσιν ἐν φρεσὶν, ἔνεκεν αὐτῷ
 Ῥῆξε λίνον Κλωθῶ, τῷ δὲ ἔρχε' ὕπατον ἤμαρ.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΧΑΤΟΥ.

Οτδὲ περὶ φλεγέθων ἐπερήμερον ἄνδρα θαμίζων
 Ἡ κρυερὸς μάρπλων πυρετὸς παρ' ἄδην θείησι,
 Ἦε τεταρτύνῃς πῆμα βραδύ, μήποτε λήγειν.

Βελο-

ACHATES.

ET multiformem bibe cum mero vino.
Varias formas induentem pulchrum Achatem.
 Facile enim perquam multi colores in eo apparent.
 In illo enim invenies aspiciens vitreae perspicuitatis *Aspidem*,
Sardamque sanguinei coloris, & fulgentem Smaragdum.
 In illoque est minium, sed etiam *as* in eo
 Reperies, & verni pomi colorem.
 Sed omnium utilissimus est, si quidem repereris
 Colorem habentem fulvum indomiti leonis.
 Ideoque illum *Leontoferem* appellare, antiqui
 Placuit semideis. *distinctus punctis*
Rutilis, albique, nigrescentibus, viridibusque.
 Hunc verò, si scorpii dolens quis aculeum
 Fuerit, admoveri jube vulnere exitioso
 Aut inspergi. Statimque dolores lenientur.
 Gratumque mulieribus poterit virum reddere.
 Verbisque homines demulcebis, & omnia auferes,
 Quaecunque petes, hilarisque domum redibis.
 Et morbo laborantem sanare potest.
 Qui cum in manibus suis tenebit,
 Neque denegabit operam dare ut ille vivat.
 Sed tute in animo tuo nosti, quando ipsi
 Eilum fregerit *Clotho*, tunc ultimam ei venisse diem.

DE EODEM.

NEquè æstuans alternis diebus rediens
 Horrenda febris virum corripiens ad inferos mittet,
 Aut quartanæ exitium molestum, nunquam cessare
 Volens.

Βυλομήνης, αἶψ' αἶεν ὅπη πελάσῃσι μῆνέης.
 Τὸν σύ γ' ἰήσασθαι δι' ἀμύμονα· αὐτίκ' ἀχάτης.
 5 Ὅυλς γδ' ὑπερέρων πολὺ φέρτερος αἶψα ἢ σῆμα
 Ἐξερέω, τόπερ ὥκα βίβω δείκνυσι λιθοιο.
 Ἐν γδ' μιν κρεάεσσιν βαλὼν μέσον ἐφομῆροισι
 τυτθὸν ἀναχέσθαι, τὰ ἢ τέκε' ἐνδοθι πάντας.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ

Ὅτ' μὲν τοι εἴπὼν θέ γε ἔρπετα φημί διώσας.
 Ἀλλ' ἔπερον δώσω χατέοντί τοι ἰητήρῃ
 Ὅυρεσθόνθεν γεγαῶτα· σὺ δέ ἐν φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 5 Ἐυτε γδ' αἰλῆεν σφέτερον δέμας δρύστερ' αἶψα
 Ὅυρεσθὸς ὠμητῆρ' ὑπὸ παλάμῃσι Κρόνοιο
 Δησθεὶς εἰλυσεν ἀπειρεσίῳ ὅππ' ἰαῖαν,
 Αἰθέρ' ἐκ δίνης πεσέειν ἔδδ' ἀεὶ μῆνοινῶν,
 Ὅφρα κε πάντ' αἰδέσθαι, πολύτειχον ἀμφιπετάσας
 Νῶτον ἰόν, πύξῃ, θινὴ δέ ἐρευνᾷ ἀστερόεντος
 10 Θυμὸν ἀνιήσας Κρόνον ἐρευνὸν εἰσέτι ναιή·
 Δὴ τότε ἀμβροσίῳ κατεβόμβηαι φορέοντο
 Αἱμαί' ὠπειλῆθεν ἐπὶ τραφερῶν ῥαθάμιγες,
 Τὰς ἐμόρσιμον ἦεν ὠπ' ἀθανάτοιο κίχσας
 Σώματ' ὀλλυσθαι· μὲν μὲν δέ ἐλβώλακι μοῖρα
 15 Ἐν γαίῃ περὶ γόνοιο θεῶν σόν αἶμα κέλοντο.
 Μείνει μὲν ἔν, αὔον ἢ περὶ ἰλῶοι θεσπὶν ἵπτωι
 Ἡελί'· ἢ κεν τις ἐπιψαύων, ἐρίσειε
 Ἀἶαν ἔχειν ἐν χερσίν, ἐχέει δέ μιν αἶμα πεπηγός.
 Ἐν γδ' δὴ χερσὶ αὐτὸς ἐτήτυμα αἱματὸς ἐσιν,
 20 Ἐν ἢ ἢ ὕδατι ρεῖα δαμασθεὶς ἀτρεκέες αἶμα
 Γίνε'· αἱματόεις δέ ἐκ νόμα λαῶας ἐτ' ἀνδρῶν
 Ἐκ ὑπερέρων κέκλη'. αἰκήσθαι δέ, ὡς ἐπέειπε,
 Φάει.

Volentis, sed semper, quocunque iueris, tecum permanentis.
Hanc tu sanabis statim optimo Achate.
Nullas enim inter priores multò est melior. Confestim verò si-
Dicam, quod statim vim indicabit lapidè: (gnum
Si enim eum in carnes coctas injeceris, (tur.
Et paululum intra permanferit, omnes intus carnes dissolven-

ADHUC DE EODEM.

H*Une quidem non assero adversus reptilia aliquid posse,*
Sed alium tibi indigenti medicum dabo
Cœlitus genitum. Tu verò animum adverte.
Quùm enim splendens suum corpus, latus
Cœlus, manibus crudelis Saturni
Laceratus, devolveret in immensam terram,
E vorticibus ætheris in solum terræ decidere cupiens,
Ut omnia tenebricosa, circumjecto villosa
Suo dorso, redderet, molemque stellati cœli
Animo molestatus Saturnus in posterum habitaret.
Tunc ambrosii destillarunt
Sanguinis ex vulnere in terram gutta,
Quas non fatale erat ab immortalī manantes
Corpore, perire. Permanere verò in glebosa
Terra, matre deorum, saluum sanguinem jusserunt parca.
Permansit igitur. Aridum verò fecerunt eum lucidi equi
Solis. Et si quis manibus attrectet, contenderet
Lapidem se habere in manibus, habet verò sanguinem concre-
In eo enim color ipsissimus sanguinis est, (tum.
Atque in aqua facillimè subactus, verus sanguis
Fit. Et sanguineus lapis jam inde à majoribus
Hodienum nomine appellatur. Præsentissima verò, ut par est,
Reme-

Φάρμακ' ἔχ' νημερτὲς δ' ὁτ' ὀρροῖάν μιν αἰοῖδ' ὀϊ.
 'Ουρανίῳ καλέουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθ'.
 'Οὐ γὰρ ὅγ' ἔτε νέῳ ἐθέλει θνητοῖσιν ὀϊζυνῷ
 'Ερχεσθ' περὶ ὅσας, παλαιότερ' ἢ τ' ἀπερύκη,
 Μηνύμεν^Θ λάκκοιο μὲν γλάγε^Θ κεράσας τε
 'Ιχθῶνι σφετέρῳ, γλυκερῷ μέλιτι ἢ διάνας,
 'Εκ βλεφάρων δ' ὅτ' ἦσαν ἀγ' νόσον. ἀχαλαία γὰρ
 'Ερχεσθ' θνητὲς ὁράαν ἐρατεινὰ πρὸς ὥπα 30
 Πρεσβυτάτης μακάρων σφοδρὸν βλεφάρων βασιλῆ^Θ.
 Καὶ γλῶσσι τεῆσιν, ὁμλήσας κυλίκεασιν,
 'Ανδρὸς τ' αἰδοίων ἀκ^Θ ἔασε) ὅς κε πῆσι.
 Καὶ μιν ἔσων 'Αἰάνη δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον,
 'Εντεσι θηελθῶναι αἰμύμον^Θ αἰμφ' Ἀχιλῆ^Θ 35
 'Εστυμῶν, νίκης ἐπαρηγόνα χερσὶ κημίζειν.
 Καὶ κεν ὀδυασθῇ^Θ ταλασίφρον^Θ ἀντίον αὐτῷ
 Κῦδ^Θ 'Αθηναίη περσέπλοισ ἐξουάλισεν.
 'Αλλ' ἔοι μοῖρ' ἔσκε παρὰ φαρμάκοιο πιθέσθ'.
 Τένεκα θεασάσθαι μοι αἰθέρα λείξει δ' ὀνειράς, 40
 Λάζετο δ' ἔλοον ἄορ. αἶψα σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
 'Αξεὸ πρὸς ἢ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γλῆθ' ἄλιν
 'Ερπετῷ αἵματόεντι δαεῖς λίθον, αἶεν ἐταῖρος
 Γινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηϊάδεσσιν κέλδουε.
 Καὶ μὲν ἔγω λαμψερὸν ἐμὸν θεράποντα δόλωναι. 54
 'Αυτοκασινῆτ' ἡ μεμαῶς Φίλον' ἔκτορα θεῖναι,
 Πρόφρων ὥπασα λαῶν ὀλύμπιον αἰτήσανη.
 'Αυτὰρ ὅγ' ἐξαπίνης Τρώων περὶ πάροιθεν ἀπάντων
 'Εκτορα πατρὶ τ' ἐμῷ κεχαρισμῶ^Θ ἔπλεθ' ἐταῖρ^Θ.
 Τοῖο δ' ἔκητί μ' ἐκείν^Θ ἀμοιβὰ δὸν ἀρέσασα^Θ 50
 'Ιέμεν^Θ, λιπαροῖον ἐπὶ κλησιν πατρὸς
 'Ωπασεν ἀφ' ἑοῖο λαβὼν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς

'Ελθὼν

Remedia in se continet. Verè enim ex cœlesti influxu
 Vases dicunt ad homines delatum esse.
 Non enim ille neque novos permittit dolores
 In oculos hominum irruere, veteresque arcet,
 Immixtus albo lacti, & confusus.
 Cum sero lactis, Dulci verò melle liquefactus
 Ex palpebris omnem arcet morbum. Molestè enim fera
 Arceri homines à conspectu amabilium vultuum
 Maximè nati immortalium, obliquum aspectum habentis Regis.
 Et ex ossium commissuris, poculis immixtae,
 Virilibusque dolorem expellit, si quis eum biberit.
 Illumque ego Ajaci bellicoso multùm commendavi,
 Armis contendere inculpato cum Achille.
 Erumpenti, victoriæ adiutorem manibus ut secum ferret.
 Ast tolerantis Ulyssis gloriam contra ipsum.
 Bellicosâ Minerva excitavit.
 Sed fata ejus non concedebant ut admonentem audiret,
 Idèoque divinum meum sprevit auxilium,
 Et ensen perniciosum arripuit. Tu verò tuam sortem
 Meliùs venerare, contraque nigram sobolem lubrici
 Serpentis, Sanguineum edoctus lapidem, semper amicos.
 Tuos inter Nymphas Najades versari jube.
 Atqui ego velocem meum servum Dolonem
 Fratri meo Hectori conciliare cogitans,
 Lubens donavi lapidem cœlestem petenti.
 Ille verò de repente præ omnibus Trojanis
 Hectoris & Patris mei intimam in amicitiam receptus est.
 Hujus causa mihi ille vicissim gratificari,
 Desiderans, Lapidem, Preciosum nomine, à patre
 Divite obtinens, mihi donavit, quem quidem ille

Ἐλθὼν ἱλιόθεν κρατερὸν μὲν Μέμονονα κῆρυξ,
 Σήμαϊ' ἐμείο παρόντι· ἀνδρῶν Ἀστυρίηεν
 Χρυσῷ ἱμῆεντος δ' ἑείονα δῶρο κέρμισε, 55
 Μυρία κῆρι μάγισσι πρῶν πολυίδμοσι δῶρε.
 Ἐὺ δ' ἄγε δέχυντο μῦθον. εἰώ δ' ἐδάϊον τὰ κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν ἐν ἀντίδοντος ἀναιμαίκτων ἐπὶ βωμῶν,
 (Ὅου γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλῷ ἐμψύχοιο)
 Ἥλιον δ' ἑρύοπα κλήζειν ὕμνοισιν ἀνωγα, 60
 Καὶ χθονά πίεραν, πάντων τροφὸν ἐπαπέεσαν.
 Δάπτρον αὐτ' αἶθων· ὑπὲρ λίθον ἠφαίσιο
 Τήκεν τόνγ' ἰδίῃ Ταναῶς θέλγοντα δρέκοντας
 Ὀδμῇ, τὴν δ' ἄρα κῆνοι ἀνερχομένῳ ἐσσεῶντες,
 Σπερχόμενοι ποτὶ βωμόν, ἀοιδέες ἐκπερμολόντες 65
 Χησεμόθεν, ὁρόων· ἐφερπύζοντες αὐτμλῶν.
 Ἀντάρ' ἐπειτα λίνιοιο νεόπλυντα Φάρεα κῆροι
 Ἐοσάμενοι τρεῖς (ὅξυ φέρων ἄμφηκες ἑκάστος
 Ἄος) ἀναρπάζειν ὄφιν αἰόλον, ὃς κε μάλα πε
 Κνίαςης ἱμεύρων πυρὸς ἐγγύθι δινάεσκε. 70
 Τῷ δὲ Διὰ μελεῖσι δαΐζειν ἐννέα μοίρας·
 Τρεῖς μὲν κεκλήσκειν πανδερέκε· ἠελίοιο,
 Τρεῖς δ' ἐπέραι γαίης ἐρβώλα λαοβοτείρης,
 Τρεῖς δ' ἰσοπερπῆς πολυίδμον· αἰψαύσιοι.
 Τὰς δὲ λέβης κεράμοιο πετυμλῶντα αἵμαπέεσας 75
 Δεξάοθω, ἃ δῶρον ἐλαῖνον αἰτυντῶνης.
 Ἡ δὲ μέθυ βρομίοιο καλεασιχόρῃ καταχάθειν,
 Ἐν δ' αἶλας ἀργήνους βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς,
 Ἐν δὲ σφῷ κῆ δριμυῷ ἐπήλυθα κῆκρον ἀνωγα
 Μίξαι χρυσουχίτωνας, μελαίχχοίλιν, ἐρίπμον. 80
 Ἐν δ' κῆ ὅσας περ αἶλας μετ' αἰγλήλοισι μιγέντας
 Ἥμερον ἐς πέμπκασιν ἐδηπύ· ἀνθρώποισι.

Ὀφει

Illo profectus fortem ad Memnonem legatus,
 Virtutes ejus, me praesente, expertus, ex Assyria,
 Precioso auro meliorem, huc secum attulit,
 Infinita illic Magis doctis elargiens dona.
 Sed accipe rem omnem. Expertus loquor.
 Primum quidem accelerantes ad aras incruentas
 (Non enim fas est victimam immolare animale) ^(nes)
 Solem late splendentem celebrare carminibus jube
 Et terram latam, omnium nutricem mammatam.
 Tum vero aestuantem in Vulcanum lapidem hunc
 Conjicere & liquescere, proprio extensos demulcentem draco-
 Odore, hunc illi adspicientes ascendente fumum,
 Festinantes ad aram, confertim erumpentes
 Ex suis latibulis, adreptantes adspiciant:
 Sed postea pueri, novis vestibibus lineis
 Amicti tres (acutum ferentes singuli ancipitem
 Ensem (capere serpentem variegatum (jube) qui maxime
 Odore delectatus, proxime ad ignem adreptat
 Hunc vero membratim in novem partes divide,
 Tres quidem assigna Soli omnia videnti,
 Tres alias terrae glebosae nutrici,
 Tres vero vatidicae, prudenti intactae (Minervae)
 Has vero lebes à figulo fabricatus cruentas
 Recipiat, cum munere Tritoniae, oliva.
 Tum vinum Bacchi ad choreas concitantis infunde,
 Candidumque sal injice cibo,
 Iisdemque acrem & peregrinum coecum jubeo
 Misceri aurei coloris, nigricantem, pretiosum:
 Et quaecunque alia, inter se permixta,
 Appetitum excitant cibi hominibus.

Post.

Ὀφρα δ' ἐπὶ τρείποδ' ἄκρεα γαστέρα δάμνασ' ἔοντα,
 τόφρα ᾗ κυκλήσκειν μακάρων ἄρρητον ἕκαστον
 Ὀνομα· πέρον' ᾗ δ' ἐπὶ κέ τις ἐν τελετῇσι 85
 Μυσικὸν αἰείδῃσιν ἐπώνυμον ἔραυνίωνων.
 Ἀεθ' ᾗ Μέγαλραν δ' ὀπίπεσθαι παφλάζοντος
 Σδόμεναι τρείποδ' ἄκαυμήχανον· ἐς δ' ἄρα σὺν γ'
 Πινῶμα διπτετὲς ἔνδον ἄγειν ἱερός ἐπὶ μοίρας.
 Ὅπως δ' ἐφορμήσοισιν ἐπὶ κρεάτεσσιν ἵκων', 90
 Δαίνυσθαι τὸτ' ἐπειτὰ κερέννυσθαι τε μεμαῶτας
 Ἀυτὸθεν ἐκ τρείποδ' ἄκαυ. (ταὶ δ' αὖ λείψανα γαῖα καλύπτει)
 Καὶ σφιν ἐπιπαῖσι λελυγνὴν γάλα, ἔμεθ' ἡδὺ,
 Καὶ λίπα τ', ἡδ' ἐρατὸν τε μελίσσης ἀνθιμον εἶδαρ.
 Καὶ σέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροισι 95
 Παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης. μηδὲ κερέας
 Σφωϊτέροισι πέπλοισι ἐλέειν οἶκον δεκνόντας.
 Μηδὲ μετ' ἄσπερ φᾶσθαι, ἐπεὶ κ' ὀπὸ νόσφι τράπησθε.
 Ἀλλ' αἰεὶ περτέρῃσι εἰς αἵματιν ὅσπερ φέροντες,
 Ἐρχεσθ' ἐς μέγαρον. μηδὲ περ πρὸς μνηστῆρας, 100
 Ἐἰς ἔτι ξύμβλη' ὁδότης, ἐς τ' ἂν ἰκέσθαι
 Ἐς δόμον. ἔνθα δ' ἐπειτα θυγατρὶς ἀθανάτοισιν
 Ἐξαῦτις ῥέζοντας, δρώμαϊα ποικίλα καίειν.
 Ταῦτ' ἐὼς ἐκτελέσας, ὅσα τ' ἔσσε', ὅσα τε κῆφοι
 Ὅρνιθες κλάζουσιν, ἐπίστανται· ὅσα τε θῆρες 105
 Ὀμησταὶ τετράπεζοι ἐν σφίσιν ὠρεῖον'.

N E T P I T I Σ.

ἘΝθεν ἑὼν ἐδάϊναι καὶ βακχεῖα νδρεῖται
 Δῶρα λίθι, Βρομίῳ κεχαρισμένη. τὸν περ ἔχουσι
 Ἀνθρώποι θυέων τε καὶ δαίμων αἵτιςιν
 Ὀυρανίδα. γυμνῶ δὲ ῥάχην ποδὶ πευκεδανοῖσιν

Postquam verò in ventre tripodis carnes coquent,
 Tunc verò invoca arcana singula Deorum
 Nomina. Delectantur enim quando quis in sacrificiis
 Mysticum cecinerit cognomen cœlestium.
 Et precare ut Megæram, à fervente
 Tripode, malorum machinatricem depellant: in eosque
 Divinum spiritum immittant super sacras carnes.
 Quando verò super carnes coctas venerint,
 Epulari tunc satiarique cupientes
 Illic ex tripode, (reliquias verò terra occultabit)
 Libare jube Diis album lac & meum dulce,
 Et pinguedinem, & amabiles apium odoratas dapes.
 Et coronari corollis ex ramis frugiferæ
 Oleæ Minervæ sacre decerpsis, nexis. Neque verò satis tibi sit
 Vestimentis vestris vos involvere domum redeuntes,
 Sed nec respiciatis, licet à via deflectatis:
 Sed semper inviam, quæ ante vos est, oculos conjicientes,
 Pergite domum. Neque quicquam proloquimini,
 Licet viator occurrat, donec perveniat
 Domum. Ibi tunc postea sacra Diis
 Rursus facientes, aromata varia urite.
 Hac ego postquam ita perfeci, quæcunque futura sunt, & quæ-
 Leves aves clamant, intelligo. Et quæcunque feræ. (cumque
 Crudeles quadrupedes inter se rugiunt.

N E V R I T I S.

INde novi ego etiam Bacchica neviritis
 Dona lapidis, Bromio grata. Cujus possessorum
 Hominum & sacrificia & preces exaudiunt
 Cœlestes. Nudo verò pede, dorsum lethalis

Si

"Εἰ κέν τις θλίψας, ὅφι' ὃξ σάρκας αἰκάνθη
 Δηώσι σφετέρας, ὀδυήφατ' ἔασε' αὐτὰ
 Νόειπς· ἔρδ' δ' αἰλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα
 "Ενθεν ἔκαπένωπα κελαυνῆς αἰσίδ' ἔγνω
 Καρτερὰ φάρμακα σείο βροτοσσύε θέσκελα πέτρη,
 Τῆς ὄνομα χροίη τε πέλ' χλοερῶτο πρῶσιο.

X A B A Z I O Σ.

"ΕΝθεν ἢ σέο δι'ε χαβάζιε πειρηθῆναι
 "Εν θυμῷ βαλόμην, ἢ στυ μῆκος ὄρον ἄριστον.
 "Αμφω γάρ, ἢ νῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν,
 Καί μοι σκορπύθεν βεβολημῶν ἦρε κομίσεις.
 Λητοῖδη, σέο μέγχις ἐμῷ Ποιάντ' ἦρως
 "Εσσύμην τὰδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν.
 "Αυτοκασιγνήτῳ κεχολωμῶν' Ἀργυρότοξ'
 Κασάνδρῳ ἐκέλευσεν ἀκρόντεσιν ἅπαντα
 Θεαπίζεν Τρώεσιν, ἐτήτυμά περ φρονέουσαν.
 "Αυτὰρ εἰὼ ἢ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερόν ὄρην,
 Ψυδρέα μήποτε μῦθον ἐνισπείν ἀνθρώποισι·
 Καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἔκαστα,
 "Ημετέροισι ἦρως ἐκατηβόλε πέιθεο μῦθος.
 "Ὡς ἄρ' ἔφη Πελάμοιο διοτρεφέ' Φίλ' υἱός,
 "Ατρεστὸν θεράποντι φέρων χάριν Ἡρακλῆ'.
 Νῶιδ' ἐποιήεσαν ἐς ἀκρόρειαν ἰῶσι
 Τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπντὸν ἐπὶ ἥϊναν.

T E A O Σ.

*Si quis prefferit serpentis, & ille carnes ejus aculeo
Enscaverit, dolores ejus mitigabit*

Neurit. Facitque conjugii maritum desiderabilem.

*Inde etiam contra lethalem aspidem, novi, aspectum tui
Valida esse remedia, homines servans divine lapis,
Cui nomen colorque est viridis porri.*

C H A B A Z I U S.

I*nde etiam te divine Chabazie, tentare
In animum induxi, tuamque vim expertus sum optimam.
Pariter enim & morbum refrigeras ignisum,
Et mihi à Scorpio ictu, remedium affers.
Latonæ Fili, Pœantius heros tui plenus
Dicit, hæc ad me usque, omnia hæcenus perplexè exposita
Sorori meæ iratos Apollo (fuisse.
Cassandræ, jussit eam audientibus omnia
Vaticinari Trojanæ, vera scientem.
Ast & ego prius juravi magnum jus jurandum,
Falsum numquam me verbum dicturum hominibus:
Igitur postquam tibi singula admodum, verè enarravi,
Nostris, Heros longe jaculans, crede verbis.
Et ita loquutus est Priami divini charus filius,
Gratiam referens intrepidi Herculis servo.
Nobis verò herbosum ad verticem euntibus,
Asperam admodum viam colloquia familiaria leniverunt.*

F I N I S.

L.

FRAGMENTA QUÆDAM

O R P H E O

A D S C R I P T A.

ΕΚ ΤΩΝ ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ

Φθίσκομαι εἰς θῆκος ἐστὶ, γύρως δ' ἐσπίθεσθε βιβλάων

Πᾶσιν ἁμῶς. σὺ δ' ἄσπευ Φαισφόρος ἔκτανε μήνης
Μυαῖ. ἐξερέω γὰρ αἰληθεία· μηδὲ σε τὰ πρῶ

Ἐν σήθεασι Φανέντα φίλης αἰῶντος ἀμέρῃ,

Ἐς δὲ λόγον θεῖον βλέψας, τέττα προσηύδα, 5

Ἰθύνων κραδίης σαρκὸν κύτος. αἶ δ' ἐπίβαινε

Ἀτρεπιτῷ, μῦνον δ' ἐσέρε κέσμοιο ἀνακτα.

Ἐς δ' ἐς' αὐτογλυῆς, ἐνὸς ἔκταναι πάντα πῆκν).

Ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς φανίσασθαι· ἔδ' ἰς αὐτὸν

Ἐισερχία θνητῶν, αὐτὸς δέ γε πάντας ὄρεσθαι. 10

Ουπὸς δ' ἐξ αἰγαθυῖο κακὸν θνητῶσι δίδωσι,

Καὶ πόλεμον κρύοντα, καὶ ἀλγέα σακρυόντα.

Ουδέ τις ἔσθ' ἔπερσθαι. σὺ δέ κεν ρέα πάντ' ἐσθήσῃς,

Ἄικεν ἴδης αὐτὸν πρὶν δῆποτε δάξῃ θῆπ' γαῖαν,

Τέκνον ἐμὸν δείξω σοι, ὁπηνίκα δέρεσθαι αὐτῷ 15

Ἰχθια, καὶ χεῖρε σβαρλῶν κοσπεροῖο θεοῖο.

Αὐτὸν δ' ἔχ' ὀρώω. φεῖ γὰρ νέφθαι ἐσθήειν)

Λοιπὸν ἐμοὶ. σῶσιν ᾗ δέκα πύχαι ἀνθρώποισιν.

Οὐ γὰρ κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,

Εἰ μὴ μενογλυῆς ἰς ἀπορρώξ Φύλα ἀνῶθεν 20

Χαλ.

Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔκλυ' ἄστροισι περὶ νῆς,
 καὶ σφαίρης κίνημι' αἰμφι χθονὶα ὡς περὶ τέλει,
 κυκλοπερές γ' ἐν ἴσῳ, καὶ ἡ σφέπερον ἀντάδακα.
 Πινύματα δὲ λυίοχῃ περὶ τ' ἡέρω καὶ περὶ χθονα
 Νάματ'·, ἐκφαίνῃ ἡ πυρὸς σέλας ἰφθηνήν. 25
 Ἄντὸς δὲ αὖ μέγαν αὐτὸς ἐπ' ἔρανον ἐσήεικ'·
 χρυσέῳ εἰς θρόνῳ, γαίῃ δὲ ὑπὸ ποσσὶ βεβήκε.
 Χεῖρα ἡ δεξιτερὴν δ' ἔπι πέρμασιν Ὠκεανοῖο
 Ἐκτέτακεν· ὁρέων ἡ τέμερ' βάσις ἐνδοθε θυμῷ,
 Ὁ ἡ φέρεν διώα' κραπερὸν μύθῳ, ἔστι ἡ πάντως 30
 Ἄντὸς ἐπερφένῃ, καὶ δ' ἔπι χθονὶ πάντῃ τελευτᾷ,
 Ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων ἅμα καὶ μεσον ἡδὲ τελευτῇ,
 Ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑδαλῆος διέταξε,
 Ἐκ θεόθεν γνώμῃσι λαβὼν καὶ διτάλακα θεσμόν.
 Ἄλλως ἔθεριπὸν ἡ λέγειν. τρωπῶν δέ γε γῆα 35
 Ἐν νόῳ· ἐξ ὑπαίτου κραίνῃ περὶ πάντῃ ἐν τάξει.
 Ὡ τέκνον, σὺ ἡ πῶσι νόοισι πελάζεις, γλώσσῳ
 Ἐν μάλα δ' ἔπικρατέων· σέρνοισι ἡ ἐνθεο φημίω.

Τ Ο Υ Ἄ Τ Τ Ο Υ.

Αἰθέρ' ἡδ' αἶδ'α, πόντε γαίης τε τύραννε,
 Ὅς βρονταῖς σείεις βελαρὸν δόμον ἐλύμπιοι,
 Δαίμονες δὲ φείσασσι, θεῶν ἡ δέδοικεν ὁμιλῶ.
 Ὡ μοῖραι πεῖθον· αἰμείλιχοι περ ἔσση,
 Ἀφθιτε μητροπάτῳ, ἔθ' θυμῷ πάντα δονεῖ, 5
 Ὅς κινεῖς ἀπείμεν, νεφέλῃσι τε πάντῃ καλύπτης
 Πρηνῆς σιγάζων πηλαίῳ αἰθέρα, σὴ μὲν ἐν ἄστροις
 Τάξιν ἀναδιδάκτοισιν ἐφημοσιώαισι τέτχασα,
 Σὺ ἡ θρόνῳ πυρόεντ' παρεσῆσθ' πολύμοχοι.
 Ἄγγελοι, οἷσι μέμλε βροτοῖς ὡς πάντα τελεῖ, 10

Σὸν μὲν ἔαρ λάμπει νέον ἄνθεα προφυρέει ,
 Σὸς χεῖμων ψυχραῖσιν ἐπερχόμενος νεφέλαισιν ,
 ἄς ποτε βαρυχεύτας βράμιος διένυμιν ὁπώρας .

Τ Ο Υ Ἄ Τ Τ Ο Υ

Ἄφθιτον , αἰθάναιον , ῥῆλὸν μόνον αἰθανάτοιςιν ,
 Ἠλθὲ μίεισε θεῶν πάντων κρατερῇ σὺν ἀνάγκῃ ,
 Φρικτὸς , αἰήτιτος , μέγας , ἀφθιτος , ὃν σέφει αἰθῆρ .
 Διῦρόνυν , ἑκατόμιοι καθαράς ἀποῶς τε πειάξας ,
 Κέκλυθι τάξιν ἅπασαν ὅσῃν τεκμήρησιν δαίμων
 ἔκ τε μιῆς νυκτὸς ἢ δ' ἐξ ἐνὸς ἡματός αὐτως .

Τ Ο Υ Ἄ Τ Τ Ο Υ .

Ἄσφαλιν κύρη δὲ πέλει πρὸς ἅπαντα φερίσῃ
 Σπέρμασιν· καὶ δὲ φύλοισιν ἐναίσιμος· ἔν τε βόθροισι
 βάλλειν ἔρνεα πάντα τὰ τε δρυὸς ἄκρα λέγονται
 Ὅινας δὲ ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ συγέει περιάλλα
 Ἰκαρίῃ κύρη ληνὸς καὶ ἀδευκέας αἶνας ,
 Μνωομένη ὅσα λυγρὰ διωνύσοιο ἔκῃ
 Ἀκλαῖοι μύζαντο , μέθη δεδμημένοι αἰνῇ·
 Ἰκάριον καὶ μιν συφελὰς κορύνῃσι δαίξαν ,
 Σφαλλόμενοι δώροισι χοροῖς μανέοιο βάσχε·

Τ Ο Υ Ἄ Τ Τ Ο Υ .

Πάντ' ἐδάης μεζαῖτε θεόφραδε· εἰ δέ σ' ἀνώγει
 Θυμὸς ἐπωνυμίας μῆνης κατὰ μοῖραν ἀεῖσαι ,
 Ἦκα τοι ἐξερέα· σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις ἤσαν .

ΤΟΤ' ΑΤΤΟΤ.

Ἐυσεβίων ᾧ αἰὲ τὸ τέλ' ὡς γλυκερώτερόν ἐστι.

Ad Musaeum.

Καὶ τὸ δικαιοσύνης τε καὶ δεισιπείας μέγ' ὄνειρε.

Ad eundem ex Justino Martyre.

Πᾶσιν ᾧ θνητοῖς θνητὰ κέραι εἰσὶν ἐν ὅσοις.

Ex Stobaeo.

Ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐρλαμπέ' ἡγεμονῆες
Κέκλυτε.

Ex eodem.

Ζῶς δ' ἐνορᾷ γονέων ὁπόσοι τίσι θέμισαι,
Ἦδ' ὅσοι σὺν ἀλέεσσιν ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
Καὶ τοῖς μὲν, πρὸ φρων τε, καὶ ἡπιὸς ἰοδλὰ δίδωσι.
Τοῖς δ' ἀκακὰ φρονέων νυμεσί(ζε) δὲ μὴ δίδωσι.
Διναὶ ᾧ καὶ γαῖαν ἐρευνύεσσι τικῶν.

Ex eodem.

Ἐν δαίματι βασιλείον ἐν ᾧ πύδε πάντα κυκλεῖ,
Πῦρ, ὕδωρ, καὶ γαῖα, καὶ αἰθήρ, νύξ τε καὶ ἡμέρα.

Ex eodem.

Ὠκεανὸς πρῶτος καλὶ ῥοῦ ἤρξε γάμοιο,
Κασιγνήτῳ ὁμομήτορι τηθῶ ὅππεν.
Γαῖα δ' ἡ τοι πρῶτον μὲν ἐλείνατο ἴσον ἑαυτῇ
Ὀυρανὸν ἀστρόενθ' ἵνα μὴ πᾶσι πάντα καλύπτοι,
Ὅς ῥ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἑδ' ἀσφαλὲς αἶε.
Οὐδὲ εἰς λέληθεν ἔδ' ἐν ποιῶν,
Οὐδ' ἂν ποιήσων ἔδ' ἐπεποιηκῶς πάλαι,
Οὐτε θεός, ἔτ' ἀνθρώποιο ἔπος εἰμὶ ἐφ'.

L 3

Διγ

Ἀλλ' ὅν' ἂν τις ὀνομάσῃς ἢ Ζῆφ.
 Ἐγὼ δ', ὃ θεὸς ἐστὶν ἔργον, εἰμὶ πανίαχῃ,
 Ἐν ἰαυθ' ἐν αἰθήκαις, ἐν πάτραις, ἐν Σικελίᾳ,
 Ἐν ταῖς πόλεσι πάσις, ἐν ταῖς οἰκείαις
 Πάσις, ἐν ὑμῶν πᾶσιν ὅσα ἐστὶ πάρος,
 Οὐ μὴ ἐν αἰθρῇ. ὃ δὲ παρὼν ἀπανίαχῃ
 Πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε πανίαχῃ παρῶν.

Ex Tzetze.

-- Ὅυδ' ἰω' Ἰφίκλοιο θωάπερ αὐδάξοιο
 Ὅς τε ἢ ἀνθερέκεσσιν ἐπέτρεχεν, ὃδ' ἐπ' καρπὸν
 Σίνει, αἰήσουρα γῆα φέρον ἐπὶ λήϊον αὔον.

E Sexto Philosopho.

Ἦν χρόνῳ, ἰώικα φῶτος ἀπ' αἰθέρων βίον ἔχον
 Σαρκοδαῖ. κρείττων δὲ τὸν ἡτίονα φῶτα δαΐζε.

E Clemente Alexandrino.

Ὡς εἰπῶσε πέπλος ἀνεσύρατο, θεῖξέ τε πᾶντα
 Σώματ' ὃδ' ἐπέπνιτο τύπον, ταῖς δ' ἰω' ἰαυθῇ
 Χειρὶ τε μὴν ῥίπτεισε γελῶν Βαυθὸς ὑπὸ κέλποις.
 Ἦ δ' ἐπεὶ ἔν' εἶδησε θεὰ, μείδῃσ' ἐν θυμῷ
 Δέξατο δ' αἰόλον ἄλγος, ἐν ᾧ κυκεὼν ἐνέκειτο.

Τ Ο Υ Ἀ Τ Τ Ο Υ.

Κῶν' ἢ ῥόμ' ἢ, ἢ παίγνια παμπυσίμα,
 Μῆλας τε χρυσία καλὰ παρ' ἑσπερίδων λιγυφώνων.

Ex Apulejo de Mundo.

Ζῶς πρῶτος γένετο, Ζῶς ὕστατος ἀρχιέρεως.
 Ζῶς κεφαλὴ, Ζῶς μέσος, διὸς δ' ἐν πάντῃ τέτυκτο
 Ζῶς πυθμὶν γαίης τε ἢ ἕρην ἅσπερόντος,
 Ζῶς ἄρσην γένετο, Ζῶς ἀμφοτέρως ἑπλάτο νύμφη.

Ζεὺς

Ζῶς πνοιή πάντων. Ζεὺς ἀκαμάτῃ πυρὸς ὀρμή.
 Ζῶς πόντε ρίζα. Ζεὺς ἥλιος, ἡδὲ σελιώη.
 Ζῶς βασιλεύς. Ζεὺς δρχὸς ἀπάντων, δρχηγύεθλος.
 Πάντας γδ κρύψας αὐτὸς φάσκει πολύγηθες
 Ἐξ ἱερῆς κραδῆς ἀνενέγκαστο μέρμερσ' ῥέζων.

Τ Ο Υ Ἄ Τ Τ Ο Υ.

Πολλὰνδ' ἔρξανθεν ἢ ἐπαρτίες ἐν νεφελαίων
 Τῆμος, ἐπὶ ῥινῶν φηγοῖς ἐ δένδρεσιν ἄλλοις
 Οὐρεσί τε, σκοπέλοις τε, ἢ ἀνθρώποις ἐρλθύμοις
 Πηχυλίδες, ἐ ἐσπν' αἰμαδέες· αἱ ἣ γδ ὄντως
 Τρύχσιν ἢ θῆρας ἐν ἔρεσιν, ἢ δέ τις ἀνδρῶν
 Προβλώσκιν μεγάρων δωῶν ἢ γῆα δαμαθῆς
 Ψόχει λδζαλέω· πάχνη δ' ὑπὸ γῆα μέμνκε.

Orphei Epigramma in Argo navem.

Ἄρσ' τὸ σκάφος εἰμι. θεῶ δ' ἀνέστηκεν ἰάσων,
 Ἰσθμια ἐ νεμέοις σεψάμηνον πίτυσιν.

F I N I S.

. L 4

AN-

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE
OF GREAT
BRITAIN
AND IRELAND
VOLUME
LXXV
PART I
1905

ANDREÆ CHRISTIANI ESCHENBACHII

I N

O R P H E I

ARGONAUTICA

NOTÆ ET EMENDATIONES

Ut &

HENRICI STEPHANI

in omnia

JOSEPHI SCALIGERI

in Hymnos.

E T

N O T Æ.

ANDREÆ CHRISTIANI ESCHENBACHII

I N

O R P H E I

A R G O N A U T I C A

N O T Æ.

Εἰς. 3. κλέε' ἐοδλὸν ὀπίασαις.] Hæc
 verba ita hæcenus interpretati sunt,
 ac si poëta proprii sui nominis fa-
 mam extendi ab Apolline petat. Sed
 præter hunc, longè alius horum
 verborum esse potest sensus. Nimirum in hæc
 invocatione duo potissimùm ab Apolline petit
 Poëta: Primò, ut sibi universam sequentis hi-
 storix seriem verè & ex ordine enarrare liceat
 adjuvante & inspirante Deo; quemadmodum
 Virgilius: *Musa mihi causas memora* &c. quam
 partem absolvit his duobus versibus:

Σὴν ἀρετῶν ὕμνω, σὺ δὲ μοικλέε' ἐοδλὸν ὀπίασαις,
 Πέμπε δ' ὅππ' ἐπεπείδεσσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον ἀνδρῶν.
 Deinde, ut eandem historiam dulcibus modu-
 lis & sonoro carmine pertractare possit, quam
 partem itidem duobus sequentibus versibus ab-
 solvit:

*Ὀφρα πολυπέρεσσιν βροτοῖς λυγρόφωνον αἰοιδῆν
 Ἠπῆρσιν

L 6

Ἡγήσω μέσης ἐφέσμαις ἐπικέδι πυκνῇ.

Tò igitur κλέϑ ὀπίσσω, optimè, mea quidem sententia, exponi hoc sensu posset per διαδεδομένην φήμην διήγησον, ita ut planè respondeat illi adducto Virgiliano: *Musa mihi causas memora*. Quod si tamen quis in priorì sensu accipere velit hæc verba, huic quidem non repugnabo, modò non cum vulgatis interpretibus hæc verba à sequentibus sejungat, sed in sequenti versu τὸ ἢ pro copulativa, (quod sæpè ita apud hunc Poëtam occurrit) habeat; ita ut sensus sit: Tu mihi hanc gloriam largire, ut late dispersis hominibus, &c. Tò κλέϑ ἢ μέσων εἶναι, omnibus notum. Quemadmodum etiam *clarus* apud Sallustium accipitur: *Apud socios clari magis quàm honesti*. Ὀπαζεν Hesychius exponit χαρίζεσθαι, Ὀπασεν, ἐχαρίζετο. Sic Prometheus apud Æschylum: Πῦρ ἐς σφιν ὤπασα, quod Horatius: *Intulit*.

Andax Japeti genus

Ignem fraude malâ gentibus intulit.

Alibi etiam ὤπασα exponitur ἐτύπωσεν, ut apud eundem Æschylum: ἐπὶ. Θπὶ θήβ. vers. 498. Non equidem ignoro inferiùs τὸ κλέϑ ἐσθλὸν ὀπάζεν occurrere alio sensu, sed ibi τὸ ὀπάζεν refertur ad κλέϑ, & interpretandum per verbum sequi; hic verò refertur ad εὐ.

V. 6. Μέσης ἐφέσμαις:] i. e. *carmine*. ἐφεσμαις, nonnunquam pro ἀρμοῖς vel ἀρμολόγιῳ. & ita intelligunt interpretes Callimachum εἰς Δῆλον:

Ἄλλ᾽

Ἀλλὰ φίλη, δύνασαι γὰρ, αἰμένειν πάντα δέλοισι
 Τμετέροις, οἱ σέο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.

Ubi πὲρ ἐφετμῇ reddunt etiam *legitimè*. Sed ut dicam quod res est, in hoc Catlimachi loco non videtur rectè verti *legitimè* πὲρ ἐφετμῇ, sed σέο ἐφετμῇ conjungitur, tuo jussu terram peragrant. Iris nimirum & Mars, ut persequantur Laronam, quemadmodum in Hymno Panis qui Orpheo tribuitur.

Βαίνει γὰρ τῷδε θεῷα πολύνεστον σῆσιν ἐφετμαῖς.
 Mediam in ἐφετμαῖς hic auctor corripit, ut & infra in ἐρετμοῖς & alibi sæpè, quod tamen Henricus Stephanus jam observavit.

Πηκτίδι πυκνῇ:] τῇ πηκτίδων mentionem facit Aristoteles lib. VII I. c. VI. Politic. Athenæus lib. IV & XV. Scaliger in Historico cap. XLV II. hæc refert; *Eras* & πυκνῆς duobus tantum, necvis. *Pulsabant autem radiolo altera manu, quod plectrum à percussione appellarunt: altera premebant nervos certis intervallis &c.* πυκνῇ, nimis crassè reddunt: *lyram crassam*, πυκνὸς à πύκνῳ est, hoc autem ἀντὶ τῷ ἐπισημόνως παρελαμβάνεται, teste Æschyli Schol. ad ἐπὶ. Θηέως vers. 151. unde ἐν πυκνάζῃ, exponit: ἐντέχνως καὶ ἐπισημόνως ἔντενε πὲρ πόζον. Quin ipsum verbum, πυκνάζω ornatus quandam & elegantiae significationem habere videtur in versibus illis Archestrari, qui citantur ap. Athenæum lib. I I.

Ἀεὶ γὰρ σεφαίνοισι κάρα παρεσθαιῖται πυκνάζῃ
 Πηκτιδαπῆς. οἷς ἀν γαίης πέδον ὄλβιον ἀνδρῶν.

Quid sit νῆς πυκνός, & αἰνῆς πυκνός, notum est.

V. 7. Λυροεργῆ :] Nescio cur hīc interpretes λυροεργῆ maluerint exponere per *Lyra inventorem aut patrem* quàm simpliciter per *Lyrifam*, cū tamen ipsum vocabulum Græcum & Fabula etiam hoc potius requirant. Mercurio enim hujus instrumenti inventio tribuitur, quod ab inventore acceptum Apollo, ad fistulæ modulus, lincis, quibus ante erat instructum chordis exemptis, atque nerveis intentis, adaptassentū legitur. vid. Scaliger loco superius adducto. Et apertè Horatius l. 1. Od. x. Mercurium vocat *curva lyra parentem*.

V. 8. Θυμὸς ἰπτερύνει λέξαι :] Pindaricum hoc est, ita enim Ol. 3. ἐς γαῖαν πρέουσιν θυμὸς ὄρμαιν. & paulò post : Ἐμὲ δὲ ὦν πα θυμὸς ὀτρεύει φάμεν. Claudianus: *Mens congesta jubet, & totum spirant praeordia Phœbum*.

V. 12. Ἀρχαίς μὲν πρῶτα χάρις ἀμέγαρον ἀνάγκη :] Per ἀνάγκη hīc illa intelligitur necessitas, quam causam omnium rerum multi statuebant Philosophi, ut Democritus & alii. Ideoque & Chao & Terræ apponebant necessitatem. Et Pythagoras τὴν ἀνάγκην τῷ κόσμῳ περιέειπεν dicebat, ut auctor est Jamblichus in vita Pythagoræ, quamobrem ἀνάγκη, ἡ πᾶσι κρατῶσα, & sec. Aristotelem ἐκ αἰὸς πλάγεται πλὴν ὁ θεός, αἰκίνητον ἔσσαν ὦν. Eam tamen submittit Dei consiliis Hesiodus ἐργ. v. 15.

Ὅστις

Ἵουπις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, αἰδ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βελήσιν ἔριν πρῶσι βαρεῖαν

Hanc de necessitate doctrinam recoxit nuper Spinoza, qui sentit omnia semper fuisse & esse necessaria. Ἀμέγαρον, Hesychius ἀφθόνητον, αἰζήλωτον, ἢ πλὺ, ἢ μέγα· ὡς τὸ ἀμέγαρτε συμβῶτα. ὡς ἂν τις φρονήσκειν. Cujus magnitudo tanta est, ut invidiam exuperet, quod Horatius lib. 11. od. xx. dixerit *Invidia major*. Catullus in eundem ferè sensum:

Aut ne quis malus invidere possit,

Cum tantum sciat esse basiorum.

Quemadmodum etiam in contrarium idem vocabulum accipitur de eo, quod ne quidem invidiam meretur. Sic apud Æschylum in Supplic. v. 650. αἰδῶνται δ' ἱκέτας Διὸς, ποιμένας, τάνδ' ἀμέγαρον. ad quæ Scholia: Τὴν ὑμῶν σύστασιν ἀφθόνητον, δὴ τὸ ἀπλές. ita fortassis ἀμέγαρον πόνον dixit Homerus Iliad β. v. 420.

Ἰαλ' ὅγε δένει μὲν ἰερεῖ, πόνον δ' ἀμέγαρον ὄφειλεν. Æschyl. Prometh. Τὸ τ' ἀνάγκης ἔς' αἰδέεσθαι σθένος. Sed alio sensu.

V. 13. Ἀπειρεσίοις ὑφ' ὀλκοῖς:] Ambo interpretes Latini, ignoti nominis ἱμμετς, & Renatus Perdrerius, hîc legisse videntur: ἀπειρεσίαισιν ὑπ' αἰλκαῖς, fortè non adeò malè. Magis tamen arridet hæc lectio, quippe quam omnia quæ habui exemplaria excusa servant. Ὀλκος, ab ἔλκω, propriissima & proxima significatione est *extensio*, seu *extractio*, ut ita dicam, *in longum*.

Unde

Unde Scholiastes Nicandri ad illa ex Alexipharmacis:

--- ἀμφὶ δὲ ὀλκός

Τέτρηχε γλώσσης νέατος ὑποκάρφεται ἰσθμὸς.

Ὀλκος, inquit, περιφρασικῶς τὸ μῆκος & ἡ παρατασις τῆς γλώσσης. Latinum Tractus commodissimè huic Græco respondet: *Tractus* enim, (quod & Giphanio ad Lucretium observatum est) ferè est longa rerum extensio, ut: *Tractus longi flammarum*, apud eundem Lucretium, quos Græci aliàs διαρροίας, minus tamen feliciter, & Aratus ῥυμὸς dicunt. Ita etiam Virgil. 1. Georgic.

Flammarum longos à tergo albescere tractus.

Unde Manilius speciem cometarum facit quos *Traetos*, ob extensionem caudæ appellat. *Trahere vitam, tempus, ævum*, non minus notæ quàm elegantes locutionis formæ. Neque etiam infrequens ipsius verbi ἔλκω in Æthereis & cœlestibus describendis apud auctores usus est: Aratus in Phœnom. de Nave. ὡς ἦγε πρύμνηθεν ἰησὺν ἔλκεται ὄργω. Ubi Scholiastes τὸ ἔλκετ' simpliciter exponit per τὸ φέρεται. Cicero vertit:

*At canis ad caudam serpens prolābitur Argo,
Conversam præ se portans cum lumine puppim.*

Idem statim ab initio Phœnom.

Οἱ μὲν ὁμοῖς πολλοὶ τε, καὶ ἄλλοις ἄλλοι εἶντες
Ὀυερινῷ ἔλκονται πάντα ἡμέατα συνεχὲς αἰεὶ.

Ubi rursus Scholia. Ὀυερινῷ τ' ἔλκεται, ἀπὸ τῆς
αἰετῆς

πὺ τῷ ἑρμῇ φέρονται. & Cicero lib. 11. de Nat. Deor. reddit.

Cætera labuntur celeri cœlestia motu

Cum cælo simul noctesque diesque feruntur.

V. 14. Καὶ διφυσὴ περὶ πᾶσα κυδρὸν ἔρωτα:] τὸ διφυσή, amorī etiam tribuitur in Hymnis qui vulgò Orpheo adscribuntur, ubi in ἔρωτῳ θυμιάματι, v. 4. εὐπάλαμνον, διφυσή. πάντων κληΐδας ἔχοντα. Scaliger reddit: *Cante, gemelle puer, qui cunctorum aditus es.* L. Seneca in Hippolyto:

Divæ, non miti generata ponto,

Quam vocat matrem geminus cupido.

Nil notius in Socratica Schola quam διφύς hic amor, qui modò dicitur διπλῆς θεός, ut apud Lucianum in Amoribus, pag. editionis novæ 899. modò δύο καίλη, ut apud Achillem Tatium lib. 11. de Clitoph. & Leucipp. Amor. & aliter aliis. Nam amorem alterum dicebant ἑρμῆιον, alterum πάνδημον, de quorum contraria inter se natura, vide præter citatos auctores Platonem, Xenophontem in Sympoſ. Lucianum in Encomio Demosthenis, Apulejum & alios. Illum ἑρμῆιον Orpheus in hymnis vocat πρωτόγονον & ibidem etiam διφυσή. per πρωτόγονον enim intelligitur ἔρως. Nam amorem omnium Deorum vetustissimum credebant Theologi, & illo tempore natum, quo nondum cœlum ac dii erant, de quo vid. Hesiod. Theogon. & Platonem in Convivio.

Ὁν ῥα φαίνεται:] Insignis locus apud Lactantium lib. 1. de Falsâ religione cap. v. de hoc numine

mine. Orpheus, inquit, qui & vetustissimus Poëtarum, & æqualis ipsorum Deorum, (siquidem traditur inter Argonautas cum Tyndaridis & Hercule navigasse) Deum verum & magnum πρωτόγονον, primogenitum appellat, quod ante ipsum nihil sit gemitum; sed ab ipso sunt cuncta generata: eundem etiam Φαίνετᾶ nominat, quod cum adhuc nihil esset, primus ex infinito apparuerit, cujus originem atque naturam, quia concipere animo non poterat, ex aëre immenso natum esse dixit.

Πρωτόγονε Φαίδων Φελμύκεε ἥερε υἱός.

Similem locum habemus in πρωτόγονε θυμιάματι, ubi præter alia, quæ apprimè his conveniunt, illum πρωτόγονον suum Φαίνετα etiam vocat & πῶπαι ἀνακτα. Unde miror Scioptum, optimè aliàs de Priapo meritum, hoc tamen Priapi nomen non advertisse, maximè cum Nonnus in explicatione Historiarum, quarum meminit Nazianzenus, tam luculenter hoc numen describat: ἐν τοῖς ὀρφικαῖς ποιήμασι, inquit, συνεισέχθη τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα, μὲν καὶ αἶδων πολλῶν, ὡν τὸν Φαίνετα εἰσφέρει αἰδοῖον ἔχοντα ὅπισθε πρὸς τὴν πύγην, λέγουσι δὲ αὐτὸν ἔφορον τῆς ζαγόνος δυνάμεως.

V. 17. Βελμύς:] i. e. Hecates. Apollon. Argon. 111. v. 859:

Ἐπὶ αἰεταίοισι λοεσσαμένη ὑδάπασσι,
Ἐπὶ ἀκτὶ ᾗ βελμὴ κροτέφον αἰσκαλέσκει,
Βελμὴ νυκλιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν αἰετοσσαν
Λυγαίῃ ἐν νυκτὶ σὺν ὀφθαλμοῖς φαρέεσσι.

Et ibid. vers. 1210.

Βελ-

Βελμὸν κικλήσκων ἐκάτῳ.

Lycophron Cassandr. v. 1175.

Περσείως ᾧ πάρεθεν.

Βελμὸν τρίμορφον ἵστε πῶς ἐπωπίδα.

Dicitur autem Βελμὸν, ὅτι τὸ φανερόν ἐ κατωπλη-
κτικὸν τῆς δαίμονος, ἢ φάσματός ἐπιπέμπειν τὰ κα-
λέμενα ἐκάτῳ. Ἐ ποταμὸς αὐτὰ μελαεῖλαιεν τὸ εἶ-
δος, ἀπὸ τῶ ἐμπυσαν καλεῖσθαι. Ἡ πρὸς τὸν βρό-
μον, τὸν δὲ πρὸς ψόφον. Ἡ γὰρ θεὸς λαμπραδῆχος &c.
vid. Apollon. Schol. ad. lib. 111. v. 859.
Hic tamen potius per Βελμὸν Terram intelligen-
dam esse arbitror. Quemadmodum etiam in-
fra vers. 427. sed, fateor, nunquam terram
hoc nomine appellatam legisse me memini.

V. 18. 'Οἱ λυγρὸν ἀπ' ἔργου ἐσάξαντο σπέρμα γονῆς τὸ πρὸςθεν.] Non capio hic interpretes nu-
gas nobis vendentes. Perdrierius vertit: *qui exi-
tium adversus caelum struxerunt, semen generationis
precedens*. Primum τὸ λυγρὸν ad σπέρμα respicerὲ
quis non videt? & quis dixit ἀπ' ἔργου in hac si-
gnificatione? & quid illud semen generationis
precedens? sanè sine sensu verba. Interpres
ἡμετερος nihil felicius Perdrierio, reddit: *qui
in superos aciem struxere nefandam*. Sed quid mul-
tis? nihil aliud vult dicere Poëta, quàm hos
Gigantes ortos esse ex à Saturno recisorum tes-
ticulorum patris Coeli sanguine, qua de re
Hesiodus prolixè in Theogonia. Ordo verbo-
rum hic est: οἱ ἀπ' ἔργου ἐσάξαντο, (quasi gutta-
tim delapsi sunt) σπέρμα λυγρὸν γονῆς τὸ πρὸςθεν.
editio

editio Basileensis Andreæ Cratandri pro ἐπαίξαν, legit ἐνπαίξαντα.

V. 22. Ἐν κυβέλοις ὄρεσιν:] Adi Doctissimi Hólfstenii notās ad Stephanum, voce κυβέλεια, unde & doctior & dirior redibis.

V. 24. Μήχε ἢ ἡρακλῆος:] Exemplar Basileense legit hic μήχε περὶ ἡρακλῆος. R. Perdrrierius vertit *Melus*, ligatus interpres, *Melus*. Nihil horum. Locus corruptus est. Lege igitur, *sis*.

Μήλων τ' ἡρακλῆος εἰσημεν ἄμυν. Hefychius: Μήλων, ἡρακλῆος, ὀνομασθῆναι φασὶ πὺν θεὸν ἔτας Διδὸ τὸ μὴ ἰστέια θύειν αὐτῷ σὺν μελεσσι ἀλλὰ πὺν καρπὸν τῶ μῦλα. Confer Suidam voce Μήλιος ἡρακλῆος, & Pollucem. Quamquam fortè etiam legi posset

Μηλίου τ' ἡρακλῆος εἰσημεν ἄμυν. Sumto nomine à Malino caudice apud quem Hercules Draconem Hesperidum hortos custodientem interemit. Occasionem hujus conjecturæ suppeditavit nobis Apollonius IV. Argon. v. 1400. ubi hæc legimus:

Δὴ τότε γ' ἤδη κτείνω, (nempe χθονίω ὄφει)
ὅφ' ἡρακλῆϊ δαΐχθεις,

Μήλειον βέβλητο ποτὶ σῦντος &c.

Per ἄμυν autem hanc nihil aliud intelligo quam auxilium quod tulit Hercules Jovi, cum Tiranes cœlum vi aggressi essent. Cùm enim in Phlegra Dii cum Titanibus ancipiti prælio diu decertassent, ajunt Terram Jovi dixisse,

non

non aliter Deos Titanibus superiores futuros, nisi duos semideos sibi belli socios & adjuutores adjungerent. Ita Bacchus & Hercules accersiti sunt: quorum opera & virtute Dii immortales victoria sunt potiti. Sed & aliàs in fabulis sæpe Bacchus & Hercules conjunguntur. Communicavit mecum Trajecti ad Rhenum nummum antiquum æreum Vir Clarissimus, Engelberth van Engelen, si quisquam alius, reconditæ antiquitatis & imprimis nummarie rei scrutator diligentissimus, in cujus nummi altera facie Bacchus hædera coronatus conspicitur, altera Hercules cum clava & leonina pelle, cum inscriptione: ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΘΑΣΙΩΝ. Eundem nummum, sed argenteum & optimè conservatum liberalissima manu communicavit etiam mecum VIR quidam non minus summa ac recondita eruditione quam generis splendore ac dignitate ILLUSTRIS, cui pro summo, quo me semper fovit hodieque fovet Patrocinio, publicas quidem grates debeo, sed quod eas nondum persolverim, pudor & reverentia in causa fuit ne infacundia mea illius gloriæ officerem potius, quam dignis illam præconiis celebrarem. Hujus nummi figuram ex optimo illo exemplo descriptam hic exhibemus.

Cujus

Cujus nummi explicationem, licet huc non multum faciat, tamen subjungere placet. Herculem inter majores suos referebant Θάσιοι, decem generationibus distantem Θασο, conditore eorum. Quod patet ex Stephani Byzantini loco, à Clariss. Holstenio emendato, voce Θάσος, su. meliùs Θάσιος. Δέκα γ', inquit, Γενεαὶ Ἡρακλῆος ἦν Θάσῳ παλαιτέρῳ, εἴπερ ὅτι Ἀγήνορεῳ, Προῖτῳ ἦν, Ἀγήνορεῳ γ', Βῆλῳ ἀδελφὸς ἦν, Βῆλῳ δὲ Ἀγυπτῳ, ὃς Λυγκεύς, εἰ Ἀβας, ὃς Δαναΐς, ἢ Περσεύς, ὃς Ἀλκαῖος, ὃς Ἀμφιτρυῶν, ὃς Ἡρακλῆς. i. e. Decem verò generationibus Hercule erat Thasus antiquior, siquidem ab Agenore Præterus erat, Agenoris verò Belus frater, Boli verò filius Ægyptus, Cujus Lynceus; cuius Abas; cuius Danaë; cuius Persæus; cuius Alcæus; cuius Amphitryon; cuius Hercules. Unde non mirum, si Thasii Herculem, unum ex majoribus suis, & hunc præcipuum, & hunc Deum, maximè coluerint tanquam tutelarem Deum; quamobrem etiam

tem-

templum ipsi extruxerunt magnificum, cuius mentio apud Eustathium. Qui tamen ex Arriano refert, templum istud Herculis apud Thasios conditum fuisse à Phoenicibus, qui Cadmo duce, quos inter & Thasus fuit, ad Europam quærendam fuerant missi: quod tamen, si Stephano credimus, falsum erit, cum enim Thasus inter Phoenices istos fuerit, quos hoc templum extruxisse refert Arrianus, qui potuit nondum nato Herculi, tot sæculis antiquior, templum consecrare? Idèd clariss. Holstenius arbitratur, non aliam ab causam Stephanum hoc loco decem hæc generationes, quibus Hercules à Thaso distabat, enumerasse, quàm ut Arrianum falsi accusaret. Ad Bacchi verò effigiem quod attinet, cui non innotuit vinum Thasium? cui hederam hîc suspendere nolo.

V. 25. Ὀρχια τ' ἰδαίων:] Ambo interpretes hic legisse videntur ὄρχια, quod non improbo. Alter Orpheus in ὕμνῳ Κυρήτιων:

Μητρὸς ὀρχομανῆς στυοπαίονες, ὄρχιο φάνται.

V. 27. Ἀγλαὰ δῶρα παθεῖν:] Hos & sequentes versus optimè explicavit Strabo lib. x. & Apollonii Schol. ad lib. i. vers. 916. 917.

V. 28. Νυκτὸς:] Fortassis scripserit auctor νυσίη περὶ βαίχης ἀναπτῶ. adhibita πωκεφωνήσει in voce νυσίη, figurâ aliàs quoque poëtæ nostro valdè familiari. Νύσιῶ verò ἀναξ Bacchus etiam dicitur ab Oppiano lib. iv. Cyneg. v. 306. unde etiam apud Suidam νυσίτων ὄρχῶ ἐστὶ

Διο-

Διονύς. ἡσίαι ὀρχήσεις, αἱ Διονυσιακαί. Sed nihil definitio. Tu, lector, judica.

V. 30. Ἀπεινήν τε κύπερον &c.:] Alter Orpheus ὕμνω εἰς Ἀφροδίτῃν.

Ἐπ' ἐν κύπερῳ ἀνάσσει τρυφῶντο, ἐνθα καλαῖσσι
Παρθένοι ἀμύθητι νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνταυτῇ
Ἵμνῶσι σε μάκαιρα ἢ ἀμβροτον αἶγρον Ἀδωνι.

Vid. Lucianum de Dea Syria.

V. 31. Ὀργὰ πρᾶξιδίκης:] Suidas, πρᾶξιδική, θεὸς ἧς κεφαλὴν μόνην ἰδρύνοντο. Hesychius: Πρᾶξιδική. δαίμονά τινα φασί, πῶ ὥσπερ τέλει ἐπιστάδισαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πρᾶττομένοις. Conf. Pausaniam in Boeoticis & Laconicis. Scaligerum ad Festum, & imprimis Meursium in libro de Regibus Atticis, ubi copiosè de hac Dea agit, & ostendit Alalcomeniam Ogygi filiam, Minervæ nutricem potissimùm intelligendam esse.

Καὶ ἀρείνης νυκτὸς αἰθῆνης:] Quid sit ἀρείνη αἰθῆνη, non capio, licet omnes editiones hanc lectionem fideliter servant. ἀρείνης melius legi, nemo dubitabit, qui Pausaniam evolverit in Atticis, ubi de ἀρεία Minerva ejusque templo agit. Quæ verò est illa nox Minervæ Ariæ, de qua hîc auctor? Valde mihi verosimile videtur, respicere auctorem ad Saera Eleusinia passim auctoribus celebrata, & de quibus Justinus lib. 11. cap. vi. his verbis: *Per ordinem deinde successionis regnum ad Erechtheum descendit, sub quo frumenti satio apud Eleusim à Triptolemo reperta est.*

est, in cuius muneris honorem Noctes initiorum sacra. Neque verò me movet quod in Cereris honorem celebrata fuerint hæc mysteria, ipsa enim Ceres seu Isis apud Apulejum omne dubium eximit, dum de se ipsa sic loquitur: *Me primigenii Phryges Pessinuntiam nominant DEUM MATREM, hinc Autochthones Attici Cecropiam MINERVAM, Eleusinii vetustam Deam CEREREM* &c. Neque etiam quemquam movere debet, quod ἀρείω hic ἀθήνω dicat potius quam ἐλευσίνω, non magis quam verba Cereris Eleusiniæ apud Apulejum, quibus se Minervam Cecropiam, i. e. Atticam, dici ait. Nihil igitur hic aliud intelligo per ὄργια νύκτος ἀρείης ἀθήνης, quam ὄργια νύχτα Atticæ seu Cecropiæ Minervæ seu Cereris Eleusiniæ; quæ nihil aliud sunt, quàm Mysteria Cereris, & ut Justinus ea vocat, Eleusina sacra. De noctibus verò, quibus celebrata fuerint hæc sacra, vide ea, quæ ex Scaligero annotavit ad Justini lib. II. cap. VIII. ὁ πένυ Grævius. Denique de iisdem sacris Eleusiniis intelligo ego Crasum ap. Ciceronem lib. III. de Orat. ubi, *Athenis, inquit, diutius essem moratus, nisi Atheniensibus, quod mysteria non referrent, succensuissem.*

V. 32. Θρωύς τ' αἰγυπίων:] De his vide Lucian. de Dea Syria, pag. editionis novæ 658. itemque Julium Firmicum libro de errore profanæ religionis. Quid sint χύτλα, exponit He-

M

fychius.

sychius. Et magis accommodatè ad hunc locum Apollon. Schol. l. i. v. 1075.

V. 33. Πολυπείρονας ὄρμυς:] per ὄρμυς hic vocem aut aliud quid simile intelligi credo, sed, fateor, in tali significatione hoc vocabulum me legisse non memini.

V. 35. 'Ονειροπόλοιςιν ἀτραπίς:] Quid sit ὀνειροπολεῖν, ostendit Scholiast. Aristoph. ad Nephel. Act. i. Sc. i. ubi differentiam ostendit inter ὀνειροπολεῖν & ὀνειρώττειν. Eustathius: ὀνειροπόλῳ, ὁ πρὶς τοῦ ὀνείρου πολέμῳ, ἢ ἡ ἐξ αὐτῶς βλέπει, ἢ ἐξ αὐτῶν ἄλλοι, κρίνων. unde, si fallor, noster ὀνειροπόλοιςιν ἀτραπίς dixit, ad iudicii illius certitudinem indicandam.

V. 36. Ψυχὰὶ ἐφημερίων:] ἐφημέριοι appellantur aliàs homines per contemptum, ἐφημερον enim est animal quoddam unum solum diem vivens, teste Hesychio. Euripid. Orest. πινδράκῳ ἐφημέρων ἔθνη. Ælchyl. Προμ.

Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, ἢ θεῶν γέεα

Συλῶν, ἐφημέροιςι πρὸς τῷ.

Hippocrates lib. πρὶ ἀρχῶν ait hominis vitam esse ἐπταήμερον, ut qui non diutius vivat alimento carens.

V. 37. Σημείων περὶ τῶν πε:] Σημεῖα proprie sunt ἀπὸ τοῦ τόπου, ἢ τοῦ τοῦ ὡς ὅτι πολὺ γίνετο. περὶς verò, τὸ τοῦ φύσιν γινόμενον περὶ πλάσμα, τὰ τοῦ φύσιν περὶ. unde non accurate Biserus ad θεομοφορέας Aristophanis τὸ περὶ per τὸ σημεῖον explicat. Etymologicon ineditum Bibliothecz

bliothecæ Ultrajectinæ: Σημεῖον τέρας ἢ Δραφί-
 ρα: Σημεῖον ἐστὶ τὸ ὄντι γινώσκον, πᾶσι δὲ ἐν τῷ
 αἵματι. Sed melius in voce. Τέρας, Τέρας, in-
 quit, θαῦμα καὶ φύσις, καὶ τὸ εἶναι τὸ λέγειν, ὅ-
 μῳδων, ἐρῶ, ἐρας ἢ τέρας. οἱ γὰρ μάντις διὰ σημείων
 ἢ πράξεων τὰ μέλλοντα ἐλεγον. Δραφίρα: τέρας σημεῖον
 τέρας λέγει τὸ καὶ φύσιν γινώσκον περίμωρον σημεῖον
 ἢ τὸ καὶ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινώσκον τέρας. Simi-
 lia habes apud Eustathium ad Iliad. β. ubi res
 exemplis declaratur.

V. 39. Ἐπινύχυστα δῶρα:] Frequentia. ut in-
 frav. 310.

--- ἐν δὲ αἶρ' ὑπερθε

Πέπλω παρκατέθηκα θεῶν Ἐπινύχυστα δῶρα.
 Νήχυλον, ut vult Apoll. Schol. ad lib. 11 IV V.
 530. est πολύχυτος.

V. 41. Ταίναρον ἡνίκ' ἔβλεν:] De Tænaro vid.
 Stephan. de Urbibus, itemque Suidam. ea ve-
 rò quæ auctor hîc dicit, confirmat locus Vir-
 giliî Georg. IV. v. 467.

Tanarîus etiam fœces, alta ostia Ditis

Et caligantem nigra formidine lucum

*Ingressus, manasque adiit, regemque tremen-
 dum.*

Nesciamus humanis precibus transire fœta corda.
 Confer Senec. in Herculi Furioso.

V. 42. Ἡμῶν τὴν πίνωτον κοινότητα:] Ita Eschy-
 lus Pers. IV. d. 1101.

Πίνοντο λεπτοδόρτοι πελάγαι, λαοὶ δὲ
 ὁπλοῖς τε μηχαναῖς.

V. 43. Ἡδ' ὅσων Ἀργυπίων ἱερὸν λόχον ἐξελόχα-
με:] Respicit ad sacra & sacerdotia, quæ in Æ-
gypto se introduxisse & hic & inferius refert
vers. 100. Quamvis Orpheum sacra & sacer-
dotia in Ægypto instituisse nemo veterum di-
xerit, sed potius sacra Ægyptiorum didicisse
& in Græciam deportasse. vid. Diodor. Sicul.
lib. 1. Marsham. in canone Chronolog. Scho-
liast. Aristoph. ad Acharn. λόχος, ἐνιοι μὲν τὸ ἐξ
ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα, οἱ ᾗ τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα, αἱ
δὲ τὸ ἄπὸ ἐκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ δὲ τελείον φασὶ
δὲ σύμμετρον. Elegans hic usus verbi λοχάω. Il-
lorum enim sacerdotum, aut illius ἱερῶ λόχε
quasi parentem se dicit.

V. 47. Νυῦ δ' ἐπέι:] Quod apud hunc Poë-
tam de ἐκπαΐσει, seu ἐνθουσιασμῷ Poëtico dicitur,
idem tribuit Apollonius menti multis magnis-
que affectibus distentæ, nam Lib. 111. v.
1150. Μεδεῖ Ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίῃ πεπότη-
το. Nostri huic affine est illud Poëtæ:

*Fam furor humanos nostro de pectore sensus
Expulit, & totum spirant præcordia Phæbum.*

V. 50. Ὡς ποτε περὶ λῶ:] Apollonii Schol.
ad lib. 1. v. 31. Πιερίᾳ ἔξ' ὁ Θράκης, ἐν ᾗ διέ-
τεβεν ὀρφεύς. Quæ benè conveniunt cum Epi-
tomatore Strabonis, ἵκετο γὰρ paulo distinctius
locum istum [in quo versatus olim Orpheus
fuerit, nominet in Epitom lib. vii.] Ἐξ δὲ
ἡ πόλις, inquit, τὸ δὸν, καί μιν ὀρφεύς, πύμ-
πλειαν, ἐνθα ὀρφεύς διέτεβεν. Et paulo post:

μῦ

μὴ τὰ δῖον, πόλιν, ὃ αἰλιάκμων ποταμός ἐστιν, ἐμβάλλων εἰς τὸν θερμαῖον κόλπον, καὶ τὸ ὑπὸ τῷ τῷ, ἢ πρὸς βορρᾶν ἔχει πρὸς τὴν θάλασσαν, πλεῖστα καλεῖ. Vid. Apollonium ipsū lib. 1. v. 25.

Λεῖβηθρον τ' ἀκροῦ κάρηνα.] Hos tres montes Thraciæ conjungit Strabo lib. 1κ. ἐναῦθα δὲ εἰσὶ (de Helicone loquitur) τὸ πρὸ μυσῶν ἱερὸν, καὶ ἡ ἵππου κρήνη, καὶ τὸ πρὸ λεῖβηθρίδων συμφῶν ἄντρον. ἐξ ἧς περιαιροῖ ἀνὴρ, θροῦκα εἶναι οὗ τὸν ἐλικῶνα τῆς μύσης καθιερώσαντας αὐτὸ καὶ τὴν περίαν, καὶ τὸ λεῖβηθρον, ἃ τὴν πύμπελειαν τῆς αὐτῆς θεᾶς ἀνέδειξαν. Cæterum, post hunc versum unum desiderari & suadet sensus & Renatus Perdrerius Interpres hujus Poëtæ; egoque nullus dubito, quin ita sonuerit desideratus versus:

Ἡμιθεῶν ἴκε, ἃ ἡρώων πρῶτος ἦσαν.

Hocque colligo ex ipsa Perdrerii versione, utpote quæ in omnibus tam pueriliter adhæret vocabulīs Græcis, ut nec significationis, nec constructionis Latinæ habitā ratione, verba Græca planè ut ante oculos jacent, ex trivialibus Lexicis interpretetur. Is igitur post quinquagesimum versum hunc habet: *Semideorum venit & Heroum primus Jason.* ex quo nos Græcum hunc desumimus.

V. 57. Δόλῃ πείθον.] Hebraismi speciem habere videatur, sed tamen alii quoque ita locuti sunt: Oppianus 11. Halieutic. v. 117.

---- τὸτ' ἐπειτὰ δόλῃ πεπλοῖσσι θύεθρα,

M 3

Ubi

ὅβι δόλε pro δολερέ, & alibi ἀρκιω ὀλέθρη, pro ὀλέθρου. Ita hic δόλε κίβον, pro δολερόν.

V. 62. Εὐχολῆσον ἐφέαταιτο: } Quemadmodum Iliad. β. ἐσπεδὸς θάνατον est sponte & minime reluctando mortem sequi, ita hic ἐφέαταιτο ait: παρεφέαταιτο δὲ χαλαῖς, est prompte & cum gaudio preces exaudire, quod interpretes ἔμμεταιτο per: *Ille favens iustis precibus*, longè melius interpretatus est, quam alter ille, qui satis pueriliter per orationes sequi.

V. 63. Ἠγάζον: } Ambo interpretes legisse videntur ἡγάζον: nos τ' ἡγάζον non sine ratione præferimus.

V. 68. Πρώτη ὑπεξέπρηον: } Scholiastes Apollonii: *Πρώτη δὲ φαίνεται πάλαι καὶ ἡρώδης μακρὸν ἄπαι ὁ λέξας Δαναὸν ἀντιόμνον ὑπὸ Ἀργύπῃ, πρῶτον καὶ τοῦδε ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ Δαναὸς ἐκλήθη.* Cum nostro facit Valerius Flaccus:

Prima Deum magnis canimus freta perovia matris.
Sed inferius sibi ipſi contradicere videtur auton, ubi de Phœacibus v. 1292. dicit, quod fuerint.

Ἰδρὶς εἰρεσίης καὶ αἰλωλάσκειο πορείης
Si hoc, certè Phœaces priores Argonautis navigarunt, illam enim dexteritatem & peritiam navigandi ab Argonautis discere non poterant, quos nunquam antea viderant. Quin statim de ipsis Colchis subicit:

Ἐν δὲ ἄρ' ὑπείρεσίησιν ἐπειγόμενοι φορέοντο
Νηυσὶν ἀπειρεσίαις βέλαιος λόχῳ αἰήται.

Qui

Qui certè numerus navium tam exiguo tempore, quod Argonautæ in hoc itinere consumserunt, ædificari non potuit: si igitur ante ædificatæ hæ naves, in quæm usum?

V. 71. κιθάρεν πολυδαίδαλον:] Pindarus OL. IV. ποικιλοφόρμιγγι mentionem facit, & φόρμιγγα ποικιλόχορον alibi nominat. *Cithara variata*, Perdrierii somnia.

V. 77. Βισυνή κικόνεας:] vid. præter Stephanum Apollonii Scholiast. ad lib. 11. v. 706. Tzetzem ad Lycophronem, Herodotum lib. VI 1. & alios.

V. 78. καῖρ:] H. Stephani est hæc emendatio, pro καῖρ quod Aldus substituit pro καῖρ & omniino recipienda.

V. 84. Ἀξείνα πόντιο:] Strabo lib. VI 1. hoc mare ἄξιον dictum scribit, ὅτι τὸ θυγαίμερος καὶ τὴν ἀγέλοισιν ἔπελοικέντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθῶν ξεινοφύτων, καὶ σαρκόφαγόντων, καὶ πῶς κρανίοις ἐκπώμασι χραιμένων ὑπερὸν δι' εὐξείνου καλῆσθαι, ἔτι ἰώνων, ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει κηρύσσοντων.

Μυχῆς:] Ita hæc voce utitur Aristoph. in Θεσμοφορ.

Σὺ τε πόντιε σέμνε πῶσειδον

Ἀλιμέδον, περιλιπὼν

Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰσροδίνητον.

Etymologicon Græcū elegantissimū Bibliothecæ Ultrajectinæ ineditū: Μοιχὸς σημαίνει δύο, ἢ ἐνδύτατον τόπον, καὶ γεόφειται ὅτι τὸ υ. γίνε-

ται. ἢ παρὰ τὸ νύξ, νυχτός, ἢ κατὰ τροπὴν τῷ ἀμετάβολοις εἰς ἀμετάβολον μυχός, οἷον εἰς ἐνδότηται, ἢ σθητεινός τῇ π, παρὰ τὸ μεμυκέναι, ἢ νύχός τις ὢν, οἷον εἰς σθητεινός, ἢ ἐκ τῷ μύω, τὰ καμμύω, ἢ τὰ ἐνδότερα φωτὸς ἐξέρηται.

V. 92. Μένον ἀπ' ἀνθρώπων:] Interpres ἔμμετρε vertit: *de tot mortalibus unus*, quod non verum est. Nam & Hercules & Theseus eò descenderunt. μέν, ἀπ' ἀνθρώπων hoc loco est solus, sine comite. quod quidem leve dixerit is, cui non grave est contra veritatem loqui.

V. 97. Νηὶ σὺν ἐνσέλμῳ:] Scholiastes Apollon. ad lib. 1. v. 528. Τὰς τ' ἐρετ' καθέδρας, τὰ σελιδώματα, καθόλα ἢ τὸ πλατὺ ξύλον σέλμα λέγεται ἢ σελίδωμα. ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τ' ῥαψωδιῶν ἀφ' τὸ πλατὺ φαμέν.

V. 100. Αἰγύπτῳ λιβύῃ τε:] Vide, an non melius Αἰγύπτῳ λιβύης τε.

V. 101. Ἐξ ὄϊσιν:] Interpretes Aristoph. Ὀϊστ', ἐρεθισμός, ἐκκαυσις πύρωσις ἐμμανής. ἢ ὄϊσιν καλῶσιν πᾶσαν κίνησιν. ἢ ὄϊστ', ἐρεθισμός, ὁ λεγόμενός μῦα. μανία ἀφροδισίων, λύσσαι, φόβος, ἢ εἴς τι πλὴν, ὑφ' ἧς αἱ βῆς κεντιζόμεναι σφιγνῶσιν, ὁ μύωψ καλεῖται.

V. 104. Ἀλλ' ἔκ' ἑαδ' ὑπαλύξαι:] Euripid. Jone: Ἄνοικτέον τό δ' ἐστὶ καὶ πολμητέον.

τὰ γὰρ πεπερωμέν' ἔδ' ὑπερβαίη ποτ' ἂν.

V. 105. Μοιρῶν ἐννεσίησιν:] Ἐννεσία est, cum vel Deus aliquis imperat menti, vel mens animo. Prior modus hic regnat, & frequens est apud

apud auctores. De posteriore vide Hoelzlinum ad Apollon. lib. 1. v. 7.

Οὐ γὰρ ἄπμοι:] Nam Ulysses apud Homer, Odyss. N.

Ζεὺς σφέας πάντα ἱκετήσι, ὅς τε καὶ αἰνέας
Ἀνδρῶν εἴφορᾷ καὶ τίνυτι ὅσις αἰμάρτη.

Hesiodus ἐργ.

Ἴσων δ' ὅςθ' ἱκέτην ὅς τε ξείνον καὶ καὶ ἔρξαι.

V. 110. Ὑπὲρ παρασηΐδας αἰκταίς:] Unanimes-
ter omnes, qui Argonautarum historiam descri-
bunt, hoc in loco convenisse eos fatentur. Πα-
ρασηΐ autem αἰκρωθήλων μαγνησίας. ὠνομάσθη γὰρ δὴ
τῷ ἐκεῖ πεπῆχθαι τὴν ἀργῶν, ἢ δὴ τὸ τῷ πηγαῖς περι-
έεσθαι τὰς τόπας. Confer Strabonem lib. ix.

V. 112. Πηγαῖν δ' ἄναυρος:] Non πηγαῖος
κῶς, sed κυρίως hoc loco interpretandus est ἀνα-
υρος. vid. Hoelzlin. ad Apollonii lib. 1. v. 9. &
de voce πηγαῖν ad lib. 11. v. 348.

V. 120. Ἀγνιαδῶν:] Falso Hoelzlinus ad
Apollon. lib. 1. v. 105. Τὸ ἀγνιαδῆς derivat ab
Ἀγνεύς, verius tamen ab ἄγνι, quamquam ne
hoc quidem, quum, si Apollodoro credimus,
Ἀγνι, vel Ἀγνίης pater fuit Tiphi, non Ἀ-
γνεύς, vel ἄγνι, unde etiam & apud hunc & a-
pud Apollonium scribendum potius ἀγνιαδῶν &
ἀγνιαδῆς, spiritu aspero, quod vel ex Flacco
discere potuissent, qui semper Hagniaades, nun-
quam Agniades. Codex Palatinus Apollodo-
ri, qui pro Ἀγνίς legit Ἀγείς, corruptus est.

V. 121. Θεσπεσίω:] à Θεσπεια fit Patro-

hymicon Θεσπιεύς, Θεσπιάκῃς & Θεσπιάς, unde mendum apparet, nempe Θεσπείων perperam pro Θεσπείωι. &, ne dubites, audi Apollonium lib. I. V. 106. de eodem Tiphys:

Τῖφος δ' ἀγνιάδης Σιφάεα κάλλιπε δῆμον
Θεσπείων.

Τελμιασοῖο:] Τελμιασός, πόλις Καρίας, ὡς φη-
λων ἑστῶτων, Λυκίας, inquit Stephanus. Sed
quid Cariae cum Boeotia? igitur & hic mendum
subest, neque dubito, quin legendum sit τευ-
μηασοῖο, τευμηασός enim, ὅρθ. Βοιωτίας & ἄλλοι,
vid. etiam Strabonem lib. IX. neque apud no-
strum tantum hæc scriptura peccatur, sed etiam
apud Suidam Τελμίσια & Τελμιασός legitur cor-
ruptè pro Τευμησία & Τευμηασός.

V. 122. Φαεασίρρειθρον:] quid sit, non ca-
pio, sed & hic anguem in herba latere arbitror.
quid si scripsisset Orpheus: ἀγχεῖσθ' λαοῖς σι-
φαῖον ρείθρον ἄμειβεν; Ita enim Apollonius loco
paulò ante adducto:

Τῖφος δ' ἀγνιάδης Σιφάεα κάλλιπε δῆμον
Θεσπείων.

Stephanus: Σίφα, ἐπίνειον. ὁ Θεσπιακῆς &c. Ita
igitur duos hos versus lego & interpungo:

Θεσπείων δ' ὅγε τῆμεθ' ἐφ' ὕδασι (τευμηασοῖο
ἀγχεῖσθ' λαοῖς) σιφαῖον ρείθρον ἄμειβεν.

Nec dubito quin ira scripserit Auctor.

V. 126. Ὅν ἄμπυκι νυμφευθεῖσα:] Quis non
miretur hoc loco stupiditatem interpretum, im-
primis Perdrierii, qui hæc verba reddit: quem
reti-

reticulo nupta. ridiculè sanè. nec tamen felicior alter interpres, nisi ignorantiam suam carminè celare conetur, sed frustrà. hic vertit:

Et te Mopse dedit Titaresis, splendida cultæ

Chaoniam peperit quem subter Argonis alumnæ,
augæ! μὲν ὁ Ἀργίονος υἱὸς τῆς τιταρέωνος. ita dicunt omnes. videndum igitur an non hic in Ἀργίονος vitium lateat, quod tamen non arbitror. Sæpè enim à reliquis noster recedit in Nominibus Propriis. Etiam Flaccus aliquoties *Ampycides* pro *Mopso*.

V. 127. Ἀργίονος:] Hoc in loco gratiæ à me referendæ sunt τῷ πατρὶ Grævio; quum enim Ἀργίονος Petronymicon esse prò certo ego haberem, & tamen Primitivum, ut vocant, nullum invenire possem, rescripsit mihi Vir Clarissimus: Hic nihil aliud cogitandum, quàm, quàm aliæ Chlorida dicunt, Orphæo vocari Ἀργιωνίδα, ut solent in multis fabulis veteres sibi non constare. Sic patriam ejus alii Oechaliam, alii Titaronem urbem esse dicunt. Sic Chloridis patrem alii Amphionem, alii Orchomenum dicunt fuisse. In matre igitur Mopsi ab aliorum sententia hîc discedit Orphæus. In sequenti versu vidēs eandem sententiarum discrepantiam. Non mihi igitur Ἀργίονος videtur esse Patronymicon, non magis ac Chloris.

V. 128. Ἀργίονος ἀγλαὸν υἱὸν:] Apollodorus lib. 111. Endeiden, Chironis filiam, matrem Pelei & Telamonis facit. Æginam verò Asopî, Æaci ex Jove matrem.

V. 129. Ἐνὶ Φθίῃ ἐρεβώλω :] Huc enim confugerat ob cædem fratris Phoci. Apollon. lib. 1. v. 94.

V. 134. Λαοθόη μερετώη :] Apollonius Antianiram, Meneti filiam matrem horum dicit lib. 1. Laothoe aliàs Herculis & Chryseidis, Thesei filia. Apollodor. lib. 11.

V. 136. Βυφάγῳ ἦλθε κέρωνῳ :] Ecce supinam interpretum rursus ignorantiam. Perdrerius: & *Buphagus venit Coroni filius*. alter: *Buphage nate Corono*. Βυφάγῳ Herculis aliàs Epitheton, ad robur ejus & strenuitatem indicandam. idem Epitheton hic ob eandem causam Corono tribuitur, ob quam etiam Apollonio laudatur. Lib. 1. v. 57. seqq. quem cum Scholiasta vide.

V. 137. Ἴφικλῳ αὖ φυλάκῃ :] Consentunt circa hanc genealogiam omnes, quos novi, auctores, excepto solo Apollodoro, qui hunc Iphiclum Thestii filium dicit. Obiter hic observandum, de Iphiclo hoc interpretandum esse illud fragmentum Hesiodi, quod exstat apud Eustathium.

Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέν, εἰδὲ κατέκλω.

Ἄλλ' ὅπ'ι πυρεμίνων ἀθέρων δρομάεσκε πόδεσσιν.

Index est Apollonii Scholiast. qui, Ἴφικλῳ, inquit, γὸς ἰὺ φυλάκῃ κ' κλυμμένης τῆς μινύς· τῷ τῷ ἡσίοδῳ ὅπ'ι πυρεμίνων ἀθέρων τέχειν φησί. In quo fragmento vocem πυρεμίνων frustra ex lexicis interpretari conaberis. Non autem de solo Iphiclo hoc

hoc dicitur, sed eandem celeritatem *Erichthonis* equabus tribuit Homerus Iliad. v. Talis etiam apud Apollonium in 1. Argon. *Polyphemus*. Apud Virgil. in vii 1. *Æn. Camilla* fingitur. Apud Nonnum. lib. 28. Dionysiac. *Damnus*, quidam. Apud Ovidium Metamorph. x. tales sunt *Hippomenes & Atalanta*. Apud Q. Smyrn. l. 8. equi *Achillis*.

V. 138. Βύτης τ' αἰνεῖαδης.] Omnes, excepto hoc, Buten Teleontis filium faciunt.

V. 143. *Ος γέγωνε.] Dissentit hic à reliquis auctor noster, qui urbem hanc conditam volunt vel ἀπὸ γέγωνε, ἢ φλεγὸς ἀδελφῆ, ut Stephanus, vel ἀπὸ γεγώνης τῆς φλεγὸς, ut Apollon. Schol. ad lib. 1. v. 57.

V. 144. Ἰφίτη.] ita omnes. Corrigen- dus tamen Apollodorus lib. 1. pag. editionis Tanaquill. Fabri. 55. ubi legitur Ἰεπὸς Ναυβό- λης, pro Ἰφίτη.

V. 146. Λαοδόκῳ τ' αἰλῶς.] Manifestum mendum, quod tamen stupiditas interpretum non affecta est, quin nec ipse H. Stephanus, utut lynceus sit, hoc observavit. Ταλαὸς Laodoci & Areji frater. Valer. Flaccus.

--- Hinc Talans, fratrisque Laodocus urget Remo terga sui.

Apollonius planè cum nostro:

*Αργόθεν αὖ ταλαὸς ἢ Ἀρηίῳ, ἤε βίαντος

*Ηλυθεν, ἰφθιμός τε λαοδόκῳ, ἔς τέκε πηρώ.

Ast υἱοὶ ἄμαρτοι, scilicet βίαντος ἀβανηάδαι enim,

quod sequitur, non est Patronymicon, sed Gentile.

V. 148. Ἰφιδάμανι δὲ αἰλῶν:] Omnes unanimiter hunc Ἀμφιδάμαντι vocant, reponere igitur audacter Ἀμφιδάμανι. Sed & apud Apollodorum lib. 11. interpretes Ἀμφιδάμαντι vertunt Iphidamāntem, quod miror Tanaquil. Fabrum prateriisse.

V. 150. Ἐργῖνον βαρβύχην:] Non pugnat noster cum reliquis, qui Eriginum Neptuni filium dicunt, est enim Νηπύργον Neptuni sec. Schol. Apollonit, qui tamen κλυμάρους ἔπειθετο δὲ βαρβύχης τῆς λύκας filium dicit.

V. 154. Ἀρχόθι παλλιώνης:] reponere Παλλιώνης, vid. Steph. & pro λιπέζης, lege λιπάξου. Ita enim vocatur ad Herodoto lib. vii. ubi vicinas Pal-lenæ urbes recenset.

V. 155. Ὀρεινόμους πὲρ χαλάνας:] Apollón. Schol. Παλλιώνη δὲ ὄρεσσι Θεάκης καὶ πόλιν, ὅθεν ἰὼ Πρωπύς κανάστρεσσι, ἀκριπτήριον τῆς παλλιώνης.

V. 159. Σύγγονα αἰθαλῆς:] Ἀλθαίᾳ καὶ ἰφι-κλῶν ἀδελφοὶ ἐκ θεῖδας αἰθαλῆς τῆς οὐρανίας. Schol. Apoll. unde etiam Iphichus Meleagri μήτρως dicitur ab Apollonio.

V. 161. Ἀστρίων:] Aut errat Apollodorus, aut libri corrigendi sunt in eo loco, ubi Argonautas recenset Ἀστρίων Κομήτην dicit, falsò. Ἀστρίων κομήτην legendum, nam Ἀστρίων ἢ καὶ ἀμφίων ὑπερβολὴ ἔστω. teste Apollonio l. i. v. 176. quo in loco neque Scholiasta verus est,
nam

nam eodem libro vers. 37. jam Auctor dixerat:

Ἦλυθε δὲ ἀσπείων ἀντοχέδον· ὃν βασιλέως
ῥέναν. &c.

V. 162. Πυρροίω:] Vide Doctissimi Holstenii Notas ad Stephanum voce Ἀσπείων, ubi tamen non assentior ei circa locum paulò ante ex Apollodoro adductum, quin ipsum Stephanum de Asterio conditore hujus urbis dubitanter loqui, satis clarum est.

V. 168. Τὸν ῥά πε φασί:] Historiam feu Fabulam potius vide ap. Apollonium lib. 1. v. 59. seqq.

V. 173. ὃ ποτε πύραν:] Historia nota est. vid. tamen Apollodo. lib. 111.

V. 177. Ἦλυθε δὲ ἀπτορείων ἵλυ παῖς:] Scribe ἵρυ παῖς. ἀπτορεῖον ὃ ὑπομνηστικόν ἢ ἱερὸν.

V. 185. Νόθος:] Οὐ μὲν ὅγ' ἦν ἀδελφεὶς ἐπίνομον· ἀλλὰ μιν αὐτὸς.

Γείνατο κυδαλίμῳ ἐναεῖδμον αἰολίδῃσι
Λητοίδῃς. Apollon.

V. 191. Σύχωρτον:] Stephanus legi vult σύμφορτον. Interpretes legere σύχωρτον. Ego Stephani lectionem praeferrem.

V. 193. Αἰσάπιο ῥήσι:] Lege αἰσάπιο; ita Apollonius & alii, qui etiam φλείας, non φλίας scribit. αἰσάπιο inferius occurrit v. 486. & ibi locum habet, Sed & circa hanc scripturam alibi quoque peccatur v. g. in versibus Antimachi lib. rv. Epigr. Gr. βωμὸν ὃ οἱ εἶσαντο πρὸς

πρὸς Ἀδρηας τοῦ πατρὸς παρὰ ῥέον αἰσιν ποῖο. pro Ἀσπιοῖο.

V. 200. Ναῦπλο:] Vide Apollon. l. i. v. 133.

V. 203. Μελεάπιδ:] Rescribe Μαλεάπιδ.

V. 211. Πισδάιδας ὄχθας:] Πίσσι, πύλιν καὶ κρήνη τῆς Ὀλυμπίας, τὸ ἐθνικόν, πισί, inquit Stephanus. Apparet igitur hoc in loco pro πισδάιδας legendum esse πισίδας.

V. 213. Καὶ μὲν καὶ διασοὶ ὄρπικας:] Ita Aristophanes in Θεσμοφορίαις.

--- θηροφόνε πῦ

Δαίτῃς χρυσώπιδ: ἔρν. Vide Bifetum ad illum locum. Oppianus lib. i. Κωμική. Ἀυσονίᾳ ζῆλος γλυκερόν ἴαλ: Ἀντωνῖνε. ubi non exscribo ea, quæ ad hunc locum observavit illustre Academiæ Noricæ, dum viveret, decus, Conradus Rittershusius, sed lectorem potius ad ejus Commentarios in Oppianum remitto.

V. 216. Διασὸν δὲ αὖ βορέον:] De his vide, sis, Apollonii Schol. ad lib. i. v. 211.

V. 226. Ἀργυρεὺς &c.:] Locum corruptum esse, certum est, nec quo melius restitui possit, quàm H. Stephanus eum restituit, video. ita ergo cum Stephano legendum.

---- Τῷ δὲ ἔγω ὑπὲρ δροστροῖο γῆρῶ

Ἀργυρεὺς ἐρύττεινε παρητίδας αἶθρὰς ἱαλ:.

V. 232. Ἡμεῖοι ἐξείης:] Ita lege, non ἐξήης eum Stephano.

V. 234. Ἡῖον:] Ita legunt editiones & interpretes, qui postremi reddunt: *Vaticum illic*

εχ-

εξσπείλαυιτ super arenam marina navis. Sed quis non advertit puerilem sententiolam? mallet ego ἤϊον. Notum enim est veterum navigia extra usum & in hyeme non in aqua detenta fuisse, ut cum nostris hodie fit, sed extracta & in sicco collocata tantisper, donec usus posceret ut undis redderentur, quod cum ex aliis, tum verò ex nostro passim videre est.

V. 237. Δραπαῖσι φάλαγγες:] Hefychius: φάλαγγες, πολεμικαὶ τάξεις, ὅτι δὲ πέλας ἀπὸ ἡλίου εἶναι, καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἀρθρα, καὶ νεῶν ὑπερρίσματα.

κάλωσι:] Funes nauticos recenset Apollonius Scholiasta ad lib. i. v. 566. quem, si lubet, vide.

V. 243. Ἡ δὲ οἱ ἐλκερφοθεῖσι:] Lege ἐλκερφοθεῖσιν.

V. 244. Ἀναλέοις φυκέεσσιν:] Vide Plinium lib. xiii. cap. xxv.

V. 251. Ὅπα λείριον:] Λείριον Stephanus reposuit pro χείριον, optimè. Nec est, quod huic suæ conjecturæ diffidat. Licet enim Homerus non ita loquatur, loquitur tamen ita Apollonius lib. iv. v. 903. ἴεσαν ἐν σωματίων ὅπα λείριον.

V. 254. Ὅμορροθέοντες:] Scholiast. Aristoph. ad ὀρνῖθ. ὁμορροθῶ. συνθέλω. ὁμορροθεῖν, κυρίως, πρὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσκειν. Adhortatur igitur auctor hoc loco Argonautas, ut simul omnes navem ἐ littore in fluctus impellant, quip-

quæppe qui mox simul omnes ἀπαρροθιόντες erunt.

V. 258. Ἄνεν ἱμῆς ἐνοπῆς:] Navem ipsam nunc alioquitur Poëta.

V. 264. Ταμασιᾶς:] Hoc ταμασιᾶς nescio an usquam inveniat, & si inveniat, à τέμνω forte deducendum erit, sed quid ad locum hunc? ego vix dubito quin legi debeat παρσία, vaticina, à παρσός vates, & τὴ μὴ ὄν παρσικῶς ὄρων, see. Eustath. ad Odyss. π. versum ergo sic lego:

Δὴ τὸτ' ὀπιθρομέεσα παρσία ἐκλυε φηγός.

V. 269. Τὰν τέπι:] Ita benè corrigit Stephanus pro ὑπετέπι, quod, licet manifestò nihil esset, tamen seduxit interpretes. Scholia ad Aristoph. Ἰππολ. ὃ ἐν διωκεῖν αὐτῶν τῶν νέων, ἥτις ἐστὶν τέπις, ὑπὸ τῶν ἄλλων μήτε καλεῖται.

V. 274. Ὀμηκεῖς ἐδῆσαν:] Apollonius: Τίφυν εὐσειρης οἰήτῃα νηὸς ἐρυοται. ad quæ verba Scholiast. Ὀμητᾶ, τὰ πηδαλία, οἷον οἰήτῃα, ἐπειδὴ οἰήτῃας χρεῖα σὺ κυβερνήτη, οἱ δὲ γλαυκοφρεσέφωι τῆς ὀνείκεος.

V. 281. Θυμός τε μενοινᾷ:] Ita Homerus Odyss. β. ἰόϙ δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

V. 286. Πολέες τε καὶ ἐσθλοί:] Quos Theocritus αἰώνων ἡρώων vocaret. ἐσθλὸς verò hic usurpatur quemadmodum apud Hesiodum Erg. v. 214: ubi Plutarchus exponit τὸ ἐσθλὸς, ὃ τῇ τύχῃ καὶ τῇ διανοίᾳ κατέχων.

V. 289. Κεράϊσιν δῆμιότῃον:] Nota Superlativum

tivum poni pro Comparativo & expressè comparare. Cur igitur Sanctius negat ullum Superlativum comparare?

V. 294. Ἀλλ' εἰ πέθον ἀνακτα:] Contraria his habet Aristoteles lib. 111. de Rep. c. 13. & Hercule. ubi dixit Herculem minimè voluisse parere Jasoni, ut longo intervallo omnes cæteros Argonautas superans, ac ob hanc causam Argonautas eum reliquisset. verba ejus sunt: *καὶ θολογέεται ὃ ἔτι τὰς Ἀργοναύτας τὸ Ἡρόκλεις καὶ ταλαιπείν Διὸς ποταύτιον αἰσπῆαν. εἰ δὲ ἐθέλει αὐτὸν ὀγεῖν τίω Ἀργὼ μὲν τὸ ἄλλων, αἰς ὑπερβόλοντα πολὺ τὸ πλοῦν τήρων.*

V. 297. Ἰήσους κοίτηνον εἶναι:] Et hoc valde appetiit Jason, dubio procul. Adeo enim indomitam in eo fuisse animi magnitudinem scribit Aristoteles lib. 111. de Rep. c. 1v. *ut εἴποιτο σέβε διττερ, quando non imperaret.* Ἰάσων ἐφῆπεν ἦν, ὅτι μὴ τοῖαντοῖ.

V. 298. Πεντήκοντ' ἐρέταμον:] Apollonius quatuor & quinquaginta recenset. Flaccus unum & quinquaginta. Apollodorus quadraginta & quinque.

Τεσφερίωπ:] τεσφερίη hic terram significat, versus planè similis illi:

Τυγῆς ἢ τεσφερεῖς βασιλεὺς ἄγχι μὲν ἀνέθηκεν. Opprianus lib. 1. κωμῆχ. Διῶκεν ἔχειν πᾶσαν τεσφερίω, πᾶσαν ὃ ἢ ὕψιστον. & sæpissimè alibi. Nonnunquam etiam adjectivè τεσφερεῖν γαῖαν: παρὰ τὸ τέφην, ὅτι πάντῃ τέφην τὰ ζῶα.

V.

V. 305. Ὅφρ' ἔμπεδα:] τὸ ἔμπεδα hīc sumitur quemadmodum apud Homerum Iliad N. & alibi passim τὸ ἔμπεδον. ὁ δ' ἀσφαλὲς ὅστις ἔμπεδος. i. e. *firmiter, constanter, adverbialiter*. quod non monuissē, nisi interpretes & in talibus levis peccarent. infra vers. 345. τὸ ἔμπεδον, & passim utrumque in tali significatione occurrit.

V. 310. Ἐπινύχυσαι δῶρα:] Interpres ἔμπειρος vertit: *Dis convenientia dona*. Per drierius more suo pueriliter: *fluitantia*. Tu nihil aliud intellige quàm *multa, frequentia*. Νύχυντον enim sec. Hesychium, πολὺ. propriè de aqua dicitur. ut apud Musæum vers. 247.

Δάζεο πῦρ κερδῖν, μὴ δέιδῃ νύχυντον ὕδωρ.

V. 311. Κραντῆρα βαῶν:] Κραντῆρ hoc loco idem est quod κεράντωρ, κράντωρ autem βασιλεὺς. Tauri enim sunt quasi reges armenti, quemadm. Virgil. 111. Georg. v. 125. *Quem legere ducem & pecori dixere maritum*.

V. 312. Ἀνακλῖνας κεφαλῶν εἰς αἰθέρα:] Notissimum est inferis diis sacra facta esse effossa terra, & in victimatione capitibus victimarum in terram repressis, quale sacrificium ad vivum depictum habes apud Senecam in Oedipo A&. 111. Superis verò exstructis aris & capitibus victimarum in altum elevatis, & ideo dicit Poëta noster: ἀνακλῖνας κεφαλῶν εἰς αἰθέρα.

V. 317. Δέεσσι' ἐπιμυθήσασθαι:] Nugantur interpretes, quin plus quam nugantur. verte:

ΑΥΤΗ

arma induere & enses manubriatos. δόρυ enim ὄπλον.
Hesych. & ἀεγῶ mendosè legitur pro ἀεγῶ.

V. 318. Βύρση τε:] ἐπειδομένας παλάμῃσι, est,
manibus figentibus βύρση καὶ σπλάγχνοις, in pellem
& viscera. Et ne quis forte alia hîc cogitet,
quia de Orpheo paulò antea dicebatur, quòd
taturum ζώομεν, notandum est, aliud esse ζωο-
τομεῖν, quod Latînis est *profecare & præssecare*
quod pertinebat ad sacrificium, sacerdotisque
erat, aliud esse *infigere arma pelli & visceribus,*
quod pertinebat ad foederis ritus.

V. 319. κυκεῶν:] Hesychius: κυκεῶν,
κυκεῶνα ἐξ ὄνου καὶ μέλιτος καὶ ὕδατος καὶ αἰλφί-
των ἀναμεμιγμένον πόμα. Hic verò longe aliter
præparatur.

V. 343. Ἀυτὸν τε κρονίδην:] Non ipsum Sa-
turnum, sed ejus filium Neptunum intelligit,
quod vel pueri vident, nihilominus tamen in-
terpretes errant.

V. 345. Τόφραι:] Hujus πέντε σημασίας nu-
merant. Τὸ ἐνθάς, τὸ ἔως, τὸ ἡνίκα, τὸ ὅφρα, τὸ
ἐν ποσῷ. Tertia huic loco maximè idonea est.

V. 363. Ὀιδαινόντες:] Verbum οἰδαίνω pro-
priè dicitur περὶ τῆς θαλάσσης, ὅταν ἀρξῇται μετα-
εἰζεῶσα, ut volunt Grammatici, unde eleganti
metaphora dixit Apollonius: μέθῃ θαλασσίου καὶ
οἰδαινεν ἐν στήθεσι. lib. 1.

V. 377. Διαιόχτας κενταύρων:] Vid. Scho-
liast. Apollon. ad lib. 1. v. 554.

V.

V. 379. Καὶ ἀκούμασι νέστον.] Circa disciplinam hujus Centauri cum nostro consentit Apollon, Schol. l. c. Alii tamen, quorum in numero Pindarus & Xenophon, Chironis disciplinam autumant ἐπιμέλειαν τῶν κινῶν καὶ κινηγεσιῶν καὶ τῶν ἄλλης παιδείας.

V. 384. Νήπιον δὲ πρηνέθλον.] Perdrierius hoc loco crisin ostendit, & pro ἀρπρηνέθλον rescribit δὲ πρηνέθλον. νήπιον profectò Perdrierius.

V. 399. Ἀμφιφορεῦσι.] Hoc vas à Grammaticis explicatur ἀγγεῖον κεραμεῦν ἀμφοτέρωθεν φερόμενον, ὃ ἐστὶ δίωπον. Unde Horatius:

Deprome quadrimum Sabina

O Taliarche merum dicta.

Festus dicit Latinos hoc vas appellare *quadrantal*, quod octo & quadraginta sextarios capit.

V. 408. Ἴσσοφείζεν.] Perdrierius vult ut legas Ἴσσοφείζεν. Tu cave facias.

V. 414. Ἐνεκα σφῶν.] Perdrierius legit εἵνεκα, sed nescit metiri versum.

V. 416. Μένει δινυς.] Tu tutò receptam lectionem serva. δινυς Galli, vappa est.

V. 420. Ἐς πέρας.] Excusandus hoc loco Perdrierius, qui vertit : *et quomodo cœlum vespere venit*, nam in omnibus exemplaribus excusis, quæ Stephani editionem antecedunt, legebatur ἱσπίρας. Non tamen excusanda Perdrierii stupiditas, quæ mendum non animadvertit. alter melius vertit : *Polusque apparuit horrens*. Πέρας hîc idem ferè esse arbitror quod περὶ.

περάσῃ αἰῶνα, &c λέγεται κυρίως ἡ ἀνατολή. πέρας γὰρ
 αὐτῇ τ' τῷ ἔργῳ κινήσεως. ἐκείθεν γὰρ ἀρχεται, καὶ εἰς
 ἐντὴν πελευτᾷ, inquit Sophocles ad Apollon. l.
 I. v. 1281.

V. 421. Ἐῆς τ' ἐνρυστέρου:] Versus manifestè
 vitiosus est, quem tamen nemo melius sanabit
 Stephanus, qui ita legendum censet: Ἐῆς τ' ἐν-
 ρυστέρου γένεσιν καὶ πυθμένι αἰλμης. nihil ve-
 rius.

V. 431. Ἐπειτο δ' ἀκρεα κάρηνα:] Variè ten-
 tavi hunc locum, antequam Stephani editio-
 nem vidi, modò ἔσπετο succurrebat, modò σπεύ-
 δετο, modò ἴαυτο. Tertius ab hoc versus an-
 sam dedit.

Καὶ ῥ' αἰ μὲν πᾶρριζοι ἐπ' αὐλιον ἐθρώσκητο.

Et Philostratus in Imaginibus: νεανιεύεται δέ π
 καὶ μείζον ὁ ζωγράφος. δένδρα γὰρ ἀνασπᾶσας τ' ῥι-
 ζῶν, ἀκροάτας ἀγχι ταῦτα τῷ Ὀρφει, καὶ περιέση-
 σιν αὐτῷ &c. Sed postea deprehendi Stephani
 πεύθετο, optimum esse. hoc enim, versu proxi-
 mè sequente, clariùs exprimit auctor, ὑψηλαῖς πε-
 ρεῖ δρύας ἤλυθε γῆρυς. unde & Horatius *auritas* vo-
 cat has quercus lib. I. Od xii.

Unde vocalem temere insecuta

Orphea sylvæ,

Arte materna rapidos marantem,

Fluminum lapsus, celerisque ventos,

Blandam & auritas fidibus canoris

Ducere quercus

V.

V. 450. Φιλυρίδης ἡρώπῃ:] i. e. Chiron. ἐχ-
νεπ ᾧ καὶ Κρόνῃ καὶ Φιλύρῃ, χείρων διφυῆς κένταυ-
ρος, inquit Apollodorus lib. 1. Et Apollon
Scholiast. ad lib. 1. v. 554. (ubi ipse Apollo-
nius χείρονα Φιλυρίδῃ vocat) dicit: ὅτι ὁ πῶν γ-
γαντομαχίαν ποιήσας, φησὶν ὅτι κρόνῳ μεταμορφα-
θεὶς εἰς ἵππον ἐμίγῃ Φιλύρῃ τῇ ὠκεανῷ διόπερ ἔ-
κένταυρος ἐγενήθη ὁ χείρων.

V. 455. Τύπῳ ἑκάστῳ:] Non opus, ut τύ-
πον cum Perdrierio in τύπῳ mutes.

V. 458. Πισαίη:] Omnino hīc rescriben-
dum πισαίη. πίσμον γδ, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας, in-
quit Apollonii Scholiast. quin ipse Apollonius
ab hoc loco iter Argonautarum inchoat.

Τισσίῳ ἑκκλητοὶ ὑπὲρ δολιχῶν θέον ἀκρίῳ.

V. 460. Ἀγχιαλός θ' ὁμαλή:] Et hīc rescri-
bendum ὁμόλη, duce Apollonio, & ὁμόλη, ὅρῳ
Θεσσαλίας, ἔτω καλέμενον. Interpretes malè: *An-
chialosque plana*. Sed non solus hoc loco dece-
ptus Perdrierius, deceptus etiam Hermolaus
Barbarus, & ab hoc Ortelius, qui ambo An-
chialum faciunt locum circa sinum Pelasgicum.

Ἐναύλου:] Non intelligo hīc doctissimum
Holstenium, qui ex ordine itineris, quem Apol-
lonius servat, nobis restituere vult ἁναύρον.
Quin, si Apollonium sequi velimus, Ἀμύρον re-
scribendum esset, nisi modulus syllabæ mediæ
repugnaret. Et certè nihil aliud noster intelli-
git quàm Amyrum, quem hoc modo circum-
scribit, ῥαῖθρον θ' αἰλμυρὲς ἑναύλου, nam quemadmo-
dum

dum ἀναυρῶ, si προσηγορικῶς accipiatur, *torren-tem* significat, ita etiam ἐναυρῶ nihil aliud quàm *torrens* est. Vix tamen dubito quin sit legendum εἵθρον·τ' ἀμύροιο ἐναύλου.

V. 463. Εἰσέδραμον:] Inconditum sensum hoc verbum ibi gignit, ego non dubito quin auctor scripserit εἰσέδρακον, & hoc potissimum conjicio ex Apollonio, qui de eodem loco in eadem re idem vocabulum adhibet. Sed & in innumeris locis hi duo auctores ita inter se concordant, ut iisdem planè verbis nonnunquam eandem sententiam efferant, quod manifestum erit illi, qui ambos cum studio legerit & inter se contulerit.

V. 464. Παλλώλω·τ' ὄρεϊαν:] Repone ex Apollonio παλλώλω· παλλώη δ' ὄρεῶ θράκης ἢ πόλις, ὅθεν ὡς προκῦς. Vide etiam Stephanum voce παλλώη.

V. 465. Ἀρρήκῳ βροτοῖσιν:] Prurigo est, quæ impulit Perdrierium, ut hic posuerit ἀρρήκῳ.

V. 467. Μετὰ γὰρ σφιν:] Vid. Schol. Apollon. lib. 1. ad vers. 917. & rationem nostræ interpretationis habebis. Legendum autem pro ἑκάστος, ἐκάστος, Et de eadem re Orpheus in θυμῷ μακρήτων.

Ὅτε Σαμοθράκῳ ἱερῷ χθόνα ναυετόντες
κινδύως θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων·

V. 469. Σινηκαῖς δ' ὀφρῦσιν:] Vide omnino Holstenium ad Stephanum voce Σινητία. Dormiunt

N

miunt

miunt sanè interpretes, qui *compositos oculos* in somniis vident.

V. 477. Φίλτρους] Variè hæc vox usurpatur ab auctoribus. Communissimè quidem pro *Pharmaco*, amoris conciliandi causa alicui dato, ut ap. Ovid. 11. Amor.

Philtera nocent animis, vimque furoris habent.

& passim alibi. Deinde verò significat *σπέρην φυσικῶν πρὸς τὰ τέκνα*. ut apud Nazianz.

Φίλτρῳ γὰρ σωέδησε φύσις ποικίλας τε γόνυς πε.

Menander apud Stobæum. ὦ πῦδες, οἷον φίλτρων ἀνθρώπιον φρενός. Tertio de *amore conjugali* dicitur, ut ap. Apollonidem Anthol. 1. μὴ σείσης δάπερον φίλτρα γάμου, quem ferè in sensum hic etiam apud nostrum usurpatur, nisi quidem blanditias potius & mellita verba, quibus juvenes miseras puellas ad concubitum invitare solent, intelligas, quod suadere videtur versus sequens, dum de reliquis auctor dicit: ἄλλῃ δὲ ἄλλῃ ἐμικτο.

V. 479. Θελξίφρονι θυμῷ:] Melius legerem hîc θελξίφρονι θ' ὕμνω. Sed nihil definio.

V. 484. Πιπύλω:] Scholiastes Apollonii ad lib. 1. v. 933. Ἡ λαμπραὶς τὸ πρότερον Πιπύεια προσήγορεύετο. Ἦν ἰνὲς πιτύαν ὀνομάζουσιν· ἰνὲς δὲ φασιν, ὅτι φείξῃ γλυκόμην ἐνταῦθα θησαυρὸν ἔθηκεν, καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πάλαι ὀνομάσθη. Θράκες γὰρ θησαυρὸν πιτύλιν λέγουσιν· unde Cl. Holstenius πιπύλιν hoc loco Argon dictam esse vult. Ego nihil definio.

V.

V. 485. Ἀβαρνιαῖδας:] Benè hic Cl. Holste-
nius ἀβαρνιαῖδας mutat in ἀβαρνιαῖδ^{ος}.

V. 490. Σύν' ἄλλοι μινύαι:] Commentarii
vicem fungi potest Apollonius lib. 1. v. 936.
seqq.

V. 496. Χειμερίοισιν αἰήταις:] Cur hic inter-
pretes vertunt, *sub septentrionalibus ventis*? qui
certè contrarii fuissent nautis nostris. Forte
legerunt ἄρκταις? Sed non solliciti sumus de fal-
sa lectione, cum veram habeamus.

V. 500. Ὅς Δολόπων:] Contra Homeri, A-
pollonii & omnium veterum auctoritatem no-
ster Δόλοπας hic nominat, quos reliqui δολίονας.

V. 502. Ἐυδῶρ θυγάτης αἰνίπῳ:] Duplici
vitio laborat hic versus, quem ex Apollonio
facile sanare poteris, rescribendo pro Ἐιδῶρ,
Ἐιδῶρ, & pro αἰνίπῳ, Ἀινίτη. Ita enim ille:

Κύζικος, ὃν κέρη δίς τέκεν Ἐιδῶροιο

Ἀινίτη.

V. 504. Ἐλικας βῆς:] Vertimus *Camuros*.
Hesychius: Ἐλικας, ἐλικεκεράτες, ὀπικαμπῇ τὰ
κέρατα ἔχοντες, & hi dicebantur Latinis *Camuri*.
Philargyrus ad Virgil. 111. Georg. v. 55.

Et camuris hirtæ sub cornibus aures:

*Camuri boum sunt, qui conversa introrsum cornua
habent: levi, quorum cornua terram spectant.
His contrarii Licini, qui sursum versum cornua
habent.*

V. 513. Ἀρκτώοις:] Vide Apollonium lib. 1.
v. 942.

V. 529. Σὺ δὲ αὖ νέον ὦλεσε παῖδα Κύζικον:] Cyzicum non ab Hercule, sed ab Jasone interfectum fuisse, narrat Apollonius, qui etiam in ipsa historiæ enarratione multum differt ab Orpheo.

V. 531. Ἀφθολος ᾗ περῆκε:] Somniat Perdrierius, qui pro ἀφθολος, quod rectum est, legi vult ἀφθονον.

V. 546. Καὶ δάκρυα λειβέμεν ὄσων:] Et hoc est γέρας mortuis debitum. Achilles apud Homerum Ὀδυσ. Δ. Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Horat. Od. vi. lib. 11.

--- Ubi tu calentem

Debita sparges lacryma favillam

Vatis amici.

V. 569. Ἔντομα περισώοντες:] Egregiè his verbis auctor noster depingit inferiarum ritus, quod non capiunt interpretes. Apollonius, ubi parentalia Argonautarum circa Dolopis bustum describit lib. 1. v. 587. hæc habet:

καί μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
Κεῖαν.

ad quæ Scholia: ἔντομα τὰ σφάγια, κυρίως τὰ πρὸς νεκροῖς ἐναγίζόμενα, ὅλγ' αὖ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν λυπόμενα ὅς τις κεφαλᾷ· ἔτω γὰρ θύξαι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ ἐρεχνοῖς ἄνω ἀνασρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν.

V. 570. Παμμέλειαν ἐν βόθροις:] Nigras πρὸς χθονίοις pecudes mactatas, & sacra in scrobibus facta, probatur ex hoc loco. Vide summi Theologi & Philologi B. Johannis Sauberti, Viri,

Viri, dum viveret, de studiis nostris optimè meriti, Tractatum de Sacrificiis, ubi prolixè hæc exsequitur.

V. 572. *Νασμῶν*:] Fortè *νασῶν*. *νασός* enim fuit inter panes qui in sacrificiis olim Diis proferebantur, ferè ex melle & uvis passis conficiebatur aliisque aromatis. Qui tamen pauperiores erant, ex oleo tantùm faciebant. *Νασός*, inquit Suidas *ἀρσενικῶς, πλακῆς, ἢ θερμῶ ἀρίῳ μετ' ἐλαίῳ*. Eustathius. *Νασός, ἄρτος ὀπιθηλικῶς, ὁ πυκνός, ἢ πεπιλημνός, ἢ νασός παροσηγορικῶς εἰδὼς ἄρτος πεπιλημνός, ἢ νασός, πλακῆς, ἔχων ἐνδον καρυκείας, ὥστε τὸ νάσσω, τὸ συμπιλῶ*.

V. 587. *τεινόμενῳ*:] Pro οἱ ἦκε, cum Stephano reponere *παρῆκε*.

V. 594. *Δειρῆς*:] Utrique hic legendum est *δειρῆ* pro *δειρῆς* vel *δειρῆς*.

V. 598. *Κλείνῳ*:] *Κλείτῳ* scribe, non *κλεινῳ*, *Κλείτη* enim Uxor erat Cyzici, à qua fons nomen duxit, *ὡς καλέεσι*

Κλείτῳ, θυγῆνοιο Πεικλεῆς ἔνομα νύμφης.

V. 599. *Ὀνειροπόλον Διὰ πύσιν*:] Respicit ad ea, quæ superius v. 534. seqq. de visione nocturna gubernatoris narravit, ad quæ recurre.

V. 600. *κνημὸν ὅπ' ἰάθειον*:] Sensus paululum obscurus est propter Ellipsin verbi. Sed fortassis deest versus?

V. 602. *Ἀνάσσης*:] Ita legit Stephanus. Basilense exemplar habet *ἀνάσσης*.

V. 632. *Προτόνοις*:] Hesychius. *Προτόνοι, οἱ*
N. 3 *ἐκατέ-*

ἑκατέρωθεν ἔ' ἰσῷ χοῖνοι ἐκπετραμένοι εἰς τὴν πρῶτην
 πρύμναν ἔμπερσθεν, &c: Προτόνοισι, τοῖς τὸν ἰσὸν συ-
 νέχουσι χοῖνίοις ἐξ ἑκατέρω μέρος, ἢ τοῖς ἐν τῷ ὑφαικ-
 κῷ ἰσῷ. Conf. Schol. Apollon. ad lib. 1. v.
 564.

V. 657. Ὑπερφιάλοισιν:] Τὸ ὑπερφιάλῳ τῷ
 μέσῳ esse, annotat Suidas. Ποτὲ μὲν ψίξε, οἷον
 ὅτε ἐναπονδῶ. ἀλλ' ὑπερβαίνων τὰς τ' ὀρκων ἱερὰς
 φιάλας. & sic h. l. à nostro accipitur. quemad-
 modum etiam à Theocrito ὑπερφιάλον περ εὐόνῳ
 & alibi sæpè, quæ ita describit Oppianus αἰλῶ.
 2. απονδάς τ' αἰθινάτων ἢ ὁμοφροσιλίῳ αἰλίοντες· ἐν
 αἰλῶις ᾗ accipitur ἐπ' ἐκωμίς.

V. 658. Ὅσε πανομφαίς ζῴοντες:] Vide Hesychium
 voce πανομφαῖον & πανομφαίῳ pro αἰετίζῳ.
 C. Rittershusius videtur legisse αἰετίζεν. Com-
 mentar. ad Oppian. lib. 11. v. 20. quem, si lu-
 bet, vide.

V. 659. Πελαγονίων ἀνθρώπων:] Non *ter-
 restrium hominum*, sed *vicinorum*. Ita Apol-
 lonius de eodem Amyco: πολέας ᾗ πελαγονίων ἐδάξε.

V. 665. Ὑπ' εἰρεσίῃ:] Jam Stephanus mo-
 nuit modò ὑπ' εἰρεσίῃ, modo ὑπερεσίῃ scribi apud
 nostrum.

V. 670. Δοιὸς ἐξαλαώσε γόνυς:] Aliam Phinei
 supplicii causam affert Apollonius, quam apud
 ipsum vide. Noster verò cum Sophocle facit
 aliquo modo, Ὅς περοθῆναι αὐτὸν φισι, ὅλ' ὅτ' ἐν
 ἐκ κλεοπάτρεα ἤδ' ἐτύφλωσεν, ὥρμηθεν καὶ πρῶ-
 σιν, πειοθεὶς Διὶ θεολαῖς διὰς τῆς αὐτῶν μητεῖας.

V.

V. 675. 'Αυτὰρ ἐπελ:] 'Επεl hic pro ἔπειτα ponitur, rectè observat Stephanus, quem vide.

V. 687. Περιβρέμεν:] Stephanus mavult legere *ὦδὲ ἢ βρέμεν ἄσπετος ἄλμη*. sed non advertit versum, quem sic metiri non possumus, ergo, si quid mutare velis, ita scribe:

Κύμαλ παφλάζοντι, ὦδὲ ἢ βρέμε' ἄσπετος ἄλμη.

V. 693. 'Ερωδὸν:] Vide Meursium ad Lycophr. p. 238. 240. 241. Apollonius *colymbam* dicit. Pindarus ἰῦσσα.

V. 711. 'Ρηθανῶ:] Omnino hic legendum arbitror *ρήθαντος*, vel *ρήθαίης*. quo utroque nomine hoc fluentum insignit Apollonius, quod tamen alii aliter nominant.

V. 723. 'Αυτὰρ ὁ πῖς γε:] Hunc & sequentem versum turpissimè corruptos esse, quivis videre potest, quomodo autem restituendi sint, non facilè vel sagacissimus etiam. Henr. Stephanus ob articulum ὁ integrum sequentem versum aliter legit, ita:

Τύμβος χενάμενΘ πολὺν ἐπενήσαντο ἄχλιν.

Sed, si ita legimus, nullus erit sensus, quis enim ille sit *τύμβος χενάμενΘ*, neque Lynceus videre poterit; quod si Lycum dixeris, nego. Is enim non cum Argonautis navigavit; quod, puto, advertens Stephanus, versum inter hunc & sequentem deesse arbitratur. Ego secus sentio, & primarium vitium in *αὐτὰρ ὁ* latere arbitror, quamquam neque *παλιν* rectum sit.

Si in tam desperato loco conjecturæ locus reli-
ctus sit, arbitrarer potius legendum esse.

Αὐτ' ἄρα τοῖς γε

τύρβεες χενάμενοι, πολὺν ἐπενήσαμην ἄχνυν.

V. 729. Ὀν δὴ κακίχορον:] Rursus turpiter
se dant hoc loco interpretes. κακίχορος, flu-
vius est Paphlagoniæ, de quo vide Apollonii
Schol. lib. 11. vers. 906.

V. 733. καραμβιάκην:] Promontorium hoc
Straboni lib. vii. & Apollonio dicitur Κάραμ-
βις. Est verò παφλαγόνων ἀκρωτήριον ἢ Κάραμβις,
τὸ διαιρῶν εἰς πελάγη δύο τ' εὐξείνου πόντον, τῷ ἐκαθέ-
ρωθεν σφιγγόμενον πορθμῷ. inquit Strabo. l. c.

V. 734. Ἄλκας:] Scribe ἄλκας, ita enim ab a-
liis appellatur; & pro κῆτιμ, malletm ρῆτιμ. vid.
Apollon. lib. 11. v. 72.

V. 738. Μαίκερ θεμισκύρης βοιαντίδῃ:] Δοιαν-
τίδῃ legendum, non βοιαντίδῃ, ex Scholiis
ad Apollon. lib. 11. v. 373. Δοίαν, inquit, καὶ
Ἀκμων ἀδελφοί. πίνῃ τ' πατρὸς, εὖ φέρεται, ὥς φησι
Φερεκύδης. Πλησίον δέ φησι τ' Δοίαντῃ πεδίῃ εἰσι
τρεις πόλεις, ἐνθα καθύκην αἱ Ἀμαζόνες, Λυκασία,
Θεμισκύρα καὶ Χαλυβία.

V. 739. καὶ χάλυβες, πβαρηνά τ' ἔθνη:] O-
mnino ita legendum est, non συβαρήνα, ut su-
periores editiones habent. Nam πβαρηνοί, ἔθνη
σκυθίας. Cùm in hoc versu circa vocem ἐπίχει-
ρες aliquamdiu ambigerem, neque tamen Ste-
phani correctio, quæ hanc vocem mutat in βέ-
χειρες, admodum placeret, commodum rursus

au-

auxilium tulit Clariff. Grævius, qui ita ad me: Nihil muta. *ἑπ' ἡμετέρας* etiam hoc loco sunt vicini, qui quasi ad manum sunt; describit enim Mosynæcos qui semper conjunguntur cum Tibarenis & Chalybibus. vid. Melam lib. 1. cap. ultimo. Stephanum in *Τιβάρηνια*. Strabonem & alios. *ἐπ' ἡμῶν* est apud Pollucem 11. 4. p. 105.

V. 740. *Μίγδ' ἔν' ἐν μωσύναισι*:] Hi ab aliis dicuntur *μωσύνοντες*, qui

---- *ἔρεα ναιετάουσι*

Μόστωας, ἢ δὲ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

V. 742. *ἢ χ' ἡ περ μαῦροι*:] Omni nos labore circa hunc versum liberavit Doctissimus Holstenius, cum enim & nos aliquoties pro *μαῦροι* *Μάκρωνες* substituere voluissimus, commodè incidimus in ejus notas in Stephanum, ubi optimè eum hunc locum restituisseprehendimus. Tuto igitur cum celeberrimo viro hunc versum impofterum ita lege:

ἢ χ' ἡ περ ταῦροι ἔσαν μάριανδύνοισι ὄμηροι.

Μάριανδύνοισι legendum esse, pro *μαριανδύροις*, manifestum est vel ex solo vaticinio Phinei apud Apollonium.

V. 743. *Νέρεθ' δ' ἐπὶ ἐλίκῃς*:] Taurorum Chersonesum intelligit, quæ longa cervice à Septentrione in Austrum procurrat. *ἐλίκη* autem hîc Septentrio est, non Helice, oppidum, quod hîc somniant interpretes.

V. 747. *Ἐνθάδ' ἀεζέξ' ῥεύμα*:] Vide ad hunc

N 5

&

& sequentes versus Plinium lib. VI. c. IX. & Apollon. lib. 4.

V. 751. Ὀυρων, χθοναίων τε &c.:] Versus planè desperatus, quem vix sine manuscriptorum ope restitui posse arbitror. Holstenii correctio medelam quidem afferre posset, si credi posset Argonautas navim suam humeris per longissimum terrarum spacium portasse, & insanis erroribus delectatos fuisse; tum etiam à vulgari scriptura nimis recedit. Ita autem ille:

Σύρων Χαλδαίων τε Χερσινδαίων, Σολύμωντε.

Eadem opera ad Indiæ oras eos transportare quis posset, & paucissimis mutatis legere

Ὀυρων Χιαναίων τε Χερσινδραιων, Σολύμωντε.

Omnium enim horum populorum meminit Plinius lib. VI. Sed neutrum ferri posse, scio, quamobrem ego ἀπέχω, & doctioribus hunc locum relinquo.

V. 754. Σιγύμων:] Scribe σιγύνων, quem admodum Apollonius lib. IV. v. 320.

V. 759. Ἐπὶ ἱκρίον αὐθι χαλαῶσαι:] Schol. Apollon. loco jam sæpius citato: Ἰκρίον, οἱ μὲν μέρῳ ἔῃς λέγουσι. βέλπον ᾧ νοεῖν ἱκρίον πλὴν καλῶ μένιν κεραίαν, ἥς τὰ ἄκρα, ἀκρότερά λέγονται. λέγεται ᾧ ἱκρία ἢ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πιάσσαλοι πρόσκεινται. Arbitror tamen ego, commodius hic legi ἐπὶ κριν. una voce.

V. 763. τοῦ ἔπι κώας:] Προ-ἔπι, mallet legere ἐν.

V. 789. Ἐνδαπίης μέγα νύμφης:] Vulgares

res editiones legunt *μίχα*, fortassis neque sic malè.

V. 811. Ἀμφὶ δὲ οἱ:] Stephanus vult: *πεφω-
νη κεφαλῇ ἔχε θυσανόεσσα*.

V. 819. *κυττῖδα γαῖαν*:] Tzetzes ad Lycophronem *Κύττα*, πόλις *κολχίδος*, ὅθεν αὐτῇ (*Μήδειαν*) *Κυταῖκῶ* ἔφη. Confer Apollon. Schol. ad lib. 11. v. 401. Stephanum Byzantin. de urbibus &c.

V. 821. Ἐπήρανον: Perdrierius pro *ἐπήρα-
τον*, *ἐπήρατον* substituit, sed nihil opus est hęc correctione.

V. 859. Ἀργὸς εὐμμελής:] Si metri rationem scivisset Perdrierius, non certè *εὐμμελής* mutasset in *εὐμελής*.

V. 875. Λῖπ:] Ita vertimus, quia festinantibus nihil melius occurrebat. Vid. Hesychium, voce *Λῖπ*.

V. 908. ὑπὲρ γαλινοῖς στυλάκεσσιν:] Stephanus hęc, loco ὑπὲρ γαλινοῖς, aptum aliquod substantivo *στυλάκεσσιν* Epitheton desiderat, & id non sine causa, nam præpositio ὑπὲρ & superflua est hoc loco, & cum tertio casu construitur; quid si igitur substitueremus *ὑπερχολιοῖς*? Epitheton profectò his canibus satis aptum.

V. 913. κλύμεν:] Hęc herba à Dioscoride vocatur *κλύμενον* lib. 1v. c. xiiii. Plinio *Clymenos*. lib. xxv. c. vii. quamquam eandem alibi cum *Periclimeno* confundat. Sed & αἰθάντην Dioscoridi dicitur lib. 1v. cap. cxxxvi. non αἰθάντης.

V. 914. Ἀεραπερίων:] Vid. Hefychium in hac voce, ubi tamen lege φυτῶν ἔ.

V. 915. Ὀρμιόν τε καὶ:] Scribe ὄρμινον. Ita Dioscorides lib. 111. c. 145. Plinius Horminum. κυκλάμις, Dioscoridi & Hefychio dicitur κυκλάμις.

V. 916. Στοιχὰς:] Dioscorides scribit σιχὰς lib. 111. c. 31. sed ostendit Saracenus ex Plinii lib. 111. c. 5. perinde esse, sive σιχὰς sive σιχαὶς scribas, quem vide.

V. 917. Μανδραγένης:] Hefychio & aliis est μανδραγόρης.

V. 918. κῆμος:] De hac herba vide Plinium lib. xxvii. c. 8. & ad eum Dalechampium, videtur scribendum esse κημός.

V. 919. Χαμαίμηλον:] Vide rursus Plinium lib. xxi. c. 21.

V. 920. Ἄλκυα:] De hac herba nihil me apud alios legisse memini, ἀλκιόνιον intelligi vix crediderim. Sed vide an non legendum sit ἀλκίαι, de qua Dioscorides lib. 111. c. 164.

V. 948. Ζάθεόν τε θεράπνιν:] Non tam miror hīc inscitiam interpretum, quàm incuriam Henrici Stephani, qui omnes nobis κύριον θεράπνιν faciunt, cū tamen constet θεράπνιν fuisse locum circa Spartam. Scholiastes Pindari ad Isthm. Od. 1. verba illa:

Τωδαρείδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὕ-
ψιπεδον θεράπνας οἰκέων ἔδωκε.

τῆς, inquit, Σπαρτιάτης ὧν ἡ γὰρ θεράπνη τῆς Σπάρτης, & paulò pòst ἰστέον, ὅτι τῆς Λακωνικῆς ἐν θεράπναις τὸ ἱερὸν ἐστὶ Διοσκύρων. & Harpocratio πόπῳ ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι θεράπναις, ἔμνημονέυει καὶ Ἀλκιμῶν ἐν πρώτῃ. Nihil igitur magis absurdum esse potest, quàm excogitare θεράπναις in Colchis. θεράπνη hīc idem ferè quod antecedens σηκός, & interprete Hesychio: θεράπναις, αὐλῶνες, σαθμοί.

V. 954. Θυώδεῳ ἐξ αἰδύπιο:] Θυώδης propriè est *suffitum redolens*, à θυός, quod exponitur θυμίαμα, *odorum, odores*, qui Diis adolentur; unde etiam θυὸν propriè esse *odoramenta accendere*, egregiè docet Celeberrimus Grævius Lect. Hesiod. cap. 1x.

V. 958. Ἀιματι δὲ αὐτῷ χαλκάνθοι:] De hoc vid. Dioscor. lib. v. cap. 114. & de Struthio, lib. 11. c. 193.

V. 959. κνήκον τε χρίσιν:] Dioscoridi scribitur κνίθος.

V. 1044. Σιντῶν τ' ἀγερώχων:] Σίνδων omnino scribendum cum Strabone lib. xi. & Plinio.

V. 1048. Ποιάνθη:] Vide Holstenium ad Stephanum voce φάσις.

V. 1050. Ἀκαλλαρρείτης τε σαργίλας:] Legebatur aliàs σαργίλης, sed H. Stephanus mutavit, fortè non adeo necessaria correctione. vid. Plin. lib. vi. c. xvi.

V. 1061. Ἀεμιάσθας:] Ἀεμιάσπας hoc loco reponendum esse, nullum est dubium. Sed & pleraque in hoc auctore, quæ ad Geographiam spectant, adeò sunt obscura, adeò fortè etiam corrupta, ut impossibile sit ea loca vel explicare feliciter, vel corrigere sine Manuscriptorum codicum ope. Quamobrem Tuam, Lector, circa talia nonnulla veniam petere & planè ἀπέχαιν satiùs esse duco, quàm me non optime fundatis conjecturis cavillatorum petulantia exponere. Hoc tantùm hic monendum ratus sum, me cum Holstenio ἄρσωνας in hoc versu non agnoscere nomen gentis, quod facit H. Stephanus, sed arbitrari Epitheton esse Arimasparum *monoculorum* & *torvè tventium*.

V. 1099. Εὐσπὶς ἀρκάλοισιν:] Fortassis non improbanda H. Stephani conjectura, ξυσπὶς ἀρκάλοισιν legentis,

V. 1121. Ἐν μὲν γὰρ &c.:] Si hoc non errare est, nescio quid sit error. Dicit auctor *Rhiparos* montes, *Calpen*, qui est mons ad Gaditanum fretum, *Phlegram* & *Alpes* Cimmeriorum terram circumcludere, & solis lumine privare. Sed vides ἀχορογραφίαν veterum. Quamobrem valdè vereor, ne in multis talis noster, quod non parum auget difficultatem restituendi pleraque circa Geographiam in hoc auctore, quam ego cur non desperatam dico?

V. 1179. Νῆσον ἁμειβεκ ἱερνίδα:] *Hiberniam* Poëtam intelligere, patet ex Byzantino Stephano

V. 1265. Πόνπιν ἔσω:] Post hunc versum unum deesse, suadere vult interpretes ἔμμετε. Ita enim vertit hos tres versus:

*Haud procul hinc vestri scopulo succedimus altum
In mare porrecto, geminis hinc inde recurrens
Unda, percussio resonant per littora saxo.*

Sequitur quartus versus; qualem editiones Græcæ ignorant.

Fluctibus & grata veniunt à cantibus aura.

Sed fortassis hic quartus versus interpreti natus est ex voce ὑποβρέμει.

V. 1299. Κόλχων, ἐρράύων τε:] Pro ἐρράύων etiam hoc loco Holstenius χαλδαίων reponi vult, sed quàm longè hæc lectio à vulgari recedat, quis est qui non vider? Ego, ut dixi, ἀπέχω.

V. 1339. Ἐμυθήσαντο ἕκαστοι:] Stephanus mavult ἕκαστοι, cui subscribo.

V. 1343. Ἀμπερακίς:] Ἀμβρακίς legendum esse vel ex sola collatione nostri cum Apollonio deprehendimus.

V. 1348. Χάλκειον περιγίγαντα:] *Talum* intelligit, de quo vide Apollonium lib. 1v. & ea quæ Muretus ad Catulli epigramma ad Cæmærium commentatus est, itemque Virum Illustræm; Isaacum Vossium ad Mælam.

V. 1355. Κραναιὴν ἢ ἐπάντες ὀπίσω:] Ἀνάφη hanc insulam dictam fuisse, non κραναιὴν, testantur Apollonius lib. 1v. Photius & alii. Miror tamen celeberrimum Holstenium in notis ad Stephanum, voce Ἀνάφη, in partes suas trahere

re

re Orpheum nostrum, qui manifestò ab omnibus aliis discrepat. Et profectò tantum discrepat, quantum Thea à Sparta & vicinis Spartæ insulis, vel ipso agnoscente celeberrimo viro, distat.

V. 1360. Μαλεώηδας ἰνόμεθ' ἄκρας:] à Μαλέα, μαλεῖς, non μαλεῶς descendit, corrige igitur, & scribe μαλεαῖδας.

F I N. I S.

HEN-

HENRICI STEPHANI

I N

O R P H E I

A R G O N A U T I C A

N O T Æ.

Erf. 6. Ἡ πύσω:] Ut hîc ἐφέμῳ
 correpta media, sic ἐρέμοις, v. 67.
 Ἡ καὶ ὦ εἰλαπίνοις ἐρέμοις αἰλιμυρία
 βένθη: sic & aliamulta ap. hunc Poë-
 tam.

V. 50. Ὡς πόνε:] Inter hunc versum. & se-
 quentem unus desiderari videtur.

V. 191. Σύχωρε:] Vide num σύμφορος.
 q. d. Accessit onus navi unà cum Minyis; vel
 sarcina: qua voce utitur hac etiam in re Ovi-
 dius, ut Accedam profugæ sarcina parva rati,
 Trist. 1. El. 3. Sic & in Epist. Briseidis ad A-
 chillem, Non ego sum classis sarcina magna tuæ.
 Qui autem hoc opus carmine reddidit (quem
 videmus foedissima pleraque menda aut non ani-
 madvertisse, aut ad ea connivere voluisse) ver-
 tit Vicinus, legens fortasse συχωρε, & jun-
 gens cum ἐπὶ δὲ ἤλυθε δὲ ῥιλάδης: ita enim red-
 dit,

dit, Vicinus Minyis venit quoque divus Oileus.

V. 226. Ἀργυυεὴς:] Si nihil nos divinare vetat in ita desperatis locis (quid enim quæso vetet?) dixerim hic legendum, Ἀργυυαῖς ἐρύθαινε παρητῖδας αἰεὶς Ἰαλῶ, pro Ἀργυυεὴς ἐρύθλει παρητῖδῶ αἰεὶς Ἰαλῶ. Sed ita legendo, vellem in proxime præcedente versu πὺν mutari in τῶ. Verum parum fidei huic meæ divinationi, seu conjecturæ ipsemet adhibeo.

V. 231. Ἀντάρ:] Non dubito quin suspectus sit multis hic locus, sicut & mihi fuit, credenti potius legendum θυμῶ: sed eodem modo & infra scriptum habemus, v. 404. Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρυ πίο ποτ' ἔ' ἄλκις ἐπ' αὐτῷ θυμός.

V. 251. Καί οἱ ἄσπε:] Vulg. editiones χείριον habent: sed λείριον reponere non dubitavi, ne non religioni id sed, superstitioni tribueretur. Fateor tamen non meminisse me lectum mihi alibi esse ὅπως λείριον pro eo quod Homerus dicit ὅπως λαιριόεσαν, Il. γ. v. 150.

--- Ἀλλ' ἀγορητὴν ἐοῦτο, πετρίεσσιν ἐοικότες, ὅτε καθ' ὕλιν Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπως λαιριόεσσαν ἰεῖσι.

V. 271. Θῖνες:] In vulg. edit. -- ἐγὼ δὲ τὸ φρένας ἰήσων. cujusmodi error habetur & infra v. 445. -- κηλήθη τὸ φρένας ἀχλὺς, posito utrobique φρένας pro φρέν'.

V. 317. Δέρε:] Pro ἄρε κωπήεντα, quod legitur in vulg. edit. reposui ἄρε κωπήεντα, quæ mea.

mea emendatio nunc firmiore testimonio nititur quàm tum quum eam huic loco adhibui rep-
 ri enim postea hæc ipsa verba in eodem auctore
 in iisdem editionibus.

V. 420. Ὡς ἐπαμ:] In Flor. & Ald. aliisque
 vulg. omnibus editionibus, quas nancisci potui,
 legitur ἐπ' ἐρας, pro ἐρ' ἐρας. Ac ne quis mi-
 retur quomodo Aldus, qui secundus hunc li-
 brum edidit, non animadverterit tale primæ
 editionis erratum, aut non animadversum sit in
 ulla editionum, quæ Aldina etiam posteriores
 fuerunt, alia multo majoris & propè incredibi-
 lis sive incuriæ sive socordiæ typographica e-
 xempla proferam. vers. 124. hujus operis,
 prima editio δέκαεν habebat pro δέδαεν, ita scri-
 bens, Νῆα κατηθύνειν δέκαεν πολυμήτιδι τέχνη. Quid
 hîc Aldina editio? nimirum δέκαεν fideliter ser-
 vavit, servarunt post Aldinam & aliæ editio-
 nes. Sic versum 269. prima editio ita scrip-
 tum protulit, Ἄι οἱ ὑπὸ τρόπι κείντο μιᾷς χοίνοιο
 θείσται, quum ita legendum esset, (sine ulla qui-
 dem vel unius literæ mutatione, & cum magna
 tamen loci prima fronte alioqui obscurissimi il-
 lustratione, & corruptissimi restitutione) Ἄι οἱ
 ὑπὸ τρόπι κείντο μιᾷς χοίνοιο παθείσται. Quid igi-
 tur hîc Aldina editio? nimirum sua illa fideli-
 tate hîc quoque usâ est, veram illius deprava-
 tionis imaginem ad vivum repræsentans. Ab
 ea verò cæteræ dissentire nequaquam voluerunt.
 Sic & v. 440. quum in prima editione esset τίφω

δι' εἰσεπέρησεν ἕως ἄπο, pro τῖφους δι' εἰσεπέρησε νεὼς ἄπο. Hic quoque Aldina & cæteræ depravatam lectionem fideliter retinuerunt. Sic & v. 512. οἱ ῥ' ἀνέμουντο, habet editio prima (pro οἱ ῥ' ἀνέμουντο, ut cuius perspicuum esse potest) at ne hîc quidem Aldina editio infideliter illam expressit. Versus item 572. in illa prima editione sic legitur, Ὅρα τίτ' ἡδὲ γάλακτι, μελιόσορύτιον ἄπνας μῶς: Aldina quoque in sua illa fidelitate sibi constans, eodem modo ἄπνας μῶς, quum tamen ἀπὸ νασμῶν legendum esse sine ullius literæ mutatione (sicut nec in præcedentibus exemplis) vel cæco, quod ajunt, appareat. Qui autem multa hujusmodi vel infinita potius tam fidelis negligentia testimonia reperire volet, nostram hanc Orphei editionem cum illa prima diligenter & eadem opera cum Aldina conferat; quid enim ab ea editione expectandum est, quæ ne ξῶν quidem ζῶν positum, v. 117. emendavit? sicut & ipsa Andreæ Cratandri editio inemendatum id retinuit. Sed quid de illa Aldina editionis fidelitate dicam, quæ tanta fuit ut etiam versum totum somnolentia primi Typographi iteratum ipsa quoque iteraverit? Ita enim legitur in prima editione, versu 508. φίλετο δι' αὖ παρσόντας ὀμηλικίης ἕνεκα σφῆς. Καὶ ῥ' αὖ πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὄμαρτεν, καὶ ῥ' αὖ πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὄμαρτεν. Ἀλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο &c. Quid editio Aldina? hunc & ipsa versum (ne quid sibi deesset) iteravit: adeo fideliter

liter in imitando illo sibi proposito exemplari se-
 gessit. Sed utinam tamen (si ex duobus malis
 minus eligendum est) Aldina editio aliæque
 omnes talem fidelitatem servare ubique in re-
 præsentandis nobis præcedentium editionum
 mēdis, quàm sub novis & suis vetera & alie-
 na occultare maluissent. Quod à me dictum
 est, exemplo patefaciam. Apud hunc eundem
 Poëtam legitur in edit. prima v. 78. Καὶρ, ἐπεὶ
αἰμονίης ὀχέας πρῶτον ἰκάνω, ubi primi verbi &
 depravatio & emendatio eodem ferè intuitu per-
 spici potest; quis enim non videt, mutata te-
 nuī in aspiratam, χαῖρε scribendum esse? At e-
 dit. Ald. hoc vetus erratum, cujus castigatio
 ob oculos posita est, suo novo errato (in quod
 studio castigationis incidit) nobis occultat,
 & tanquam vestigia, quæ nos ad veræ lectio-
 nis notitiam alioqui deducerent, procul ab
 oculis removet. Legit enim illa καί ρ ἐπεὶ
 &c. quasi fuisset καὶ ρ in illa prima editione
 positum pro καί ρα. Hujus autem postero-
 ris mali illo priore gravioris exempla ex o-
 mnibus propemodum autoribus Græcis pa-
 riter Latinisque hodie posse peti norunt qui
 editiones typographicas veteres cum recen-
 tioribus & cum antiquis quoque codici-
 bus contulerunt. Sed quorsum ego de illis Or-
 pheī editionibus tam multa? Certè ex supeio-
 re unius libri editione propemodum dicere au-
 sim disci posse omnes: (de Poëtis Græcis potis-
 si-

simùm nunc loquor) ideòque quo diligentius meam cum illis studiosi Lectores contulerint, ut eo se æquiores ipsi præbeant, æquum esse judico.

V. 421. Γῆς τ' ἐρύς:] Nullo modo versum hunc posse ferri video: sed quum errorem aut in *πυθμένα*, aut in *θαλάσσης* latere credibile sit, ego *θαλάσσης* potius suspectum habeo, ut quod in aliqujus synonymi locum irrepserit. Quid si igitur scriptum fuisse ab Orpheo Γῆς τ' ἐρυπέρης γένεσιν ἢ πυθμένα ἄλμης, deinde *θαλάσσης*, quod erat expositum ἄλμης, hujus locum occupasse dicamus.

V. 431. Ἐπυπ:] Depravatam esse hanc vocem negari non potest: sed quid proea reponi debeat, multum certè diuque dubitare sagacissimus etiam quispiam possit. Ego initio *ἔστυπ* reponendum putabam: cum quo staret quidem versus, sed ejus significatio huic loco non satis congruere visa est. Quid si *πένθετο* legamus? sequitur n. -- Ὑψηλὰς τε μετὰ δρύας ἤλυθε γῆρυς. Qui carmine reddidit, vertit (divinans & ipse, ut opinor) Obstupuere apices montisque & vallis opaca Pelionis. Ita enim Andreæ Cratandri editio habet.

V. 572. Ὑδαπὶ τ':] Grave mendum quod huic versui inerat, levioris oblivionem adduxit; quum enim pro *ἄπνας μῶς*, (ut edit. Flor. & Ald. habent) reposuissem *ὑπὸ νασμῶν*, oblitus sum & *μελισσορύτων* pro *μελισσορύτων* reponere. Quamquam secundum quosdam hæc lectio defendi potest, sicut & similes.

V.

V. 587. *τεινόμεν*Ⓢ:] Pro οἱ ἦκε reponendum censeo *προῆκε*, sic enim & versu 531. pro *Ἀφθγγ*Ⓢ ἡ *προῆκε χερῶν* legitur in quibusdam editionibus *Ἀφθγγ*Ⓢ δὲ οἱ ἦκε χερῶν.

V. 594. *Σπῆθεα*:] Non dubium est quin legi debeat *δερῆ*, non *δερῆς*, nec *δερῆς*.

V. 603. *Ἀντάρ*:] In Flor. & Ald. *φόρμυγα* ἡ *μῦ* *χερσὶν αἶρον*, quum manifestissime bonum alioqui versum corrumpat præpositio *μῦ*, abundans & quod ad sensum & quod ad mensuram versus attinet.

V. 665. *Ἐνθάδ' αἶφ*:] Modò ὑπ' *εἰρεσίη*, ποδὸ ὑπ' *εἰρεσίη* conjunctim scriptum habent superiores editiones: sic & in Plurali.

V. 667. *Σπεύδοντες*:] Ut minus mihi suspecta sit vox *νιφάρεσιν* facit quod scribitur ab Hesychio, *νίφαρον*, *νιφάδι λελευκασμένον* (ita enim apud eum legendum puto, non *νιφάδιν*) licet alioqui non satis placeat tale Epithetum tribui ὕλαις: Mutandus saltem fuerit accentus, scribendo *νιφαρέσιν*, à *νιφαρῆς* pro *νίφαργ*Ⓢ, si retinenda videatur illa vox.

V. 675. *Ἀντάρ ἐπεῖ*:] In Flor. & Ald. *ἐπει*Ⓢ legitur, quod ferre non potest versus: & quo tamen sententia ipsa opus habet, quæ alioqui pendens & imperfecta relinqueretur. Sed quid si dicamus *ἐπὶ* pro *ἐπει* accipi? Hoc quidem plerisque mirum visum iri scio: mihi certè mirum videri, sed non esse tamen novum profiteor. Sic enim & suprà, v. 182. *Ἀντάρ ἐπὶ τελαμών*
συνε-

συνεφέαυετο, πόν ῥ' ἐλόχουσεν Ἀιακῶ &c. Nam hic ἐπεὶ pro ἔπειτα accipiamus necesse est, quum δὲ πόν quod tertio abhinc versu habetur, illi ἐπεὶ non reddatur (quod aliquis prima fronte existimet) sed dicatur ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ut loquuntur Græci Grammatici. Porro & apud Thucydidem, aut veterem alium scriptorem Græcum, talem usum hujus particulæ ἐπεὶ invenisse mihi videor in loco, quem suspectum eo nomine habebam.

V. 687. Κύματι:] Legendum crediderim πει εἰ ὃ βρέμην ἄσπετο ἄλμῃ.

V. 724. Τύμβες χαλ:] Primum, quum præcedens versus habeat ὁ, non οἱ, legendum puto χενάμην, non χαλάμην: deinde quod ad duo postrema vocabula hujus versus attinet, pro ἐπένησαν quidem non dubito quin ἐπενήσαιο reponendum sit, quod conveniat cum ὁ χαλάμην: sed pro θαλλῶ quid reponi debeat, hoc verò mihi dubium est. ἄχνιν quidem certè mihi in mentem jam tum quum ille locus excuderetur, venerat, sed vereor ne novus iste mos esse compariatur ὃ ἐπινῆσαι ἄχνιν: quare ἐπέχω. Verum hoc quoque addo, mihi videri deesse unum versum, aut plures inter hunc & proximè sequentem.

V. 739. καὶ χάλ:] Pro ἐπίχειρες vide an reponi possit βέχειρες, (quorum mentio fit à Dionysio in descriptione situs orbis) ut sit λαοίπε βέχειρες.

V. 811. Ἀμφὶ δέ οἱ:] Legendum crediderim
 --- σεφάνη κεφαλῇ ἔχε θυσανόεσσα.

V. 908. Δύσαν:] Pro ὑπὲρ & γαλινοῖς aptum
 aliquod substantivo συνλάκεσιν epithetum desi-
 dero.

V. 1061. Ἀρσωπ:] Pro ἀριμάσθας sunt qui
 ἀριμάσσαι reponendum putant: (licet ἀριμασσοί
 potius vocentur) sed ego multa hīc & alia no-
 mina populorum depravata esse existimo, sicut
 & paulo post.

V. 1099. Τέμνωσ:] Aut potius ξυσῆς προκά-
 λησιν.

V. 1254. Νῆα δὲ ἄρ:] Pro κατέχεν suspica-
 tur Fr. Portus legendum κἀρὶ ἔχεν.

V. 1339. κόλχοι:] Malim ἐμυθήσαντο ἕκαστα.

HEN.

HENRICI STEPHANI

I N

O R P H E I

H Y M N O S

N O T Æ.

IN Ὀρχ. ad Musæum. Versf. Καὶ βρονταῖς:] Pro αὐλῶν Fr. Portus reponit αὐδῶ.

In ὕμν. Νυκτὸς. Versf. Ἐλθεις:] Pro νικαυχεῖς non dubito quin légendum sit νυχαυχεῖς, ut paulo ante dixit νυχαυχῆς. Sic & in Melinoes hymno, Ἄλλοτε μὲν περὶ Φανῆς, πῦρ δὲ σκοτόεσσα, νυχαυχῆς.

In ὕμν. Πρωτογόνος. Versf. Ὅσε πολύμνησον:] Pro ὤρηκε παῖαν idem Portus reponendum putat ὤρητο παῖαν.

In ὕμν. Ἠλῖς. Versf. Ἐυσεβέσιν:] In vulg. edit. malè scriptum est δυσμηνῆς ἀσεβῶσι.

In ὕμν. Σελιώης. Versf. Λαμπεπή:] In vulg. edit. perperam etiam χαροδίη pro χαροδῶη, & in versu proximè sequente ἀσερχήη pro ἀσερχήη.

In ὕμν. Φύσεως. Versf. Ἐρανία:] Pro hoc ἔρανία idem Portus légendum suspicatur ἔρανία.

Ibid. Versf. Ἐννυχία:] Pro πολύτειρε crediderim

O 2

rim

rim legendum *πολύπειρε*, etiam si postea habeatur. Nam unum idemque Epithetum interdum in eodem hymno repeti videmus.

Ibid. Vers. 'Ευάνθεια:] Non dubium est quin pro *διάνθεια πλόκη* alia verba reponenda sint.

In ὕμν. Πανός. Vers. ΠΑΝΑ:] Franc. Portus suspicatur deesse *οὐλῶ* ante *κόσμοιο* ad explendum versum.

In ὕμν. 'Ηρακλέ. Vers. Παίκερχτες:] Staret hoc modo versus, Παίκερχτες ἦτορ ἔχων ἢ κάρπας, ποζότα μάνπ: sed aliud tamen ad veram lectionem desidero.

In ὕμν. 'Εἰς ΠΛΟΥΤΩΝΑ:] In vulgat. edit. perperam ΕΙΣ ΤΥΦΩΝΑ.

Ibid. Vers. Νυμφόσας:] Pro *ἄποπασαδάλω* Portus legit *ἄποπασήν*.

In ὕμν. Κερχωίς διός. Vers. Πτηνὸν ὄπλον.] Aut valde fallor, aut mendosum est hoc vocabulum *κρονοκάριε*: quod tamen pro eo reponam aliud mihi in mentem nunc non venit quàm *κλονοκάριε*, quasi dicas, *corda quatians*, metu videlicet.

Ibid. Vers. 'Ουερίνιον:] Si pro *βάλλεις* reponatur aliud verbum, stabit versus. Nisi forte, quis maiorem depravationem huic loco subesse suspicetur & *περθάλυμνα* legendum pro *περκαλυμμα*.

In ὕμν. 'Ερμῆ. Vers. Κωρυκιῶτα:] Inter hunc versum & proximè præcedentem interiecta habentur hæc verba in quibusdam edit. perin-

perinde ac si versum efficerent, τῷ ὄρει ἐν ᾧ αἱ μέ-
σαι ἐλμῶντο ὥσπερ ἔ ἐν τῷ ἐλικῶνι· quum tamen ma-
nifestum sit esse scholium, quod quum vocabulo
κωρυκιῶτα adscriptum esset, ex margine in con-
textum irreplerit.

In ὕμν. Διονύσου. Vers. κλυῖθι μάκαρ:] Pro
ἐπὶ πινύσσον ἐνηῆς legitur etiam ἐπὶ πινύσσον ἀμφιλυῆς,
ex qua lectione fortasse non malè retinebimus
ἐπὶ πινύσσον.

In ὕμν. ἀθλιωῶς. Vers. Γοργόφονε:] Legendum
crediderim φυλόλεκτε.

In ὕμν. κρητῶν Vers. ult. Ὠροτρόφοι:] Sic in
vulg. edit. sed non dubito quin legendum sit
ἐπιπνύετε, ut modò ἐπίπινύσσον in quibusdam e-
dit. haberi dixi pro eo quod aliæ habent ἐπίνύ-
σσον. Sed & in hymno Vestæ utitur eodem ver-
bo μετὰ βαπκῶς, claudens illum hoc versu. Ὀλ-
γον ἐπιπνύεσσα ἢ ὑπόχειρον ὑγείαν.

In ὕμν. Διονύσου βασισαρέως. Vers. Ἐνάζων:]
Etsi μαυικὲ primam debet potius habere corre-
ptam, (sicut in proximè sequente hymno -- ἐλαυ-
νόμην & μανίησιν) infrà tamen iterum sic ponitur:
ubi pro βάκχε legitur βακχῶ, primo versu hy-
mni Trieterici, Κικλήσκη σε μάκαρ πολυώνυμε μα-
νικὲ βακχῶ.

In ὕμν. Ἐἰς ἀφροδίτῃν. Vers. Θῖνας ἐπ':] Non
dubium mihi est quin Θῖνας occupet locum no-
minis alicujus fluvii in Genitivo Casu positi, &
cum αἰγματοῖς juncti.

In ὕμν. Μοιρῶν. Vers. Ἀθανάτων:] Post ὀλύμ-
πῳ

πρ ponenda potius hypostigme: quia hæc verba, ἢ διὸς ὄμμα τέλειον, ad verbum καθορᾷ referuntur sumptum ἀπὸ τοῦ κρινῶ.

In ὕμν. Νόμος. Versf. Πόντος τ' εἰναλὶς:] Vide numita legi possit, -- φύσεως τὸ βέβαιον Ἀκλινὲς ἀεὶ ἀσάτισον αἰὲν τηρῶντα νόμοισιν.

In ὕμν. Ἐνμυρίδων. Versf. Λυσήρεις:] An ἐπευάζου.

In ὕμν. Ὀνειρῶν. Versf. Ἀλλὰ μάκαρ:] Sunt qui putent μινύματα legendum, sed libenter retineo μινύματα.

HENRICI STEPHANI

I N

O R P H E I DE LAPIDIBUS

N O T Æ.

IN Proœmii Versf. 17. Ὁν δέ κεν:] Tzetzes hunc versum & quatuor proximè sequentes citat, legens ἐστὶ λῆγμιν: docens etiam à Poëta hîc libros vocari *antrum Mercurii*.

Ibid. V. 29. Ναί μιν:] Legendum puto Ναί μιν.

Ibid. V. 45. Ὅσά τε:] Pro μὲ φρεσὶν Tzetzes

zes habet $\mu\tilde{\iota}$ σφίσιν, quod magis placet; at φρε-
σιν ex superiore versu pro σφίσιν irrepsisse puto.

Ibid. V. 48. 'Ροιζῶντες ἢ χαμαὶ ἐρχομῖ.] Hunc
versum valde depravatam esse animadvertēbam,
sed qui emendari posset non videbam: donec
tandem in Tzetzes locum incidi, qui germa-
nam hujus loci lectionem nobis profert. Est
autem hujusmodi, 'Ροῖζόν τε σῆσσι χαμαὶ ἐρχο-
μῶσι δράκοντος. Quam certè lectionem divina-
tione assequi, non minus fortasse Oedipi fuisset!

V. 62. 'Ιμερῶ:] Hic versus non stat, nec
tamen quomodo restitui possit, perspicere queo,
nisi forte in unam vocem conflaretur πρεσβυδαη-
μοσύνη; sed ita scripsisse Poëtam, credere du-
rum est.

V. 64. Προτεπ:] Non dubito quin μόχθον
legendum sit.

V. 85. 'Εμμεμαῖς:] Malim μενοινήσειε καί-
μοιτε.

V. 89. 'Ες δύσιν:] In vulg. edit. ἀναπνέοντες.
hanc autem restitutionem αἰνὰ πονέοντες, Fr. Por-
to debemus, viro novæ quidem Græciæ alumno,
sed doctrinā vel antiquis Athenis digna præ-
dito.

In Hypothef. V. 18. 'Ισάμενῶ:] Pro ὀρεξά-
μενῶ δὲ δοκεῖδ' idem reponendum putat ὀρεξά-
μενον δὲ δοκεύσας.

Ibid. Vers. ult. 'Οφράπι:] Imperfecta re-
linquitur hæc ὑπόθεσις vel potius præfatio.

Αχάτης. Vers. 1. Καὶ δένδρυφύτιο :] Legendum putat Portus, αἰκεν, vel ἡνδέ γε pro καὶ.

Μαγνήτης. Vers. 1. :] Non stat hic versus; statret autem ita legendo, ἔξοχα μαγνήτην φίλησεν θεοῖς αἰκῆς. neque tamen affirmare ausim ita scriptum à Poëta fuisse.

Vers. 24. Θεσκελα :] Post θεσκελα non debuit poni interpunctio. Quùm autem imperfectus sit hic versus, nihil ad illum explendum commodius reperio quàm si post τί addamus καὶ, ut sit τί καὶ πλέον. sed non placet φθέγγομαι, idque in Futurum φθέγγομαι mutandum esse crediderim. Hic enim est (ni fallor) totius hujus loci sensus, *Et quùm alia multa lapidis hujus miracula recensere tibi possim, quid ultra cœlestes progrediar? quorum licet altissimas sedes incolentium, hic lapis mentem flectit & alliecit, ita ut primo quocunque tempore desiderio tuo satisficiant, non secius ac si parentes tui essent.* Sed illa verba τί καὶ πλέον ἐργονιώνων φθέγγομαι, fateor me ad verbum non vertere: quòd quùm ad verbum sonent, *Quid amplius vel ulterius cœlestibus dicam, hoc tamen significant, Si commemora vero quanta sit ejus apud ipsos etiam deos autoritas, (vel quantum ejus erga deos robur) addendum ne quicquam fuerit?*

Vers. 30. Ἐλθωμεν :] Pronominis μοι geminatio in hoc versu orta est ex alia quapiam depravatione mihi occulta, cujus nec proximè sequens versus expers esse videtur.

Οστρείτης V. 3. Ἀυτοκασιγνήτω :] Fortasse inter

inter hunc versum & proximè præcedentem aliquid deest. nam cum ὁμῶνυμι pro ὁμῶνυμε videatur legendum ἀντοκασινίτη.

Verf. 9. Λᾶαν:] Melius fortasse legeretur ὁ πῖς κε πύθοισι, includendo etiam parenthesi hæc verba.

ΓΑΓΑΤΗΣ. Verf. 3. Χροῖη:] Pro ἔλπετ' fortasse ἔπλετ', pro πέλεται, i. e. ἐσί.

ΚΟΥΤΡΑΛΙΟΝ. Verf. 6. Μυθᾶτ':] Reponendum puto σρωφώμενον.

Περὶ τῷ ΑΧΑΤΟΥ. β. V. 1.:] Repono εἰ δὲ περὶ φλεγ. &c. Si, inquit, hic vel ille morbus reddat quempiam orco vicinum, tu achatis ope ei medeberis.

Περὶ τῷ ΑΧΑΤΟΥ. γ. V. 1.:] Fortasse legendum est 'Ου μὲν ποικαὶ τόνδε ἐφ' ἔρπετά &c.

V. 39. 'Αλλ' ἔοι:] Legendum videtur παραμύχνοισι πηθέσθ. Est autem notatu dignissimum hoc dictum, quasi in hominum potestate non sit, bene monenti parere. Optimè certè hoc convenit cum illis, quæ apud Herodotum legimus in Calliope, ξείνε, ὃ, π δὲ γενέσθαι ἐκ τῷ θεῷ, ἀμύχανον ἀποτρέψαι ἀνδράπων. ἔδε γὰρ πῖσσι λέγασθαι ἐθέλει πείθεσθαι ἔδεῖς. ταῦτα δὲ περσέων συχναὶ ἐπιστάμενοι ἐπόμεθα, ἀναγκαίη ἐνδεδεμένοι. ἐχθρὸς δὲ ὁδύνη ἐστὶ τῷ ἐν ἀνθρώποισιν αὐτῇ, πολλὰ φρονέοντες μηδενὸς κρατεῖν.

V. 40. Τῆνεα:] Ad explendum hunc versum deest fortasse Pronomen τόδε, & μὲν legendum.

dum potius quàm μοι, ut sit Τένεκα θεσπέσιον
τόδε μὴ ἀθέριξεν ὄνειαρ. Vel, τόδ' ἐμὲ ἀθέριξεν.

NETPITIS. V. 8. Ἐνθεν καὶ κατένωπα:] For-
tasse hæc de alio lapide dicuntur, & imperfe-
cta sunt. Sic paulo ante, ΕΝΘΕΝ ἐγών, &
statim post ΕΝΘΕΝ καὶ σέο &c.

JOSEPHI SCALIGERI

ANNOTATIONES

IN

O R P H E I

H Y M N O S.

HIC liber non proprie sunt ὕμνοι, sed τελεταί.
nam in Hymnis natalia, gesta, & ejusmodi
narrantur: hic vero tantum invocationes Deorum,
quibus utebantur in mysteriis ii, qui sacris cujus-
piam Dei initiarentur: Sunt etiam ad depellenda
mala adjecti. Quæ omnia tamen sunt cognomini-
bus mysticis. Sed Græci in hoc prorsus sunt. La-
tine quidem Initia inscribi potest, ut respondens
Græco verbo τελεταί: sed quia totum cognominibus
Deorum constat, melius inscribitur Indigitamen-
ta. Veteres enim Latini, quos Græci vocant
ὕμνους, ipsi nominant. Affamenta, quæ scilicet se-
para-

paratim in aliquem Deum canuntur, in quibus gesta & virtutes ejus Dei celebrarunt, ut alibi fufius diximus. At Indigitamenta vocarunt, in quibus Deorum cognomina varia essent. Eorum Græci duo genera fecerunt: nam κλητὲς ὕμνων vocarunt auxiliarium & faventium Deorum; ἀποτροπῆς autem nocentium, quæ vocat Virgilius læva numina. Horum primum ex vetere lingua Latina Calatorium carmen; alterum, Averruncale vocare possumus. Quare, ut dixi, quia omnia Latine reddere volumus, tametsi titulus Græce inscriptioni ὕμνων non respondet, tamen Indigitamenta inscripsimus. Dictum autem indigitare pro indicitare, hoc est vocare, Nam citatam plebem dicebant, quæ in judicium vocata esset. Sic apud Varronem De lingua Latina, quod pecus incitatum antiquum oppidum exigebant; legendum potius, indicitatum: quod est non Varronis, sed cujusdam veteris Poëtæ ἀνγοπελδύπων. Et citare notum quid sit in forensibus & judicialibus causis, & citatum instrumentum nuncupatum. Ergo indicitare, quod erat incitare, & indigitare idem; ut subcitare & subagitare in Casina Plauti: ut inicere in Varrone pro inigere. Tanta est cognatio inter C, & G. Sic ingensex incens, quod scilicet censerî non potest, nec aestimari. Sic apud Varronem, citante Nonio, quia ad amussim diu gens non erat: lege Diugens, quod est Diucensus apud Festum, & vetus Glossarium Sankti Germani.

Teniræ sunt Deæ, quas Festus ait à Tenuira ita vocatas. Ita Furias nominavimus. Sed veteres puto dixisse Tefniras, ut Cefnas, & Pesnas, & pleraque ejusmodi. Itaque Tefniræ erunt ποινίτρι, quæ homines puniunt.

16 Telamo seu Tellumo, idem est. Quos Græci ἀτλαντας ὠδὴ τὸ τλῆναι vocarunt, eos Latini Telamones. Sed ut πελαμῶν Græcum ὠδὴ τὸ τλᾶν, ita & Tellamo apud Varronem, citante Augustino, quamvis ex Tellure deductum, quasi χθονιάς θεός, tamen est idem ipsum, & eandem originem habet: Nam & Tellus ipsa seu Tellumo ὠδὴ τὸ τλᾶν, vel ut vetustissimi Græci πελάω. unde telo Latinorum, quod posteris dictum Tollo: E, in O, ut Elera, olera: hemonem, homonem; &c. & geminata consonante; nam veteres non geminabant consonantes. Quin & ipsum Græcorum antiquum πελάω, peregrinum est; est enim, ut infinita alia, ex Syriaca lingua; nam in ea Tal est τλᾶν, ut ex Syriaco era, Arabes & Hebraei Erd. quo nomine omnes pene ita vocant.

2 Ambarvalis Neptunus quod ambiat arva.

3 Empanda pro Cerere. Varro apud Augustinum, & Festus.

4 Dis ex Græco δειὺς pro ζῆς, unde patris casus dios. Unde Diiovis apud Varronem. postea D periit, ut Dianus, Janus. unde Diana mansit ὠδὴ τὸ δῖον. Nos in Jove, ut etiam in multis aliis, communem opinionem secuti sumus à juvando.

5 Februus, est à Græco φοιβάζειν, φοβέρεσθαι. Ita igitur Phœbum vertimus.

6 Nerienes, Mavortis cognomen. Sabinum vocabulum, ἀπὸ τοῦ νύμφης. Aliquando videtur significare Deam comitem Martis. Itaque putamus nihil esse quam νηγεῖδα vel νηγεῖνλω. Nerine Galatea.

7 Parunda. Varro apud Augustinum, Græci ἐιλιθυῖαν vocant ἀπὸ τοῦ εἰλίσσειν. quod facile accedat juvandis puerperis, vel quod facile viam det partui; hoc ad verbum esset Latine Venilia, quæ est à veniēdo, ut ait Varro: sed alia est Dea. Nos non respicimus potestates eorum numinum, sed nomina tantum. Invocabant & Nummeriam Deam, ut ait Varro De liberis educandis, quod numero pro ταχέως dicunt; itaque τὴν ὠκύτονον Nummeriam vertimus.

8 Viræ sunt nymphae, ut alibi ex Festo diximus, quasi χλωρίδες. Querquerulæ δρυάδες.

9 Mammuria est μνημοσύνη. Mammurius Veturius, seu Mammuria Veturia. Vide Varro-nem.

Carmentus est vetus Menuria, ut vult Varro.

10 Novensiles Camœnæ. Dii Novensiles, vel Novensides, sunt novem dii una sedentes: à quo nomen habent apud Sabinos. Quinam sint illi, vide diversas opiniones, quas ex veteribus scriptoribus adducit eruditissimus auctor Arnobius. Novensiles Camœnæ nihil aliud sunt quam ἐννέα μῦθοι.

Musæa Venus. *Vide Varronem.*

11 Lucumones apud Festum videntur esse Genii infestantes loca, ad quæ veniunt, quod proprium est Larium. Sed alibi diximus Lucumones nihil aliud esse quam λυκάονας.

12 Grundulii & Grundules, Larium cognomen omnibus impositum. *Vide Cassii Hemina locum apud Diomedem.*

13 Cortumio est visus intimus. Cortumio Juris dicimus ὀφθαλμός.

14 Juritis ἡ θέμις. Gellius: quamquam apud Gellium legi poterat Quiritis; Id est λογχαῖς θεῶν Lycophroni.

15 Fausta Dea, θέμις, Fas θέμις. Nam Fasti dies, quibus Themidi fieri solet.

17 Mulciberi. Ita μελιχίς θεὸς vertimus. Nam Mulciber à mulcendo. Sed id cognomen præcipue Vulcano attributum, quia igni ferrum mulcet; sic quod igni domitum est Homerus vocat μελίσσόμενον, & alibi dicit πνεῖ μαλασσέμεν.

18 Moneta est μενόια, à monendo dicta.

19 Manii Genii ἀγαθοὶ δαίμονες.

20 Invi καὶν. nam Inuus ὁ ἐφιάλτης Servio.

21 Brumus est βρόμιος, & Brumalia ejus festa, & Bruma αἱ χειμεριναὶ τροπαί, quia circiter id temporis incidebant Bacchanalia.

22 Græca Nemesis. Græcam vocamus, quia non habet nomen Latinum, ut ait Plinius; tamen nihil aliud est Nemesis, quam Vorticordia. Sed & Venus Vorticordia celebratur Romanis.

23 Mæ-

23 Mœsius & Majus *idem*, id est, ὁ μείζων, ὁ παλαιός. Vide Conjectanea nostra in Varro-
nem.

24 Paluda est ἐλκεσίπεπλος. Varro ex En-
nio:

Corpore Tartarino prognata Paluda virago.
Sed in Probo legitur palude: ut intelligatur & Mi-
nerva nata ex palude.

*Pauca hæc Notæ in ORPHEI HYMNOS, ad-
dita sunt editioni Plantiniana Poëmatum
JOSEPHI SCALIGERI quas
hæc omittere nolimus.*

Υμν. ΣΕΛΗΝΗΣ Versf. Λαμπομένη:] 'Es λο-
κέρη. Delendum. Nam mutilus planè ver-
sus. Aut enim ex superiori πάνσοφε κέρη repe-
titum, aut *es locura* ab Hispano quodam addi-
tum, innuere volente, stultum esse supplere
velle locum, qui tot jam ante seculis mutilus
fuerit.

Υμν. ΑΣΤΡΩΝ. Versf. Ἐν ἱεραῖς:] 'Αἶς, le-
γε αἶνός.

Υμν. ΗΛΙΟΥ. V. Ἐνδρομοι:] 'Ροιζωτῆς. al.
ροιζήτωρ.

Υμν. ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ ΔΙΟΣ:] Versf. Ὀυερίον
περκαλύμμα. Henricus Stephanus versum hunc
ita restituendum putat: ἑρέιον βάλλεις περκα-
λύμμι δ' ὀρῇ κεραυνόν.

Υμν

Ῥμν. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ:] Versf. Πότνια. leg. pro
ἔσσι, ἔχου.

Ῥμν. ΒΑΚΧΟΥ περικλονίς:] Versf. Ἠνίκαι. pro
ἐνίκησε, leg. ἐκίνησε.

Ῥμν. ΔΙΚΑΙΟΣΤΗΗΣ:] Versf. Πλάσιξι. leg.
Μάσιξι.

Ex Isaaci Casauboni libro de Satyrica
Poësi Græcorum.

ORPHÆUS, cujus hodie extant Hymni, Poë-
ta & ipse proculdubio perantiquus, etsi non est,
quod facile probari queat, Theologus ille vetustissi-
mus, de quo tam multa Græci: is igitur in Hymno
Nympharum.

Κρυψίδομοι, Βάκχοιο τέοφοι, χθόνια, πολυμηθεῖς.
Ita scribendum, non ut editum est Κρυψιδρομοι.
nam respicit Nympharum antra, in quibus plurimum
habitare credebantur. Præcedunt ibidem ista:
γαίης ὑπὸ κούρῃσιν οἰκί' ἔχουσι. & postea quoque ἀν-
τεροχαρεῖς nominat, amat enim Poëta ille rem ean-
dem verbis diversis sapius repetere.

In Orphei Hymnis etiam Mercurius Chthonius
appellatur Βάκχῳ.

Ἑρμῇ Βάκχε χοροῖο Διωνύσσιο γένεθλον. &c.
Legendum Ἑρμῇ Βακχεχόροιο. *Peculiaris est hujus*
Orphei vox Βακχέχορῳ, quasi dicas Βάκχεχορῶν.
&c. Sed nomen Βακχέχορῳ, ut alia item quam-
plurima, alibi quàm apud Orpheum non legas. Imi-
tatur

tatus est eleganter in novanda ea dictione vetustissimam Bacchi appellationem Βακχέβακχ^ο, quam heroïci metri lex non admittebat ; ita Liberum patrem in ipsis Orgiis & mysteriis vocabant.

Idem in hymno Palemonis,

Σώτρεοφε Βάκχε χοροῖο Διώνυσσ πολυμηθῆς.

Hec quoque idem mendium ; nam scribendum Βακχέχοροιο Διωνύσσε &c.

Subjicit Orpheus :

Ἐυαγῆς Φιλάρχῃ πνε νεάζων οἷσι Σιλίωϊς,

Ναῖϊσι Ἐ Βάκχαις ἡγῆμμε κιττοφόροισι.

Videtur Silenos juvenes facere : sed locus interpretationis indiget, & correctionis : nemo enim rectè potest illa intelligere, νεάζων οἷσι Σιλίωϊς. lego νεάζουσ' οἷσι Σ. & de Satyris capio, qui ad differentiam epistata Sileni dicuntur νεάζοντες Σιλίωϊ, juvenes Sileni &c. quibusdam enim veterum Sileni non hominum faciem, sed Satyrorum formam, pedes & cornua habere dicebantur &c.

F I N I S.

